

Η ΉΥΝΑΙΚΑ

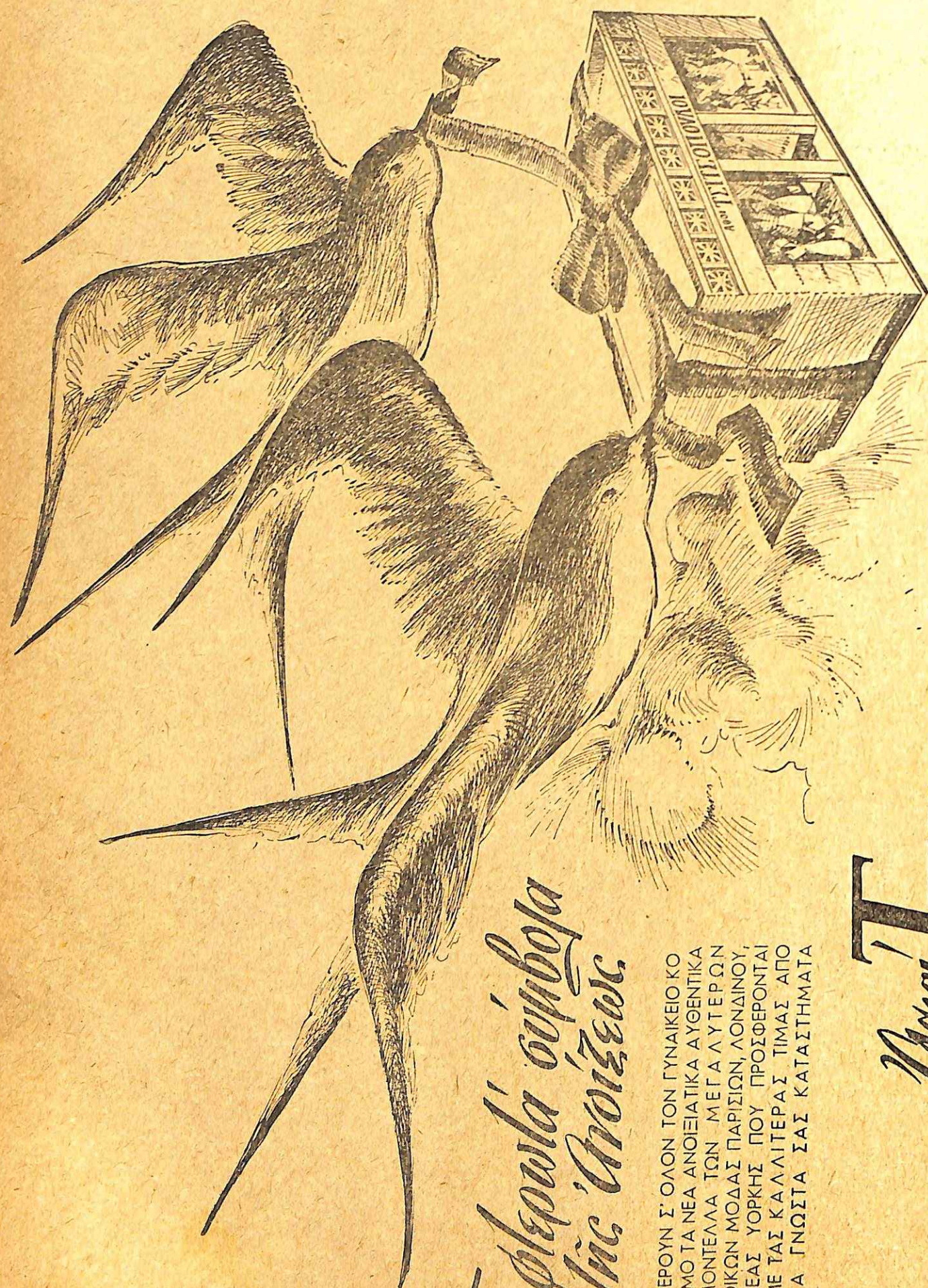
A.D.K.

ΑΡ. 61/1952

21.5

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Τὰ φέρωλα' οὐρανὸν
ὡς ἄνοιξεως

ΦΕΡΟΥΝ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΟΣΜΟ ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΟΤΕΛΛΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΟΙΚΩΝ ΜΟΔΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΣΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Νύμφη ΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 - ΤΗΛ. 22-785

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΤΑΠΙΡ, ΜΑΝΤΩ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ ΝΑΥΛΟΝ ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΩΣΩΝ ΤΟΥΛΑΓΕΤΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΠΛΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Πιστεύετε πως ένα στολισμένο και φορτωμένο φόρεμα αξίζει πιο πολύ από ένα απλό; "Οχι βέβαια! Τη γυναίκα της εποχής μας τη διακρίνει εύτυχώς το καλό γούστο και η απλότητα. Τί πιο ωραιο και ευχάριστο στην αίσθησή της το ματιού (ιδιαίτερα του ανδρικού) από ένα φόρεμα κομψό, με γραμμική απλή; Τίποτα! Φθάνει να είναι και καλορραμμένο, να ταιριάζει στον τύπο σας, στο σώμα σας και στο χρώμα της επιδερμίδας σας. Μην διστάσετε λοιπόν να γεμίσετε τη γκαρδαρόμπα σας με αυτά. Φοριούνται τις περισσότερες ώρες της ημέρας και δίνουν ταυτόχρονα την εντύπωση πως δεν μπορεί παρά κι' ο χαρακτήρας σας να είναι απλός σαν αυτό που φορείτε.

1. Φόρεμα από λινό ενφρουσάμπλ. Μία φάσα αντιθέτου χρώματος γαρνίρει την άκρη των μανικιών, το γιακά και το κουμπώμα. Η φούστα έχει κουφότητα εμπρός και πίσω, το δε κόψιμο του κορσάκι προεκτείνεται σε πανό πάνω στη φούστα.
2. Φαρδιές πιέτες γαρνίρουν το εμπρός και το πίσω μέρος αυτού του μεταξωτού φορέματος, του οποίου η φούστα είναι ολόκληρη πλισέ. Μία δελουδινή κορδέλα, όπως η ζώνη, δένει φιάγκο κάτω από το μυτερό γιακά.
3. Δυο πένσες ανοιχτές δίνουν χάρι στο κρουαζέ κορσάκι αυτού του φορέματος. Τα κιμονό μανίκια του είναι μαζεμένα με μανσέτες. Το γιακαδάκι όρθιο και η ζώνη από δελουδό ή δέρμα. Οι κουφότητες της φούστας ασιδερωτές.
4. Φόρεμα από σαντούγκ κρέμ. Η πλισέ φούστα είναι πιασμένη στους γοφούς με ένα αμπιεσεμάν, του οποίου το στρίψωμα υπογραμμίζεται με εξωραφά γαζί και μένει ελεύθερο. Μανίκια τρουά-κάρ. Γιακάς όρθιος πίσω.
5. Απλό και χαριτωμένο με τα κιμονό μανίκια του και την τετράγωνη φάσα γύρω στο λαιμό, το φόρεμα αυτό μπορεί να γίνει και με εμπριμέ μεταξωτό. Τα δυο πανό της φούστας ντυμπλάρονται με μονόχρωμο ταφτά.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ κινηματογραφικού φεστ. θάλ. Καννών. "Όλη η άριστοκρατία της Εύρωπης και του Νέου Κόσμου, συγκεντρώθηκε εκεί. Άνάμεσα σ' αυτή την παρδαλή πανοπρηνή καλλιτεχνική και κοσμική ή "Ελλάς αντιπροσωπεύεται πλούσια στην κοσμική αυτή χαρτοπαικτούπολη.

— **ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΗ** απ' τον καθημερινό τύπο η επιτυχία της ήθοποιου Ειρήνης Παπά, που δεν ξεχωρίστηκε μόνο σαν καλλιτέχνης - πρωταγωνίστρια της ταινίας «Νεκρή Πολιτεία», που δόθηκε εκεί ένα δράμα,

Η ήθοποιος του θεάτρου πρόζας ΚΟΥΛΑ ΑΓΑΓΙΣΤΟΥ, βασικό στέλεχος του θιάσου Κρινιάς Παπά — Σπύρου Μουσούρη.

αντιπροσωπεύοντας την ελληνική κινηματογραφική παραγωγή, αλλά και σαν όμορφη χαρακτηριστική κι' αντιπροσωπευτική του αρχαίου κόσμου. Έδώ, η επιτυχία της υπήρξε μεγαλύτερη και έτροφοδότησε μέρες το διεθνές Τύπο και εκ μεταφοράς τον ελληνικό. Η Ιστορία τώρα έπληρε τέλος και η συμπρωτοτύπασά μας, ύστερα από ζήλο δνερίωδης παρουσίας ευρίσκει καθ' όδον για την "Ελλάδα...

★ **ΣΤΗΝ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ** έχουμε την εμφάνισή της, ύστερα από εξάμηνη απόσταση από το φλοιδ της κοσμικής ζωής και του τύπου και η "Αλίκη Διπλάρκου (πρώην Βελλέρ), που μαζί με την νεώτερη αδελφή της Χριστίνα Διπλάρκου-Γλωντέλ (συζύγου του εκεί Γάλλου επιτετραμμένου) προσήλκυσαν την προσοχή και πάλη του κοσμοπολίτικου στοιχείου, γιατί και οι δυο αδελφές χαρακτηρίζονται σαν πραγματικά ωμορφες εμφανίσεις, ιδίως η "Αλίκη, που διατηρεί σημαντικά τα φώτα χαρακτηριστικά της αρχαίου τύπου, που της έδωσαν τη νίκη πρό 20ετίας και την έκαναν να βγεί "Μίς "Ελλάς" και αργότερα «Μίς Εύρώπη» στον παγκόσμιο, τότε, διαγωνισμό των Καλλιστείων. "Ετσι η "Αλίκη Διπλάρκου και σήμερα τραβά την προσοχή των θεατών της και παρά το γεγονός ότι είναι μεσοκόπη και μητέρα δυο παιδιών, θεωρείται σαν μία πολύ φώτα γυναίκα της Εύρωπης.

★ **ΑΛΛΑ Η ΕΚΠΑΙΞΙΣ** της εποχής δεν είναι οι προαναφερθείσες "Ελληνίδες. Είναι μερικοί... "Ελληνες σύζυγοι διασήμων καλλόνων της Εύρωπης και ακόμη διασημότερων καλλιτεχνών του Χόλλυγουντ και του Εύρωπαϊκού κινηματογράφου.

— **ΠΟΛΛΗ ΛΙΣΘΗΣΙ** προκάλεσε στις Κάννες η παρουσία της μεγάλης Γαλλίδας ήθοποιου Ντανιέλ Νταριέ, που, λειοί θα έβρουν ότι είναι παντρεμένη με τον όμογενή έμπορο Μ. Πισακίδη.

— "Αλλη ήθοποιος που εμφανίστηκε έφεται στην κοσμοπολίτικη κοινωνία της δνειρωδούς αυτής πόλεως, συνοδευόμενη από τον... "Ελληνα σύζυγο της, είναι η "Αννούκ Αλμέ, σύζυγος του "Ελληνα επιχειρηματίου της γαλλικής πρωτεύουσας Νίκου Παπαδάκη. "Ο τυχερός ούτος συμπατριώτης είναι ιδιοκτήτης του παρισινού καμπαρέ «Κόκκινο τριαντάφυλλο».

— "Η γυναίκα του μόλις τελείωσε το γύρισμα της νεωτάτης της ταινίας «Το θυσινι παρσπετασμο» κι' ήρθε εδώ να ξεκουραστεί, με την εύκαιρη του φεστιβάλ. Η Αλμέ θα επισκεφθή κατά τις πληροφορίες μας, γρήγορα την "Ελλάδα, όπου θα γυρίσει την «Ερδίκαι» του Κοσμά Πολίτη, πρωταγωνιστούσα η ίδια. Αι διαπραγματεύσεις δρσκονται στο τέμα των κι' άφορουν συνεργασία για την ελληνογαλλική αυτή ταινία.

★ **ΞΑΝΘΟ ΟΝΕΙΡΟ** αποκαλούν την "Ιταλίδα δεινέτα του κινηματογράφου "Αντωνέλλα Λουάντι, ελληνικής καταγωγής, από την Κωνσταντινούπολη, με το οικογενειακό επώνυμο Κωνσταντινέλλα. Η όμορφη "Ελληνίδα μόλις γυρίσε το φιλμ «Λεξιολάτρες όπάρξεις» του Κρίστιαν Ζάκ, κι' ετοιμάζεται όπως είπαμε σε θέσι να ξέρουμε, νάρθη στην "Ελλάδα για το γύρισμα των

Η άλυσμόνητη ήθοποιος του θεάτρου "Ιβράν Γκινιόλ ΤΟΥΛΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ, που ό πρώωρος χαμός της στέρσε την "Ελληνική Σκηνή από μία εξαιρετική καλλιτέχινια κι' ένα λαμπρό άνθρωπο.

εξωτερικών μας ταινίας του "Αλεξανδρίνι. Ξέρει άραότατα ελληνικά, άγαπα τον τόπο της μητέρας της και δε θέπει την ώρα να μας έπισκεφθή.

★ **ΚΟΝΤΑ ΣΤΙΣ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΕΣ** αυτές, προσθεσε και την "Ελληνοαμερικανίδα διδα Μ. Βώττη, που βρίσκεται κι αυτή στις Κάννες, ακλόουχος κι' έμπιστος ιδιαιτέρα γραμματέας της γνωστοτατης ήθοποιου του κινηματογράφου Γκλόρια ιτέ Χαϊβεν.

— **ΠΑΝΘΟΣ**, όπως βλέπετε, τό άσθενές φύλον στην Κυανή "Ακτή, εκπροσωπεί την "Ελλάδα και τις όμορφές της.

★ **ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ** το περασμένο Σάββατο για την Κύπρο η ζωγράφος και συγγραφέας κ. "Αθηνά Ταρσούλη, προσκαλεσμένη από τον εκεί "Πνευματικό "Όμιλο, για να μελετήσει τον τόπο και να γράψη ένα βιβλίο για το όμορφο ελληνικό νησί της Μεσογείου.

★ **Η ΘΕΣ ΣΑΛΟΝΙΚΗ** τον τελευταίο καιρό έζησε από βαρύ λήθαργο και δρ πολύ τιμητικά και πολιτισμένα, επιβραβεύοντας το έργο ξεχωριστών εκπροσώπων της πνευματικής της ζωής. "Ετσι, ύστερα από πολλές εκδηλώσεις που άφιέρωσε για να τιμήσει μία ξεχωριστή πνευματική γυναίκα που στεγάει στο συνοικισμό των 40 "Εκκλησιών, τη Χρυσάνθη Ζιτσαία, οι πνευματικοί κύκλοι έστρεψαν την προσοχή των στη μεγαλύτερα πνευματική φυσιογνωμία της Μακεδονικής πρωτεύουσας, την ποιήτρια Ζωή Καρέλλη.

— **ΑΠΕΙΡΕΣ** είναι οι εκδηλώσεις τό τελευταίου καιρού για τη σημαντική αυτή διανοούμενη της οποίας την άλζια και αυτή η γαλλική κυβερνιστής άνεγνώρισε και έτίμησε με την άκαδημαϊκή δάφνη. Η όμορφη "Ελληνίδα μόλις γυρίσε το φιλμ «Λεξιολάτρες όπάρξεις» του Κρίστιαν Ζάκ, κι' ετοιμάζεται όπως είπαμε σε θέσι να ξέρουμε, νάρθη στην "Ελλάδα για το γύρισμα των

★ **ΣΤΙΣ 6** "Ιουλίου, θα δοθή στο θέατρο Κοτοπούλη (Ρέξ) η έτησια χορευτική έπίδειξι της Σχολής χορού και γυμναστικής της "Ηρώς Σισμάνη. Οι μαθήτριες και συνεργάτιδες της Σχολής θα ερμηνεύσουν με το χορό μουσικά έργα των Σοπέν, Σαμπριέ, Κούρτελ και άλλων.

★ **ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ** διάκρισις ενινε σε μία έκλεκτη "Ελληνίδα. Πρόκειται για την πρόεδρο του «Συλλόγου Προστασίας Κρατουμένων γυναικών και άνηλικών» κ. Έδανθία Γκινιόπουλου, της οποίας τό «πορτοφόλι» έχει δημοσιευθή στη «Γυναίκα». Η κ. Γκινιόπουλου παρασημοφορήθηκε με τό Χρυσό Σταυρό του Β. Τάγματος Εύροπας. Η τιμή αυτή άποτελεί την επιβράβεισι ενός έργου και την έπισφράγισι μιάς έποχής.

Η ΜΑΡΒΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ
ΕΠΙΘΕΜΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 61
ΑΘΗΝΑΙ 21 ΜΑΪΟΥ 1952

Τιμή τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΥΠΟΥΛΟΣ
"Αρχισυντάκτης: ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
Οικονομική Δίσις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1
Τηλέφωνον: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1
Τηλέφωνα: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000

Έξωτερικού (έτησια):
Αίραι "Αγγλίας (χάρ.ναι) 310,0
Δολλάρια 10,00

Τά έμδω-ματα δέον ν' άποστέλλωνται προς Ε. Γερζόπουλον εκ μόν του Έσωτερικού διά ταχυδρομικής έπιταγής, εκ δέ του Έξωτερικού διά τραπεζικής έπιταγής.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά δεκαπενθήμερον, ήμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, άνεξαρτήτως ήμερομηνίας.

Τό προσεχές (62ον) τεύχος θα κυκλοφορήσει την

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1952

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

όπο τό του μέχρι του τελευταίου πωλούνται εις τά Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ό Α' (τεύχη άριθ. 1-13)
ό Β' (τεύχη άριθ. 14-26)
ό Γ' (τεύχη άριθ. 27-39)
ό Δ' (τεύχη άριθ. 40-52)

Προσκομίζοντες τά άνωτέρω τεύχη εις τά γραφεία μας παραλαμβάνετε τους τόμους δειμένους εις βραχύτατον χρονικό διάστημα.

Βιβλιοδεσία εκάστου τόμου δρ. 20.000

Διευθύνσεις συμφωνως τώ άρθρω 6 § 7 του Α. Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Εύάγγελος Γερζόπουλος, ήτοικία: "Οδός Κολχίδος 12. "Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Β. "Αραγιάννης, Κατοικία: "Αμισσού 24, Ν. Σμύρνη.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

★ «ΕΙΣ ΑΙΝΟΝ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ» είναι ό τίτλος της τελευταίας συλλογής του έκλεκτου ποιητή Λεωτέρη "Αλεξίου. Οι στίχοι του "Αλεξίου, προσφερόμενοι στη θύλησι της γυναίκας του, διαπνέονται από ένα πηλόμνο γεμάτο κατανύξι αισθήμα. Είναι εύγενικός λυγμός ενός ανθρώπου που πόνεσε και που ό μεγάλος πόος του έδωσε την τελειότητα.

★ «ΕΞΟΔΟΣ ΜΕ Τ' ΑΛΟΓΟ». Με τό νέο βιβλίο ό Νικηφόρος Βρετάνος προσθέτει μία ακόμα εξοίρετη δημιουργία στην τόσο πλούσια ποιητική του προσφορά. "Εργο ώριμης σύλληψης τέλεια έκφραστικά μέσα, δονείται από μίαν άσθινή άγάπη προς τον άνθρωπο.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΜΑΪΟΣ είν' αυτός η Αύγουστος; Τό καλοκαιράκι μας κατέλαβε έξ άπροόπτου — στον ύπνο. Κυριολεκτικώς. Έν μιά νύκτι και μόνη, πετάσαμε καταϊδρωμένοι τις κουβέρτες και ξυπνήσαμε ξεσκέπαστοι. Τό ίδιο έγινε και στο ντύσιμό μας. Οι άνδρες πριν καλά-καλά φορέσουν τό ενταίμι-σαιζόν» κοστούμια τους κι' οι γυναίκες πριν χαρούν τό έλαφρά ταγεράκια τους, αναγκάστηκαν να προσσυσθούν με τά αϊωνίδια κυνικά κάμματα. Οι πρώτοι κατέφυγαν έν σπουδή στα κοντομάνικα πουκάμισα — χαιρε... άξιοπρεπές σακκάκι — κι' οι δεύτερες ντύθηκαν σαν ύποψήφιες εσάρ-Ελλάς» ενώπιον της... κριτικής έπιτροπής. Δεν υπήρχε άλλος τρόπος για ν' άμυνθούμε εναντίον της ζήτησις. Κι' αν ό Μάιος μας έφερε σ' αυτό τό σημείο, με δέος αναλογιζόμαστε τί έχει να γίνη τον "Ιούλιο και τον Αύγουστο. Οι έπισημοί και μη μετεωρολόγοι προβλέπουν βεριστότατό τό φετεινό καλοκαίρι. "Όσο για την "Ανοιξι, όλοι άναρωτιούνται: Μή την είδατε, τη την άπατήσατε; "Ότσο, η άπουσία της "Ανοιξης δε νομίζουμε πως έπηρεάσε καθόλου τις έρωτικές διαθέσεις. Κι' ό άπαγωγές συνεχίζονται στον ίδιο ρυθμό κι' οι αυτοκατονίες για λόγους αισθηματικούς και τά έρωτικά σκάνδαλα. "Ετσι δύο τινά θα συμβαίνουν: "Η ότι τά περί της "Ανοιξης είναι θρύλος ή ότι ό έρωτας ούτε χρόνια, ούτε κι' έποχές κυττά — κι' όπισυ δρεβή χορεύει!

★ **Η ΜΟΝΗ** μας παρηγοριά σ' αυτή την αϊωνιδιαστική έπιδρομή του καλοκαιριού, ήταν και είναι η θάλασσα. Οι τσουροφυλίζοντες "Αθηναίοι κατέλαβαν με ήρωική άντεπίθεσι τις άκτές του Σαρωνικού, απ' τη μιά άκρη ως την άλλη. Και δονούν την άτμόσφαιρα θοαιμδευτικές κραυγές, τραγούδια, γέλια. Ξεσχάτηκαν άμέσως οι τολαιπωρίες στα λεωφορεία, ό συνωστισμός, ακόμα και οι πληρωφορίες για την επανειφάνισι καρναρίων. Η θάλασσα παραμένει μία αϊώνια χαρά. "Όλοι τό νοιώδουν αυτό — έκτός απ' τις ύπηρεσίες τουρισμού, που αν άπεφάσιζαν να κατέδουν για μπάνιο στο Σαρωνικό, θάβλεπαν εκεί να συνδυάζονται οι άναμνήσεις της κατοχής — πολυβολεία, συρματοπλέγματα — με παντός είδους σκουπίδια.

★ **Κ' ΎΣΤΕΡΑ** σου λένε — φταίει ό φονιάς. Ήταν ένας λογικός σύζυγος. Συνέλαβε δε τη γυναίκα του επ' αυτοφώρω να τον άπατά με τον έξάδελφό της. Δεν άκολουθήσε τό παράδειγμα των άλλων... συνδελφών του. Δεν άδραξε μάχαιραν, για να έπιτεθή εναντίον της άπιστης και του έραστού. "Εβαλε άπλώς τις... φωνές. Κάλεσε τους γείτονες να διαπιστώσουν ίβιοις όμμασι την... κατάστασι, για να τους έχη μεθασίριο, μάρτυρας όταν θα ζητούσε διαζύγιο. "Αποτέλεσμα: Η άπιστη κι' ό έραστής αντί να κάνουν τό σταυρό τους που φηνά τή γλύτωσησαν, ρίχθηκαν άγρια εναντίον του δυστυχούς συζύγου κι' άφού τον ξυλοκόπησαν και τό άναπέδωσαν την ψυχολογία με ζεμάτισμα, στο τέλος προσπάθησαν να τον δγάλουν και τρελλό! "Ετσι σήμερα οι άπατημένοι σύζυγοι μετά τό πάθιμά τους κινδυνεύουν ή να κλειστούν στην φυλακή ή στο ψυχιατρείο. Πόσο άλλαξε ό κόσμος από την έποχή του «πρώτου» διδάξαντος — Μενελάου!

★ **ΙΑΒΑΣΑΜΕ** κι' έμείς τον κατάλογο εκείνων που τιμήθηκαν από την πολιτεία με βραβεία για τις εξαιρετές πράξεις που έκαναν στον κοινωνικό τους βίο. Και, δεν τό

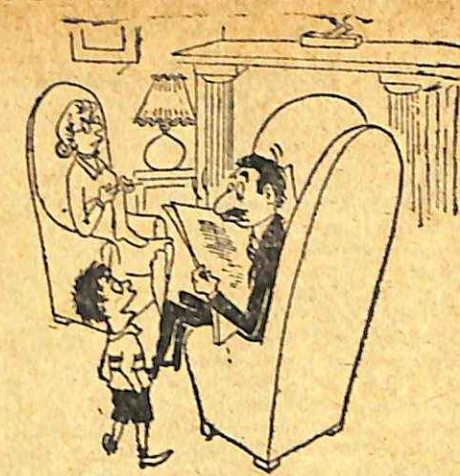
κρύβουμε, νοιώσαμε ιδιαίτερη χαρά, βλέποντας ότι εδώ είχαν την πλειοψηφία οι γυναίκες. Πραγματικά, στον κατάλογο των τιμηθέντων κυριαρχεί τό λεγόμενο «εσθενές φύλον». Αυτό διακρίθηκε περισσότερο. Και τό γεγονός άποκτά μεγαλύτερη σημασία, γιατί οι εξαιρετές πράξεις στον κοινωνικό βίο είναι πιο σπάνιες από τις διακρίσεις στον πόλεμο. "Εκεί έκτελείς ένα συγκεκριμένο καθήκον, δρίσκεσαι κάτω από ειδικές συνθήκες που δεν σου ζητούν τίποτε άλλο απ' τό να εκπληρώσης στο άκέραιον τό χρέος σου. Ένώ έλεύθερος στην κοινωνική ζωή κινδυνεύεις κάθε στιγμή από χίλιες δυό άσχημες, συχνά, επιδράσεις, να μεταβληθής σ' ένα έγωκεντρικό άτομο. Να λοιπόν που οι γυναίκες έδωσαν δείγματα τέτοιας άνωτερότητας γι' άλλη μια φορά. "Όσοι τις θέλουν πρώτες στις ύποχρεώσεις, γιατί τους άρνούνται την ισότητα στα δικαιώματα;

★ **Π**ΟΛΛΕΣ ώραιες έκπληξεις παρουσιάζουν οι διτρίνες στους ενδιαφερομένους — και ποιοι δεν είναι ενδιαφερομένοι; — με τά θερινά τους είδη. Κι' η μεγαλύτερη τους έκπληξι είναι η σχετική φθηνεία. Η οικονομική κρίσι άνάγκασε τό έμπόριο να διευκολύν, κατά τό δυνατό, την κατανάλωσι, κατεβάοντας τις τιμές σε λογικά επίπεδα. Μόνον ό τιμαριθμός στερείται λογικής, πράγμα που περιορίζει στο ελάχιστο την πελατεία και τις απαιτήσεις της. "Ότσο, έν' από τά κέρδη του καλοκαιριού θεωρείται κι' ό... έξωστρακισμός των καλών ναύλων. "Αχρείστες να είναι! Στην αρχή εμφανίστηκαν με τό κύρος του προστάτου των γυναικείων ποδιών, ένώ στην πραγματικότητα, η εύαισθησία των... πόντων τους εξέτινασε τ' άνδρικά πορτοφόλια! Εύτυχώς τώρα τό καλοκαίρι έπικρατεί η μόδα του ξεκαλτωμάτος και θα ήσυχάσουν και τά γυναικεία πόδια και τ' άνδρικά πορτοφόλια — προς μεγάλη χαρά εκείνων που εισάγουν εκ της άλλοδαπης ξυραφάκια!

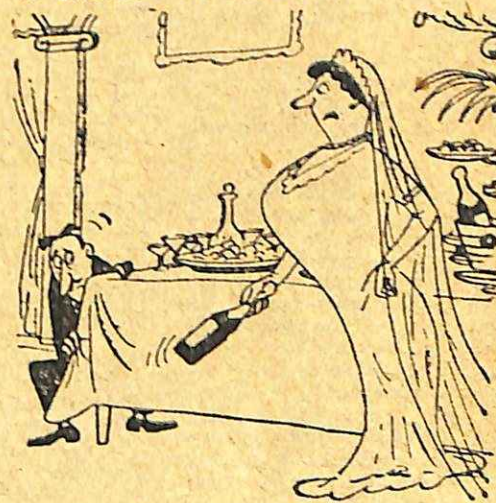
★ **Π**ΡΟΣΕΧΕΤΕ τά παιδιά σας. Αυτόν τον καιρό μεταφέρθηκαν έσπευσμένως στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών πολλά παιδιά — είχαν καταπιή τά πιο άπείθανά πράγματα: "Από κουδιστήρες μέχρι κουμπιά και πετρέλαιο. Μία μικρή άπροσεξία της μητέρας συμβαίνει, όχι σπάνια, να κοστίξη τη ζωή του παιδιού της. Τά κρούσματα καθημερινώς αυξάνουν. Τά παιδιά, βλέπετε, έχουν τη μανία να βάζουν στο στόμα τους ό,τι δρεβή. Και με ραγδαία ταχύτητα. Δυσκόλα μπορεί να τά προλάβη κανείς. Γι' αυτό, φροντίζετε τέτοια μικροπράγματα, μπουκάλια με πετρέλαιο κλπ., να δρσκονται έξω από την άκτίνα...δράσεως του παιδιού. Τό κάθε τί στα χέρια του, μπορεί ν' άποτελέσει κι' ένα θανάσιμο κίνδυνο!

★ **Φ**ΑΙΝΕΤΑΙ πως πέρασε η μόδα του γυμνού. Κανένα καλοκαιρινό θέατρο δεν άναγγέλλει για τό καλοκαίρι γυμνά μπαλέτα. Δεν πιστεύουμε να τά ευτόβισε η σχετική άπαγόρευσις του γυμνού σε κοινή θέα. Μάλλον πέρασε η μόδα του στο θέατρο. "Αλλά δεν συμβαίνει τό ίδιο και στη ζωή. "Αν κρίνουμε μάλιστα από τις πρώτες θερινές εμφανίσεις των ατιθίων μας, τά γυμνά και τά «σχεδόν γυμνά» θα κυριαρχήσουν έφέτος στη φλεγόμενη άθηναική άσφαλο. Θέσμαι έγχαύριο κι' όχι έξνο, που ήρθε από τάς Εύρώπας για να έξαγάγη τό φτωχό μας συνάλλαγμα και την άνικανοποίητη...δρασί μας!

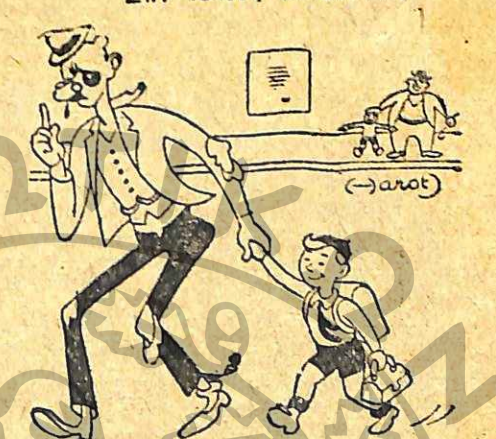
Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

— Δεν μου λές, μπαμπά, από ποιά έποχή οι γυναίκες έδωσαν στους άνδρες τό δικαίωμα να ψηφίζουν;

'Επί τέλους μόνοι!!!!

— "Ακουσες!... Δεν έννοώ να ξανατσακωθείς με συμμαθητή σου, που ό πατέρας του είναι πιο δυνατός από μένα!

— "Ελα τώρα, πάψε... θυμωμένος... Πλάγιασε στο κρεβάτι σου!

ΤΟ «ΨΙΛΟ»

Συνήθως τὸ πρᾶγμα ἔχει τὴν μορφήν εὐγενεστάτης πρόσκλησης. Σοὺ τὴν υποβάλλει τὸ χαμόγελο τῆς κυρίας, φτιασίδωμένο με κραγιόνι τοῦ Μισέλ Ἰλφ-Ἰλφ:

— Ἐρχεστε τ' ἀπόγευμα στὸ σπίτι; Τώρα, με τὶς ζέστες, ἡ καλοκαιρινή μας θεράντα εἶναι θαύμα. ἔχει μιὰ δροσιά μούρλια. Ἐνα παγωμένο οὐίσκκι, μερικά καβουρντισμένα ἀμύγδαλα, κάμποση φλυαρία, λίγο ποκεράκι, — θὰ περάσουμε τὴ βραδυὰ εὐχάριστα.

Φυσικά μυρίζεσαι ἀμέσως τὴν ὑπόθεσι. Κι' ἐπιστρατεύεις κι' ἐσύ, ὅπως-ὅπως, τὸ πιὸ εὐγενικό χαμόνέλο σου:

— Μερσί, μαντάμ, ἀλλά... δὲν παίζω!

— Πόκερ;

— Οὐτε... κοντίνια!

— Μὰ ἐσεῖς ἀλλοτε...

— Ἀλλοτε, ναι! Ἀλλά τώρα...

— Καλέ, μὴ σὰς νοιάζει γι' αὐτό! Ἐγὼ ἐννοῶσα ἕνα ποκεράκι «ψιλό», πολὺ «ψιλό», — κι' αὐτό, γιὰ νὰ σκοτώσουμε τὴν ὥρα μας, ἐπειδὴ ἤξερα πὼς παίζετε. Ἀφοῦ, ὅμως, δὲν παίζετε, ἀκόμα καλύτερα! Τὸ οὐίσκκι μας, τ' ἀμυγδαλάκια μας, τὴν κουβεντούλα μας... μούρλια! Ἐξ ἄλλου ἐσεῖς, εἰσάστε καὶ θαυμασὶος «κοξέρ», μ' ἅπτε πολὺ ὁμορφα, ἔχετε χιούμορ, διηγείσθε καὶ κάτι πεπερασμένους ἱστορίες, πού σὰς κάνουν «ἀπόκτημα» γιὰ μιὰ παρέα...

Κι' ἐκεῖ, ἀπάνω στὴ στιγμή πού τὸ κοπιμένο σὲ χτυπάει κατακούτελα, σὰν καρδύατο χαλάζι καὶ σοὺ γαργαλεῖ τὸν ἐγώτισμό καὶ τοῦ ξεσκονίζει τὴν αὐταρέσκεια, — σούρχειται κι' ἡ «χαριστική βολή»:

— Ὅ, εἶναι καὶ ἡ δεσποινὶς Καίτη. Τὴ θυμάστε; Τὴν εἶχατε γνωρίσει στὸ σπίτι μου. Εἶχε δουλεῖ ἐπείγουσα ἀπομεινῶ, ἀλλὰ μόλις ἄκουσε γιὰ σὰς, μοῦ εἶπε πὼς θὰ τὴν ἀφήσει καὶ θάρρη. Λοιπόν, σὰς περιμένω τὸ βραδάκι. Ὁρεδουάρ...

Πᾶσα ἀντίστασις ματαίω, γιὰτὶ ἀκούς κιόλας τὸ τακουάκι τῆς κυρίας νὰ κροταλίζει στὸ πεζοδρόμιο καὶ δὲν βλέπεις, παρὰ τοὺς παρελθόντες σφινγολήτες γοφούς της, πού κάνουν τὸ ὕστατο λίκνισμα, καθὼς αὐτοῖς στὴ γωνιά τοῦ δρόμου.

Τὸ βραδάκι εἶναι τὰ πάντα ἐν τάξει. Ἡ θεραντούλα φρέσκια-φρέσκια, μπουχισμένη καὶ με τὶς μυρουδιές τοῦ κήπου, τὸ οὐίσκκι, τ' ἀμυγδαλάκια... Εἶναι καὶ ἡ δεσποινὶς Καίτη, μιὰ χαρὰ κοκκί, καβουρντισμένο σὰν τ' ἀμυγδαλάκια, μεθυστικό σὰν τὸ οὐίσκκι. Ἐχει κόψει τὰ μαλλιά της ἀγρίως — τελευταία μόδα! — καὶ, καθὼς μῆκαν κι' οἱ πρώτες ζέστες, ἔχει τραβήξει τὴν κάλτσα ἀπ' τὰ τορνευτά γομπάκια της, ἔχει καταργήσει καὶ τὰ μανίκια στὰ υπαρχοστάκια της, — εἶναι, δηλαδή, σὰν ἕνας μισοξεφλουδισμένος καρπός, πού σὲ δάξει στὸν διλημματικό πειρασμό ν' ἀποτελειώσῃς τὸ... ξεφλούδισμα ἢ νὰ τὸν καταβροχθίσῃς με τὰ... φλούδα!

Εἶναι καὶ μερικὲς ἄλλες δεσποινίδες, ἀλλά δὲν σοὺ πε-

ρὶσσεύει μάτι γι' αὐτές, δὲν τὰ χεῖς ὅλα-ὅλα, ἐνῶ γιὰ τὸ κοκκί μόνον χρειάζεσαι τέσσερα. Καὶ τὸ κοκκί τὸ ξέρει αὐτὸ κι' εἶναι ὅλο τσάκισμα καὶ νάζι καὶ διηγείται χαριτωμένα πράγματα καὶ ξεκαρδίζεται στὰ γέλια, ὅποτε κάποια ἀπ' τὴν παρέα σοὺ ἀμολαῖ ἡ συχα-ῆσυχα τὴν τορπίλλα:

— Κάνουμε ἕνα... ποκεράκι...

— Ἐσύ ἀναπνέεις βαθειά. Ἡ οἰκοδέσποινα ἐπεμβαίνει:

— Ὅχι, ὄχι! Ὁ κύριος Πέτρος δὲν παίζει!

— Ἐσύ — ἂς ποῦμε, πὼς σὲ λένε Πέτρο — τῆς ρίχνεις μιὰ ματιά γεμάτη εὐγνωμοσύνη, μὰ τὸ κοκκί τῆς παρέας ἐπεμβαίνει. Εἶναι τὸ χαϊδεμένο παιδί, πού ξέρει πὼς δὲν γεννήθηκε ἀκόμα αὐτὸς πού θὰ τοῦ ἀρνηθῇ ὁ τιδότης.

— Καλέ σωπάτε, πού θὰ μὰς χαλάσει τὴ βραδυὰ ὁ κύριος Πέτρος! Μαρία, φέρε τὰ χαρτιά...

— Ἐπειτα, στρόφι πρὸς τὸ μέρος σου, σκάσιμο τοῦ θυσινοῦ τῶν χειλῶν σὲ χαμόγελο καί... γοητευτικὴ ἐρώτησις με ὑπόνοιες ἱκεσίας:

— Ἐ, κύριε Πέτρο;

Μικρὴ, ἀσφυξία. Θέλεις νὰ ξεκουμπώσῃς τὸ κολλάρο σου, μὰ οἱ κανόνες τῆς καλῆς συμπεριφοράς τὸ ἀπαγορεύουν. Περιμένεις τὸ σωσίδιο ἀπὸ τὴν οἰκοδέσποινα. Χαμογελάει κι' αὐτή:

— Πάει καλά! Ἀς τὸ παίξουμε, ἀλλά... «ψιλό». Νὰ μὴ τὸ «χοντρήνουμε». Ἐκατὸ χιλιάρι-κα ἡ «κάβα».

— Ἀς εἶναι καὶ τόσο...

Γοργή κι' ἐμπειρία ἡ Μαρία εἰσιμαίνει τὸ πράσινο τραπέζι-κι, τὶς καρέκλες, τὴν τράπουλα. Λοιπόν, αὐτὴ ὅλη ἡ προτοίμασία ἔχει κάποια ὁμοιότητα με τὴν προπαρασκευημένη... καρατομήσει. Στὸ μεταξύ ἡ κουβεντούλα ἔχει ἀνάψει:

— Προχτὲς κάναμε ἕνα «καρεδάκι» ὠραίο!, δηλώνει τὸ κοκκί. Πεντακόσιες ἡ «κάβα».

— Ἐ, δὲν ἦταν καὶ πολὺ.

— Ὅχι, βέβαια... Μετὰ τὸ «χοντρήναμε». Πιάσαμε τὶς πέντε χρυσές.

— Ἐμεῖς, τὴν περασμένη βδομάδα τὸ παίξαμε με δέκα χρυσές.

— Ἐτοίμα ἐπεμβαίνει ἡ Μαρία.

— Πόσο ἡ... «κάβα»; σὲ ρωτᾷ τὸ κοκκί.

Μετὰ τὶς πέντε καὶ τὶς δέκα χρυσές, τὰ χεῖλ σου ἀρνούν-ται ἀπολύτως νὰ προφέρουν τὸ ἐξευτελιστικό: «ἐκατὸ χιλιάδες». Καὶ λές:

— Ὅσο... θέλετε!

— Λοιπόν, πεντακόσιες!

Ἀπὸ κεῖ καὶ κάτω ἀκολουθεῖ τὴ μοῖρα σου. Μετὰ τὴν ἐξάντλησι τῶν «προχείρων» χρημάτων σου, ἐπισκέπτεσαι διαδοχικὰ τὰ χαρτονομίσματα τοῦ πορτοφολιοῦ σου καὶ τὶς μερικὲς λιρίτσες τοῦ μικροῦ... τσεπακίου τοῦ παντελονιοῦ σου. Μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἀποχωρεῖς ξετιναγμένος. Στὴν ἐξώπορτα ἡ οἰκοδέσποινα σὲ μαλώνει τρυφερά:

— Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ «χοντρήνετε» τόσο. Εἴπαμε ἕνα «ψιλό». Γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα...

— Ἐ, δὲν βαρύνεστε...

— Ὅχι, ὄχι! Μὲ στενοχωρήσατε πολὺ, μ' αὐτὸ πού... κάνατε!

Ὅποτε τῆς ζητᾷς καί... συγγνώμην πού τὴ στενοχωρήσας καὶ φεύγεις.

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑ

Μιὰ Ἑλληνίδα, πού ἡ κλασικὴ καὶ ἐντονη καλλονὴ τῆς τὴν κατατάσσει ἀναμφισβήτητα μέσα στὶς ἀντιπροσωπευτικώτερες ἐκπροσώπους τῆς ἀληθινῆς ἐλληνικῆς ὀμορφιάς, ἀπέτελεσε, τὸ δεκαπενθήμερο πού μὰς πέρασε, τὸ στόχο τοῦ ζῆλου ἐνδιαφέροντος, ὅχι μόνο τῶν συμπαιτριῶν τῆς ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ξένων πού, εἴτε βρίσκονταν συγκεντρωμένοι στὶς Κάννες, εἴτε παρακολουθοῦσαν τὰ τηλεγραφήματα καὶ τὶς ἀνταποκρίσεις, με τὶς ὁποῖες βομβάρδιζαν κυριολεκτικὰ τὰ φύλλα τοῦς οἱ ἀπεσταλμένοι τῶν ἐφημερίδων ὅλου τοῦ κόσμου: ἡ γοητευτικὴ ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑ, φωτεινὸ ἀστὲρι τοῦ ἐλληνικοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινηματογράφου! Τὸ ὄνομά της φιγουράρει ἀκόμη στὶς πρώτες σελίδες καὶ τοὺς τίτλους τῶν ἐντύπων με τὴ μεγαλύτερη κυκλοφορία καὶ ἡ εἰκόνα τῆς ἔγινε μέσα σὲ λίγες μέρες γνωστὴ σὲ ὅλο τὸν κόσμο!

Ξεκινώντας ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ παραστή στὴν προβολὴ τῆς ταινίας τῆς «Νεκρὴ Πολιτεία», ἡ Ἑλληνίδα καλλιτέχνης δὲν περιέμενε ἀσφαλῶς ποτὲ τὴν ἐπιτυχία πού τὴν παραφύλαγε στὶς Κάννες.

«...Ἡ Εἰρήνη Παπᾶ, ἡ μεγάλῃ θριαμβεύτρια τοῦ Φεστιβάλ. Εἶναι Ἑλληνίδα καὶ ἡ ὀμορφιά της εἶναι ἡ ὀμορφιά τῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἀγαλμάτων...».

«...Υπῆρξε ἀναμφισβήτητα ἡ βασιλίσσα τοῦ Φεστιβάλ! Οἱ φωτογράφοι, ἄνθρωποι ἐργατικοὶ καὶ σοδαροὶ, δὲν τὴν ἀφῖναν «οὐτὲ ρούπι». Τὴν τριγύριζαν τὴν ὥρα πού ἔπαινε τὸ τσάι της, τὴ συνόδευαν ὅταν ἀγόραζε καλοκαιρινὰ φοιτάνια στὰ καταστήματα τῶν Καννῶν, τὴν παρακολουθοῦσαν στὰ κοκτέιλ καὶ τὶς δεξιώσεις...».

«...Ἀλλὰ ἡ Εἰρήνη Παπᾶ περιωρίζονταν... νὰ χαμογελά. Μ' ἕνα φωτεινὸ χαμόγελο, γεμάτο σοφία καὶ σοδαρότητα. Ἐνα ἀληθινὰ ἀθηναϊκὸ χαμόγελο...».

Αὐτὰ ἔγραψε ὁ ξένος Τύπος. Ἀποδείξει ὅμως τῆς γοητείας της ἦταν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πού ἔδειξε γι' αὐτὴν ὁ Ἀλῆ Χάν.

Δὲν ὑπῆρξε σχεδὸν ἐμφάνισις τῆς Εἰρήνης Παπᾶ στὴν κοσμικὴ ζωὴ τῶν Καννῶν, ὅπου νὰ μὴ συνοδεύεται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, τὴν καρδιά τοῦ ὁποῖου διεκδικοῦν συνεχῶς τὴν μεγαλύτερη μανία πολυἀριθμῶν ἀπὸ τὶς πιὸ γνωστές καὶ πιὸ ὀμορφες γυναῖκες τοῦ κόσμου. Καί, φυσικὰ, τὰ σχόλια, οἱ διαδόσεις καί... ἡ ζήλεια τῶν ἄλλων γυναικῶν φούντωσαν κυριολεκτικὰ, ὅταν ὁ Ἀλῆ Χάν χόρεψε μαζί της τὸν πρώτο χορὸ στὴν μεγάλη δεξίωσι πού ἔδωσε στὴν ἑπαυλὶ τοῦ πρὸς τὴν τῶν συγκεντρωμένων στὶς Κάννες καλλιτεχνῶν, καὶ φωτογραφήθηκε χορεύοντας «μάγουλο με μάγουλο» με τὴν Εἰρήνη. Πληροφορίες γιὰ ἐπικείμενους ἀρραβῶνες τῆς ὀμορφῆς Ἑλληνίδας με τὸ βαθύπλοιο Ἀσιάτη, ἔφθασαν καὶ ὡς τὴν Ἀθήνα.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἐκείνη πού ἔχει δικίον στὴν ἐκτίμησι τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, ἦταν ἡ Εἰρήνη Παπᾶ. Πραγματικὰ, ἡ θριαμβεύτρια τῶν Καννῶν, ὅταν οἱ δημοσιογράφοι ἀπὸ τὶς πρώτες μέρες τῆς ῥώτησαν τί ἦταν ἡ σχέση της με τὸν Ἀλῆ, ἀπάντησε καθαρά ὅτι δὲν ἐπρόκειτο γιὰ τίποτε τὸ οὐσιαστικὰ σοδαρό... Ἡ ὀμορφὴ Ἑλληνίδα, ἔχοντας μπροστὰ της τὸ προηγούμενο τῆς ὅχι εὐτυχισμένης ζωῆς πού ἔζησε ἡ Ρίτα, διέσπασε τόχα νὰ ἀφήσῃ τὸν ἐαυτὸ της ἐλεύθερο νὰ παρασυρῇ σὲ σοδαρότερο δεσμὸ με τὸν Ἀλῆ, ἡ ἐκείνος σταμάτησε τὴν περιπέτεια.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΣΑΣ ΑΣΧΟΛΙΕΣ

Τὰ πρῶτὰ φορέματα κάθε γυναῖκας πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συνδυάζουν τὴν ὀμορφιά καὶ τὴν ἀνεσι. Ἐνα τσίτι, ἕνα τουάλ ἢ ἕνα τομπράλκο με χρώματα ζωηρὰ κι' εὐχάριστα, ἀπλὰ κι' εὐκολοφόρετα, εἶναι ὅ,τι χρειάζεται γιὰ τὶς πρῶτὲς σὰς ἀσχολίες.

1. Μ' ἕνα φθινὸ καὶ πρακτικὸ καρὸ ὕφασμα τῆς ἀρεσκείας σας ἐτοιμάστε τὸ πρῶτό σας φόρεμα. Τὰ μανίκια εἶναι λαπὼν με ρεβέρ, τὸ ντεκολτέ στρογγυλὸ κι' ἕνα πᾶτ λοξὸ κουμπώνει ἀπὸ τὸ λαιμὸ ἔως κάτω. Δυὸ πιέτες καὶ δυὸ πέντες δίνουν φάρδος στὴ φούστα, ἐνῶ οἱ τσέπες δρῶσονται στὴν πλαϊνὴ ραφή.

2. Ἀπὸ τσίτι ἢ ὁ,τιδήποτε ἄλλο φθινὸ ὕφασμα φτιάξετε τὸ χαριτωμένο καὶ νεανικὸ αὐτὸ φορεματάκι. Ἐχει ντεκολτέ μεγάλο καὶ στρογγυλὸ. Μανίκια, ὅπως βλέπετε, δὲν ἔχει. Κουμπώνει πίσω ἔως τοὺς γοφούς ὅπου κατεδαίνει τὸ κόψιμο τῆς μέσης κι' ἔχει φούστα ἴσια σουρωτὴ μπρός καὶ πίσω. Στὴ μέση ἀκριβῶς μπαίνει μιὰ ζώνη μονόχρωμη.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»

ἀνακαινισμένη, δροσερή, καλοκαιριάτικη, σὰς προσφέρει καινούργια ἀναγνώσματα, πού θὰ σὰς συναρπάσουν, θὰ σὰς γοητεύσουν:

1ον

Η ΔΡΑΠΕΤΙΣ

Ἐνα θαυμάσιο αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα ἐκτάκτου πλοκής, ὅπως δειχνεῖ καὶ ὁ τίτλος του, πού θὰ κρατήσῃ τεταμένη τὴν ἀγωνία σας στὸ ἑπόμενο. Εἶναι ἡ ἱστορία μιᾶς νέας κοπέλλας πού δραπετεύει ἀπὸ ἕνα ἀσφυκτικὸ περιβάλλον πρὸς ἕναν καινούργιο, ὠραῖο, δικὸ της κόσμο, τὸν ἰδανικὸ κόσμο τῆς Ἀγάπης...

2ον

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, ΑΥΤΗ Η ΑΓΝΩΣΤΗ

Καὶ πάλι ξανατονίζουμε: «Γνωρίστε τὸν ἐαυτὸ σας. Ἡ ἀγνοία εἶναι ὁ χειρότερος ἐχθρὸς σας». Ὅταν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1950 ἡ «Γυναίκα» ἔσπασε γιὰ πρώτη φορὰ στὸν τόπο μας τὸ τεῖχος τῶν προλήψεων, τῶν προκαταλήψεων, τῶν φόβων καὶ τῆς ἀγνοίας πού μαστίζει τὸ κοινὸ καὶ ἰδιαίτερα τὸ γυναικεῖο, ἡ ἀναγνώρισις ὑπῆρξε γενικὴ. Ὅτὸ θαῦμα τοῦ ἑαυτοῦ σας τοῦ γιαιτροῦ Μάριο Καστάλλο, πού δημοσιεύθηκε στὶς στήλες τοῦ περιοδικοῦ μας, ἔδειξε πόση ἀβυσσὸς ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴν πορνογραφία καὶ στὴν ἐπιστημονικὴ διαφώτισι τῶν γυναικῶν, με ἀπλὸ καὶ ἐκλαϊκευμένο τρόπο, γιὰ τὴ φυσιολογία τοῦ γυναικεῖου σώματος καὶ τὶς ἰδιαιτερές του λειτουργίες. Γιὰ χάρι τῶν παλαιῶν καὶ νέων μας ἀναγνωστῶν δημοσιεύουμε στὸ ἐρχόμενο τεῦχος μας μιὰ νέα σειρά ἀπὸ ἀρθρα ἀφιερωμένα στὴν «Ἀγνωστὴ Γυναίκα», στὴ γυναίκα πού δὲν εὐτυχεῖ, ἐπειδὴ τὸ περιβάλλον της δὲν ἔχει σωστὰ κριτήρια γιὰ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ καὶ ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει ἡ ἴδια τὸν ἐαυτὸ της.

3ον

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΑΠΟ ΨΑΡΙΑ;

Ἀσφαλῶς, ἀσφαλέστατα λίγες ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριές μας εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν τὶς διαφορὰς ποικιλίας τῶν ψαριῶν, τῆς τόσο ἐκλεκτῆς αὐτῆς τροφῆς, νὰ ξεχωρίζουν τὰ γνήσια ἀπὸ τὰ «πομπήσι» καὶ καὶ ἀκόμη νὰ ξεχωρίζουν τὰ φρέσκα ἀπὸ τὰ μπαγιάτικα. Ὁ νέος συνεργάτης μας κ. ΠΑΡΙΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ, Αἰγινήτης, ἀναλαμβάνει ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο τεῦχος νὰ σὰς κατατοπίσῃ, σὲ μιὰ σειρά ἀπὸ ὠραιότατα γραμμένα ἀρθρα, πού συνοδεύονται ἀπὸ θαυμάσια σκίτσα, γιὰ τὰ εἶδη τῶν ψαριῶν, γιὰ τὶς συνήθειές τους, γιὰ τὸν τρόπο τῆς ἐπιλογῆς, γιὰ τὸ μαγεῖρέμα τους κλπ. Καμμιὰ νοικοκυρὰ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ χωρὶς νὰ διαβάσῃ αὐτὰ τὰ ἀναμφισβήτητου χρησιμότητος ἀρθρα.

4ον, 5ον, 6ον,

Θὰ τὰ δῆτε δημοσιεύμενα στὸ ἐρχόμενο τεῦχος, πού θὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὸ

5ον ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

πού τόσο ἱκανοποίησε τὶς ἀναγνώστριές μας.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ»

τὸ περιοδικὸ σας. Τὸ περιοδικὸ πού, ὅπως τὸ ἔχετε διαπιστώσει, ὀφείλει, μορφώνει, διασκεδάζει. Ἄν σας ἱκανοποιῇ τὸ περιοδικὸ μας, συστήνέτε το σὶς γνωστές σας, σὶς φίλες σας, σὶς συγγενεῖς σας νὰ τὸ ἀγοράσουν.

Ναντίν 'Αλαρί

Η ΝΕΑΡΗ ΓΑΛΛΙΔΑ ΣΤΑΡ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΞΕΧΑΣΗ ΤΟΝ ΟΜΟΡΦΟ ΠΙΑΝΙΣΤΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΕ ΣΤΑ 12 ΝΕΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑ

Η Ναντίν 'Αλαρί πήρε φέτος το βραβείο «Σουζάν Μπιανσέ» και το πήρε δικαιοδικά, αν και η ηθοποιός αυτή άμοιβε δίνεται μόνο σε νέα ταλέντα. Η Ναντίν το πήρε εικοσιτεσσάρων χρονών και όταν πια ήταν φτασμένη καλλιτέχνης.

Πόσες νέες καλλιτέχνιδες δεν όνειρεύονται στη Γαλλία το βραβείο αυτό, που συνήθως δεν τολμούν να το, το πη. Το κράτησε μυστικό και τότε λάνθρευε σιωπηλά. Ο ήρωάς της ήταν και φυσικός όπως και ο Σοπέν, μα ο Σοπέν ήταν γενναίος και πολέμησε για την πατρίδα του, ενώ ο Ντομινίκι έγκυατέλιπε το Παρίσι όταν μπήκαν οι Γερμανοί...

Η Ναντίν 'Αλαρί, που την είδαμε στην ταινία «Το ωραιότερο κορίτσι του κόσμου», είναι μια μορφωμένη κοπέλλα και αγαπά ιδιαίτερα τη μουσική. Α-

νατριχιάζει ολόκληρη μόλις ακούση κανένα κλασικό κομμάτι στο πιάνο. Της θυμίζει την πρώτη της έρωτική απογοήτευση... τα πρώτα της νεανικά καρδιοχτύπια...

Η Ναντίν 'Αλαρί ήτανε δώδεκα χρονών το 1939. Ένας ασύγκριτος κόσμος τέλειωνε και μια νέα ζωή άρχιζε με την κήρυξη του πολέμου. Τα θέατρα, το ένα μετά το άλλο, έκλειναν κι' η Ναντίν δρέθηκε έρωτευμένη μ' έναν πιανίστα.

Ο αγαπημένος της δεν έμεινε ποτέ την κατάκτησή του. Ήταν τριάντα χρονών και η Ναντίν δεν τολμούσε να του, το πη. Το κράτησε μυστικό και τότε λάνθρευε σιωπηλά. Ο ήρωάς της ήταν και φυσικός όπως και ο Σοπέν, μα ο Σοπέν ήταν γενναίος και πολέμησε για την πατρίδα του, ενώ ο Ντομινίκι έγκυατέλιπε το Παρίσι όταν μπήκαν οι Γερμανοί...

Η ιστορία αυτή καθώρισε τη σταδιοδρομία της. Αποφάσισε να γίνει καλλιτέχνις κι' άκουσε σήμερα όταν μιλά για τον Ντομινίκι, η φωνή της τρεμουλιάζει από συγκίνηση...

Αυτό το αίσθημα είναι εύτυχος η μόνη τραγωδία της ζωής της. Γεννήθηκε στο Παρίσι τον Φεβρουάριο του 1927. Η μητέρα της Κριστιάν Βερζέ, ήταν μια εξακουστή συνθέτις κι' ο πατέρας της αρχιτέκτων.

Στο θέατρο γνώρισε μια γρήγορη επιτυχία. Από το θέατρο τη ζήτησαν να παίξει και στον κινηματογράφο κι' έπαιξε σε πολλές ταινίες. Οι τελευταίες της είναι «Ο άνθρωπος της χαράς» και το «Ωραιότερο κορίτσι του κόσμου».

Η πρώτη της έρωτική αποτυχία δεν την έμποδίζει τώρα να όνειρεύεται τον πρίγκηπα των παραμυθιών. Αν δεν έχη κανένα υπ' όπιν της, πάντως ξεύρει και καθορίζει πώς πρέπει να είναι.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

★ Ο Ροσσελίνι σκηνοθέτησε το ένα σκέτο από τα επτά στην ταινία «Τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα». Το σκέτο αυτό έχει τον τίτλο «Επιθυμία» και βασίζεται πάνω στο μυθιστόρημα της Κολέτ «Η Γάτα».

Ο Ροσσελίνι χρειαζόταν για την ταινία αυτή μια όμορφη άσπρη γάτα κ. Έβαλε μια άσπρη γάτα στις έφημερίδες. Την άλλη μέρα πεντακόσιοι άνθρωποι παρουσιάστηκαν στο στούντιο κρατώντας από ένα παιδί με μια άσπρη γάτα. Κανείς δεν μπορούσε να φαντασθή πως θα υπήρχαν στη Ρώμη τόσες άσπρες γάτες!

Τα άλλα έξη «θανάσιμα αμαρτήματα» είναι: «Ο θυμός», τον οποίον σκηνοθετεί ο Κλωντ Οτάν Λαρά και πρωταγωνιστεί σ' αυτόν η Β. διάν Ρωμάν.

«Η πολυτέλεια», με σκηνοθετή τον Υβς Αλλεγκρέ και πρωταγωνίστρια την Βιδιάν Ρωμάν.

«Η Τεμπελιά» με τον Νοέλ-Νοέλ.

«Η Φιλαργυρία» με την Ι. Ζα Μιράντα και «Η Λαιμαργία» με τον Ανρύ Βιντάλ.

Η ταινία «Τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα» είναι μια πρωτότυπη ταινία γυρισμένη από τους καλύτερους σκηνοθέτες και παιγμένη από τα πιο λαμπερά αστέρια της Γαλλικής οδού.

★ Οι Ολυμπιακοί αγώνες που θα γίνουν φέτος στο Έλσινκι της Φινλανδίας, προσελκύουν, εκτός απ' τον άλλο κόσμο, και πολλά αστέρια του Χόλλυγουντ. Ο Άλαν Λάντ και ο Γκρέγκορι Πέκ με τις γυναίκες τους έκλεισαν από τώρα θέσεις. Ο Λέξ Μπάγκερ με την Άρλεν Ντάλ, που θα παίξουν για πρώτη φορά μαζί στην ταινία «Η Αφρική στις φλόγες» θα πάνε απ' την Ταγγέρη στο Έλσινκι. Και πολλοί άλλοι.

★ Ο Ζαν Πιέρ Όμνν δρίσκεται στο Χόλλυγουντ και φιλοξενείται από τον Τάυρον Πάουερ. Ο Ζαν Πιέρ Όμνν δεν έχει ακόμη συνέλθει από τον θάνατο της γυναίκας του Μαρίας Μαντέζ.

★ Η γυναίκα του Μάικλ Ρέννυ τον έπεσκέφθη στο στούντιο λίγες μέρες πριν παντρευθούν και δεν μπόρεσε να τον αναγνωρίσει. Ήταν ντυμένος ως σκλάβος σε ένα Γαλλικό μεσαιωνικό περαστικό. Όταν της τον έδειξαν απήντησε:

—Αυτός είναι εκείνος, με τον οποίον θέλω να δημιουργήσω οικογένεια!

★ Αστέρις έρχονται και περνούν, όχι όμως και η Μαίρη Πικφορντ. Έξακολουθεί να είναι άκομη ή αγαπημένη του Άμερι κανικού λαού. Τώρα τελευταία δρέθηκε σε μια παράσταση και οι θεαταί που την άγνωριζαν την άναγκασαν ν' ανέβη στη σκηνή και να τους πη δυο λόγια για να σταματήσουν τις ζωηρές εκδηλώσεις.

★ Η Τζίντο Λόουρανς, που πρωταγωνιστεί στην ταινία «Η κόρη του Σέιχη» με τον Μπαρ Λάγκαστερ, έχει μια περίεργη συνήθεια: Της άρέσει να ζωγραφίζει μάτια. Το μόνο κακό είναι πως δεν νοιάζεται να προσθέσει και το υπόλοιπο προσωπίκι' έτσι στο καμαρίνι της δεισκονται ένα σωρό μάτια ζωγραφισμένα να κυττάζουν απ' όλες τις μεριές.

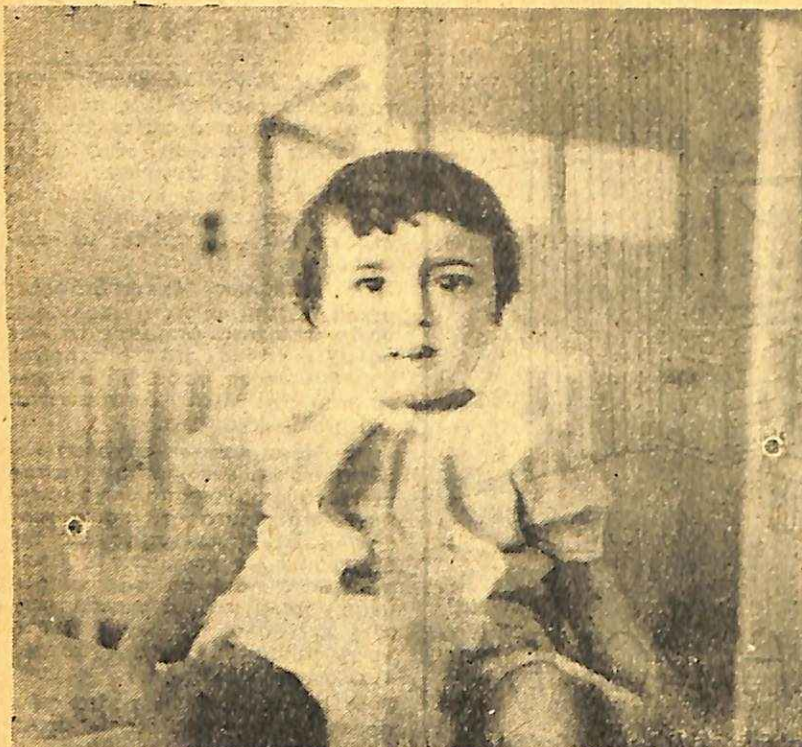
ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ...

2. Μπλουζάκι ναυτικό σε χρώμα γκρι ανοιχτό. Παντελόνι μακρύ που το γυρίζετε αν θέλετε μέχρι το γόνατο σε χρώμα καφέ σκούρο. Το κοστούμι αυτό είναι πολύ πρακτικό και φοριέται άνετα στο βουνό και στη θάλασσα.

1. Το κορσάζ είναι από βαμβακερό ζερσεύ άσπρο. Η φούστα από κρενίλ ή τσίτι έμπριμε γαρνιρισμένο στον ποδόγυρο με μια φαρδιά φάσα από ριγέ ύφασμα της αυτής ποιότητας. Τσέπη τοποθετημένη δεξιά.

4. Άπλό και κομψό φόρεμα από λινό ή μεταξωτό. Φοριέται το πρωί μ' ένα μπλουζόν σαν αυτό από βαμβακερό ριγέ ύφασμα, άσπρο και κόκκινο. Αφαιρώντας το μπλουζόν, έχετε ένα ωραίο έξωμο δραδυνό.

Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ, ένα χαριτωμένο αγγελούδι του Βρεφοκομείου Αθηνών, που δεν γνώρισε ότι χαιρόνται εκατομμύρια άλλα παιδιά: τη ζεστή αγκαλιά της μάνας, τη στοργή της, το χέδι της, το νανούρισμά της.

ήθελαν να πάρουν ένα μικρό τρώσιμο στη αγκαλιά τους, να τον παίξουν, να του μιλήσουν, να τον χαϊδέψουν, θάπρεπε να αφήσουν κάθε άλλη δουλειά στη μέση. Και τίποτα δε μπορεί να καθυστερήσει στο Βρεφοκομείο, ούτε το αλλόγλωσσος ούτε το τσίτσισμα.

Και μένουν εκεί στίς κούνιες τους ή χάμω στο πάτωμα, τα παιδάκια αυτά, τα δίχως μητέρα, με μόνιμη ζωγραφισμένη στο πρόσωπό τους τη θλίψη που τους φέρνει η έλλειψη της μητρικής στοργής, που σαν το γάλα είναι αναγκαία στη μικρή τους ύπαιθρο.

Σε κάθε ζώο, ή μάνα καθοδηγεί τα παδια της στα πρώτα τους βήματα. Η πάτια τους μαθαίνει πώς να κολυμπούν, ή λείνα πώς να θρηνούν την τρυφή τους, ή έλαφια πώς να προστατεύονται από τους κινδύνους.

Κι' ή μάνα του ανθρώπου μαθαίνει στα παιδιά της πώς να μιλούν και πώς να περπατούν. Όρες τα κρατάει στην αγκαλιά της και τα μαθαίνει στην άσπρη και συλλαβίζουσα, κατόπιν να λένε λέξεις, κι' αργότερα φράσεις. Και παράλληλα βοηθάει τ' αδύνατα ποδοράκια τους να μπορούν να κρατάνε ισορροπία και να κάνουν βήματα.

που είναι ανεπαρκέστατο. Και ο έπισκέπτης του Βρεφοκομείου βλέπει το τραγικό θέαμα παιδιών πέντε ετών, που δεν ξέρουν να μιλήσουν ή δύο ετών που δε μπορούν ακόμα να περπατήσουν.

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Συγκινημένες από την κατάσταση αυτή, πολλές κυρίες της Αθήνας, πήραν την πρωτοβουλία να αντικαταστήσουν όσο μπορούν τη μάνα στις μικρές αυτές υπάρξεις και να τους φερουν το χέδι, και τη βοήθεια που τους χρειάζεται. Είναι καμιά σαράντα κι' έχουν εταίρει, μάλιστα και σωματείο, με πρόεδρο την κ. Κούλα Λαμπρινάκου. Πηγαίνει ή κάθε μία δύο φορές την εβδομάδα στο Βρεφοκομείο και κάθεται με τα παιδάκια όλο το πρωί. Τα παίρνει στην αγκαλιά της, τα χαϊδεύει, παίζει μαζί τους, και προπαντός τα μαθαίνει να συλλαβίζουν και να περπατούν. Στην άσπρη τα παιδάκια έβριζαν τα κλαμάκια γιατί τρομαζαν. Ήταν κάτι το καινούργιο και το ασυνήθιστο γι' αυτά. Γιατί μιλούσαν με μικρά αργία που γεννήθηκαν στο δάσος, αυτά τα παιδάκια. Μοιάζουν με γατάκια που ή μάνα τους τάφερε στον κόσμο

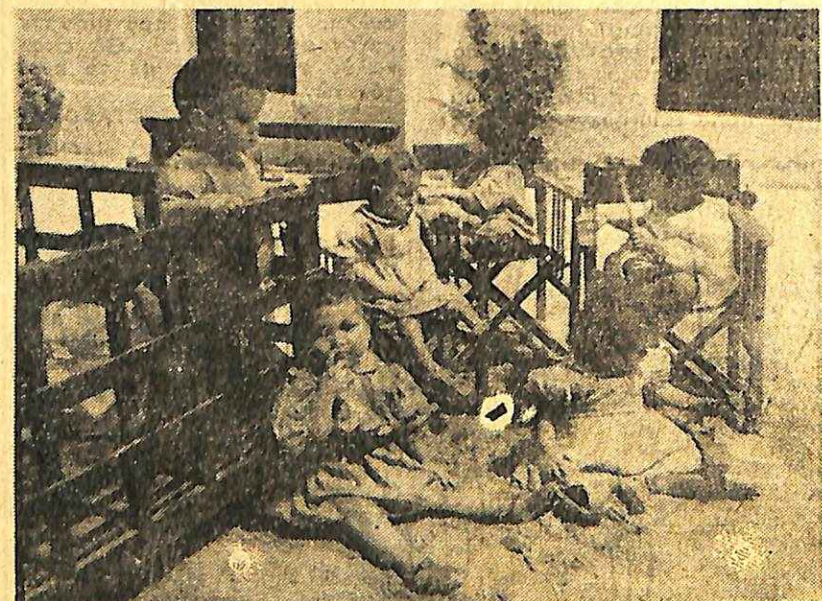
ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΣΑΝ ΠΟΤΕ ΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ. ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΚΥΡΙΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΦΕΡΟΥΝ ΛΙΓΗ ΧΑΡΑ

Σε παράζει πραγματικά ή ψυχή του έπισκέπτη του Βρεφοκομείου στ' αντίκρουσμα των μικρών παιδιών που κάποια κακή μοίρα τα στερήσει από το πιο μεγάλο αγαθό: μη μητρική αγάπη. Έχουν ζωγραφισμένα μόνιμα πάνω στο πρόσωπό τους τη μελαγχολία ή το φόβο. Φαντάζονται μέσα στίς κούνιες τους με τα ψηλά κάγκελα σαν μικρά ζώα. Εκτός από τη μορφή δεν έχουν ακόμα τίποτα το ανθρώπινο. Ένώ έχουν περάσει πια την ηλικία των ανθρώπων κραυγών, ώστόσο ακόμα δεν μπορούν ούτε μία λέξη να πουν. Πολλά από αυτά δεν κατορθώνουν ούτε να περπατήσουν. Μένουν εκεί μέσα στα μικρά τους κλουβιά ή χάμω στο πάτωμα και παρακολουθούν με τα μάτια τους το πίναινε-έλα των νοσοκόμων. Μερικά οδηγούνται από το ένστικτό τους κάνουν μια απόπειρα να παίξουν, μα το παιχνίδι τους είναι μια ήλιαχτίδα, που έχει τρυπώσει από το παράθυρο κι' έπειτ' από λίγο εξαφανίζεται κι' αυτή. Δεν υπάρχει μέσα στο δάλαμο κανένα παιχνίδι, ούτε καν ένα οποιοδήποτε ξυλαράκι, ή ο οποιοδήποτε γαλάκι. Τα μικρά αυτά πράγματα δεν θα ήθελαν περισσότερα για να ικανοποιήσουν την ανάγκη τους για παιχνίδι. Μα δεν έχουν ούτε αυτά. Οι νοσοκόμες περνούν από μπροστά τους διαστρικά. Πρέπει να φροντίσουν για έγκοσι και περισσότερα παιδιά. Να τ' αλλάξουν, να τα πλύνουν, να τα τσιπουν. Και δεν είναι παρά δυο μονάχα σε κάθε θάλαμο.

Βρίσκονται σε μια άεστη κίνηση. Κάπου-κάπου ρίχνουν στο πάτωμα τους καμιά κουβέντα ή δίνουν ένα χέδι σε κάποιο από αυτά τα μικρά τραγικά πλάσματα. Άλλα όλα αυτά γίνονται φευγαλέα και χωρίς καμιά θέρη. Δεν είναι ότι δεν τους συνκινεί το θέαμα των μικρών αποκλινών της τύχης. Ινυαίκες είναι κι' αυτές, νέες κυπέλλες. Άλλα δεν έχουν καιρό. Δεν προφταίνουν. Άν θα

Τα μικρά όμως του Βρεφοκομείου δεν έχουν μάνα. Η δική τους ή δε δόσκειται στη ζωή ή τ' απορνήθηκε (θεληματικά ή κάτω από σκληρή ανάγκη). Δεν έχουν κανένα για να τους παίξει, για να τους μάθη να μιλούν και να περπατούν. Οι γυναίκες, που είναι εντεταλμένες για τη φροντίδα τους δεν έχουν καιρό. Είναι τρομερά απασχολημένες. Και ποτέ κανένας δεν ενδιαφέρθηκε να ενισχύσει το προσωπικό

ΟΣΕΣ ΑΠ' ΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ έχουν μικρά παιδιά μπορούν να νιώσουν το σπαρακτικό δράμα αυτών των άθωων πλάσμάτων. Είναι πρωί και περιμένουν την καλή κυρία που θα τους χαρίσει τη στοργή, έστω και για λίγη ώρα.

σε κάποιο σκοτεινό υπόγειο και μόλις αντ'κρυσουν άνθρωπο τρέχουν να κρυφτούν. Καταπνίγουν με την καλωσύνη και την υπομονή των κυριών άρχισαν να αποκτούν έμπιστοσύνη.

Είδαμε ένα πρωί την κ. Λαμπρινάκου στο Βρεφοκομείο. Καθόταν χάμω και γύρω της είχε έξη-έπτα πιστιρίκια. Τους έλεγε κάποιο απλό τραγουδάκι και χτυπούσε ταυτόχρονα τα χέρια της ακολουθώντας το ρυθμό. Τα μικρά την κυττάζαν με άπληστία, ενώ στα χεστάκια τους είχε σκάσει το χαμόγελο. Κάτι πήγαιναν να πουν κι' αυτά, κάπως να χτυπήσουν τα χεστάκια τους, μα ήταν ακόμα άσπρη και δεν τα κατάφεραν. Ήταν όμως γεμάτα χαρά.

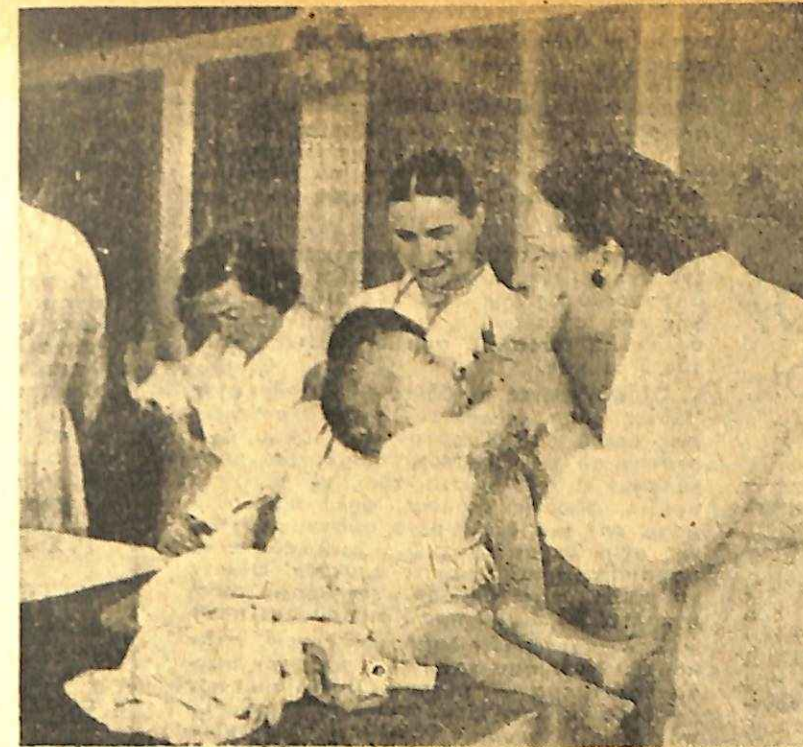
Σε μια μικρή ανάπαυλα ή κ. Λαμπρινάκου μας μίλησε για το έργο των ευγενικών αυτών κυριών:

— Τόν περασμένο Ίανουάριο, μας είπε, ή κ. Έλένη Βλάχου στην «Καθημερινή», σ' ένα της χρονογράφημα περιέγραψε το ασύλληπτο δράμα αυτών των παιδιών που αν και αρκετά μεγάλα δεν έμαθαν να μιλούν, γιατί δεν δόθηκε κοντά τους ένας άνθρωπος να τους μάθη να μιλούν. Οι έλächιστες νοσοκόμες που διαθέτει το ίδρυμα δεν έπασκούν για όλα. Έτσι τα καμμένα αφημένα στην τύχη τους, παρουσιάζουν αυτό το ασυγχώρητο και τραγικό θέαμα να μη μπορούν ούτε μία λέξη να αρθρώσουν. Αποφασίστηκε λοιπόν μερικές φορές μου με τη δική μου πρωτοβουλία να έρθουν

κοντά σ' αυτά τα δυστυχισμένα πλάσματα, να τα βοηθήσουμε, να τους δώσουμε λίγη μητρική στοργή, λίγο χέδι, λίγη τρυφερότητα και πρό πάντων να τα μάθουμε να μιλήσουν. Και ήδη ή αριθμός του δικού μου γκρουπ άνοηται σε 40. Τι κάνουμε; Έρχομαστε εκ περιτροπής ή κάθε μία 2 φορές την εβδομάδα από 2 ώρες τη φορά και τα περιποιούμεθα. Τους παίζουμε και πρό πάντων τους μιλούμε, τους συλλαβίζουμε μικρές-μικρές λέξεις και κείνα άχόρταγα μας κυτάνε στο στόμα και προσπαθούν κι' αυτά κάτι να φελλίσουν. Και μέσα σ' αυτό το μικρό διάστημα — δεν είναι δύο μήνες που άρχισαμε — ή διαφορά είναι αισθητή. Τα παιδιά μας έχουν άγαπήσει, μας νιώθουν δικά τους πρόσωπα και υόλις άνοιξουμε την πόρτα τρέχουν — οσα μπορούν — να περπατήσουν — με λαχτάρα κοντά μας. Μπορεί να πη κανείς πώς έξημερώθηκαν κάπως. Γιατί πρέπει να ξέρετε πώς είχαν ένα άπερίγραπτο φόβο για κάθε νέο πρόσωπο που έβλεπαν μπροστά τους και αν έπιχειρούσατε να τα θυάλετε έξω από τον κοιτώνα τους έμπηζαν γοεράς κραυγές τρόμου. Τους έλεινε ή άλλαγή έντυπώσεων. Τώρα, σιγά-σιγά συνήθισαν και έχουν την έλπίδα πώς με τον καιρό θα γίνουν πολύ περισσότερα πράγματα. Έμεις που τ' άναπήσαμε τα παιδιά και τους δόθηκε με όλη μας την ψυχή, να εργασθούμε με μεγαλύτερες προοπτικές και για την τωρινή και για τη μελλοντική τους ζωή, να θα μας έπιτρώσετε για τα μελλοντικά μας αυτά σχέδια να σάς μιλήσουμε αργότερα, όταν θα έχουν μπει στο δρόμο των πραγματοποιήσεων.

✱

Θα ήταν εύχης έργο αν το παράδειγμα αυτών των κυριών το ακολουθούσαν και άλλες κυρίες. Είναι τόσο πολλά τα μικρά πλάσματα του Βρεφοκομείου που ή μητρική στοργή δεν τα συντροφεύει στα πρώτα βήματα της ζωής τους, που ή γλυ-

ΝΤΑ - ΝΤΑ - ΝΤΑ!... άρχίζει να φελλίζει ή μικρός. Άητε με πόση εύχαρίστησι δέχεται τα χέδια και τα παιχνιδίσματα της ευγενικής κυρίας που παίζει μαζί του με τόσο οικειότητα, σαν να ήταν δικό της παιδί.

κειά φωνή της μάνας δεν τα νανουρίζει στον ύπνο τους, που το μητρικό χέδι δεν άπαλύνει τις πρώτες δόλνες τους, ώστε είναι φυσικό οι 40 αυτές κυρίες να ή μπορούσαν παρ' όλη την καλή τους θέληση, να βοηθήσουν άποτέλεσματικά όλους τους 250 μικρούς τροφίμους. Όσοι από τις άναγνώστριές μας διαθέτουν λίγο καιρό, άς σπεύσουν να χαρίσουν τη χαρά στα μικρά αυτά πλάσματα, που χωρίς να φταίνε σε τίποτα τη στερούνται.

Εύτυχώς που ο νέος Γενικός Διευθυντής του Βρεφοκομείου Αθηνών κ. Μιχαλόπουλος διέπεται από σπάνια ανθρωπιστικά αισθήματα κι' έτσι τα άτυχα αυτά πλάσματα δρῆκαν στο

πρόσωπό του έναν Άγγελο παροστάτη. Καθώρθε και δημιούργησε ένα μικρό συγχρονισμένο κήπο όπου οι μικροί τροφίμοι χαίρονται τις ζωογόνες ακτίνες του ήλιου που είναι τόσο άπαραίτητος για τη σωματική άναπτυξη των παιδιών. Άκόμα φρόντισε ο καλός αυτός άνθρωπος και προμηθεύτηκε αρκετά παιχνιδία, γιατί ξέρετε καλά πώς τα παιχνιδία είναι ή χαρά των παιδιών. Οι κούκλες, τα άλογάκια, τα στρατιωτάκια, είναι ο μικρός κόσμος που κεντρίζει τη φαντασία τους, και διαμορφώνει τον αισθητικό τους κόσμο. Αυτές οι ευγενικές προσπάθειες μαζί με τις φροντίδες των κυριών, άρχίζουν να δίνουν τους καρπούς τους.

Οι κυρίες και δεσποινίδες που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο Βρεφοκομείο είναι:

Λαμπρινάκου Κούλα, Ζαμπιά Μαρία, Κομπάρνη Τζούλια, Καραδούρη Έφη, Καραπλή Χουρούλα, Καρασάτου Μηνούλα, Τσιμπόγλου φιλομήλα, Γαλέτα Μαρία, Οικονομοπούλου Πόλη, Γεωργή Κλάβα, Γκρίλια Άργυρά, Δεστούνη Πόπη, Τζαντακή Άννα, Άντωνίου Γεωργία, Δημαράτου Νίνα, Πυλαρινού Νίνα, Καλιγέρη Νίκη, Τριαντοπούλου Βούλα, Κονιάρη Γίτσα, Κριμίζη Τζέλα, Μεσηνέζη Σόνια, Χατζηδάκη Καίτη, Καπλανίδου Κούλα, Χασάν Μαίρη, Μαυρομάτη Άννα, Μουρκουτά Μαίρη, Καρακωστόπουλου Άθηνά, Χατζηκωνσταντή Α., Λεμπέση Καίτη, Χριστέα Μαρία, Παπαγιάννη Πάτρα, Χερουβείμ Άλκι, Στυφαλιάδου Έλλη, Μιράντα Μυράτ, Πουλικάκου Άγγελική, Καραβίτου Λυδία, Λιανράκη Λούση, Λεονταρίδου Λένα, Πλακίδου Λιλικά, Φυράκη Σωσά, Άγαλιώτου Ήλέκτρα, Παυλάτου Πατρίτσια, Ριζινού Μουζάκη Άγγελική, Κουζούνιδου Έλενη, Πρωτοναρίου Φανή, Λαίδου Βικτωρία, Θωκά Ζήκα, Βουρδουμπά.

ΑΛ ΚΑΡΡΕΡ

Ο κόσμος μας

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ

Τώρα τελευταία έχουμε σωρεία εγκλημάτων εις βάρος ανθρώπων ή γυναικών. Δεν θα ήτο υπερβολή αν έγραφα πώς τα δυο φύλα άλληλοσφάζονται άνηλεώς. Και άφορμή είναι ή άσυμφωνία μεταξύ των.

Είναι ένα γεγονός και μία — ή πιο σοβαρή — αίτια αυτής της καταστάσεως ο μεταπολεμικός έκνευρισμός. Η άδυναμία, το σπάσιμο των νευρών που μας έκληροδότησε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος και ή ξενική κατοχή με τα έπακόλουθά της.

Ο έκνευρισμός μας έξαντλεί την υπομονή μας, την άνοχή μας, την καλωσύνη μας και ένώ δέχεται την παρατηρητικότητα μας, άνεβάει μαζί της και τη στάθμη της όπνοιας και της όποφιας, που στο τέλος μας δίνουν τη διάθεση της φθίας, της μανίας καταδιώξεως — αν θέλετε.

Έτσι μαζεύονται όλα τα στοιχεία της άσυμφωνίας, ή άγανακτήσεις, ο θυμός, ή έξέγερσις. Και τότε ή κακή σκέψη του εγκλήματος βρίσκει και το καλύτερο έδαφος άναπτύξεως, στις λιγότερο πολιτισμένες υπάξεις.

Οι νομικοί και κοινωνικοί δέσμοι, οι δυσκολίες της άπομακρύνσεως, οι ψεύτικες συμμάσεις που κυκλώνουν τα θέματα αυτής της ψυχικής καταστάσεως και της μεταξών άσυμφωνίας, γεννούν μέσ' στο μυαλό τους την ιδέα της άπαλλαγής με ένα οιοδήποτε ταχύ τρόπο, όσο τραχύς και άνάξιος του ανθρώπου είναι αυτός.

Κανείς δε άπ' τους ήγέτας και έπευθύνους δεν καταπίστηκαν με το θέμα αυτό ζωντανά, ρεαλιστικά, χειρουργικά, έτσι όπως απαιτεί και το έδος της παθολογικής αυτής καταστάσεως.

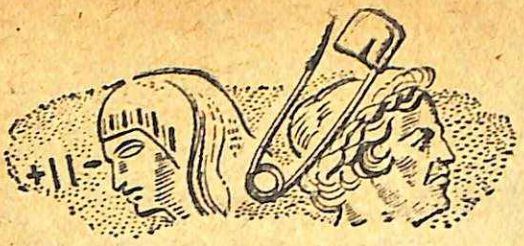
Δεν έβαλαν το ζήτημα κάτω άπ' το έκπληκτικό φως και δεν θεήθουν για να το δώσουν την πρέπουσα λύση, λύση που είναι τόσο άπλη, τόσο όνθροπνη και τόσο σύμφωνη με το βιολογικό κλίμα που κυριαρχεί στις άλλες μορφές της ζωής. Περισσότερη έλευθερία στις κινήσεις του δεσμευέντος ανθρώπου. Να ή λύση!

Λύση, που ούτε ο τελευταία ψυφιστής άστικός μας κώδικας δεν έκανε παραδεκτή, αν και έψηφισθη μέσα στην πιο πάνω άτμόσφαιρα.

Γιατί στο εγκλημα; Γιατί πικρία πάνω στην πικρία; Γιατί κακία στις τόσες στενόχωρες ώρες του χθές; Γιατί μίσος και έχθρής και άπιδέκτικα, διότι δεν συμφωνούν δυο άνθρωποι στη συνέχεια μιας ψεύτικης και μισητής έθρικής συμβιώσεως; Γιατί; Άντι να κής συμβιώσεως με χαρά και δέχονται τη λύτρωση με χαρά και με άισιοδόξια για το άβριο, με πολιτισμένη ακόμη φιλία, άλλη λεγγύη και άλληλοδοξία, γιατί να χτυπιούνται εν συνεχεία, αν θέλουν να διατηρήσουν την κάλασι που ζήσαν, αντί του παραδείσου που έπιζητούν;

Άλλά και σ' αυτό κανείς δεν τους βοήθησε. Όύτε ή έκκλησία, ούτε το κράτος, ούτε ή κοινωνία. Άντίθετα τους πνίγουν, τους πιέζουν, προσπαθούν να τους κρατήσουν μέσα στο καζάνι που θράζουν, όπακούοντας σε μία εγκληματική αντίληψη πουριτισμού. Και άφου ή αντίληψη αυτή είναι εγκληματική, άς θηρίσουν και τον καρπό της, που δεν μπορεί να είναι άλλος από το εγκλημα.

ΛΑΜΠΗΣ Ν. ΒΟΛΑΝΑΣΗΣ

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΗΤΑΝ ΠΙΟ ΕΞΥΠΝΟΙ ΑΠ' ΟΤΙ ΝΟΜΙΖΕΤΕ

«Νέες ανακαλύψεις» που ύψη-
χαν πριν από χιλιάδες χρόνια

Η ΠΥΡΙΤΙΣ και η τυπογραφική τέ-
χνη είναι, χωρίς αμφιβολία, δύο
από τις «εφευρέσεις» που έπαιξαν
σημαντικότατο ρόλο στην εξέλιξη
όχι μόνο του πολιτισμού, αλλά και της
ιστορίας ακόμη του κόσμου. Και θεωρούν-
ται σαν τα βάθρα του Δυτικού πολιτισμού,
χωρίς να θυμάται κανείς ότι και τα δύο
αυτά σοφά κατασκευάσματα, εμφανίσθη-
καν για πρώτη φορά στην Ανατολή, όπου
μία οικογένεια Κινέζων τυπογράφων με-
ταχειρίζονταν κινητά τυπογραφικά στοι-
χεία από άργιλο, κοντά στη Σαγκάη, το
έτος 1200. Οι Κορεάτες τυπογράφοι έκα-
ναν καλούπια και έχυναν τυπογραφικά
στοιχεία την ίδια περίπου εποχή. Και—
πράγμα ακόμη πιο καταπληκτικό— ύ-
παρχον στα Μουσεία μας διδύλια με ιν-
δική γραφή, τυπωμένα στις 'Ινδίες με
κινητά ξύλινα τυπογραφικά στοιχεία, έ-
κατοντάδες χρόνια πριν από τη γέννηση
του Γουτεμβέργιου, που εφεύρε τη δική
μας τυπογραφία.

Οι δικηγόροι που παραπονούνται για
την πολύπλοκη νομοθεσία της εποχής μας,
θα στενοχωρηθούν ασφαλώς περισσότερο
αν μελετήσουν τον Κώδικα του Βασιλέως
της Βαβυλώνας Χαμμουραβί, που προηγεί-
ται κατά 2.000 δόκλιπια χρόνια από τον
Ρωμαϊκό Κώδικα, έπάνω στον οποίον είναι
στηριγμένη η νομολογία μας. Ο Κώδιξ
του Χαμμουραβί δεν δυσκολεύεται διόλου
στην αναζήτηση των καταλλήλων ποινών
για κάθε είδους αδικήματα: Μία από τις
διατάξεις του, προβλέπει τον θάνατο δια-
πυρρής για όσους τυχόν... έρωτευθούν την
πεθερά τους!

Αλλά και οι έμπορεύμενοι μπορούν να
είναι υπερήφανοι για την μακροτάτη ιστο-
ρία που έχει το σύστημα της πληρωμής με
δόσεις: Οι Πλάκες του Γκαζούρ, που ανε-
καλύφθηκαν κατά τη διάρκεια ανασκαφών
κοντά στην πόλη Κιρκούκ του 'Ιράκ, απο-
δεικνύουν ότι το σύστημα αυτό της συναλ-
λαγής εφημέριζε εκεί από το 2180 π. Χ.!

Και διάφορα άλλα προϊόντα όμως, τόσο
διαφορετικά μεταξύ τους, όπως είναι το
μπέτον, οι παραμάνες και... ο πληθωρισμός,
δεν είναι διόλου έπινοήματα των σοφών
της εποχής μας: Και τα τρία αυτά ήταν
γνωστά πριν από 1000 ή και 1500 χρόνια
στη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Ο πληθωρι-
σμός μάλιστα, εφημέριζε για πρώτη φορά
έπί Διοκλητιανού, όταν εξημελώθηκε ούσα-
στικά το υπάρχον Ρωμαϊκό νόμισμα και
μετεβλήθη ή βάσις του.

Κάτι ακόμη, που επίσης το άγνωστού,
είναι το γεγονός ότι οι πρόγονοί μας εί-
χαν έπιτύχει σε πολλούς τομείς της μηχανι-
κής, της γεωργίας, της καλλιτεχνίας, να
φθάσουν σε σημεία πρόοδου και εξέλιξης
που έμεις ούδέποτε τα εφθάσαμε.

Δυσκολεύεστε να το πιστέψετε; Πριν έμ-
φανισθούν στην Αφρική οι άπληστοι με
τά πυροβόλα όπλα Άραβες δουλεμποροι,
υπήρχαν στην καρδιά της Μαύρης Ήπει-
ρου μεγάλες αυτοκρατορίες μαύρων που έ-
φθαναν από το Τζαμπουκού της Γαλλικής
Αφρικής ως τα σύνορα της Σαχάρας. Και
στις περιοχές αυτές, τον 10ο και τον 11ο
αιώνα, διομηχανίζαν ύφαντουργίας κατα-

σκεύαζαν βελούδινα ύφασματα σε θαυμά-
σιους χρωματισμούς.

Το Τζαμπουκού ήταν τότε μία γεμάτη
κίνησις πόλις, με 200.000 κατοίκους. Οι
κεντρικοί δρόμοι της στολίζονταν με τε-
τραπλές δένδρσοτοιχίες, τα κυριότερα δη-
μόσια κτίρια ήταν κτισμένα με εξαιρετι-
κή έπιμέλεια και διακοσμητικούς χρωματι-
σμούς.

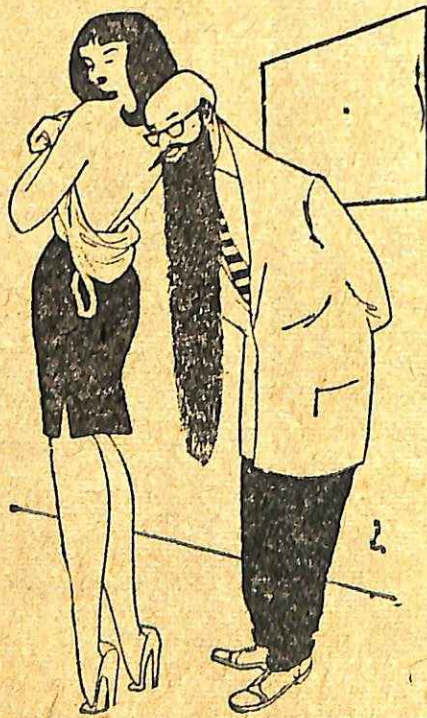
Οι μαύροι κάτοικοι χρησιμοποιούσαν
ένα στοιχειώδες αλφάβητο και η αρχή της
άπαγορεύσεως της απαλλοτριώσεως της
γης που ίσχυε εκεί, έδειχνε ένα πολιτισμό
σε πολλά άσφαώς σημεία ανώτερο από
τον δικό μας.

Οι σύγχρονες συνθήκες υγιεινής στις
'Ινδίες είναι φρικτές. Οι ανασκαφές ό-
μως κοντά στο Καρασί, εκεί όπου δρι-
σκοταν το αρχαίο Μοχέντζο-Ντάρο, απε-
κάλυψαν μία θαυμάσια πόλι, με εξαίρετο
σχέδιο, φαρδείς δρόμους, ψηλά οικοδομή-
ματα και ένα εξελιγμένο σύστημα υγιει-
νης σε κάθε σπίτι, που περιελάμβανε ά-
παιρητως και δωμάτιο λουτρού. Ήλετε
να μάθετε πότε υπήρξε στον κόσμο αυτή
ή πόλις; Το 3.000 πρ Χριστού περίπου!

Στον τομέα των δημοσίων έργων, στην
κοιλιάδα Τσικάμα του Περού υπάρχει πάν-
τα ένα τμήμα — μήκους 50 χιλιομέτρων —
ένος υδραγωγείου, που είχε κτισθί ά-
πό τους 'Ινκας πριν 1000 και πλέον χρό-
νια. Για την κατασκευή του χρειάσθηκε
να μετακινηθούν 5.000.000 τόννοι χύμα-
τα. Και όχι μόνο στα υδραγωγεία, αλλά
ούτε και στις μεταφορές, στις συγκοινω-
νίες, τη γεωργία και γενικά τα δημόσια
έργα, κατώρθωσαν ποτέ οι 'Ισπανοί να
ξεπεράσουν την Αυτοκρατορία των 'Ινκας.

Ένα από τα μεγαλύτερα, αλλά και τα
λιγότερα γνωστά τεχνικά έργα της άρ-
χαιοτήτος, υπήρξε το άνοιγμα της σήραγ-
γος του Σιλιάς, περί το 700 πρ Χρι-
στού, όταν έδραστεινε στην 'Ιουδαία ο βα-
σιλεύς 'Ιεζεκιίας. Με τη σήραγγα αυτή
έτροφοδοτείτο με νερό η 'Ιερουσαλήμ κα-
τά τη διάρκεια των πολιορκιών. Η σή-
ραγγή έχει άνοιχθί μέσα σε βράχο, έχει δέ
μήκος 600 περίπου μέτρα και ύψος 2 μέ-
τρα. Τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν
για την κατασκευή της ήταν άξινες, σφυ-
ριά και καλέμια και — όπως φαίνεται
από τα ιστορικά έγγραφα που αναφέρουν
την κατασκευή — και ένα πρωτόγονο χει-
ροτόρπανο.

Απ' όλ' αυτά προκύπτει το γεγονός ότι
οι αρχαίοι μας πρόγονοι δεν ήταν καθυ-
στερημένοι όσο έπιμένουμε να πιστεύου-
με, άλλ' αντίθετα πολύ έξυπνότεροι απ'
δεν νομίζουμε, αν ληφθούν μάλιστα υπ'
δψιν και οι συνθήκες που ήταν διαμορφω-
μένες στη μακρινή εποχή που ζούσαν.

— Μετρήστε ως το 3.333.333!...

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

«...ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ...»

Στο κέντρο του Μανχάτταν, στη Νέα
'Υόρκη, υπάρχει ένα πρωτότυπο κατα-
στημα όπου επισκευάζονται τα πάντα,
από σπασμένα βάζα και όμπρέλες, ως
μηχανήματα τηλεόρασεως. Τελευταία,
λοιπόν, ο ιδιοκτήτης του καταστήματος
βλέποντας ότι δεν υπήρχε πιά άσκησις
θέσι για να περιλάβη ολοκληρωτόν πλ-
ηκος των ειδών που αναλαμβάνει να έ-
πισκευάση το κατάστημα, προτίμησε να
βάλει στη διτρίνα του μία τεράστια έ-
πιγραφή που αναφέρει: «ΕΠΙΣΚΕΥΑ-
ΖΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ
ΤΙΣ ΡΑΓΙΣΜΕΝΕΣ ΚΑΡΔΙΕΣ».

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ 8 ΧΡΟΝΙΑ!

Υστερα από οκτώ χρόνια συζυγικής
ζωής, η κυρία Λουκία Στόκτον, από το
Μέριπλανκ της Καλιφορνίας, πληροφο-
ρήθηκε ότι ο γάμος της ήταν... άκυρος
δεδομένου ότι ο άνδρας της δεν είχε
πώρ ποτέ διαζύγιο από την πρώτη
του γυναίκα. Υστερα απ' αυτό, η ά-
γακτισμένη Αμερικανίδα, κατέφυγε
στο δικαστήριο και ζήτη από τον κ.
Στόκτον 1.300.000.000 δολάρια για
...μισθούς της και άποζημιώσι ως κοι-
κοκυράς, υπηρετίας και γραμματέως,
καθήκοντα που εξεπλήρωσε με ευσεύ-
δεια και άφοσίωσι επί οκτώ ολόκλη-
ρα χρόνια!

ΤΟ... ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Στην καθημερινή έφημερίδα «Τάιμς»
της Βομβάης, δημοσιεύθηκε τελευταία
η ακόλουθη άγγελία: «Νέα κοπέλλα,
δύορφη, από ευπόληπτη οικογένεια
'Ινδών, παντρεύεται εύχαρις με πολ-
λυκατομυριούχο».

ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΣ

Ένας Αμερικανός δημοσιογράφος
ρωτούσε τελευταία την κυρία 'Αϊνστάιν,
σύζυγο του σοφού επιστήμονος: «Μπο-
ρείτε να μου πητε αν έχετε καταλάβει
τίποτε από τη θεωρία της σχετικότη-
τος;».

— Καταλαβαίνω κάτι που μου είναι
πολύ πιο χρήσιμο, απήντησε εκείνη.
Καταλαβαίνω... τον καθηγητή.

ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ....

Ένας Αυστριακός μετανάστης, είχε
πή όταν έφθασε στις 'Ηνωμένες Πολι-
τείες ότι θα θεωρούσε το χαρτί με το
οποίον θα αποκτούσε την αμερικανική
υπηκοότητα, σαν «διαβατήριο για τον
παράδεισο». Τον περασμένο μήνα, 51
χρόνια από την ημέρα που έφθασε στις
'Ηνωμένες Πολιτείες, έλαβε επί τέλους
το πολυθυρήλο αυτό έγγραφο, με το
οποίο του άπενεμο το αμερικανικό ό-
πηκοότης. (Απρόβλεπτες δυσκολίες
είχαν έπιδρούνει επί τόσα χρόνια τη
σχετική αναγνώρισι). Μία ώρα αργότε-
ρα, μία αλφινδία καρδιακή κρίσις τον
έπαιρνε — σε ηλικία 67 ετών — από
τη ζωή! Κι' έτσι, το χαρτί που περι-
με, θα εξεπλήρωσε πραγματικά το
σκοπό του...

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΛΑΘΟΣ

Επί 46 χρόνια, πολλές εκατοντάδες
ζευγάρια είχαν τελείσει τους γάμους
τών, στη μικρή έκκλησία του Άγιου
'Ιωάννου, στο Μπάλγουελ της Αγγλι-
ας. Κανείς όμως από τους γάμους αυ-
τούς δεν ήταν τυπικά νόμιμοι! Πραγ-
ματικά η έκκλησία αυτή, που είχε άνε-
γερθί το 1882, δεν είχε αναγνωρισθί
από την πολιτική έξουσία παρά μόνο
το 1928... Ένεκα λάθους! Έτσι, όλα
αυτά τα ζευγάρια δεν είχαν παντρευθί
«σύμφωνα με το νόμο».

Η αθλήτρια ή μάλλον η πρω-
ταθλήτρια της ημέρας δνις
Φανή Αργυρίου που καταρρίπτει
τον τελευταίο καιρό το ένα με-
τά το άλλο τα ρεκόρ στα διά-
φορα αγωνίσματα του στίβου,
αυτή η ήρωας... μήλα από καμ-
μιά μηλιά, δεν έχει κατακτήσει
μόνο τον φιλαθλο κόσμο, αλλά
και πολλούς που δεν συγκινούν-
ται από τα σπορ.

Στη Νέα Σμύρνη ή Φανή
Αργυρίου είναι πασίγνωστη.
Τη γνωρίζουν ακόμη και οι μη
φιλάθλοι την αυστηρή αυτή κο-
πέλλα: Πριν βγί ακόμα ο ήλιος
βρίσκεται στο ύπαιθρο με την
κοκκινωπή φόρμα της — του
Πανελληνίου Γ. Σ., στον οποίον
άνηκει — κι' αρχίζει να γυ-
μνάζεται στη γύρω άνοικτη πε-
ριοχή. Γιατί, όπως είναι φυ-
σικό άλλωστε για μία αθλή-
τρια, η Φανή κοιμάται πολύ
γρήγορα και ξυπνάει τη χαρούγη.
Έχει στο σπίτι της — που
δοίσκεται μεταξύ Νέας Σμύρ-
νης και Παλαιού Φαλήρου —
όλα τα αθλητικά όργανα που
της χρειάζονται: σφαίρα, δί-
σκο, ακόντιο, εμπόδιο κλπ. και
έχει μεταβάλει σε γυμναστήριο
τά γύρω χωράφια. Στην αρχή
δεν έδίστασε να αντιμετώπιση
και τα σχετικά σχόλια απ' τον
κόσμο, που τη συνήθισε όμως
σιγα-σιγά και συνεπάθηκε την
πρωτοποριακή της προσπά-
θεια για την ελεύθερη άσκησι
της γυναίκας στο ύπαιθρο κι'
έξω απ' τους κλειστούς αγωνι-
στικούς χώρους.

Γιατί η άγαπημένη των φι-
λάθλων Φανή δεν είναι μόνο
καλλίγραμμα, χωρίς στα σπορ,
αλλά και μία πνευματική κο-
πέλλα που ξέρει να συνδυάζη
την άσκησι του σώματος και
του πνεύματος.

Έτσι επέτυχε θριαμβευτικά
την πραγματοποίησι του «πι-
στεύω» της. Ήξερε και ξέρει

Γιατί η άγαπημένη των φι-
λάθλων Φανή δεν είναι μόνο
καλλίγραμμα, χωρίς στα σπορ,
αλλά και μία πνευματική κο-
πέλλα που ξέρει να συνδυάζη
την άσκησι του σώματος και
του πνεύματος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ ΤΗΣ, ΤΑ ΣΠΟΡ

Φανή Αργυρίου

Η ΥΠ' ΑΡ. 1 ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΘΛΗΤΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ

τί θέλει. Με γνώμονα το «πάν
μέτρον άριστον» ξεκίνησε στον
αθλητισμό το 1946, με άστειες
επιδόσεις, για να φθάση στη
σημερινή της θέσι χωρίς υπε-
ροφίες και έπιδείξεις. Γιατί
πιστεύει στην αξία του ά-
θλητισμού σαν σε θρησκεία.
Γυμνάζεται συστηματικά άλ-
λά όχι υπερβολικά. Κι' αυτό
γιατί ο ένθεος ζήλος της στα
σπορ ήταν άφορμή να άρρω-
στήση και να καθυστερήση κα-
τά ένα χρόνο τόσο στην αθλη-
τική της πρόοδο όσο και στο
σχολείο της.

Είναι όμως πάντοτε τόσο
δαθεία ριζωμένη μέσα της ή
λατρεία προς τον αθλητισμό,
ώστε δεν ήθελε ούτε να ακού-
ση ότι ήταν δυνατόν ποτέ να
τον εγκαταλείψη.

Ένδεικτικό σ' αυτό είναι ο-
τι και στο πιο ένδοξο έργο της
πιο λεπτό για κάθε γυναίκα
έρωτημα, άπαντά άδίστακτα
και με αποφασιστικότητα:

— Δεν θα δεχόμουν ποτέ
να παντρευθί έναν άντρα —
όσο κι' αν τον αγαπούσα —
έαν δεν μου επέτρεπε την έπι-
δοσι μου στον αθλητισμό.

— Μή λέτε μεγάλο λόγο...
Η όμορφη καστανή πρωτα-
θλήτρια, με τα γεμάτα έλληνη-
κό φώς μάτια, χαμογελά και
προσθέτει:

— Άλλωστε ένας τέτοιος
άνθρωπος με άναχοριστικές
αντιλήψεις, θα ήταν άδύνατο να
είχε θέσι στην καρδιά μου. Ο
περισσότερος κόσμος σήμερα
και πρό παντός οι νέοι, έχουν
βαθεί άπίγγωσι των αγαθών
αποτελεσμάτων των σπορ στη
σωματική και πνευματική ύ-
γεια του ανθρώπου.

— Και στη γυναίκα;

— Βεβαίως προτιμώ το κο-
λύμπι απ' όλα τα σπορ και κα-
τόπιν το μπάσκετ μπάλ...

Το όνειρο και η φιλοδοξία
της είναι να λάβη μέρος στους
'Ολυμπιακούς άγώνες και να
τιμήση τα έλληνικά χρώματα.

Οι έπιδόσεις της έφθασαν τό-
ρα στο διεθνές επίπεδο, αφού
πέρασε τα 12 μέτρα στη σφαι-
ροβολία, έριξε περί τα 34 μέ-
τρα δίσκο και περί τα 35 μέ-
τρα ακόντιο — δεν αναφέρου-
με τα ακριβή ρεκόρ έπίτηδες,
γιατί, όπως είπαμε, καταρρί-
πτει καθημερινώς τα ρεκόρ της
που είναι και Πανελλήνια, και
είναι ένδεχόμενον ή μάλλον βέ-
βαιον, ότι από τη στιγμή που
γράφεται το παρον μέτρον ότου
δη το φώς της δημοσιότητος,
θα έχη δελτιώσει τις έπιδόσεις
την ακόμη περισσότερο.

Αυτή ακριβώς η ραγδαία έ-
ξελίξις της προδικάζει τις έλ-
πίδες του φιλαθλο κόσμου ότι
ήμπορεί να διακριθί, εις την
'Ολυμπιάδα του 'Ελσίνκι, που
θα πραγματοποιηθί τα τέλη
'Ιουλίου. Πρέπει να προστεθί
στα παραπάνω ρεκόρ ότι η
'Αργυρίου τρέχει πολύ καλά,
σε 14'' τα 80 μέτρα μετ' έμ-
ποδίων και πηδά 1.43 εις ύψος
και 4.75 εις μήκος.

Η καλύτερη Έλληνις αθλή-
τρια, σοβαρώτατη, μετρημένη
σ' όλες τις έκδηλώσεις της και
πραγματικά μορφωμένη, δίνει
τον τύπο μιας τέλειαις κοπέ-
λας. Άξίζει, λοιπόν, να έπι-
τύχη.

Η Φανή καθώς ρίχνει το δίσκο μ' έναν υπέροχο παλμό.

σ' αυτό όφείλεται η πνευματι-
κή της καλλιέργεια. Οι γονείς
της έθυσαν απ' τη φιλιππού-
πολι πριν από πολλά χρόνια,
κυνηγημένοι απ' τους Βουλγά-
ρους κι' έγκατεστάθησαν εδώ.
Φυσικό είναι το έρώτημα τί
την έκανε να αγαπήση τόσο τα
σπορ.

— Μα αυτή ή ίδια ή σύστα-
σίς τους. Μόλις κατάλαβα τον
κόσμο, έννοιωσα κάτι άναπό-
σπαστο να με συνδέη με τον
αθλητισμό. Και δεν μπορώ να
φαντασθώ άνθρωπο πολιτισμέ-
νο και άνεπτυγμένο που να μη
είναι φιλάθλος.

— Τότε πώς εξηγείτε την
περιωρισμένη συμμετοχή αθλη-
τριών στους γυναικείους άγώ-
νας;

— Οι λόγοι είναι οικονομι-
κοί και οικογενειακοί. Έφ' ο-
σον τα κορίτσια είναι μαθη-
τριες έχουν καιρό και διάθεσι
να προπονηθούν και να μετά-
σχουν εις άγώνες. Όταν ό-
μως τελειώσουν τη Μέση Έκ-
παίδεισι αρχίζουν τον σκλη-
ρόν άγώνα της ζωής, ή νομί-
ζουν πως μεγαλώσαν πολύ για
να έξακολουθήσουν να είναι α-
θλήτριες. Έπειτα υπάρχουν οι
καθυστερημένοι ακόμη εις ά-
ντιλήψεις γονείς, άδελφοί έλθό-
τυποι, μνηστήρες και άλλοι...

καλοπροαιρείται συγγενείς. Έ-
τσι μόνον από τα σχολεία εί-
ναι δυνατόν να πλουτισθί ο γυ-
ναικείος μας αθλητισμός. Έ-
χω όμως τη γνώμη ότι κι' αυ-
τές που άποχωρούν απ' την έ-
νεργό δράσι στο στίβο, θα
πρέπει να συνεχίζουν εκτός απ'
τη γυμναστική, μία έλαφρά
προπονήσι σε διάφορα σπορ
και ίδιως στο κολύμπι.

— Αν και θάταν άστειο να τη
ρωτήση κανείς πιο σπορ προ-
τιμά, αφού έπιδίδεται εις τό
αγωνίσματα του στίβου, ή τε-
λευταία αυτή «συμβουλή» γιό
την άσκησι των γυναικών, έδω-
σε στο σχετικό έρώτημα άπί-
θανο ένδιαφέρον:

— Βεβαίως προτιμώ το κο-
λύμπι απ' όλα τα σπορ και κα-
τόπιν το μπάσκετ μπάλ...

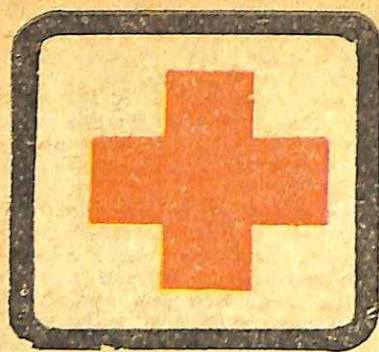
Το όνειρο και η φιλοδοξία
της είναι να λάβη μέρος στους
'Ολυμπιακούς άγώνες και να
τιμήση τα έλληνικά χρώματα.

Οι έπιδόσεις της έφθασαν τό-
ρα στο διεθνές επίπεδο, αφού
πέρασε τα 12 μέτρα στη σφαι-
ροβολία, έριξε περί τα 34 μέ-
τρα δίσκο και περί τα 35 μέ-
τρα ακόντιο — δεν αναφέρου-
με τα ακριβή ρεκόρ έπίτηδες,
γιατί, όπως είπαμε, καταρρί-
πτει καθημερινώς τα ρεκόρ της
που είναι και Πανελλήνια, και
είναι ένδεχόμενον ή μάλλον βέ-
βαιον, ότι από τη στιγμή που
γράφεται το παρον μέτρον ότου
δη το φώς της δημοσιότητος,
θα έχη δελτιώσει τις έπιδόσεις
την ακόμη περισσότερο.

Αυτή ακριβώς η ραγδαία έ-
ξελίξις της προδικάζει τις έλ-
πίδες του φιλαθλο κόσμου ότι
ήμπορεί να διακριθί, εις την
'Ολυμπιάδα του 'Ελσίνκι, που
θα πραγματοποιηθί τα τέλη
'Ιουλίου. Πρέπει να προστεθί
στα παραπάνω ρεκόρ ότι η
'Αργυρίου τρέχει πολύ καλά,
σε 14'' τα 80 μέτρα μετ' έμ-
ποδίων και πηδά 1.43 εις ύψος
και 4.75 εις μήκος.

Η καλύτερη Έλληνις αθλή-
τρια, σοβαρώτατη, μετρημένη
σ' όλες τις έκδηλώσεις της και
πραγματικά μορφωμένη, δίνει
τον τύπο μιας τέλειαις κοπέ-
λας. Άξίζει, λοιπόν, να έπι-
τύχη.

Η Φανή καθώς ρίχνει το δίσκο μ' έναν υπέροχο παλμό.

Πρώτες βοήθειες

ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙ ΣΟΒΑΡΩΝ ΕΓΚΑΥΜΑΤΩΝ

ΕΝΑ από τα συνηθέστερα ατυχήματα στο σπίτι είναι και το έγκαυμα, το κάψιμο όπως συνηθίζουμε να το λέμε απλούστερα. Μαγειρεύοντας, σιδερώνοντας, ανάβοντας φωτιά για την πλύσι, σε τόσες περιπτώσεις ή νοικοκυρά — και οι άλλοι ένοικοι του σπιτιού — έρχεται σε έπαφή με τη φωτιά απ' ευθείας, ή με διάφορα αντικείμενα που καίνε. Μια μικρή απροσεξία, μια έσφαλμένη κίνηση, και... καίκαμε!

Οι γιατροί διακρίνουν τρεις κατηγορίες εγκαυμάτων: πρώτου βαθμού, που περιορίζεται σε ένα απλό κοκκίνισμα του δέρματος, δεύτερου βαθμού, όταν δημιουργείται μια φουσκάλα (ένας κώδων, όπως λέγεται στην Ιατρική) γεμάτη με υγρό και τρίτου βαθμού όταν δημιουργείται άνοιχτη πληγή ή όταν απανθρακώνεται ένα ολόκληρο σημείο του σώματος.

Εκείνο που πρέπει να έχετε υπ' όψιν σας, πριν επιχειρήσετε να δώσετε τις πρώτες βοήθειες σε κάποιον που έχει καί, είναι ότι ο βαθμός του εγκαυματος έχει λιγώτερη σημασία, απ' όση έχει η έκτασή του. Παραδείγματος χάριν, μια φουσκάλα που δημιουργήθηκε στο χέρι, έχει μικρότερη σημασία — έστω και αν πρόκειται για δεύτερου βαθμού έγκαυμα απ' ό,τι έχει ένα απλό κοκκίνισμα, που εκτείνεται όμως σε μεγάλη περιοχή. Επίσης πρέπει να ξέρετε ότι ένα όχι σοβαρό έγκαυμα μπορούμε να το περιποιηθούμε επί τόπου, ενώ ένα σοβαρό έγκαυμα απαιτεί άμεση μεταφορά στο νοσοκομείο. Πρέπει λοιπόν να είσθε σε θέση να διακρίνετε την κάθε περίπτωση, για να μπορήτε να ενεργήσετε ανάλογα.

Συχνά όμως είναι δύσκολη ή αναγνώρισις του βαθμού ενός εγκαυματος. Έτσι, στην περίπτωση ενός εγκαυματος από καυτό ατμό, οι φουσκάλες δεν εμφανίζονται παρά αφού περάσουν μερικές ώρες. Πρέπει λοιπόν να επιβλέπετε με προσοχή την εξέλιξη του κάθε εγκαυματος, έστω και αν σας φανή ελαφρό την πρώτη στιγμή.

Σοβαρά έγκαυμα — είναι, πρώτ' απ' όλα, τα εγκαύματα που εκτείνονται σε μεγάλη περιοχή, οποιοσδήποτε και αν είναι ο βαθμός τους. Οι καμένοι ίστοι αποτελούν, πραγματικά, δηλητήριο — που απλώνεται σιγά-σιγά μέσα στον οργανισμό και δηλητηριάζει τον πάσχοντα. Έγγραφοι των πάσχοντα. Έγκαύματα που έχουν παρουσιά-

σει απλές φουσκάλες, αλλά που καταλαμβάνουν έκτασι μεγαλύτερη από το ένα τρίτο της επιφάνειας του σώματος, μπορούν να προκαλέσουν το θάνατο.

Επικίνδυνα είναι επίσης τα εγκαύματα που είναι θρόμβικα. Σε μια περίπτωση εγκαυματος, υπάρχει πάντα ο κίνδυνος της μόλυνσης, επειδή οι κατεστραμμένοι ίστοι δημιουργούν ένα εύφορο πεδίο καλλιέργειας μικροβίων. Γι' αυτό τα εγκαύματα που συμβαίνουν σε εργάτες κατά τη διάρκεια της εργασίας των και που είναι συνήθως λερωμένα, είναι ιδιαίτερα επίφοβα. Τα πιο επικίνδυνα είναι εκείνα που έχουν λερωθεί με χρώματα, υπολείμματα καμένου υφάσματος ή που τα περιποιήθηκαν χέρια ακάθαρτα. Εκτός αυτού, σε κάθε έγκαυμα, όπως και σε κάθε πληγή, πρέπει πάντοτε να φοβού-

μεθα και την περίπτωση του τετάνου.

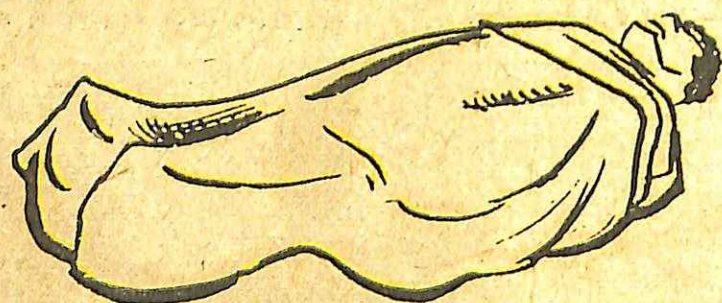
Τέλος, πρέπει να προκαλή την προσοχή μας η περίπτωση εγκαυματος που έχει βάθος, που έχει δηλαδή απανθρακωθεί ένα μέρος του δέρματος. Αν δείτε ότι το έγκαυμα παρουσιάζεται σαν μια μουλκούρα, μη προσπαθήσετε να εξακριβώσετε μόνη σας αν πρόκειται για κομμάτι ρούχου που έχει κολλήσει επάνω: μεταφέρετε άμεσα τον παθόντα στο σταθμό Α' Βοηθειών.

Το ίδιο ισχύει και για την περίπτωση εγκαυμάτων από ηλεκτροπληξία. Τα εγκαύματα αυτού του είδους είναι δυνατόν να μη πονούν διόλου, αλλά να είναι έντονοι σε σοβαρό. Αν υπάρχει απανθρακωμένη περιοχή, μεταφέρετε τον παθόντα άμεσα στο Σταθμό Α' Βοηθειών.

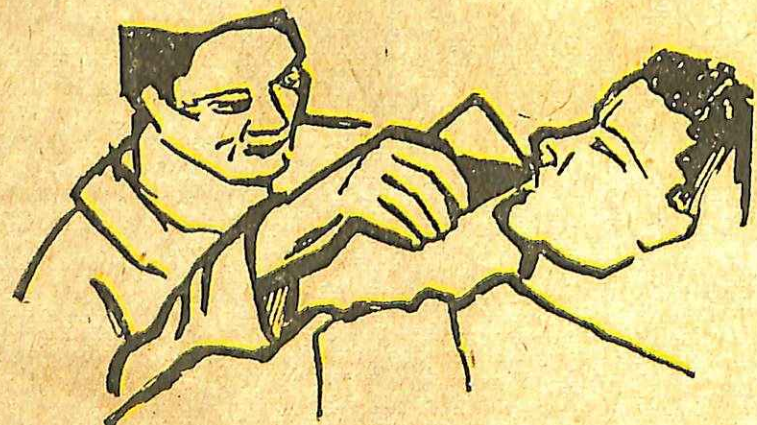
Συχνά, από την ταχύτητα

Τυλίξτε το καμένο μέρος με καθαρά ρούχα.

Διατηρήστε τον παθόντα ζεστόν

Δώστε του να πιή ζεστό ρόφημα και καησυχάστε τον.

της μεταφοράς εξαρτάται η σωτηρία ενός τραυματισμένου. Στις οδηγίες για την παροχή πρώτων βοηθειών, οι τραυματισμένοι από έγκαυμα του άποιου ή έκτασις είναι σχετικά μεγάλη, θεωρούνται ως τραυματίαι που έχουν κατεπευγούσαν ανάγκη να μεταφοράς.

Το σοβαρό έγκαυμα δεν μπορούμε να το περιποιηθούμε παρά μόνον σε αίθουσα χειρουργείου. Γι' αυτό, αν συμβη ποτέ τέτοιο ατύχημα, μη φωνάζετε σπίτι το γιατρό. Μεταφέρετε τον παθόντα άμεσα στο νοσοκομείο ή στις Α' Βοήθειες.

Μη προσπαθήσετε ποτέ να γδύσετε εκείνον που έχει υποστεί το έγκαυμα ή να του ξεκολλήσετε τα ρούχα του. Αν έχετε καιρό, τυλίξτε το έγκαυμα σε καθαρά υφάσματα (ρούχα ή ό,τιδήποτε άλλο) για να μη λερωθούν. Μη αγγίζετε όμως το έγκαυμα, μη του βάλετε κανένα φάρμακο επάνω, πρε πάντως δε τίποτα το λιπαρό.

Μη ξεχνάτε ότι ένας τραυματίας από σοβαρό έγκαυμα είναι σαν ένας δηλητηριασμένος. Παρουσιάζει τα ίδια συμπτώματα: κρύο, ρίγη, λαχάνιασμα, δίψα.

Πρέπει, λοιπόν, προ πάντος, να ζεστανετε τον παθόντα, να τον τυλίξετε με κουβέρτες, να του βάλετε μια ζεστή θερμόφωρο. Πριν τον μεταφέρετε στο νοσοκομείο, δώστε του να πιή ένα ζεστό ρόφημα και καησυχάστε τον. Η ηρεμία είναι ένας από τους κύριους παράγοντες της σωτηρίας.

Και λίγο χιούμορ

Ο μικρός Άλμπερτ, όκτο χρονών, πρέπει να γράψη για το σχολείο του μια έκθεσι σχετικά με την οικογενειακή του καταγωγή. Ρωτά λοιπόν τη μητέρα του:

— Μητέρα, από που ήρθε η γιαγιά;

— Ο πελαργός την έφερε, παιδί μου!

— Κι' εσύ, από που ήρθες;

— Καί μέσα μ' έφερε ο πελαργός!

— Και εγώ;

— Και σένα σ' έφερε ο πελαργός, παιδί μου!

Και ο μικρός, αρκετά απογοητευμένος, αρχίζει την έκθεσί του με τη φράσι: «Επί τρεις γενεές δεν υπήρξαν φυσικές γεννήσεις στην οικογένειά μας...»

Μια χήρα παντρεύθηκε τελευταία μ' έναν κύριο που ήταν επίσης χήρος.

Όπως όλοι οι άντρες που ήταν ξαναπαντρεμένοι, φαντάζομαι ότι κι' ο άντρας σας θα σας μιλήει καυμια φορά για την πρώτη του γυναίκα, της παρατήρησε ευθύμα κάποια μέρα ένας κοινός φίλος. — Όχι πιά, δεν μου μιλάει, απήντησε η κυρία.

— Μπρά! Και τί τον στεναμάτησε;

— Άρχισα να του μιλάω για τον... επόμενο άντρα μου.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΟΥΞΕ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Το καλοκαίρι κάθε νέα κοπέλλα λαχταρά ένα φρέσκο φουστάνι, πρακτικό και ωραίο, εύκολοφόρετο και κατάλληλο για όλες τις ώρες. Και όπως καταλαβαίνετε, το εύρημα δεν είναι εύκολο γιατί απαιτεί ποιότητα υφάσματος και σχέδιο φορέματος τέτοιο, ώστε εκείνη που το φορέι να είναι ντυμένη όπως πρέπει και το πρωί και το βράδυ, και στο γραφείο και στο δρό-

μο, και στην πόλι και στην πλάζ. Το «Στακάτο», όπως ονομάζεται το μοντέλο αυτό της Μόλυ Πάρντς, συγκεντρώνει όλα αυτά τα γοητευτικά προσόντα. Είναι από γκοφρέ έμπριμέ πικέ, με λευκό φόντο και δούλες μεγάλες και μικρές, ρελιασμένο με δελουδο στο χρώμα που έχουν οι δούλες και ανάλογη ζώνη. Το απλό του σχήμα ταιριάζει ιδιαίτερα στη νέα ηλικία και

τονίζει περισσότερο τη χάρη της. Το φόρεμα μεταβάλλεται σε φόρεμα γραφείου με ένα λεπτό μπλουζάκι με μαρκακία ή απλώς με ένα πλαστρόν από σκέτο γκοφρέ λευκό πικέ ή από άλλο λευκό υφάσμα. Το βράδυ γίνεται αμπιγιέ, με ένα ωραίο κολιέ και ταιριασμένα σκουλαρίκια. Αν θέλετε, μπορείτε να το συμπληρώσετε και με ένα ωραίο μπολερό της έκλογής σας.

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΣΑΣ ΔΗΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

Από τις τόσες φορές που βλέπετε επάνω στην αστραφτερή μου επιφάνεια το πρόσωπό σας, πόσες τάχα φορές συλλογιστήκατε πως μπορεί νάχω κι εγώ κάποια ιστορία; Δε φαίνεται ίσως δύσκολο να γίνω σήμερα ένας καθρέφτης. Ωστόσο πριν από τριακόσια χρόνια, μόνο σε μία πόλη του κόσμου, στη Βενετία, ήξευραν να κατασκευάζουν καθρέφτες. Οι πρόγονοί μου αυτοί είναι γνωστοί με το επώνυμο: Βενετσιάνικοι. Οι μακρινοί μου όμως πρόγονοι υπήρχαν βαθιά μέσα στους περασμένους αιώνες. Δεν έννοώ βέβαια την επιφάνεια της κρυσταλλένιας πηγής όπου οι νύμφες των δασών κατά τη Μυθολογία έβλεπαν τη μορφή τους. Η προσεκτική σκαπάνη του αρχαιολόγου φέρνει συχνά σε φως λείψανα των προγόνων μου που κατασκεύαζαν οι παλαιοί άνθρωποι. Πιθανόν να τους γνωρίζατε στα Μουσεία. Ήταν ατί γυαλιστερές, μεταλλικές πλάκες συνήθως από ασήμι κι άλλοτε από ένα κράμα χαλκού και κασσίτερου. Μά η λεία αυτή επιφάνεια δεν ήταν δυνατό να κρατηθεί για πολύ καιρό καθαρή, αλέκιστη κι' ανοξειδωτή. Κάποιος σκέφτηκε και τη σκέπασε μ' ένα τζάμι, όπως κάνουμε μία φωτογραφία, κι' έτσι την απορόνησε από την ατμόσφαιρα, μ' αποτέλεσμα να μένει καθαρή και να εξυπηρετεί καλύτερα τους ανθρώπους.

Να λοιπόν, πως κατασκευάζονταν από τον άνθρωπο οι πρώτοι μου πρόγονοι. Ύστερτερα και για πολλά χρόνια, έφτιαχναν τους καθρέφτες κολλώντας σε μία πλάκα γυαλιού ένα φύλλο κασσίτερου, όπως αυτά που τυλίγουν σήμερα τη σοκολάτα, και χύνοντας από πάνω υδράργυρο. Ο υδράργυρος έλυσε τον κασσίτερο κι' η διάλυση κολλούσε γερά επάνω στο γυαλί. Μά κι' αυτός ο καθρέφτης δεν ήταν τέλειος. Ήταν αρκετά θαμπός και είχε το μειονέκτημα νάναι κι' επικίνδυνος γιατί ο υδράργυρος είναι φοβερό δηλητήριο.

Πέρασαν πολλά χρόνια κι' ο καθρέφτης άργουσε να τελειοποιηθεί. Ήταν και πανάκριβος, είδος πολυτελείας. Ένας επισημόναος, ο Λήμπιγκ, βρήκε μία νέα μέθοδο. Χύνει στο γυαλί μία διάλυση αμμωνίου κι' έτσι σκεπάζεται από μία λαμπερή επιφάνεια. Απάνω σ' αυτή γρήγορα και προφυλακτική υπογιά κι' έχεις ένα τέλειο καθρέφτη, καθαρό κι' αστραφτερό. Είμαι πιά ένας τετελοποιημένος καθρέφτης, όπως με συναντάς παντού.

Θα είχα από τότε πολύ μεγάλη διάδοσι αν η μέθοδος του Λήμπιγκ δεν φυλάγονταν σαν μεγάλο μυστικό από τους Βενετσιάνικους, που ήθελαν να κρατήσουν για λογαριασμό τους το μονοπώλιο του καλού καθρέφτη.

Και το πέτυχαν για πολλά χρόνια. Η κυβέρνηση της Βενετίας έβγαλε νόμο που καταδίκαιε σε θάνατο εκείνον που θα τολμούσε να μαρτυρήσει το μυστικό. Απαγόρευε επίσης να γίνουν πουθενά, αλλού εργοστάσια, έξω από το νησί Μουράνο. 40 εργοστάσια με χιλιάδες εργάτες δούλευαν εδώ. Κανείς δεν είχε δικαίωμα να τους επισκεφθεί. Ούτε οι ίδιοι, ούτε η οικογένειά τους είχαν δικαίωμα να ταξιδέψουν. Θάνατος περιμένει τον κάθε δραπέτη καθώς και την οικογένειά του που θα έμεινε.

Τα εργοστάσια των Βενετσιάνων στο Μουράνο δούλευαν έντατικά. Οι καθρέφτες ήταν περιζήτητοι σ' όλον τον κόσμο και το χρυσάφι κυλούσε άφθονο προς την πλοισία πολιτεία.

Μά το μυστικό δεν μπόρεσε να κρατηθεί για πάντα. Οι Γάλλοι, με την πολυτέλεια των παλατιών και το λεπτό γούστο, έδωσαν τα δυνάτα τους να σπάσουν το τείχος της απομονώσεως και να μάθουν πως γίνονταν οι βενετσιάνικοι καθρέφτες. Ο παντοδύναμος τότε υπουργός Κολμπερ έγραψε στο Γάλλο πρεσβευτή στη Βενετία να δάλη τα δυνάτα του να πάρη το μυστικό. Ήταν δύσκολη, πολύ δύσκολη δουλειά. Μά έπρεπε να βγύη πέρα.

Ένα βράδυ μία σκεπασμένη γόνδολα άραξε στα σκαλιά της εξώπορτας του Γάλλου πρεσβευτή σε κάποιο κανάλι της Βενετίας. Ένας κοντόχοντρος άνθρωπος, τυλιγμένος με μύρη κάρπα, άφησε τη γόνδολα και μπήκε στο σπίτι. Στο διπλανό παραρτημένο γραφείο του πρεσβευτή πολλές ώρες πέρασαν οι δυο άνθρωποι συζητώντας. Η επίσκεψη επαναλήφθηκε πολλές φορές. Σε δυο βδομάδες ο Γάλλος πρεσβευτής έστειλε ένα έκτακτο μυστικό ταχυδρόμο και πληροφορούσε την κυβέρνηση σ' ότι ο ιδιοκτήτης ενός μικρού καθεφτάδικου στο Μουράνο του υποσχέθηκε ύστερα από μεγάλες διαπραγματεύσεις να του παραχωρήσει κρυφά τέσσερις τεχνίτες γυαλάδες, που ξέρανε το μυστικό της δουλειάς.

Ύστερα από μερικές ακόμα βδομάδες μία βάρκα σκίζοντας απαλά τα νερά μέσα στη σκοτεινή νύχτα, άραξε στο Μουράνο με είκοσι τέσσερις άνδρες ώπλισμένους απ' την κοφή ως τα νύχια. Τέσσερις άλλοι άνθρωποι κι' ο γνωστός μας εργοστασιάρχης τους περίμεναν εκεί. Οι τέσσερις πήδησαν στη βάρκα. Κι' ενώ αυτοί άπομακρύνονταν από το νησί για τη Γαλλία, ο πέμπτος γυρίζει σπίτι του κρατώντας ένα σάκουλο με 2.000 λιρέτες, την αμοιβή του από την παρανομή επιχείρησή.

Κάτω από την προστασία του βασιλιά, κρυμμένοι κάπου, οι τέσσερις Βενετσιάνοι γυαλά-

δες δούλευαν στη Γαλλία κι' έφτιαχναν ωραίους καθρέφτες, έφαιλλους με τους Βενετσιάνικους. Σε λίγες βδομάδες έφτιασαν άλλοι τέσσερις γυαλάδες κι' η παραγωγή μεγάλωσε, έκτοπιζοντας την παραγωγή της Βενετίας.

Λύσσαξαν από το κακό τους οι Βενετσιάνοι εργοστασιάρχες. Γύρεψαν επίμονα να δρουν τα βασίλικά εργοστάσια της Γαλλίας και να δολοφονήσουν τους δραπέτες τεχνίτες, μα δεν το πέτυχαν. Δυσχερήςμένη η κυβέρνηση, απέδωσε την αποτυχία στον πρεσβευτή της στο Παρίσι και τον αντικατέστησε με το δραστήριο Τσιβιστιάνι, που ύστερα από μεγάλες προσπάθειες κατάφερε να ξετρυπώσει τους δραπέτες. Δεν τους φέρθηκε άμεσως άσκημα. Τους κάλεσε να γυρίσουν στη Βενετία και τους υποσχέθηκε αμνηστία κι' από 5.000 δουκάτα στον καθένα. Μά κι' η Γαλλική κυβέρνηση δεν πήγε πίσω σε υποσχέσεις και παροχές. Παλάτια δολοκλήρα τους χάρισε, τους έδωσε παχυλούς μισθούς, ικανοποίησε όλες τις επιθυμίες τους και φρόντισε μη παθουν τίποτα κακό οι οικογένειές τους πουχταν μείνει στη Βενετία. Μά κι' οι ίδιοι μέναν πιο ευχαριστημένοι: έχασαν τις απειλές των νόμων της πατρίδας τους και δεν ήθελαν να το κουνήσουν απ' το Παρίσι.

Μά οι Βενετσιάνοι εργοστασιάρχες δεν ξεχνούσαν. Όσο έβλεπαν να καταστρέφεται το έμπορίο τους, ορκίζονταν εκδίκηση στους «κακούργους προδότες». Το Γενάρη του 1667, ενώπιον χρόνο μετά τον έρχομό τους στη Γαλλία, ο καλύτερος τεχνίτης απ' αυτούς που δραπέτευσαν απ' το Μουράνο, πέθανε φανκικά από δηλητηρίαση. Σε λίγο πέθανε μυστηριωδώς κι' ένας άλλος. Κι' άλλοι δυο γυαλάδες που πήγαν να το σκάσουν από τη Βενετία για τη Γαλλία θανατώθηκαν άμεσως.

Μά ήταν πιά άργά. Τα βασίλικά εργοστάσια του Παρισιού έφτιαχναν άφθονους καθρέφτες που στέλνιζαν τα σαλόνια και τα ιδιαίτερα διαμερίσματα των βασιλέων και των ευγενών, τις Βερσαλλίες, το Φονταίνεμπλώ, το Λούβρο.

Από τότε ο δρόμος για την εξέλιξη μου ήταν εύκολος. Η διδασκαλία μου πύκνωσε και πλάυνον. Τώρα βρίσκομαι σε κάθε σπίτι, σε κάθε δωμάτιο, στο τσαντάκι της κάθε κυρίας. Ο καθένας μ' άποκτά με ελάχιστα χρήματα. Όταν βλέπετε την απλή μου εμφάνιση, όταν στο στήθος μου επάνω βλέπετε τη μορφή σας, το σκεφτήκατε τάχα πόσο κούραστικα για να τελειοποιηθώ και πως η ιστορία μου είναι σφοαγισμένη με ανθρώπινες θυσίες και αίμα; X. M.

ΠΡΟΤΙΜΟΥΣΕΙ...

Όλα τα καθίσματα ήταν γεμάτα στην αίθουσα άναμνησης του γιαιτρου και άρκετοι πελάται περιμενάν όρθιοι τη σειρά τους να εξετασθούν. Μία ηλικιωμένη κυρία, άπελπισμένη από το βραδυτάτο ρυθμό της εξέτασεως, άπευθύνθηκε στη νοσοκόμα:

— Βαρέθηκα, άδελφή, της είπε. Προτιμώ να πάω σπίτι μου και να πεθάνω από φυσικό θάνατο!...

ΦΑΝΤΑΣΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ...

...Ότι το 50% των άσθενειών προέρχονται από άνωμαλίες της πέψης;

...Ότι οι γυναίκες είναι, κατά μέσον όρον, 12 έκατοστά κοντήτερες από τους άνδρες;

...Ότι τον τελευταίο χρόνο πριν από τον πόλεμο (1938) περισσότερα από 40 έκατομμύρια έζωα έθυσιάσθηκαν για να γίνουν γυναικικά για τις γυναίκες;

...Ότι μιά τρίχα των μαλλιών της γυναίκας ζή κατά μέσον όρον τρία με πέντε χρόνια, μία δλεφαριδα μόνον τέσσερις έβδομάδες; Ότι, έπομένως, η ζωή των διαφόρων τυμημάτων του σώματος είναι σημαντικά βραχύτερη από τη ζωή όλου έλρου του όργανισμού.

...Ότι στη Γερμανία, το 17ο αιώνα, ήταν έθιμο μόλις μία κοπέλλα παντρευόταν, να παση νά... πλένεται για τα υπόλοιπα χρόνια της;

...Ότι, κατά το 1840 στις 'Ηνωμένες Πολιτείες τα υπανά είχαν χαρακτηρησθή αντίθετα προς την ήθική; Μόλις το 1851 έγκρατασθήκε το πρώτο δωμάτιο λουτρού στο Λευκό Οίκο, μέσα στη γενική αντίδραση και δυσφορία! Έγινε τότε λόγος για «σκάνδαλο» και για... έπρασβολή των ήθών!

...Ότι άλλοτε, κάθε 'Ιανουάριο, γιόρταζαν στη Λαπωνία τη «Ντάουμπεστ», ένα είδος γιορτής του λουτρού; Με την ευκαιρία αυτή άνοιγαν μία τυμπά στον πάγο και άνδρες και γυναίκες βουτούσαν, ο ένας μετά τον άλλον, μέσα στο παγωμένο νερό!

...Ότι στην άρχαία 'Ελλάδα το λουτρό ήταν απαραίτητη συνήθεια; Οι 'Αθηναίοι θεωρούσαν και χαρακτηρίζαν «βαρβαρούς» όλους εκείνους που δεν έκαναν λουτρό παρά μόνο τρεις φορές στη ζωή τους: στη γέννησή τους, στο γάμο τους και όταν πέθαιναν! Το 15ο αιώνα, η Ρώμη διέθετε συνολικά 952 λουτρά, ένα δηλαδή για κάθε 1000 κατοίκους. Άλλα κάθε πολιίτης, σύμφωνα με το νόμο, δεν είχε το δικαίωμα να μείνη στο λουτρό περισσότερο από μία ώρα, ώστε να υποσούν όλοι να λουζώνται. 'Επίσης, το λουτρό δεν έπιτρεπόνταν παρά μόνο το άπόγευμα. Στην έποχή του αυτοκράτορος 'Αδριανού, έτιμωρείτο άυστηρά όποιος έκανε λουτρό πριν από τις δυο το άπόγευμα, ή μετά τη δύση του ήλιου.

★

Ο ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ

...Ο Κινέζος φιλόσοφος και πολιτικός, ο Κομφούκιος, γενήθηκε το 551 π. Χ. και, παρά τη φτώχεια του, έπέτυχε να άποκτήσει άξιόλογη έκπαίδευση. Σε ηλικία 22 ετών, παντρεύτηκε πιά, δημιούργησε ένα σχολείο δικό του, όπου οι νέοι έδιδάσκονταν τις άρχες του όρθου τρόπου του σκέπτεσθαι και της συμπεριφοράς. Η έπιτυχία της διδασκαλίας του ήταν τέτοια, ώστε, σε μία περίοδο της ζωής του, 3.000 φοιτητές — μεγάλοι και μικροί — έσπούδασαν στη σχολή του.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ

Η 'Αγία 'Ελένη κατά ένα πολύ παλιό βυζαντινό σχέδιο.

Ο χριστιανισμός έδινε στο τέλος του 3ου αιώνα τη μεγάλη και τελευταία του μάχη με την ειδωλολατρεία. Ο αυτοκράτωρ Διοκλητιανός είχε διατάξει σ' Ανατολή και Δύση να κάψουν τις χριστιανικές εκκλησίες, να πιάσουν τους χριστιανούς και να τους βασανίσουν. Τα όργανα της Ρωμαϊκής έξουσίας παντού έφάρμοζαν τις διαταγές του Αυτοκράτορα και έτσι έχονταν αίμα και οι κατά των χριστιανών διωγμοί έδημιούργησαν άνωμαλη κατάσταση. Στα μαύρα αυτά για τους χριστιανούς χρόνια, μόνο ένας έπίσημος, ο Κωνσταντίνος Χλωρός, που ήταν Συνάρχων και κυβερνούσε μία μεγάλη έπαρχία, της Δύσεως, προσεπάθησε να μην έφαρμόση τα δικαστικά μέτρα κατά των χριστιανών. Η παράδοσι άποδίδει την έννοια αυτή του Κωνσταντίνου στην έπιρροή του γιου του Κωνσταντίνου, που ήταν και στρατηγός καλός και πολιτικός με μυαλό. Ο Κωνσταντίνος ήταν παιδί του Κωνσταντίνου και της 'Ελένης.

Όταν λοιπόν πέθανε ο πατέρας του στο 306, ο Κωνσταντίνος άνακηρύχθηκε από το στρατό Αύγουστος, που σημαίνει ότι θα γίνονταν μία μέρα αυτοκράτορας. Τότε παντρεύθηκε τη Φαύστα, την κόρη του Μαξιμιανού και άδελφή του Μαξεντίου, που ήταν καίσαρας στη Ρώμη. Μολονότι ο Κωνσταντίνος με το γάμο αυτό συνδέθηκε με τους άλλους συνάρχοντες της Δύσεως, δεν άργησε να καταλάβη ότι του ήταν έχθροι και ότι μία μέρα θα ξεσπούσε έμφύλιος πόλεμος άναμεταξύ τους. Γι' αυτό πήρε τα μέτρα του, άφου σχεδίαζε να πάρη στα χέρια του την έξουσία και να γίνη αυτοκράτορας του Ρωμαϊκού Κράτους. Και πρώτα τάβαλε με τον Μαξιμιανό και τον έβγαλε από τη μέση. Ύπάρχον όμως δυο ακόμα αντίπαλοι του, σοβαροί και υπολογισίμοι: Ο Μαξέντιος και ο Λικίνιος, που κυβερνούσαν μεγάλες έπαρχίες και είχαν πολλόν στρατό. Ο Κωνσταντίνος όμως είχε καταστρώσει καλά τα σχέδια του και βασίστηκε στους χριστιανούς. Ήταν ο μόνος Ρωμαίος ηγέμενος που κατάλαβε πως οι χριστιανοί άποτελούσαν την

Οι στυλοβάτες του Χριστιανισμού

πιο φανατική και συμπαγή μάζα της αυτοκρατορίας. Κι' άκομα ήξερε πολύ καλά ότι ήταν η καλύτερη μερίδα της ρωμαϊκής κοινωνίας. Τίμιοι, δίκαιοι, πειθαρχικοί στους άρχηγούς των ιδεολόγων που άψηφούσαν τη ζωή τους και μαχητικοί. Όταν λοιπόν άποφασισε να δαδίση κατά της Ρώμης, σκέφθηκε να κερδίση την έννοια των χριστιανών, που πολλοί απ' αυτούς ήταν στρατιώτες του. Ξεκίνησε από το Τρέβ, που ήταν και τότε πόλη της Γαλλίας, με 30 χιλιάδες στρατό. Έν τω μεταξύ όμως ως πού να φθάση στα περίχωρα της Ρώμης, πολλοί χριστιανοί κατατάχθηκαν στις λεγεώνες του. Ο Μαξέντιος τον περιμένει με 180 χιλιάδες στρατό και φαίνεται πως δεν διαζέται. Θέλει να δώση τη μάχη απ' έξω από τη Ρώμη, γιατί φοβότανε μέσα στην πρωτεύουσα έξέγερσι των χριστιανών. Όταν έφθασε απέξω από τη Ρώμη ο Κωνσταντίνος, το ίδιο βράδυ — λέγει η παράδοσι — είδε όραμα: ένα σημείο στον ουρανό σε σχήμα Χ, απ' όπου φάνηκε πως στις άσπίδες των στρατιωτών του ήταν χαραγμένο το γράμμα Ρ. Άκόμα, κατά την ίδια παράδοσι, είδε κι' άλλο σημάδι στον ουρανό: το σημείο του Σταυρού με την έπιγραφή «Εν τούτω Νίκα».

Πρωί-πρωί όλοι οι χριστιανοί στρατιώται ήξεραν το όραμα και έχαραξαν στις άσπίδες τους το σύμπλεγμα ΧΡ. Η μάχη άρχισε με πείσμα απ' έξω από τη Ρώμη και οι στρατιώτες του Κωνσταντίνου γάχονται για την πίστι τους, για το χριστιανισμό. Έτσι η άυτοθυσία τους και ο ήρωϊσμός τους νίκησαν τα πολυάρματα στίφη του Μαξεντίου. Η γέφυρα Μιλδίου έγινε ο τάφος των ειδωλολατρών. Στην υποχώρησή τους οι μαξεντιανοί χτυπιόνταν από τους χριστιανούς της Ρώμης. Η παναλεθρία είναι γενική και η νίκη του Κωνσταντίνου ολοκληρωτική. Μπαίνει στην πόλη νικητής και ο πληθυσμός τον χαιρετά και τον υποδέχεται ως έλευρωτή (312).

Οι διωγμοί κατά των χριστιανών σταμάτησαν, άλλα η ιστορική άποστολή του Κωνσταντίνου δεν έτελείωσε. Έχει πολλά ακόμα να έπιτελέση. Έπρεπε να ξεμπερδέψη και τον Λικίνιο που ήταν Συνάρχων, άς ήταν και γαμβρός του. Ήταν ύπουλος και έπικίνδυνος έχθρος. Του χρειάζονται όμως μερικά χρόνια για να άνοδοργανώση το κράτος του. Και όταν ήταν έτοιμος, περνά τη Βαλκανική (324) όπου την κυβερνούσε ο Λικίνιος και κοντά στην Άδριανούπολη δίδει μάχη και νικά. Ο Λικίνιος φεύγει και περνά στην Άσία και έγκαθίσταται στη Νικομήδεια, άλλ' έχει χάσει πιά το παιχνίδι του και παραδίδεται. Ο Κωνσταντίνος τώρα είναι μόνος άποφασίζει να μεταφέρει

την πρωτεύουσα του Ρωμαϊκού Κράτους στο Βόσπορο. Κτίζει λοιπόν τη Νέα Ρώμη στην τοποθεσία που ήταν το αρχαίο Βυζάντιο. Έτσι άρχίζει μία νέα ιστορική περίοδος. Η Νέα Ρώμη μετονομάζεται από το λαό Κωνσταντινούπολις και άργότερα λέγεται Πόλις. Πυκνοκατοικείται και γίνεται όνομαστή και για τον πλούτο της και για την αίγλη της. Χίλια χρόνια κυβερνά την Ανατολή καλλιεργώντας τις έλληνοατικές παραδόσεις.

Άλλά το έργο του Κωνσταντίνου είναι πιο μεγάλο από την άποψη του χριστιανισμού. Η χριστιανική θρησκεία νομιμοποιείται και γίνεται η έπίσημη θρησκεία του κράτους. Γι' αυτό οι μέν πολιτικοί τον άνεκρήνυν Μέραν για τις στρατιωτικές του νίκες και το πολιτικό του δαιμόνιο, οι δε έκκλησιαστικοί 'Αγίον για τις ύπηρεσίες του προς τον χριστιανισμό.

Άλλά η Έκκλησία δεν έξέχασε και τη μητέρα του 'Ελένη. Αυτή ήταν εκείνη που του

Νυκτερινή περιπέτεια

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Ο Ντανιέλε περπατούσε μέσα στη θύελλα, άναπνέοντας με ήδονη τη γεμάτη ηλεκτρισμό ατμόσφαιρα. Μιά τέτοια βραδιά μπορεί να του έδινε την έμπνευσι για κάποιο διήγημα, για ένα μυθιστόρημα.

Σταμάτησε για μία στιγμή έξω από ένα καφενείο, ύστερα χαμογέλασε με τον εαυτό του και προχώρησε. Γούστο θάχε σκέφτηκε, να έρθη στο φάντασμα της Ντόνα 'Ιζαμπέλλα, της παλιάς πυργοδέσποινας, να μου κάνει συμπόφια.

Μά όχι, δεν ήταν παιχνίδι της φαντασίας, κάτω από τη μισογκρημισμένη καμφορά, διακρινόταν πραγματικά μία λεπτή γυναικεία σιλουέτα. Άδεν υπάρχουν φαντάσματα; έπιθύρησε και προχώρησε. Άδεν ήταν φάντασμα, ήταν μία αληθινή γυναίκα, μία μικρή άσημαντη γυναικούλα, χωρίς τίποτα το έξαιρετικό, εκτός από τα πελώρια σκούρτ μάτια της, που τά έκανε πιο μυστηριώδη και σκοτεινά. Η ύποβλητική ατμόσφαιρα της χειμωνιάτικης νύχτας.

— Ποιά είσαι;

— Εκείνη τον κούταζε χωρίς ν' άπαντα.

— Μήπως είσαι η Ντόνα 'Ιζαμπέλλα; την εναρμόνησε γελώντας.

— Η Ντόνα 'Ιζαμπέλλα; Άδεν την έξερα, τή άποκρίθηκε.

— Έχει πθάνει πριν από διακόσια χρόνια. Έχει σκοτώσει τον έραστή της, ύστερα σκοτώθηκε κι' αυτή γιατί δεν μπορούσε να άποφέρει τις ύψεις.

— Κανείς δεν γλυτώνει από τη μοίρα του.

— Άένε πως ξαναγεννήθ' εδώ καιμια φορά τα βροχερά χειμώνα καλοκαίρι; Άλάστησε, κάνατε το.

— Ύστερα σηκώθηκε, κάθισε στο έδαφος.

— Φοβάμαι, είπε η κοπέλλα, κρύωνω.

Την άγκάλιασε για να την προστατέψη από το κρύο και το σκο-

έπνευσε την πρώτη του έννοια προς τους χριστιανούς. Ο Κωνσταντίνος την έλάτρευε. Η 'Ελένη πήγε στους Άγίους Τόπους, όπου άνέυρε τον τάφο του Χριστού και έκτισε στο ίδιο μέρος το Ναό της 'Αναστάσεως που σώζεται ως σήμερα. Στο Γολγοθά έκαμε άνασκαφές και βρήκε τον Τίτιο Σταυρό, του οποίου ένα τεμάχιο άπέστειλε στην Κωνσταντινούπολη. Ο Κωνσταντίνος που πριν από καιρό είχε τιμήσει τη μητέρα του ως Αύγουστα, την έκήδεψε με μεγαλοπρέπεια όταν πέθανε το 328 και άργότερα μετεκόμισε τα όστα της στην Κωνσταντινούπολη.

Ός τα τελευταία της χρόνια η μητέρα του Κωνσταντίνου με την Καινή Διαθήκη στά χέρια, προσπάθησε από τη μία μεριά ν' άνακομίση τους χριστιανούς και από τ' άλλο να κτίση εκκλησίες και να διαδώση τη νέα θρησκεία. Η Έκκλησία άργότερα την έτίμησε και την κατέταξε μεταξύ των Άγίων. Καθιερώθηκε όμως να γιορτάζεται η μνήμη του Κωνσταντίνου και της 'Ελένης την ίδια μέρα — 21 Μαΐου. Από τότε ως σήμερα η γιορτή αυτή είναι μία από τις μεγαλύτερες της χριστιανώσσης και δικαίως οι χριστιανοί τιμούν τη μνήμη τους, γιατί χωρίς αυτούς τις οίδε αν ο χριστιανισμός θα γινόταν παγκόσμια θρησκεία.

W.

ταδι. Την ένοιωσε να τρέμη μέσα στην άγκαλιά του, και μία άνεξήγητη τρυφερότητα του ζέστανε την καρδιά κι' αυτό το μικρό άσημαντο πλάσμα. Την έσφιξε δυνατώτερα κι' έσκυψε και φίλησε τα γλωσσα παγωμένα της χείλη.

Γύρισε τα ημερώματα στο σπίτι του. Η μικρή άγνωστη δεν τον άκολουθούσε, δεν ήθελε.

— Θα ξανάρθης; τη ρώτησε.

— Ίσως ξαναγεννηθώ εδώ κάποιο χειμωνιάτικο βράδυ.

Του χαμογέλασε γλυκά και χάθηκε μέσα στο έρειπια.

★

Όταν εζήνησε κόντευε πιά μεσημέρι. Ο νεοφύλακας της προφυλακής, Τίς σκέφτηκε που τις δέκοψε η καμφορέα, που μπήκε στη δωμάτιο, φερόντας του τις πρώτες εφημερίδες. Μία είδησι τράβηξε ιδιαίτερα την προσοχή του. Επρό όλιγων ώρών εγρήθη το πτώμα της Τζεθάνας Λόντι, η οποία άπό προχθές είχε δραπέτευσει από τις γυναικείες φυλακές όπου κρατείτο Η Τζεθάνα είχε καταδικασθή εις θάνατο, διότι έφαινε τον έραστή της ο οποίος την έγκατέλειψε. Η Τζεθάνα λίντι έθραπέτευσε προχθές, άλλα φαίνεται ότι οι ύψεις της ήνάρκασαν να άυτοκτονήση. Άδεν άποκλείεται να άυτοκτονήση διότι η περίστασις δυστυχή όμως και η έπικίνδυνη κατάσταση αυτή γιατί δεν μπορούσε να άποφέρει τις ύψεις.

Ο Ντανιέλε ένοιωσε ένα ρίγος α' έλο του το κομμάτι. Άσπασε την άποψη, η έπιθύρησε. Κα κρούλα 'Ιζαμπέλλα, μισήρσε. Κα κρούλα δεν μπορεί ν' άλλάξη τη μοίρα του.

Ύστερα σηκώθηκε, κάθισε στο έδαφος.

Η έμπνευσι είχε έλθει.

INTA ΦΙΟΡΕ

ΟΙ ΑΠΙΣΤΙΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΗΣ
ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

Βούρκωσαν τα μάτια της μικρής Σοφίας Κατακουζηνού, όταν ο πατέρας της ένας ψηλός ξεσκεπασμένος χασάπης στο φανάρι της Πόλης, της ανέκοιωσε την απόφασή του. Ήταν τότε Μάρτης του 1730.

— Θά φύγεις, παιδί μου, της είπε. Ο Γάλλος μαρκήσιος που σε ζήτησε, θά σου χαρίσει μία πλούσια ζωή, και γρήγορα θά γίνης γυναίκα του.

— Μά δεν τον αγαπώ. Δεν τον θέλω.

— Δεν χρειάζεται να τον αγαπάς. Θά τον αγαπήσεις αργότερα. Μη ξεχνάς πως μάς έστειλε κι' ελάς πολλά χρήματα, για να φτιάξουμε το μαγαζί μας. Είμαστε φτωχοί, παιδί μου. Πολύ φτωχοί. Θά μάς δώση κι' άλλα ακόμα χρήματα να πληρώσουμε τα χρέη μας, και ν' ανασάνω κι' εγώ, και η θασανισμένη ή μάνα σου.

Η Σοφία δεν μίλησε. Τράβηξε από παράθυρο, σκούπισε τα δακρυσμένα της μάτια, και κύτταξε αφορημένα την Πόλη.

Ήταν μόλις 15 χρονών. Μ' αυτό το μικρό κορίτσι, με τα θελωμένα μάτια, με την άσπρη περπατησιά και το χυτό κορμί, άναβε πόθους σε κάθε της πέρασμα από τα στενά σοκάκια του Φαναριού.

— Θάχης σπίτι, θάχης δουλειά, εάχης πλούτη όσα θέλεις, της σφύριζε ή μάνα της πλησιάζοντας. Δεν είναι και πολύ δύσκολο να θωλώση ή φαντασία ενός μικρού και φτωχού κοριτσιού με τέτοια πλανερά λόγια. Δέχτηκε. Σε λίγες μερες το άμαξι του Γάλλου μαρκησιού, που ήταν ακόμα και γραμματέυσ στη Γαλλική πρεσβεία, στεκόταν μπρός από το χασάπικο του Κατακουζηνού. Μαζί με τον μαρκήσιο έρχονταν κι' ένας Έλληνας δραγουμάνος, συγγενής του Κατακουζηνού αυτός που κατάφερε το περιεργό αυτό συνοικέσιο.

Από καιρό περιέγραφε στον προεσταμένο του τα κάλλη της Σοφίας, με τέτοια όπομονη και πειστικότητα, ώστε στο τέλος ο ήλικιωμένος Γάλλος — ήταν 47 χρονών — αισθάνθηκε μεγάλο πειρασμό να γνωρίσει την ώραία Έλληνίδα. Με τα πρώτα λόγια που άλαξε μαζί της, κατάλαβε πως έχει να κάνει με ένα πλάσμα εξαιρετικής εξυπνάδας. Μά δεν ήθελε να την παντρευτεί άμέσως.

— Όχι θέβασια τώρα, είπε στους γονείς της Σοφίας που στεκόντουσαν μπρός του κάνοντας ένα σωρό ιεμενδες. Θά πάρω σπίτι τη Σοφία, θά έχη δάσκαλο να μάθη γαλλικά. Ύστερα θά πάμε στη Γαλλία. Πρέπει να γνωρίση τη μαμά μου.

Φαίνεται πως ήταν πολύ φτωχός και φιλοχρήματος ο Κατακουζηνός, για να δεχτεί μία τόσο άπρεπη πρόταση. Χωρίς περισσώτερα λόγια ή Σοφία αγκάλιασε τους γονείς της του φίλησε, και κλαίγοντας πήγε στο άμαξι του Γάλλου. Αμέσως ο έρωτόληπτος Γάλλος πήρε στο σπίτι του δασκάλους και μοδίστρες με την έντολη να βώσουν σ' αυτό το μπουμπούκι δλη τη μόρφωσι και την εμφάνισι μιας πλούσιας νέας Γρήγορα ή Σοφία εξέχασε το πατρικό της σπίτι. Αλλάξε και χαρακτήρα. Έγινε βίαιη, περήφνη, τυραννική, και σε αυτόν ακόμα τον μαρκήσιο. Με το αλάθητο γυναικείο της ευαίσθητο κατάλαβε από την πρώ-

τη στιγμή την απεριόριστη αδυναμία που της είχε.

— Είμαι μία Κατακουζηνού, λέγει αργότερα, όταν από τα δίπλα έμαθε πως πολλές ξεπεσμένες οικογένειες του Φαναριού κρατούσαν από τους Βυζαντινούς αυτοκράτορες.

Ύστερα από λίγα χρόνια ο Γάλλος μαρκήσιος έφυγε από την Κωνσταντινούπολη για το Παρίσι. Έπειδη την εποχή εκείνη — υρισκόμαστε στα 1750 — ή συγκοινωνία από τη θάλασσα έρισκόταν σε πρωτόγονη κατάσταση, οι δύο έρταται εξέκινησαν διά ξησάς Λαφου πέρασαν την ευρωπαϊκή Τουρκία, έφτασαν στο Καμένις της Ρωσίας όπου υπήρχε δυνατό φρούριο. Φορούρχος τοβ Καμένις ήταν τότε ο κόμης στρατηγός Βίτ. Μόλις την είδε, το άποφάσισε αμεσως. Όχι, δεν θά άφινε να του φύγη από τα χέρια ένα τόσο τρυφερό λουλούδι. Η Σοφία κατάλαβε τις προθέσεις του. Είναι αλήθεια πως ο Βίτ της άρεσε πολύ. Ήταν στρατηγός, ήταν ώραος, κομψός, εύγενικός, ήταν ακόμα κάτι το πολύ ενδιαφέρον: Τριάντα δύο χρονών. Ένα έρόδι σε μία δεξίωσι που τους κάλεσε ο στρατηγός, κατάφερε να ξεμοναχίση την ώραία Έλληνίδα.

— Δεν θά φύγης για τη Γαλλία, της είπε αυστηρά.

Έκείνη μάζεψε τα φρούδια της. Έκανε πως θύμωνε. Κατά δάθος της άρεσε αυτός ο σκληρός αντρας, που της μιλούσε τόσο διαφορετικά από τους άλλους.

— Δεν θά φύγης, συνέχισε. Θά μείνεις κοντά μου, γιατί σ' αγαπώ, γιατί νοιώθω πως μαζί με σένα έφτασε εδώ μία εύτυχία που την περιμένα τόσο καιρό. Θά παντρευτούμε. Άσριο κι' όλας θά γίνης γυναίκα μου.

Καλύτερα γυναίκα στρατηγού, παρά έσωμένη μαρκησιού, σκέφτηκε ή Σοφία Κατακουζηνού. Καί το άποφάσισε.

Πως όμως ο στρατηγός θά μπορούσε να πείση το Γάλλο ότι θά πρέπει να στερηθώ του θησαυρού του; Χρειάζόταν ένα τέχνασμα. Μία πονηριά. Μία μέρα λοιπόν που ο μαρκήσιος έκανε τον περιπάτο του, έξω από τα τείχη της πόλεως, οι πόρτες του φρουρίου κλείσανε, οι γέφυρες σηκώθηκαν, κι' ένας Ρώσος παπάς εύλογουσε το γάμο της Σοφίας με το στρατηγό Βίτ. Μόλις ο άτυχος Γάλλος γούισε από τον περιπάτο του, βρήκε τις πόρτες του φρουρίου κλειστές.

— Άνοιχτε, φώναξε.

— Δεν θά μπορέσετε δυστυχώς να περάσετε, τοβ άπάντησε ένας άξιωματικός από πάνω. Η κυρία μόλις παντρεύτηκε το στρατηγό.

— Παντρεύτηκε; Α την άθλια, την τιποτένια Γέλασε λοιπόν έμενι που την έβλεπα από τη φτώχεια και την έκανα κυρία; Άνοιχτε μου τουλάχιστον να πάρω τα πράγματά μου.

— Τα πράγματά σας και ένα καλό άμαξι βρίσκονται κι' όλας εδώ.

Έτσι ο Γάλλος μαρκήσιος άφηγε ντροπισμένος το φρούριο για να γνωρίση στην πατρίδα του τη Γαλλία.

★

Δυό χρόνια μετά το γάμο του

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

ΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

Γεμάτη έκκεντρικότητα και πρωτοτυπία ή 'Αμερικανίδα, έπινεσι πάντα κάτι καινούργιο και πρακτικό συγχρόνως. Έτσι συνδυάζει το μαγικό της με μία φούστα προκειμένου να γυρίζη άνετα στην έξαχή δίχως να χάνη τίποτα από τη χάρι της και την κομψότητά της. Το βράδυ είναι έτοιμη πάλι για ένα κέντρο με το ίδιο πάντα κοστούμι, καθαρίζοντας μόνο το σουρωτό βολάν σε τύπο στράπλες και προσθέτοντας για συμπλήρωμα μόνον ένα κολπέ.

Μαγικό από ύφασμα φανταζί. Βολάν σουρωτό στους ώμους.

Φούστα σουρωτή στη μέση με λάστιχο και ανοιχτή μπροστά.

Και τώρα γεμάτη χαριτωμένη απλότητα έτοιμάζεται να χορέυη

«ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ
ΠΟΥ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΕ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΥ»

ΚΑΜΜΙΑ γυναίκα δεν μπορεί να ισχυρισθώ ότι είναι «το κορίτσι που παντρεύθηκε ο άνδρας της», ότι έ-εξακολουθεί δηλαδή και ύστερα από το γάμο της να είναι ο ίδιος άνθρωπος που ήταν πριν να παντρευθώ.

Οι άνδρες — ή τουλάχιστον πολλοί άνδρες — ισχυρίζονται ότι ή μεταβολή που επέρχεται στη γυναίκα ύστερα από το γάμο της είναι αποτέλεσμα του αισθητισμού της «οικουριάς». Ός τη στιγμή που θά μπορούσε να δάλη το στεφάνι — έτσι ισχυρίζονται — οι άνδρες αυτοί — προσπαθεί κάθε κορίτσι να περιποιηται τον εαυτό του, να παρουσιάζεται εύθυμο, ζωντανό, μορφωμένο και γενικά να δείχνει μόνο τις καλές του ιδιότητες, εκείνες που μπορούν να τραβήξουν και να δεσμεύσουν έναν άνδρα. Από τη στιγμή όμως που θά παντρευθώ, από τη στιγμή που θά νοιώσω τον εαυτό μου άραγμένο στο σίγουρο λιμάνι του γάμου — έτσι ισχυρίζονται οι άνδρες αυτοί — αρχίζει το κορίτσι να εγκαταλείπει την προσπάθεια της προσποίησης και να εμφανίζει όλο και πιο έντονα τα ελαττώματά του (ή και τα προτερημάτά του).

Ός ένα ώριμο σπείρο μπορούν να έχουν οι άνδρες αυτοί απόλυτο δίκιο. Δεν πρέπει άλλως να λησμονούν ότι και οι ίδιοι, ότα, πρόκειται να εκτακτίζουν ένα κορίτσι, «το ρίχνουν στην περιποίησι του εαυτού τους. Ευρίζονται δυό φορές την ήμερα βγαίνουν πάντοτε φρεσκοσιδερωμένοι και με καθαρό πουκάμισο, πλένουν τα δόντια τους και φθάνουν ακόμη ως το σπείρο να γράφουν και ποιήματα. Όταν όμως έπιτύχουν εκείνο που ήθελαν, όταν ή «κόρη των ονείρων τους» γίνη δριστικά κα' νόμιμα δική τους, δρσκουν πάντοτε μία άφορη για να αναβάλουν το έυρισμα για το άλλο πρωί, θαρρούνται την Κυριακή το μεσημέρι να βγάλουν την πυτζάμα τους και να καθήσουν στο τραπέζι ντυμένοι σαν άνθρωποι και αντί να γράφουν ποιήματα, εσπλώνονται στο πιο αναπαικτικό έπιπλο του σπιτιού και άνοίγουν την έφημερίδα διάπληστη μπροστά στα μάτια τους, σά να μη θέλουν να άλέπουν τί γίνεται γύρω τους, σά να τους κουράζη ή όψις του κοριτσιού που τους παντρεύθηκε.

Ός μιλήσουμε όμως από τη σελίδα αυτή λίγο πιο ελκρινά με τους άνδρες μας και άς τους ξεγνήσουμε με λόγια απλά υερικά πράγματα που αν τους τα λέγαμε κατά πρόσωπο, θά μπορούσαν ίσως να προκαλέσουν καυγάδες και άπειλές διαζυγίων.

Το κορίτσι που σε παντρεύθηκε, κύριε σύζυγέ μου, είχε λίγο πολύ στερημένη τη ζωή του. Αν ήταν από οικογένεια οικονομικά ανεξάρτητη, ζούσε ένα χαρούμενο και άμεριμνο βίο, δεν είχε κανένα λόγο να τον ιαλάση για το χατήρι σου έ-πειδή θά μπορούσε να τον χαλάση και για χατήρι πολλών άλλων. Αν πάλι ήταν κορίτσι από οικονομικά με μέτρια ή και με περιωρισμένα οικονομικά μέσα κάπου θά είχε πιάσει δουλειά, θά κέρδιζε τόσο, ώστε να μη γίνεται δάρος στους δικούς του και θά του περισσεύαν ίσως και μερικά για να πάη στο σινεμά ή για ν' αγοράση ένα ζευγάρι κάλτσες, χωρίς να περιμένη τον «εύγενικό ίππο-τη», που θά έκανε τη μεγάλη χειρονομία να του προσφέρει αυτά τα «αγαθά». Και αν τύχαινε — κορίτσι ήταν — να άνωστατωθώ από κάποιο «αίσθημα-κατάκι» ελε όλα τα δικαιώματά να το ήλιοιστηθώ, σύμφωνα με τις ήθικέ του αντίληψεις και σύμφωνα με την κοινωνική του θέση.

Από τη στιγμή όμως που το έλεύθερο και ανεξάρτητο αυτό κορίτσι είχε την τιμή να γίνη σύζυγός σου, κύριε σύζυγέ μου, είναι άναγκα σμένο να κάνει πολλές άδαρίες και πρό παντός για χάρι σου. Έσύ ο ίδιος άπατείς να πάω να είνα, κορίτσι και να γίνη εκυρία», να γίνη ενοικοκυρά». Θέλεις να δρσκης το τραπέζι στρωμένο στην ώρα του, το φαί καλομαγειρεμένο, τα ρούχα σου σιδερωμένα, το σπίτι «ροολόι», έπειδή μόνο έτσι αντίλαμδάνεσαι τη μεγάλη μεταβολή που έφερε στη ζωή σου ο γάμος.

Δεν σε άδικώ γι' αυτό. Άλλά και δεν σου δινω το δικαίωμα να έχης από έμένα την άρεσιωσι να είμαι ή γυναίκα σου, ή νοικοκυρά σου, ή μαγειρίσά σου, ή καμαριέρα σου και να είμαι πάντοτε και «το κορίτσι που παντρεύθηκε τον άνδρα μου».

Και ύστερα έρχονται τα παιδιά. Δεν θέλω να μιλήσω καθόλου για τις σωματικές περιπέτειες που στοιχίζει σε μας τις γυναίκες ή άποκτήσις τους. Είναι τόσο μεγάλη ή εύτυχία που μας δίνουν — μία εύτυχία που δεν θά την καταλάβετε ποτέ σας — οι άνδρες — ώστε ύπομνησμη καρτερικά και με ευχαρίστησι όλες τις περιπέτειες της έγκυμοσύνης και του τοκετού. Ός τη στιγμή που θ' άκούσουμε το πρώτο «ούά» μπορούμε ακόμη να κάνουμε κάποια προσπάθεια για να ενθυμίζουμε στους άνδρες μας «το κορίτσι που παντρεύθηκε». Άλλά μόλις έλθω στον κόσμο το καινούργιο ανθρωπάκι, έχουμε όχι μόνο το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωσι να ξεχάσουμε και σένα και «το κορίτσι που σε παντρεύθηκε». Πιστεύω άλλως τε — αγαπητέ μου κύριε σύζυγε — ότι πρώτος έσύ θά έβγαίνες διαμαρτυρούμενος αν έδινα περισσότερη προσοχή στο «κορίτσι που σε παντρεύθηκε», παρά στο «παιδί σου».

Όμολογώ κύριε σύζυγέ μου, ότι δεν είμαι εγώ «το κορίτσι που παντρεύθηκε». Πρέπει όμως να παρδεχθώ και σά ότι το σφάλμα — αν πρόκειται για σφάλμα — δεν είναι ούτε δικό μου ούτε και δικό σου. Από τη στιγμή που συνδέσαμε τη ζωή μας για πάντα πάσαμε και σά και εγώ να είμαστε εκείνοι που ήμασταν ή — αν έπιμένεις — πάσαμε να είμαστε εκείνοι «που κάναμε» ό,τι ήμασταν. Και κάναμε πολύ καλά. Σε παρακαλώ όμως να μη ξεχνάς ότι τις μεγαλύτερες άδαρίες τις έκανα εγώ.

Πόσες φορές δεν έβαλα στην πάντα μικροοικονομίες από τα

καθημερινά έξοδα του σπιτιού για να μπορέσω κάποτε ν' άγεράσω λίγους πήχες ύφασμα και να ράψω μόνη μου ένα φόρεμα, μία μπλούζα; Κάθε φορά όμως που κόντευα να πραγματοποιήσω το «δνειρό» μου, τύχαινε κάτι το πιο επείγον, το πιο άπαράι-ητο, και έτσι έβλεπα το κομπόδεμά μου να πηγαίνει για άλλο σκοπό.

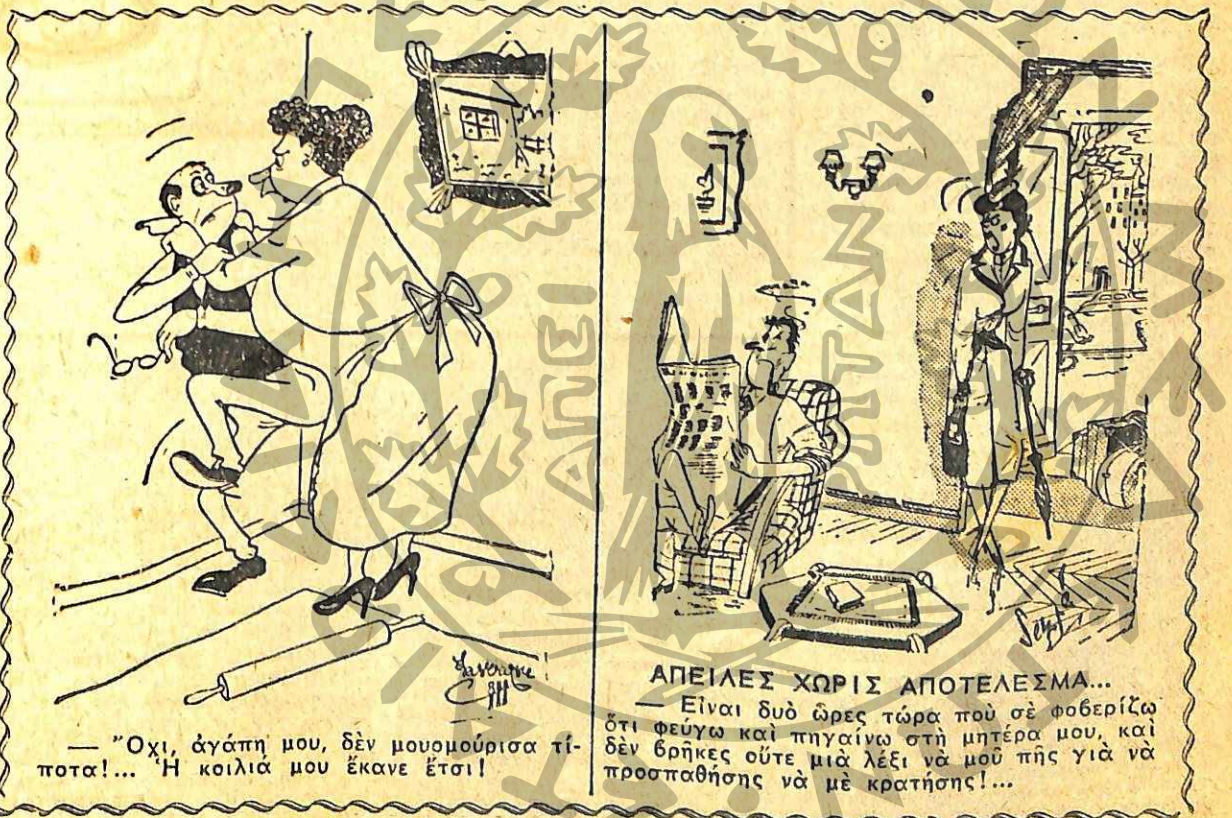
Πόσες φορές δεν έπιθύησα να πάω σ' ένα θέατρο, σε μία συναυλία ή και να δω λίγο έλεύθερη περίπατο; Άλλά έπρεπε να μείνω στο σπίτι για να ταΐσω το μωρό στην ώρα του, για να γράφουν σωστά τα μαθήματά τους τα μεγαλύτερα, για να περ μένω την έπίσκεψι της πεθεράς μου που αν δεν με εύρισκε στο σπίτι θά σου μιλούσε για «τη σουρτούκα» τη γυναίκα σου, και για ένα σωρό άλλα πράγματα.

Πόσες φορές δεν ζήλεψα την πωλήτρια, το μοδιστράκι, τη δακτυλογράφο που ύστερα από τη δουλειά τους ήταν πια έλεύθερα πουλιά και μπορούσαν να διαθέσουν την ώρα τους ή και τον εαυτό τους όπως τους άρεσε.

Είμαι πολλές, πάρα πολλές οι θυσίες που έκανα για ν' άποκτήσω εκείνο που σ' ονομάζεις «σιγουριά του γάμου». Δεν μετανιώ όμως ούτε και παραπονιέμαι. Σε ό κάτω-κάτω μόνη μου διάλεξα το δρόμο αυτό, ενώ θά μπορούσα ν' ακολουθήσω και πολλούς άλλους.

Το μόνο που ζητάω από σένα, αγαπητέ μου σύζυγε, είναι να μην έχης την άπαιτήσι ύστερα άπ' όλα αυτά να είμαι και «το κορίτσι που παντρεύθηκες». Είμαι άδύνατο. Έντελώς άδύνατο.

ΜΙΑ ΣΥΖΥΓΟΣ

ΑΠΕΙΛΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ...

Είμαι δυό ώρες τώρα που σε φοβερίζω ότι φεύγω και πηγαίνω στη μητέρα μου, και δεν βρήκες ούτε μία λέξη να μου πής για να προσπαθήσης να με κρατήσεις!...

— Όχι, αγάπη μου, δεν μου μούρρισα τίποτα!... Η κοιλιά μου έκανε έτσι!

ΛΙΘΟΣΠΕΡΟΝ

ΕΝΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΒΟΤΑΝΟ
ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΑΒΛΑ-
ΒΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΣΤΕΙΡΟΤΗΤΑ

Στάς 5 τρέχοντες μῆνες, μιὰ ἀνταπόκρισι τοῦ Ρώυτερ ἀπὸ τὸ Λονδίνο, ποὺ τὴν μετέδωσε ὁ πρωῒνος τύπος, ἦλθε γιὰ νὰ προκαλέσῃ μιὰ πραγματικὴ συγκίνησιν στὸς ἐπιστημονικοὺς μας κύκλους. Ὁ Φράνκ Λεμπὲ μετέδιδε ὅτι ἡ ἱατρὸς δνὶς Γκράντσου εἶχε διαπιστώσει πὼς οἱ Ἰνδιάνοι τῆς Νεβάδας κατάρθωναν μὲ ἓνα πρακτικὸ δότανο, νὰ προσκαλοῦν στὶς γυναῖκες περιοδικὴ στείροτητα. Διπλαρὴ μὲ τὴ χρῆσιν τοῦ βοτάνου αὐτοῦ κατάρθωναν νὰ ἀποφεύγουν οἱ γυναῖκες τὴν ἐγκυμοσύνη, χωρὶς νὰ γίνονται γιὰ πάντα στειρές, ἀνοκτώντας τὴ γονιμότητά τους μολὶς σταματοῦσαν νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν. Μετέδιδε ἀκόμη ὁ Φράνκ Λεμπὲ ὅτι ἥδη γίνονται σχετικὲς παρατηρήσεις καὶ ἐφαρμογὴ στὸ Λονδίνο ἀπὸ τὴ δρᾶ Γκράντσου καὶ ὅτι ἀκετέες γυναῖκες ἐσπευσαν ἐθελοντικὰ νὰ τεθοῦν στὴ διάθεσί της γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Τὸ θέμα εἶναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα τῆς ἐποχῆς μας. Λύει, ἂν ἐπαληθευθῇ, τὸ τεράστιο κοινωνικὸ καὶ δημογραφικὸ πρόβλημα τῶν γεννήσεων. Σταματᾷ τὸ ὁμαδικὸ ἐγκλημα τῶν ἀμβλώσεων (ἐκτρώσεων). Ἐνῶ, ἀπὸ ἱατρικῆς πλευρᾶς, ἀνοίγει νέους δρόμους στὴν προληπτικὴ καὶ στὴ θεραπευτικὴ ἱατρικὴ. Γιὰ νὰ κάνουμε ἀντιληπτὴ τὴ σημασία τοῦ γεγονότος φθάνει νὰ ὑπενθυμίσουμε τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς προλήψεως τῆς ἐγκυμοσύνης στὴ φυματικὴ γυναῖκα. Πρόβλημα ποὺ ἀφορᾷ τὴν ὑγεία καὶ τὴ ζωὴ τῆς ἰδίας, τὴν ὑγιεινὴ ἐξέλιξι τοῦ παιδιοῦ καὶ τὴν ἡρεμία καὶ τὴν οἰκονομικὴ ὑπόστασι μιᾶς δλοκλήρης οἰκογενείας. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὰ συνηθέστερα τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἰδιαίτερα στὴ χώρα μας. Ἡ φυματικὴ γυναῖκα, ἂν δὲν ἀποφύγῃ τὴν ἐγκυμοσύνη, πράγμα ὄχι πάντοτε κατορθωτὸ, πρέπει νὰ ὀδηγηθῇ στὴ γυναικολογικὴ χειρουργικὴ τράπεζα, ἢ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἀπροστάτευτὴ στὶς τραγικὲς συνέπειες μιᾶς τέτοιας ἱστορίας. Καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο ὀλέθριο. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ βιολογικὴ θεραπεία διαφόρων ὀγκῶν ἢ ἀνακάλυψι αὐτῆς πρόκειται νὰ ἀνοίξῃ καινούργιους δρόμους καὶ νὰ προσφέρῃ τόσες ὑπηρεσίες, ποὺ σήμερᾶ εἶναι πρόωρο καὶ ἀδύνατο νὰ ὑπολογισθοῦν.

*

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ πληροφορία τοῦ Ρώυτερ ἀποκτᾷ μιὰ ἰδιαίτερη σημασία, τόσο ἱατρικὴ, ὅσο καὶ οἰκονομικὴ. Γιατὶ τὸ ἀξιόλογο αὐτὸ δότανο, ποὺ εἶναι γινεὶ ζήτημα τῆς ἡμέρας, εἶναι τὸ κοινώτατο ἀνάμεσα στὴ χλωρίδα τῆς. Εἶναι τὸ «**λ ι θ ὁ σ π ε ρ ο ν**», τὸ γνωστότατο δηλαδὴ **δ α δ ἄ κ ι**, ποὺ συναντοῦμε στὶς ἄκρες τῶν γεωργικῶν δρόμων, στὸς ἀκαλλιέργητους τόπους καὶ στὰ ὀρεινὰ δάση καὶ ποὺ οἱ μονή-

Ὅμορφες ντάλιες, ποὺ τὰ χρώματά τους ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ κίτρινο ἀνοίχτῃ καὶ φθάνουν ὡς τὸ κόκκινο σκούρο, ἀποτελοῦν ἓνα θαυμάσιο μπουκέτο ποὺ ἀναδεικνύεται ἀκόμη περισσότερο μέσα σ' ἓνα ψηλὸ καὶ εὐρύχωρο κρυστάλλινο βάζο.

Τοποθετημένο μέσα σὲ μιὰ εἰδικὴ στεφάνη, φτιαγμένη ἀπὸ πλεχτὸ μέταλλο καὶ στερεωμένη στὸν τοίχο, τὸ κοινὸ αὐτὸ πηλὶνο φαρδὺ βάζο ἀποτελεῖ ἓνα θαυμάσιο μέρος γιὰ τὴν τοποθέτησι μερικῶν γαρύφαλων, ποὺ μοιάζουν σὰ νὰ προσφῶνται ἀπὸ κάποιο ἀδρότο χέρι στὸν ἐπισκέπτη.

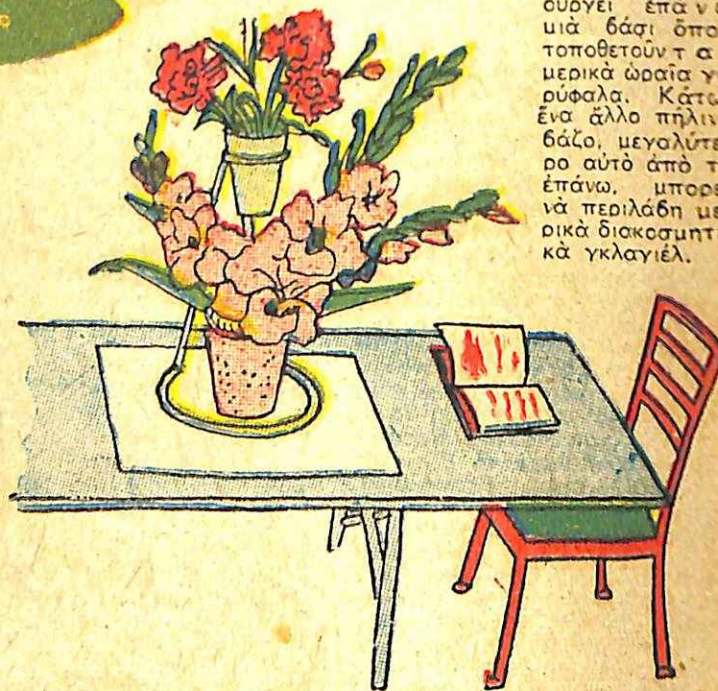
ρεὶς συνήθως γύρω ἀπὸ τοὺς λαδίσκους τοῦ καρποῦ εἶναι γεμάτοι ἀπὸ μικροὺς σπόρους, στοὺς ὁποίους, ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἀκόμη ἐποχὴ, ἀποδίδονταν φαρμακευτικὲς ἰδιότητες. Ἦταν γνωστοὶ ὅμως σὰν διαλυτικοὶ καὶ ἀποβλητικοὶ τῶν λίθων τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως. Μόνον ὁ Μαρτίολος ἀναφέρει μιὰ ἐπίδρασί τους πάνω στὴ λειτουργία τοῦ γεννητικοῦ συστήματος τῆς γυναίκας, τονίζοντας ὅτι ὀκτὼ γραμμάρια κοπανισμένου σπόρου τοῦ λιθοσπέρμου, ὅταν χορηγηθοῦν ἀνακατωμένα μὲ γυναικεῖο γάλα, κάνουν τὸν τοκετὸ πρὶν γρήγορᾳ καὶ πρὶν ἀνῶδυνῳ.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Γκλαγιέλ, ντάλιες, γαρύφαλα, τὰ ὁμορφα καλοκαιρινὰ λουλούδια ποὺ τὰ ἀπαλὰ ἢ τὰ ζωηρὰ χρώματά τους φέρουν τὴ χαρὰ μέσα στα σπίτια μας. Μάθετε τὴν ἀγαλῆγη τὸ βάζο ὅπου θὰ στεκοῦν πρὶν ἀνοίξῃ, καὶ συνδυάσετε τὰ χρώματά τους μὲ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο, ὥστε νὰ ἀναδείχουν ὅσο τὸ δυνατόν ὁμορφότερα τὴν ἁρμονία τους...

Ἐνα πρωτότυπο στήριγμα ἀπὸ δαμνένο σιδερέσιω λήνα, δημιουργεῖ ἐπ' αὐτοῦ μιὰ δάσι ὅπου τοποθετοῦν τὰ μερικὰ ὠραία γαρύφαλα. Κάτω, ἓνα ἄλλο πηλὶνο βάζο, μεγαλύτερο αὐτὸ ἀπὸ τὸ ἑπάνω, ὑπορεῖ νὰ περιλάβῃ μερικὰ δικοσμητικὰ γκλαγιέλ.

Ἑλληνικὸς γάμος
στὸ Παρίσι

Ἀπὸ τὸ Παρίσι μᾶς γράφουν γιὰ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς γάμους ποὺ ἔγιναν ἐκεῖ, στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, στὶς 26/4/52 τοῦ Γιάννη Ἀδ. Χατζηπατέρα, ἐφοπλιστοῦ, διανομῆς καὶ διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ «Κρίκος» τοῦ Λονδίνου μετὰ τῆς ὠραιότητος καὶ φιλοτέχνης Οἰ. νουσίας, Μάρως Κ. Πατέρα. Τὸ μυστήριον ἐτέλεσαν οἱ ἀρχιμανδριτεὶς Μελέτιος Καραμπίνης καὶ Ἀθηνάδωρος Καραμπίνης, κομπάρσοι δι. πορέστη ἂ ἐπίσης ἐφοπλιστὴς Στεφάνος Ν. Πατέρα. Μετὰ τὸ γάμῳ ἐπικολούθησε δεξίωσις στὸ πολυτελὲς ξενοδοχεῖο τοῦ Παρισιοῦ εἰς αὐτὸν γίος δόξας.

ΑΝ. ΣΦΑΚ.

ΜΠΛΟΥΖΑ
ΜΕ ΠΙΕΤΕΣ

ΥΛΙΚΑ : 300 γραμ. ἢ 100 δρᾶμ. μαλλί
ΠΕΓΚΟΥΕΝ ΜΠΕ - ΜΠΕ ΒΙΒΙΦΙΕ τε-
τρακλῶνο. Βελόνες Νο 2½ : 4 κουπιτὰ :
1 ἑκάστῳ 20 ἑκατ. μᾶκρος.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ : Ζέρσεῦ =
1 βελὸνα καλὴ, 1 βελὸνα ἀνάποδη. Μουὲ =
Θὰ πλέκετε ὅλες τὶς βελόνες πάντοτε μὲ
καλὴ.

ΖΕΡΣΕΥ· ΠΛΙΣΕ ΑΖΟΥΡΕ : Πλέξετε
6 βελόνες ζέρσεῦ. Κατόπιν συνεχίσετε κα-
τὰ τὸν ἑξῆς τρόπο : 1η βελὸνα ἀπὸ τὴν
καλὴ μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας. Πλέξετε 2π
μαζί, βάλτε κλωστή στὴν βελὸνα σας =
(1 ζετέ) καὶ συνεχίστε νὰ πλέκετε 2π μα-
ζί. 1 ζετέ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. 2η βελὸνα
= Θὰ πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους ἀνάπο-
δη. Κατόπιν πλέξετε 10 βελόνες μὲ ζέρ-
σεῦ καὶ στὴν 11η βελὸνα θὰ πλέξετε κατὰ
τὸν ἑξῆς τρόπο γιὰ νὰ σχηματίσετε τὴν
πιέτα : Μπῆξετε τὴν ἀριστερὴ βελὸνα πρὸ
τῆς τρύπας τοῦ ἀζούρ στὸ ἑπᾶνω μέρος
καὶ σπκώσετε 1π. Θὰ πλέξετε τὸν πόντο
ποῦ ἔχετε στὴν βελὸνα μαζί μὲ τὸν πόντο
ποῦ σπκώσατε. Σπκώσετε καὶ πλέξετε κα-
τὰ τὸν ἴδιον τρόπο καὶ στὴν τρύπα τοῦ ἀ-
ζούρ. Θὰ συνεχίσετε ἕως τὸ τέλος τῆς βε-
λόνος κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο. Ἀφ' οὗ πλέξετε
καὶ τὴν ἀνάποδη βελὸνα τῆς πιέτας θὰ
πλέξετε ἀκόμη 12 βελόνες μὲ ζέρσεῦ. Κα-
τόπιν σχηματίσετε τὸ ἀζούρ καὶ συνεχίστε
κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, δηλ. ἀζούρ, 10
βελόνες ζέρσεῦ, σχηματίσετε τὴν πιέτα, 12
βελόνες ζέρσεῦ, ἀζούρ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

ΔΕΙΓΜΑ : Ζέρσεῦ 20π = 6 ἑκατ. 20
βελόνες = 4 ἑκατ.

ΠΛΑΤΗ

Θὰ σχηματίσετε τὴν πλάτη μὲ δύο κομ-
μάτια καὶ θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ μέσον τῆς
πλάτης πλέκοντας καθέτως.

ΔΕΞΙΑ ΠΛΕΥΡΑ : Βάλετε 160π. Πλέ-
ξετε 6 βελόνες ζέρσεῦ καὶ συνεχίστε μὲ
τὸ ἀζούρ καὶ τὶς πιέτες. Στὴ δεξιὰ μεριά
τῆς βελόνος σας (θὰ ὑπολογίσετε ὡς δεξιὰ
μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας, τὴν ἀρχὴ τῆς βε-
λόνος σας ἀπὸ τὴν καλὴ) θὰ συνεχίσετε
ἴσια. Στὴν ἀριστερὴ μεριά μετὰ τὶς 6 πρῶ-
τες βελόνες καὶ τὴν πρώτη πιέτα, θὰ βά-
ζετε 1π κάθε 4 βελόνες (2 φορές). Πλέξε-
τε 4 βελόνες ἴσια σχηματίζετε τὴν πιέτα.
Συνεχίστε νὰ βάζετε κάθε δευτέρη βελὸνα
1π (3 φορές). Κατόπιν θ' ἀρχίσετε νὰ
κλείνετε κάθε δευτέρη βελὸνα 1π (3 φο-
ρές). Σχηματίστε τὴν πιέτα. Κλείστε 1π
κάθε 4 βελόνες (3 φορές). Σχηματίστε
τὴν πιέτα. Κλείστε 1π κάθε δευτέρη βελό-
να (5 φορές). Πλέξετε 2 βελόνες καὶ σχη-
ματίστε τὴν πιέτα. Κατόπιν συνεχίστε νὰ
κλείνετε κάθε δευτέρη βελὸνα : 1π μιὰ φο-
ρὰ καὶ 2π μιὰ φορά. Θὰ ἐπαναλάβετε τὰ
ἴδια κλεισίματα 2 φορές ἀκόμη. Σχηματί-
σετε τὴν πιέτα. Κλείστε κάθε δευτέρη βε-
λὸνα μιὰ φορά 1π καὶ μιὰ φορά 2π. Θὰ
ἐπαναλάβετε αὐτὰ τὰ κλεισίματα 2 φορές
ἀκόμη. Σχηματίστε τὴν πιέτα. Κατόπιν
θὰ συνεχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δευτέρη βε-
λὸνα 1π, 2π (5 φορές). Πλέξετε 2 βελόνες
καὶ τὴν τελευταία πιέτα. Ταυτοχρόνως καὶ
στὴ δεξιὰ μεριά ἀφ' οὗ σχηματίσατε καὶ
τὴν ὀχ πιέτα θὰ κλείσετε μετὰ τῆς ὀχ
καὶ τῆς 7ης πιέτας κάθε δευτέρη βελὸνα :
12π, 6π, 5π (3 φορές). Σχηματίστε τὴν
πιέτα καὶ συνεχίστε νὰ κλείνετε κάθε δεύ-
τερη βελὸνα : 6π, 5π, 3π, 1π (2 φορές).
Σχηματίστε καὶ πάλι πιέτα. Κατόπιν ἐ-
ξακολουθήσατε νὰ κλείνετε κάθε δευτέρη
βελὸνα 1π (6 φορές). Σχηματίστε καὶ τὴν
τελευταία πιέτα καὶ κλείσατε ἀμέσως μετὰ
σὲ μιὰ φορά τοὺς πόντους ποὺ ἔχετε.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΥΡΑ : Σπκώσατε στὴν
ἀρχὴ τοῦ κομματιοῦ σας στὸ μᾶκρος τῆς
πλάτης καὶ στὴν δευτέρη βελὸνα ἀπὸ τὴν
ἀρχὴ. 1π σὲ κάθε πόντο. Πλέξετε αὐτοὺς
τοὺς πόντους κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο μὲ τὴν
δεξιὰ πλευρὰς ἀντικρουσά, μὲ μόνη δια-
φορά ὅτι δὲν θὰ πλέξετε στὴν ἀρχὴ 6 βε-
λόνες μὲ ζέρσεῦ. Θὰ ὑπολογίσετε ὥστε τὶς
δύο πιέτες τῆς πλάτης στὸ κέντρο νὰ τὶς
χωρίσετε 8 βελόνες μὲ ζέρσεῦ σύνολον.

ΜΠΑΣΚΑ ΠΛΑΤΗΣ : Βάλετε 14π.

Πλέξετε ζέρσεῦ. Στὴν ἀριστερὴ μεριά θὰ
πλέκετε 3π μὲ μουὲς δηλ. αὐτοὺς τοὺς 3π
θὰ τοὺς πλέκετε καὶ ἀπὸ τὶς δύο μεριεὶς
τοῦ πλεκτοῦ σας πάντα καλὴ. Στὴ δεξιὰ
μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας θὰ βάζετε κάθε
δευτέρη βελὸνα 8π (2 φορές), 4π, 2π (4
φορές). Συνεχίστε ἴσια ἀκόμη 15½ ἑκατ.
Ἐπλέξατε τὸ μισὸ κομμάτι τῆς μπασκάς.
Συνεχίστε τὸ πλέξιμο γιὰ τὸ ἄλλο μισὸ
κομμάτι. Θὰ πλέξετε 15½ ἑκατ. ἴσια καὶ
κατόπιν θὰ κάνετε τὸ ἀντίθετο τῆς προ-
ηγουμένης φορές δηλ. ἀντὶ νὰ βάσετε πόν-
τους στὴν δεξιὰ μεριά τοῦ πλεκτοῦ σας θὰ
κλείνετε ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς τελευταίους
πόντους ποὺ προσθέσατε καὶ οὕτω καθ'
ἑξῆς.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Καὶ τὸ μπροστινὸ πλέκεται σὲ δύο κομ-
μάτια. Θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὴ μέση πλέκον-
τας καθέτως.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΛΕΥΡΑ : Βάλετε 102π.
Πλέξετε 10 βελόνες. Κατόπιν στὴν ἀρι-
στερὴ μεριά προσθέσατε 12π. Στὴ δεξιὰ
μεριά θὰ πλέκετε ἴσια ἕως ὅτου πλέξετε
20 βελόνες σύνολον. Κατόπιν προσθέσατε
στὴ δεξιὰ μεριά 26π. Στὴν 24η βελὸνα
ἀπὸ τὴν ἀρχὴ θὰ σχηματίσετε τὸ ἀζούρ
καὶ τὴν πρώτη πιέτα. Στὴν δεξιὰ μεριά
τοῦ πλεκτοῦ σας θὰ τὴν πλέξετε κατὰ τὸν
ἴδιον τρόπο ὅπως πλέξατε τὴν δεξιὰ πλευ-
ρὰ τῆς πλάτης. Στὴν ἀριστερὴ μεριά τοῦ
πλεκτοῦ σας μετὰ τὴν πιέτα πλέξετε 2 βε-
λόνες καὶ κατόπιν βάλετε 1π κάθε δευτέρη
βελὸνα (5 φορές). Σχηματίστε τὴν πιέ-
τα. Κατόπιν κάνετε τὰ κλεισίματα τοῦ ὀ-
μου ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο ὅπως τῆς
δεξιὰς πλευρᾶς τῆς πλάτης.

ΔΕΞΙΑ ΠΛΕΥΡΑ : Σπκώσατε στὴν ἀρχὴ

τοῦ πλεκτοῦ σας ἀπὸ τὸ κάτω μέρος 26π
κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο ὅπως σπκώσατε καὶ
τοὺς πόντους στὴν πλάτη. Κατόπιν ἐν συ-
νεχείᾳ στὴν ἴδια βελὸνα προσθέσατε 114π.
Πλέξετε ζέρσεῦ τόσο ὅσο θὰ ἔχετε ἀπόστα-
σι ἀπὸ τὴν μιὰ πιέτα στὴν ἄλλη σύνολον
12 βελόνες μὲ ζέρσεῦ. Σχηματίστε τὴν
πρῶτη πιέτα. Συνεχίστε τὸ πλέξιμό σας
κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο ὅπως τῆς ἀριστερῆς
πλευρᾶς ἀντικρουσά.

ΜΠΑΣΚΑ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟΥ : Θὰ πλεχθῇ
ἀκριβῶς ὅπως καὶ τῆς πλάτης μὲ μόνη
διαφορά ὅτι θὰ πλέξετε 18 ἑκατ. ἴσια ἀν-
τὶ 15½ γιὰ νὰ ἔχετε τὴν μέση. Κατόπιν θὰ
συνεχίσετε τὴν ἄλλη μισὴ πλέκοντας τὸ
ἀντίθετο ὅπως καὶ προηγουμένως.

ΠΑΤ ΚΑΙ ΦΑΣΑ ΤΟΥ ΝΤΕΚΟΛΤΕ
ΤΟΥ ΔΕΞΙΟΥ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟΥ : Βάλε-
τε 2π. Πλέξετε ζέρσεῦ. Κάθε δευτέρη βε-
λὸνα θὰ βάζετε 1π ἀπὸ κάθε μεριά (6 φο-
ρές). Ἀφήσατε αὐτὸ τὸ κομμάτι νὰ περι-
μένῃ. Βάλετε σὲ μιὰ ἄλλη βελὸνα τὸ ἴδιον
νούμερο 2π καὶ πλέξετε ζέρσεῦ. Τὴ δεξιὰ
μεριά θὰ τὴν πλέκετε ἴσια καὶ στὴν ἀρι-
στερὴ μεριά θὰ βάζετε 1π κάθε δευτέρη
βελὸνα (6 φορές). Κατόπιν περάσατε αὐ-
τὴν τὴ μὴτὴ ποὺ σχηματίσατε στὴ δε-
ξιὰ μεριά τοῦ κομματιοῦ ποὺ ἔχετε καὶ πε-
ριμένει. Πλέξετε μὲ ὅλους τοὺς πόντους 30
ἑκατ. Κατόπιν θὰ βάσετε στὴν ἀριστερὴ
μεριά κάθε δευτέρη βελὸνα : 6π, 4π, 3π,
2π (7 φορές), 1π (7 φορές). Κατόπιν
πλέξετε 10 βελόνες ἴσια καὶ κλείσατε στὴν
ἀριστερὴ μεριά τῆς βελόνος σας κάθε δεύ-
τερη βελὸνα 4π (2 φορές), 6π (2 φορές).
Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 35 ἑκ. γενικὸ μᾶκρος
θὰ κλείσατε στὴν δεξιὰ μεριά τῆς βελόνος
σας 15π, 11π, 3π, 1π (7 φορές) καὶ τε-
λειώσατε ἴσια.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 49)

ΦΡΟΥΤΑ ΕΠΟΧΗΣ

Όσο μπαίνουμε στο καλοκαίρι ή φύσι σπεύδει να μάς χαρίση τη δροσιά, την άναψυχη και την υγεία, προσφέροντάς μας ώραιότερα υδατοσάκχαρώδη φρούτα, γεμάτα χυμούς, άρωμα και υγιεινές ιδιότητες. Τα φρούτα και αυτής της εποχής, όπως όλα τα φρούτα, πάντοτε, προσφέρονται επίκαιρα στον άνθρωπο. Είναι πραγματικά «της εποχής». Σπεύσατε να έπω-
 ρεληθήτε.

ΤΑ ΜΟΥΣΜΟΥΛΑ

Τα μούσμουλα είναι φρούτα συπτικά, κατάλληλα για την εποχή αυτή, που οι διάρροιες δεν σπανίζουν, έφ' όσον βέβαια άφαιρείται το φλούδι τους. Δεν χρειάζεται και δεν πρέπει να κατανα-
 λισκούνται σε μεγάλες ποσότητες. Άλλοτε απέδιδαν στα κουκού-
 τια τους θεραπευτικές ιδιότητες κατά της λιθιάσεως, γι' αυτό δε το σκοπό τα έκαναν σκόνη και απ' αυτήν έκαναν έγχυμα μέσα σε ά-
 σπρο κρασί.

ΤΑ ΚΟΡΟΜΗΛΑ

Είναι πρωτοεξόδελα με τα δα-
 μάσκηνα, των οποίων τις ιδιότητες θα περιγράψωμε όταν έλθω ή έπο-
 χή τους. Είναι διουρητικά και έ-
 κοπρωτικά, όχι βέβαια όσο τα δα-
 μάσκηνα, μπορούν όμως να προ-
 καλέσουν και γαστροεντερικές δια-
 ταραχές.

ΟΙ ΦΡΑΟΥΛΕΣ

Πρόκειται για ένα από τα πιο
 αξιόλογα φρούτα, τόσο γευστικά,
 όσο και υγιεινοδιαιτητικά.
 Άλκαλινοποιούν το αίμα, είναι
 διουρητικές, περιέχουν δε και ίτε-
 λικό οξύ. Γι' αυτό ωφέλουν στους
 ρευματικούς, στους ποδαγρικούς,
 στους νεφρικούς, στους κυστιοπα-
 θείς, στους λιθιασικούς και σ' όσους
 υποφέρουν από το σηκότι τους. Χο-
 ρηγούνται, για τους παραπάνω
 λόγους, σε ποσότητα 300—500
 γραμμαρίων την ημέρα.

Παράλληλα οι φράουλες περιέ-
 χουν ασβέστιο, φωσφόρο και σί-
 ηρο κι' έτσι είναι άναμεταλλωτι-
 κές και τονωτικές του ανθρώπινου
 οργανισμού, αξιόσυστατες σε άτο-
 μα αδύνατα, αναιμικά, άναρρω-
 νούντα και φυματικά. Ωφέλουν έ-
 πίσης κατά της δυσκοιλιότητας
 και της έντερικής άτονίας. Πρέπει
 μόνο να τις άποφεύγουν όσοι έχουν
 προδιάθεση για έκζεμα και φα-
 γούρες, γιατί σε πολλά άτομα προ-
 καλούν την εμφάνιση έξανθημάτων.

Έπειδη ή καλλιέργεια της φρά-
 ουλας, όπως άναπτύσσεται κοντά
 στο έδαφος, δίνει εύκαιριες για
 μολύνσεις από άκάθαρτα νερά, λι-
 πάσματα κλπ., πρέπει πριν τις
 φάμε να τις άφίνουμε μία ώρα πε-
 ρίπου μέσα σε κόκκινο κρασί ή να
 τις λυώνουμε, όπότε άποστειρών-
 νονται με την ενέργεια του ίδιου
 τους του χυμού.

ΤΑ ΚΕΡΑΣΙΑ

Το ώριο αυτό φρούτο άρεσε
 πολύ στο Ρωμαίο καλοφαγά στρα-
 τηγό Λούκιου, ο όποιος και το
 μετέφερε στη Ρώμη από την Κε-
 ρασούντα.

Είναι διουρητικό, όπως έχει δε
 και μικρή θρεπτική αξία, συνιστά-
 ται κατά των άρθριτισμών και κα-
 τ' της παχυσαρκίας.

Μόνο τα άτομα που πάσχουν ά-

πό δυσπεψία πρέπει να άποφεύ-
 γουν τα κεράσια ή τουλάχιστον να
 τα τρώνε σαν μαρμελάδα ή κομπό-
 στα.

Τα κεράσια έχουν άκόμη το προ-
 τέρημα να μπορούν να τα τρώνε
 σε μικρές έως μέτριες ποσότητες,
 και τα σακχαροδιαβητικά άτομα,
 γιατί ή περιεκτικότητά τους σε υ-
 δατάνθρακες είναι μικρή και ή ζά-
 χαρή τους είναι ή περισσότερη ά-
 πό λεβουλόζη.

Τα κουκούτσια των κερασιών εί-
 ναι διουρητικά και χορηγούνται,
 γι' αυτό το σκοπό, σε άφέψημα.

ΤΑ ΒΥΣΙΝΑ

Τα βύσινα περιέχουν περισσότε-
 ρα ξέσα (κιτρικό και μηλικό) από
 τα κεράσια, γι' αυτό είναι ύπόζυ-
 να, άσκαλούνται δε και «όξυκέ-
 ρασα».

Έχουν περίπου τις ίδιες ιδιό-
 τητες με τα κεράσια. Είναι άνα-
 ψυκτικά και δροισιτικά. Τρώγον-
 ται εύχάριστα, ραντισμένα με ρού-
 μι ή κονιάκ και πασπαλισμένα με
 ζάχαρη. Άπ' αυτά γίνεται και ή
 δροισιτική βυσινάδα.

Τα κουκούτσια τους περιέχουν
 περισσότερο ύδροκυανικό οξύ από
 των κερασιών.

ΤΑ ΒΕΡΥΚΟΚΑ

Τα εύγευστα και άρωματικά αυ-
 τ'ά φρούτα προκάλεσαν, στα παλιά
 χρόνια, μία ιατρική αντίγνωση ό-
 ρον άφορά την ωφελιμότητά τους.
 Ο Γάλλνος, ό Όρειάσιος και άλ-
 λοι τα έπνευσαν σαν καλοχώνευτα.
 Άντίθετα οι Άραβες γιατροί τα
 είχαν βάλε άσχημα μαζί τους. Το
 γεγονός είναι ότι τα αδύνατα στο-
 μάχια δεν τα σηκώνουν. Έπίσης
 πρέπει να τα άποφεύγουν τα σακ-
 χαροδιαβητικά άτομα και όσα υ-
 ποφέρουν από άρρώστειες του ση-
 κοιού.

Χωνεύονται εύκολότερα σαν μαρ-
 μελάδα ή κομπόστα στον ήλιο.

Είναι φρούτα άρκετά θρεπτικά.
 Άπό τα κουκούτσια τους, όπως
 είναι, με το κέλυφος, παρασκευά-
 ζεται, με έκχύλιση, ένα έπιτραπέ-
 ζιο ποσό, το κώ ντε νουαγιώ.

ΤΑ ΜΟΥΡΑ

Είναι καρποί της «άσπρης μου-
 ριάς» (άσπρα μούρα) και της
 «μαύρης μουριάς» (μαύρα μούρα).
 Είναι αξιόλογα σαν εύκοίλια, ό-
 ταν μάλιστα τρώγονται νηστικά-
 τα. Το σιρόπι που παρασκευά-
 ζεται από αυτά και που χορηγείται
 σαν δροισιτικό στους πυρέσσον-
 τες, είναι άριστο τοπικό φάρμακο
 κατά των στοματιτίδων και των
 φαρυγγιτίδων, χρησιμοποιούμενο
 σε γαργαρισμούς.

Τα άγουρα μούρα θεωρούνται
 από μερικούς σαν φάρμακο κατά
 των σκουληκιών του έντέρου (έλ-
 μίνθων). Ο ζωμός της φλούδα και
 των φύλλων της μουριάς λέγεται
 ότι καταπαύει τον πονόδοντο, χρη-
 σιμοποιούμενος σε πλύσεις του
 στόματος.

Και τώρα, αγαπητές μας άνα-
 γνώστριες, άναψατε... το στήθος
 πιθανόν να σας ένδιόφερη: Τα
 φύλλα της μουριάς, βρασμένα σε
 βρόχινο νερό, μαζί με άμπελόφυ-
 λα και φύλλα συκιάς που να κάνουν
 μαύρα σύκα, δίνουν ένα νερό, που
 όταν λούζεσθε μ' αυτό, μαυρίζουν
 τα μαλλιά σας, ακίνδυνα για τον
 οργανισμό σας.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Η ΚΟΡΙΝ ΚΑΛΒΕ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙ

Η γνωστή Γαλλίδα στάρ του κινηματογράφου — όχι πια του γαλλικού, αλλά του Χόλλυγουντ — Κορίν Καλβέ, που μοιάζει εξαιρετικά με τη γοητευτική Ρίτα Χαίγνιουορθ και προωρίζονται να πάρη τη θέση της στο κινηματογραφικό στερέω-
 μα, αν ή Ρίτα δεν άπεφάσισε έγκαιρως να... έ-
 καταλείψη τον Άλφ Χάν και να γυρίσει στο Χόλ-
 λυγουντ, κάνει τώρα τις πρώτες της εμφανίσεις
 στην τηλεόραση, όπου έχει συχνά για πατενάριο
 της το γνωστό κομικό Ντόναλντ Ο' Κόννορ, με
 τον όποιο φαίνεται στη φωτογραφία μας, σε μι-
 σκηνή ένός ώραιου σκέτος που παρουσιάζουν.

ΕΝΑ ΣΤΗΘΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΝΑΓΛΥΦΟ!

Η Άμερικανίδα χορεύτρια Τέμπεςτ Στόρν (Σ.Σ. Θύελλα και Καταιγίδα σημαίνει σε μετάφραση το
 δυναμά της!) ασφάλισε... το στήθος της, που
 θεωρείται πράγματι τέλειο και υποδειγματικό. Πε-
 νήντα χιλιάδες δολάρια, δηλαδή περί 750 εκα-
 τομμύρια δραχμές, έξετιμήθη το στήθος της με
 Στόρν από τους άρμοδίους της ασφαλιστικής έ-
 ταιρίας! Στην εικόνα φαίνονται δυο ειδικοί καλ-
 λιτέχναι! Στην στιγμή που ασχολούνται να δώσουν
 ένα άνάγλυφο έκτασης του πραγματικά... άνα-
 γλυφου στήθους της δεσποινίδος Θύελλας!...

Η ΓΕΩΠΟΝΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΣΑΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Πώς θα τα διατηρήσωμε ζωηρά και υγιή αυτή την εποχή

Το καλοκαίρι είναι μία έπο-
 χή όμορφη κι' εύχάριστη για
 όλους μας, αλλά τόσο κουρα-
 στική πολλές φορές! Σκεφθή-
 τε τα καύμενα τα φυτά μας...
 Πόσο μπορούν να υποφέρουν αν
 δεν τα φροντίσωμε άρκετά!

★ Είναι ζήτημα κοινής λογι-
 κής ότι το νερό θα παίξη τον
 πρώτο ρόλο το καλοκαίρι. Πο-
 τίσματα συχνά και μ' άφθονο
 νερό είναι είναι άπαραίτητα
 για τη ζωή των φυτών. Άντι
 για υπερβολικά συχνά ποτί-
 σματα με λίγο νερό, καλύτερα
 να προτιμήσετε το πότισμα σε
 άραιότερα διαστήματα και με
 μεγαλύτερες ποσότητες νερού.

Ραντίσματα των φύλλων με
 λίγο νερό, ιδίως για τα φυλ-
 λώδη φυτά, θα κάνουν καλό,
 γιατί θα διώξουν τη σκόνη και
 μερικά δλαδερά έντομα. Και
 τα ποτίσματα και τα ραντί-
 σματα να γίνονται το άπόγε-
 μα, άφου περάση ή μεγάλη ζέ-
 στη ή πολύ νωρίς το πρωί.

★ Μαζί με τα ποτίσματα
 δεν πρέπει να ξεχάσωμε και
 το σκάλισμα. Το σκάλισμα ση-
 μαίνει οικονομία νερού. Το
 σκαλισμένο έδαφος θ' άπορρο-
 φήση το νερό εύκολότερα, θα-
 ρυτέρα και σε μεγαλύτερες πο-
 σότητες. Οι ρίζες του φυτού
 θ' άναπτυχθούν βαθιά μέσα
 στο χώμα και θα έχουν στη
 διάθεσή τους μεγαλύτερη πο-
 σότητα ύδρασης. Έτσι δύ-
 σκολα θα κινδυνεύη το φυτό
 από τη ζέστη και την ξηρα-
 σία.

★ Έκτός από την κοπριά
 που προστέθηκε στο έδαφος
 πριν από τη φύτευση ή τη σπο-
 μή του φυτού, μπορεί να χρεια-
 σθή να βοηθήσωμε την άνάπτυ-
 ξή του δίνοντάς του κι' άλλες
 περίσσειες θρεπτικές τροφές.

Αυτές οι θρεπτικές τροφές που-
 λιοούνται έτοιμες στο έμποριο
 με μορφή σκόνης και λέγονται
 λιπάσματα. Άν το φυτό μας
 είναι καχεκτικό και κιτρινια-
 σμένο, παρ' όλο ότι δεν του
 λείπει ούτε το νερό, ούτε ό άρ-
 κέτος άζωτος και παρ' όλο ότι
 δεν υποφέρει από καμμία άρ-
 ρώστεια, θα συμπεράνωμε ότι
 του λείπει το άζωτο και θα του
 το προσφέρωμε με το χημικό
 άζωτούχο λίπασμα.

Τα λιπάσματα, όπως και οι
 κοπριές εξάλλου, μπορούν να δο-
 θούν στο φυτό μαζί με το νε-
 ρό του ποτίσματος. Ένα πότι-
 σμα κάθε 10—15 μέρες με διά-
 λυμα λιπάσματος σε νερό και
 σε αναλογίες ένα δράμι λίπα-
 σμα σε 1—2½ όκάδες νερό,
 άνάλογα με το είδος του λιπά-
 σματος, είναι άρκετο για να
 άναζωογονήση τα φυτά μας.

★ Τα φυτά, όπως κι' όλα
 τα ζωντανά όντα, προσβάλλον-
 ται από ώρισμένες άρρώστειες.
 Κι' άλλοίμονο αν δρεθούν εξα-
 σθενημένα! Υπάρχουν όμως
 άρρωστειες, τα κατάλληλα
 φάρμακα, άλλα έτοιμα, συ-
 σκευασμένα από το έμποριο,
 κι' άλλα πολύ άπλά, που μπο-
 ρούν να άρρασκασθούν κι' ά-
 πό μας τους ίδιους.

Το στάκτισμα των φύλλων
 και των βλαστών τηςτριαντα-
 φυλλιάς θα καταπολεμηθή αν
 κάνωμε έλαφρά σκονίσματα με
 θειάφι σκέτο ή θειάφι και ά-
 σβέστη, άνακατεμένα σε άνα-
 λογία μία όκα θειάφι με 100
 —200 δράμια ασβέστη. Τα
 θειάφισματα να γίνονται κάθε
 έβδομάδα, το βράδυ ή νωρίς
 το πρωί, τις ώρες δηλαδή που
 έχει δροσιά. Την ίδια άρρώ-
 στεια με την τριανταφυλλιά

μπορούν να πάθουν κι' άλλοι
 θάμνοι και φυτά.

★ Άν υπάρχουν έντομα ή
 σαλιγκάρια που κατατρώνουν
 το φύλλωμα των φυτών, χρησι-
 μοποιώμε ένα δηλητήριο, τον
 άρσενικό μόλυβδο είτε ως σκό-
 νη άνακατεμένη με σκόνη ά-
 σβέστη, είτε ως διάλυμα σε ά-
 ναλογίες: ένα δράμι δηλητήριο,
 ένα δράμι ασβέστη και μισή
 όκα νερό. Ραντίζωμε με το διά-
 λυμα ή πασπαλίζωμε με τη
 σκόνη, ώστε να καλυφθή καλά
 το φύλλωμα του φυτού. Προ-
 σοχή να μη χρησιμοποιήτε στα
 λαχανικά, παρ' όσον όταν εί-
 ναι πολύ μικρά και πρόκειται
 να χρησιμοποιηθούν για φαγη-
 τό, ύστερ' από μεγάλο χρονικό
 διάστημα.

Άν το φύλλωμα του φυτού
 παθαίνη γενικό κιτρινισμό, πο-
 τίζωμε κάθε 15 μέρες με διά-
 λυμα θειικού σιδήρου, δηλα-
 δη γαλακτοπετρεας, σε άναλο-
 γίες 2—5 μέρη σε 100 νερό.
 Έκτός τούτου, όπως είπαμε
 και πριν, μπορούμε να ποτίσω-
 με με διάλυμα λιπασμάτων ή
 κοπριάς.

★ Καθαρίστε τους θάμνους
 και τ' άναρριχητικά απ' όλα
 τ' άχρηστα ξερα κλαδιά, που
 μπορούν να χρησιμεύσουν για
 έστίες μολύνσεως από έντομα
 και μικρόβια. Άφαιρέστε τα
 βλαστάρια που έδωσαν άνθη
 και τα κλαδιά που χαλούν το
 σχήμα του θάμνου.

★ Κορυφολογήστε τα χρυ-
 σάνθεμα και τις ντάλιες ώστε
 να δώσουν πλάγια βλαστάρια
 και κόψτε τοάκριανό μπουμπού-
 κι της γαρυφαλιάς για να πε-
 τάξη περισσότερα κλωνία από
 χαμηλότερα. Άφαιρέστε άκό-
 μη από τα βλαστάρια της γα-
 ρυφαλιάς και του χρυσάνθεμου
 όλα τα πλάγια μπουμπούκια
 για να βοηθήσετε έτσι την κα-
 λύτερη άνάπτυξη και άνησι
 του άκριανού.

★ Ήρθε κι' ο καιρός για το
 μπόλισμα της τριανταφυλλιάς,
 που πρέπει να γίνη μετά το
 πέρας της άνοιξιάτικης άνθη-
 σεως με μάτι για έμβολιο.

★ Οι δολβόι που φυτεύθη-
 καν το φθινόπωρο και άνησαν
 την άνοιξη, άρχίζουν σιγά-σι-
 γα να χάνουν τα φύλλα τους.
 Σε λίγο θα είναι τελείως ξερά.
 Πώς θα τους διατηρήσωμε κα-
 τ' το διάστημα του καλοκαι-
 ριού, για να μπορέσουν να μας
 ξαναδώσουν την έπόμενη άνοι-
 ξη τα όμορφα λουλούδια τους;
 Μπορώμε να τους εθώσωμε
 από το χώμα και να τους το-
 ποθετήσωμε μέσα σε γλάστρα
 με άμμο, μπορούμε όμως άκό-
 μη καλύτερα να τους άφήσωμε
 στη θέση τους, φροντίζοντας
 ώστε το χώμα να σκαλιστή, να
 σκεπαστή με κοπριά και να πο-
 τίζεται από καιρό σε καιρό κα-
 τ' το διάστημα του καλοκαι-
 ριού.

★ Άς μη ξεχάσωμε άκόμη
 ότι ποθε καιρός να μεταφερ-
 θούν πολλά απ' αυτά τα φυτά
 του δωματίου σε μία σκιερή
 δροσερή γωνιά της αλής ή της
 τάρταρας.

ΝΤΑΙΖΗ ΜΟΔΙΝΟΥ

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΠΑΡΕΧΕΤΕ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Όταν ένα άτομο πέση ή ύ-
 ποστή ένα δυνατό χτύπημα, εί-
 ναι συχνά πολύ δύσκολο να ά-
 ναγνωρίση κανείς αν το χτύπη-
 μα είναι επικίνδυνο, ιδιαίτερα
 μάλιστα όταν δεν υπάρχει έξω-
 τερικό τραύμα που να φαίνεται.

★ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ :
 Στην περίπτωση αυτή πρέπει
 άμέσως να σκεφθώμε την πι-
 θανότητα κατάγματος του
 κρανίου. Ένδειξεις :

— Αίμορραγία από τη μύτη
 ή από τα αυτιά.

— Άπώλεια των αισθήσεων
 έστω και για λίγα δευτερόλε-
 πτα.

— Άν το άτύχημα ήταν έ-
 ξαιρετικά δυνατό, έστω και αν
 — στην περίπτωση αυτή — δεν
 παρουσιάζεται κανένα από τα
 προηγούμενα συμπτώματα.

Στην περίπτωση λοιπόν της
 πιθανότητας κρανιακού κατα-
 γματος, μεταφέρετε τον τραυ-
 ματία στο νοσοκομείο διατη-
 ρώντας τον σε στάση ήμικαθιστή.
 Άκόμη και στην περίπτωση
 που το χτύπημα δεν σας φαί-
 νεται πολύ σοβαρό, συμβουλεύ-
 σετε πάντως στον τραυματία να
 μείνη 24 ή 48 ώρες σ' ένα νο-
 σοκομείο ή να ζητήσει άπό το
 γιατρό του να τον παρακολου-
 θήση σ' αυτό το χρονικό διά-
 στημα για κάθε ένδεχόμενο.

★ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟ ΣΤΗΘΟΣ :
 Στην περίπτωση αυτή πρέπει
 να σκεφθώμε την πιθανότητα
 θλάσεως των πλευρών ή τραυ-
 ματισμού του πνεύμονος. Τα
 συμπτώματα σοβαρού τραύμα-
 τος είναι :

— Δυνατός πόνος στο στή-
 θος.

— Αίμορραγία από το στό-
 μα.

— Δυσχέρεια στην άναπνοή.
 Στην περίπτωση αυτή, μη έ-
 πιχειρήσετε έπ' ουδένι λόγω τε-
 χνητή άναπνοή άκόμη και αν
 ό τραυματίας φαίνεται να ύπο-
 φέρη από άσφυξία: κινδυνεύετε
 να προκαλέσετε καταστροφές
 στον τραυματισμένο πνεύμονα.
 Τυλίξτε σφιχτά το θώρακα με
 μία μεγάλη πετσέτα, ή άλλο
 μεγάλο πανί και τοποθετήστε
 τον ΚΑΘΙΣΤΟΝ για να περι-
 μένετε το γιατρό ή για να τον
 μεταφέρετε στο νοσοκομείο.

★ ΧΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑ-
 ΧΙ : Υπάρχει ό κίνδυνος τραύ-
 ματος στα έσωτερικά όργανα.
 Τα συμπτώματα είναι :

— Δυνατός πόνος στο στο-
 μάχι.

— Αιμόπτυσις ή αίμορραγία.

— Όξωτός του προσώπου.

— Ψύξις των άκρων.

— Έντονη δίψα.

— Ταχυπαλμία.

Όλα τα συμπτώματα αυτά
 σημαίνουν ότι ό τραυματίας έ-
 χει ύποστη έσωτερική αίμορρα-
 γία.
 Στην περίπτωση αυτή μετα-
 φέρετε ΑΜΕΣΩΣ τον τραυμα-
 τία στο νοσοκομείο ΕΛΠΙΣΜΕ-
 ΝΟΝ ή σε στάση ήμικαθιστή
 (αν κάνει αιμόπτυσι). Κατά τη
 διάρκεια της μεταφοράς θε-
 ρμάνετε τον με θερμότητες και
 με κουβέρτες και ΑΠΑΓΟΡΕΥ-
 ΣΤΕ ΑΥΣΤΗΡΟΤΑΤΑ ΝΑ
 ΤΟΥ ΔΟΣΟΥΝ ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ
 ΝΑ ΠΙΗ Ή ΝΑ ΦΑΓΗ, όσοδη-
 ποτε και αν το ζητά.

—Μαμά θα με πιάς έσύ στο χορό της Ρόζι;
—Όχι. Θα πιάς με την Καρολίνα. Έ-
γώ είμαι αδιάθετη.
—Όλο αδιάθετη είσαι τον τελευταίο
καιρό μανούλα, έκανε ή μικρή με παρά-
πονο.
—Η Σύλβα δάγκωσε τὰ χείλη της.
—Θα διασκεδάσης τὸ ἴδιο "Αννα-Μα-
ρία".

Εξακολουθούσε νὰ πλέκει τις ξανθές
πλεξούδες της κόρης της ἐνὺ στο μυαλό
της στριφογυρίζαν τὰ τελευταία γεγονό-
τα. Τὸ αἰώνιο πρόβλημα της παντρεμέ-
νης γυναίκας, πού πρέπει νὰ ἐγκαταλεί-
ψη τὰ πάντα, γιὰ νὰ φύγει με τὸν ἄντρα
πού αγαπά. Θάπρεπε νὰ ἐγκαταλείψει ἁ-
κόμη καὶ τὴν μικρούλα της "Αννα-Μαρία.
Θὰ ἦταν μιὰ πραγματική τρέλλα, ἂν ἔ-
κείνος γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ θυσιάζε τὰ πάν-
τα, δὲν ἦταν ὁ Λουί. Γιατὶ ὁ Λουί ἦταν
ὁ τελειότερος ἄντρας πού εἶχε γνωρίσει.
Τὸ ὠραιότερο ὄνειρο τῆς ζωῆς της. Τὸ
μυαλό της γύρισε σὲ μιὰ ἐποχή πολὺ μα-
κρινὴ. Ξαναεἶδε τὸν ἑαυτὸ της ἕνα δροσε-
ρὸ μικρὸ κορίτσι, μόλις δεκαπέντε χρό-
νων. Ἦταν ἀπόγευμα. "Ἐνα ζεστὸ καλο-
καιριατικὸ ἀπόγευμα.

Ἐκείνος καθόταν στὴν ἄμμουδια, λίγα
μέτρα μακρύτερα της. Ἦταν ἕνα ἀγόρι
17 ἐτῶν, με δέρμα πολὺ μελαχρινὸ καὶ
μαλλιά κατὰξανθα.

Ἦτανε τὸ ὠραιότερο ἀγόρι πού εἶχε
ἰδῆ στὴ ζωῆς της. Ανακάτεψε μηχανικά
τὴν ἄμμο, δίνοντας της διάφορα σχήμα-
τα. Κάπου-κάπου, κύτταζε πέρα, στὸν ὀ-
ρίζοντα.

Ἡ Σύλβα σηκώθηκε καὶ τὸν πλησίασε.
—Μπορῶ νὰ σε βοηθήσω νὰ φτιάξης
τὸν πύργο σου; τὸν ρώτησε γελαστά.

Τὴν κύτταξε κι' ἡ ματιά του ἦτανε τό-
σο διάφανη καὶ γαλαζία, σὰν τὸν καλο-
καιριατικὸ οὐρανὸ.

—Μόνο οἱ ἄντρες φτιάχνουν πύργους
κι' οἱ γυναῖκες κοιτοῦν σ' αὐτούς.

—Πῶς εἶναι οἱ γυναῖκες πού κοιτοῦ-
ν σὲ πύργους; ρώτησε ἀδέξια.

—Φοροῦν μακρὰ μεταξωτὰ φορέματα,
καὶ εἶναι ὁμορφες σὰν κι' ἐσένα.

Ἡ κοπελλίτσα κοκκίνισε. Πρῶτη φορά
στὴ ζωῆς της ἄκουγε τέτοια λόγια ἀπὸ
ἕναν ἄντρα. Ἀπὸ τότε ἡ Σύλβα πῆγαινε
κάθε μέρα στὴν πλαζ, με τὴν ἐλπίδα νὰ
τὸν ξαναεἶδε, ἀλλὰ δὲ μπορούσε νὰ τὸν συ-
ναντήση πουθενά.

Τὸν ξαναεἶδε ἕνα βράδυ, στὸ τέλος τοῦ
καλοκαιριοῦ. Τὴν πλησίασε μόνος του
αὐτὴ τὴ φορά.

—Σε ἀναζητῶ ὅλη μέρα σήμερα, τῆς
εἶπε. Δὲν ἤθελα νὰ φύγω χωρὶς νὰ σε ξα-
ναδῶ.

Ἦθελε νὰ τοῦ πῇ χίλια δυὸ πράγμα-
τα, νὰ τὸν ρωτήση πού ἦταν τὸσον και-
ρὸ, ὅτι τὸν γύρευε ἀπεγνωσμένα. Ἀλλὰ
τὰ χείλη της ἔμεναν κλειστά, χωρὶς νὰ
τολμὰ νὰ προφέρῃ λέξι.

—Ἀκουσε, τῆς εἶπε, κάποτε θάχω
ἕνα πύργο δικό μου. Ἐνα μεγάλο, ὠραῖο
πύργο. Τότε θάρῃς νὰ σε πάρω καὶ θὰ
κατοικήσης σ' αὐτόν. Θὰ φορῆς καὶ μα-
κρὰ μεταξωτὰ φορέματα.

Χαμογελούσε, μὰ τὰ μάτια του τὴν
κύτταζαν σοβαρά. Μετὰ τὴν ἀγκάλιασε
καὶ τὴ φίλησε στὸ στόμα.

—Ἀκουσε, τῆς εἶπε, κάποτε θάχω
ἕνα πύργο δικό μου. Ἐνα μεγάλο, ὠραῖο
πύργο. Τότε θάρῃς νὰ σε πάρω καὶ θὰ
κατοικήσης σ' αὐτόν. Θὰ φορῆς καὶ μα-
κρὰ μεταξωτὰ φορέματα.

Χαμογελούσε, μὰ τὰ μάτια του τὴν
κύτταζαν σοβαρά. Μετὰ τὴν ἀγκάλιασε
καὶ τὴ φίλησε στὸ στόμα.

—Ἀκουσε, τῆς εἶπε, κάποτε θάχω
ἕνα πύργο δικό μου. Ἐνα μεγάλο, ὠραῖο
πύργο. Τότε θάρῃς νὰ σε πάρω καὶ θὰ
κατοικήσης σ' αὐτόν. Θὰ φορῆς καὶ μα-
κρὰ μεταξωτὰ φορέματα.

Χαμογελούσε, μὰ τὰ μάτια του τὴν
κύτταζαν σοβαρά. Μετὰ τὴν ἀγκάλιασε
καὶ τὴ φίλησε στὸ στόμα.

—Ἀκουσε, τῆς εἶπε, κάποτε θάχω
ἕνα πύργο δικό μου. Ἐνα μεγάλο, ὠραῖο
πύργο. Τότε θάρῃς νὰ σε πάρω καὶ θὰ
κατοικήσης σ' αὐτόν. Θὰ φορῆς καὶ μα-
κρὰ μεταξωτὰ φορέματα.

Χαμογελούσε, μὰ τὰ μάτια του τὴν
κύτταζαν σοβαρά. Μετὰ τὴν ἀγκάλιασε
καὶ τὴ φίλησε στὸ στόμα.

—Ἀκουσε, τῆς εἶπε, κάποτε θάχω
ἕνα πύργο δικό μου. Ἐνα μεγάλο, ὠραῖο
πύργο. Τότε θάρῃς νὰ σε πάρω καὶ θὰ
κατοικήσης σ' αὐτόν. Θὰ φορῆς καὶ μα-
κρὰ μεταξωτὰ φορέματα.

Χαμογελούσε, μὰ τὰ μάτια του τὴν
κύτταζαν σοβαρά. Μετὰ τὴν ἀγκάλιασε
καὶ τὴ φίλησε στὸ στόμα.

—Ἀκουσε, τῆς εἶπε, κάποτε θάχω
ἕνα πύργο δικό μου. Ἐνα μεγάλο, ὠραῖο
πύργο. Τότε θάρῃς νὰ σε πάρω καὶ θὰ
κατοικήσης σ' αὐτόν. Θὰ φορῆς καὶ μα-
κρὰ μεταξωτὰ φορέματα.

Χαμογελούσε, μὰ τὰ μάτια του τὴν
κύτταζαν σοβαρά. Μετὰ τὴν ἀγκάλιασε
καὶ τὴ φίλησε στὸ στόμα.

—Ἀκουσε, τῆς εἶπε, κάποτε θάχω
ἕνα πύργο δικό μου. Ἐνα μεγάλο, ὠραῖο
πύργο. Τότε θάρῃς νὰ σε πάρω καὶ θὰ
κατοικήσης σ' αὐτόν. Θὰ φορῆς καὶ μα-
κρὰ μεταξωτὰ φορέματα.

Χαμογελούσε, μὰ τὰ μάτια του τὴν
κύτταζαν σοβαρά. Μετὰ τὴν ἀγκάλιασε
καὶ τὴ φίλησε στὸ στόμα.

"Ενας ἀληθινὸς ἄντρας

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Εἶναι ἄλλωστε ἕνας τύπος πραγματικὰ
γοητευτικός. Θὰ σ' ἀρέσει.

Τὸν γνώρισε ἀμέσως μόλις τὸν εἶδε.
Ἦταν περίπου ὁ ἴδιος, ὅπως τὸν θυμό-
ταν. Τὸ ἴδιο φιλόδοξο κορμί, τὸ ἴδιο
σκορπὸ δέρμα, τὰ ἴδια γαλαζία μάτια,
πού μοιάζαν με καλοκαιριατικὸ οὐρανὸ.

«Δὲ με γνώρισε» σκέφτηκε, τὴν ὥρα
πού ἐκείνος τῆς φιλοῦσε τὸ χέρι.

Στὸ γέφυμα ἦταν ὅλοι εὐθυμοί. Ὁ Λουί
ἦταν πράγματι ὁ γοητευτικότερος ἄντρας
πού γνώρισε. Τὸς εἶπε πολὺ λίγα πρά-
γματα γιὰ τὴ ζωῆς του. Εἶχε μίλησε ὅμως
πολὺ γιὰ τὰ ταξίδια του. Εἶχε γυρίσει
σχεδὸν ὅλο τὸν κόσμον. Φαινόταν ἕνας ἄν-
θρωπος πού εἶχε γνωρίσει τὴ ζωῆς. "Ενας
τυχοδιώκτης, ἴσως νάλεγε ὁ Φράνκ.

Μία στιγμή πού ἡ Σύλβα τὸν ρώτησε
πού κατοικεῖ, ἐννοώντας σὲ ποιά πόλι, ἔ-
κείνος σκέφτηκε λίγα λεπτά καὶ ὕστερα
ἀπάντησε:

—Σ' ἕνα παλιὸ πύργο.

Ἐνοίωσε τὴν καρδιά της νὰ χτυπὰ τό-
σο δυνατὰ, πού φοβήθηκε πῶς οἱ ἄλλοι
θ' ἄκουγαν τοὺς χτύπους της.

—Ἦτανε πάντοτε τ' ὄνειρό σας;
—Τὸ μόνο πού πραγματοποιήθηκε,
κυρία.

Εἴχατε λοιπὸν κι' ἄλλα πού δὲν
πραγματοποιήθηκαν;

—Ναί, καὶ πού δὲν πρόκειται ποτὲ
νὰ πραγματοποιηθῶν.

Ἡ Σύλβα δὲν κατάλαβε καλὰ-καλὰ τί
ἐννοοῦσε, δὲν κατάλαβε ἂν αὐτὸ πού ἔ-
λεγε ἀφορούσε αὐτὴν ἢ κατ' ἄλλο. "Ενα
πράγμα μόνον τῆς γέμιζε εὐτυχία: ὅτι ἐκεῖ-
νος τὴ γνώρισε. Τὸ καταλάβαινε ἀπὸ τὰ
λόγια του, ἀπὸ τὴ στάσι του, τῆς τὸ εἶπε
κι' ὁ ἴδιος λίγες μέρες ἀργότερα.

Ὁ Λουί πῆγαινε καθημερινὰ σπῆτι
της κι' ὁ Φράνκ παρ' ὅλο πού ἐνωχλεῖτο
ἀπ' αὐτὲς τὶς συχνὲς ἐπισκέψεις, δὲν εὐ-
ρίσκε κανένα τρόπο νὰ τὶς ἐμποδίσῃ.

Ἐνα βράδυ ἦταν μόνον οἱ δύο τους.

—Πές μου Λουί, τὸν ρώτησε ἐκείνη,
πῶς μπορούσες νὰ με θυμάσαι στὴν πο-
λυτάραχη ζωῆς σου;

—Εἶναι πράγματα καὶ μορφὲς πού
δὲν ξεχνιούνται ποτὲ, Σύλβα.

Τὸν κύτταξε με δυσπιστία. Ουμῆθηκε
τὰ λόγια τοῦ Φράνκ: «Εἶναι ἕνας ἄνθρω-
πος πού δὲ λογαριάζει τίποτα, προκειμέ-
νου νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σκοπὸ του. Ἡ ζωῆς του
ἦταν πάντα πολὺ σκοτεινὴ. Νὰ προσέχης».

Ὅταν ὅμως γύρισε καὶ τὸν κύτταξε, ὅλες
οἱ σκέψεις ἔφυγαν μονομιάς ἀπὸ τὸ μυα-
λό της, καὶ εἶδε παλὶ τὸ μικρὸ ἱππότη,
πού ἔχτιζε πύργους στὴν ἄμμο καὶ κύττα-
ζε μακρὰ στὸν ὀρίζοντα.

—Λουί, τοῦ εἶπε, ἂν ἤξερα πῶς μιὰ
μέρα θὰ γυρίσεις, θὰ σε περιμένα, δὲν θὰ
παντρεύομαι.

—Ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε, Σύλβα. Τώρα
ὅμως πού θρόικαμε τὴν εὐτυχία, ἂς μὴ
τὴν ἀφήσωμε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια μας.
Εἶναι τόσο σπάνια ἡ εὐτυχία. Ἀς φύγω-
με, νὰ πάμε νὰ ζήσωμε στὸ μακρινὸ ἐρη-
μικὸ μου πύργο. Θὰ εἴμαστε μόνον οἱ δύο
μας. Γιὰ πάντα.

Ἡ Σύλβα δὲν σκέφτηκε τίποτα πιά. "Ε-
νοίωθε νὰ τὴν τυφλῶν ἕνα δυνατὸ πάθος,
πού ἴσως νὰ τὴν ὠδηγοῦσε στὴν εὐτυχία
ἢ στὴν καταστροφή. Δὲν ἤξερε κι' οὔτε
νοιαζόταν νὰ μάθῃ.

—Πάντα ἤσουν Λουί μυστηριώδης καὶ
σκοτεινός. Στὸ σχολεῖο δὲν ἔβραμε ποτὲ
ἂν εἶσαι ἄνθρωπος ἢ γενοιάς. Δὲν μπο-
ρούσαμε νὰ σε πλησιάσωμε καὶ νομίζαμε
πῶς εἶσαι ἄλλοιῳτικός ἀπὸ μὰς, ἄνωτε-

ρὸς μας. Τώρα ὅμως δὲν εἴμαστε πιά
παιδιά καὶ καταλαβαίνω καλὰ ὅτι εἶσαι
ἕνας κοινὸς παλιάνθρωπος καὶ τίποτα πε-
ρισσότερο. Καὶ τὸ γεγονός ὅτι θέλεις νὰ
κλέψης τὴ γυναῖκα μου δείχνει πῶς δὲν
ἔχεις μέσα σου κανένα αἰσθημα εὐγενεῖας.
—Ἡ Σύλβα μ' ἀγαπᾷ, ἀπάντησε ὁ
Λουί. Μακρὰ μου τώρα πιά θὰ ἦταν δυ-
στυχισμένη. Καὶ ἡ εὐτυχία της ἔχει γί-
ναλυντὴ σημασία ἀπὸ τὴ δική σου. Ἐ-
γὼ θάκανα ὁποιαδήποτε θυσία γιὰ τὴν
εὐτυχία της. Δὲν ἔχουν σημασία οἱ τύποι
σημασίας ἔχει ἡ πραγματικότητα.

—Καὶ μήπως φαντάστηκες πῶς θὰ
εἶναι εὐτυχισμένη μαζί σου; Μακρὰ ἀπὸ
τὸ παιδί της, ζώντας μιὰ ζωῆς γεμάτη
ἀνησυχίες, γεμάτη ἀγωνίες. Κι' ἂν εἶσαι
μιὰ μέρα φύγης; Μαζί σου εἶναι ὅλα πῆ-
θανά. Τότε τί θὰ γίνῃ μιὰ γυναῖκα μόνη,
ἀδύνατη, ἀπροστάτευτη; Πῶς θὰ ζῇ;
Τί θὰ κἀν; Ὑστερα μιὰ μέρα θὰ κατα-
λάβῃ πῶς δὲν εἶσαι ἐκείνος πού ὠνειρεύ-
τηκε, ὁ θαυμασμός, ὁ τέλειος ἄντρας. Ἡ
ἀπογοήτευσίς θὰ τὴν γιάτρευε ἀπὸ τὸν
ἔρωτα, γιὰτὶ ἡ Σύλβα εἶναι μεγαλωμένη
με τὶς παλιὲς αὐστηρὲς ἀρχὲς πού δὲν
ἐπιτρέπουν καμμιὰ παρεκτροπὴ ἀπὸ τὸν
ἴσιο δρόμο. Κι' ἂν αὐτὴ τὴ στιγμή ἀπα-
φασίξῃ νὰ κἀν μιὰ τρέλλα, εἶναι γιὰτὶ
εἶναι τυφλωμένη ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Ὅταν
ὅμως μιὰ μέρα καταλάβῃ ποῖος εἶναι
πραγματικά, τότε θὰ νοιώσῃ ντροπὴ καὶ
θλίψι. Τότε θὰ θυμῇ τὸ παιδί της. Ἐμ-
ένα, τὸ σπῆτι της, μιὰ χαμένη εὐτυχία.

Ὁ ἄλλος κἀπνίξε σιωπηλὰ, βυθισμένος
σὲ σκέψεις. Χαμογέλασε κυττάζοντας μα-
κρὰ, ὅπως τὸ συνήθιζε, σὰ νὰ χαμογε-
λοῦσε σ' ἕνα ὄνειρο χαμένο. Μετὰ σπινά-
θηκε.

—Δὲν ἔχομε τίποτ' ἄλλο νὰ ποῦμε.
Φράνκ.

Πῆρε τὸ καπέλο του κι' ἄνοιξε τὴν
πόρτα.

Ὁ Φράνκ δὲν εἶπε τίποτα πιά. "Ενοίω-
θε πάλι ἐκείνη τὴν ἀνεξήγητὴ δειλία, πού
ἐνοίωθε αὐτὸς κι' οἱ συμμαθηταὶ του ὅ-
ταν ἦταν παιδιά, μπροστὰ στὸ αὐστηρὸ
περήφανο βλέμμα του.

—Ἡ ἐφημερίδα γλύστρησε ἀπὸ τὰ χέρια
της Σύλβας καὶ τὸ πρόσωπό της ἔγινε
χλωμὸ σὰν κέρινο. Ὁ Φράνκ τὴν κύτταξε
με βλέμμα ἐρωτηματικόν. Ἐκείνη δὲ γέ-
μισε τὴν τραπέζια καὶ κλείστηκε στὸ
δωμάτιό της. Ὅταν ἔμεινε μόνος, ἄρπαξε
τὴν ἐφημερίδα, ἀναζητώντας με ἀγωνία
τὴν εἰδησί, πού εἶχε προκαλέσει τόση τα-
ραχή στὴ γυναῖκα του. Ἡ ματιά του στα-
μάτησε σὲ μιὰ εἰδησί: «...Ὁ Λουί "Αρσεν
παρουσιάστηκε σήμερα στὸ πρῶτὸ προ-
ξενεῖο τῆς πατρίδος του. Πρόκειται γιὰ
τὸν περίφημο λαθρέμπορο, τὸν γνωστὸ
μὲ τὸ ψευδώνυμο Ζοζὲ Μίλαν, ὁ ὁποῖος
εἶχε καταδικασθῇ πρὸ 2 ἐτῶν ἀπὸ τὰ δι-
καστήρια τοῦ τόπου του σὲ 10 ἐτῶν φυ-
λάκις, ἀλλὰ ἐδραπέτευσε καὶ τὰ ἴγνη
του εἶχαν χαθῇ, ὅταν ἐντελῶς ἀπροσδόκη-
τα παρουσιάστηκε σήμερα στὸν πρόξενον
καὶ εἶπε ὅτι θέλει νὰ ἐκτίσῃ τὸ ὑπόλοιπον
τῆς ποινῆς του...».

Ἡ συγκίνησι τὸν ἐπνιγε. Δὲ μπόρεσε
νὰ συνεχίσῃ περισσότερο. «Ἦταν ἕνας
ἀληθινὸς ἄντρας», εἶπε. Ὑστερα πῆγε
στὸ δωμάτιό της γυναίκας του. Ἐκείνη
πεσμένη στὸ κρεβάτι ἔκλαιγε με λυγμούς.

—Δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω πῶς ἦταν
ἕνας κοινὸς ἀπατεώνας, εἶπε ἀνάμεσα στὰ
δάκρυά της.

Ὅπως εἶχε προβλέψει ὁ Φράνκ, ἡ ἀπα-
κάλυψι τὴν γιάτρευε ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Ἡ
θυσιά τοῦ Λουί δὲν πῆγε χαμένη.

—Τὰ ὄνειρα πρέπει νὰ μένουν ὄνειρα,
Σύλβα. Ἡ ζωῆς εἶναι διαφορετικὴ. Εἶσαι
ἀκόμη ἕνα ἀνόητο ρωμαντικὸ κορίτσι.

Ὑστερα ἄρχισε νὰ τῆς χαϊδεύῃ τὰ μα-
κρὰ ξανθὰ μαλλιά γιὰ ὥρα πολλή, μὴ
ἀργῇ μονότονῃ κίνησι. Κάποια στιγμή
οἱ λυγμοὶ σταμάτησαν καὶ τὸ χέρι της ἀ-
ναζήτησε τὸ δικό του.

Ἐγὼ ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς κάμαρας ἀ-
κούγονταν τὰ εὐθymα ξεφωνητὰ της "Αν-
νας-Μαρίας. Τῆς μικρῆς εὐτυχισμένης
"Αννας-Μαρίας, πού δὲν ὑποπεύονταν τί-
ποτα ἀπὸ τοὺς καύμους τῶν μεγάλων.

INTA ΦΙΟΡΕ

Τί εἶναι ΘΕΛΓΗΤΡΟ;

Οἱ περισσότερες γυναῖκες
ἐοθεύουν κάθε χρόνο μιὰ περι-
ουσία γιὰ νὰ ἀποκτήσουν ἕνα
εἶδος τεχνιτοῦ θελγῆτρο. Τὸ
εμπόριο τὸν κραγῶν, τῶν δια-
φόρων κρεμῶν τοῦ προσώπου,
τῶν βερνικιών γιὰ τὰ νύχια, τῶν
ισιῶν, τῆς "αὐδρας ἀνθίζει ὅ-
πως ποτὲ προηγήθη. Οἱ γυναῖ-
κες κάνουν τις πιὸ περιπλοκές
γυμναστικές ἀσκήσεις γιὰ νὰ
διατηροῦν τὴ γραμμὴ τους καὶ
καταπίνουν τις πιὸ ἀπαίσιες
ἀθυματουργίες παστίλιες γιὰ
νὰ ἀδυνατίσουν. Καλὰ καὶ θαυ-
μάσια. Δὲν εἶμαι ἀντίπαλος σὲ
ἐπὶ χρησιμοποιοῦνται με λογικὴ
καὶ μέτρο, γιὰ νὰ τὸνῶσιν τὴν
ὠρασίτητα μιᾶς γυναίκας. Παρ'
ὅλ' αὐτὰ ἀφιβάλλω πολὺ, ἂν
ἴδες αὐτὲς οἱ ἀλοιφὲς καὶ τὰ
χρώματα δίνουν στὴ γυναῖκα ἄ-
ληθινὸ θελγῆτρο.

Μία φορά εἶδα στὸ Νεῖλο,
στὴν "Ανω Αἴγυπτο μιὰ γυναί-
κα πού ἀσφαλῶς δὲ θὰ εἶχε πο-
τὲ τῆς ἀκούσει γιὰ ἱσχυροῦτα
καλλοῦς. Ἦταν τυλιγμένη με
κουρέλια καὶ μολαταῦτα εἶχε
περισσότερο θελγῆτρο πάνω της
παρὰ πολλὲς Εὐρωπαῖες κυρίες.
Γελούσε με τόσο πεποίθησι καὶ
τόσο ἥσυχα, ἐκίνητο τόσο φυ-
σικὰ καὶ χαριτωμένα ὥστε ἔ-
νοιωθε χαρὰ ὅποιος τὴν ἔβλεπε.
Τὸ θελγῆτρο εἶναι κατὰ φύσιν
καὶ δὲ μπορεῖ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ
με τεχνιτὰ, ἔσχα.

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΣΚΕΣ

Στὸν κύκλο τῶν γνωστῶν μου
ἀνῆκε μιὰ κυρία ἀκαθόριστος
ἡλικίας πού ἔχει μεγάλη θέσι
σὲ μιὰ ἐπιχείρησι. Τὴν ξέρω
πολλὰ χρόνια ἀλλὰ ἀκόμη δὲν
ἔχω δῇ τὸν ἀληθινὸ ἑαυτὸ της.
Γιὰτὶ μπροστὰ σὲ καθένα πού
συναντᾷ βάζει καὶ μιὰ ἄλλη
μάσκα. Ὅταν ἔχῃ ἕνα ραντε-
βου ὑποθέσῃ, εἶναι πολὺ εὐ-
γενικός, ἀλλὰ σ' ἕνα κατώτερο
υπάλληλο μιλά ἀπὸ τοῦ ὕψους
τῆς ψυχῆς καὶ κορφα. Μὲ τὴ
συνοψία τῶν κυρίων γίνεται
πολὺ κοκέτα καὶ ἐπιπόλαιη καὶ
με τὶς φίλες της κάνει ἄλλοτε
τὴν ἀπλή καὶ ἄλλοτε τὴν τρο-
μερὰ πολυάσχολη.

Καθένας πού γνωρίζει καλὰ
αὐτὴ τὴ γυναῖκα ξέρει ὅτι παί-
ζει καὶ κάποιο ρόλο, διαφορε-
τικὸ τὴν κάθε φορά καὶ λίγοι
εἶναι ἐκεῖνοι πού ξέρουν τὸν ἀ-
ληθινὸ χαρακτήρα της.

Ὅλοι λοιπὸν οἱ συνάδελφοί
της στὴν ἐπιχείρησι ἔμειναν ἐκ-
πληκτοί, ὅταν αὐτὴ ἡ γυναῖκα
"Αννας-Μαρίας, πού δὲν ὑποπεύονταν τί-
ποτα ἀπὸ τοὺς καύμους τῶν μεγάλων.

Τὸν ἐπισκεπτόταν κάθε μέρα

ταχτικά, τοῦ ἔφερνε λουλούδια,
γλυκὰ καὶ δίδλια, τοῦ μιλοῦσε
γλυκὰ, τὸν παρηγοροῦσε. «Στὸ
δάθος εἶναι μιὰ θελκτικὴ γυναι-
κάς» ἔλεγαν μετὰξὺ τους οἱ ὑ-
πάλληλοι. Ἐγὼ δὲ δείχνεται ἔ-
τσι συχνότερα;».

Τὸ ἴδιο πράγμα συμβαίνει σὲ
πολλὲς γυναῖκες. Παίρνουν συ-
χνὰ μιὰ πόζα, γιὰτὶ φοβοῦνται
νὰ δεῖξουν τὸν ἑαυτὸ τους, ὅ-
πως εἶναι. Γιατὶ ὅταν δείχνεται
κανεὶς ὅπως πραγματικὰ εἶναι,
τότε ἔρχεται στὸ φῶς ὅχι μόνον
ἡ καλὴ του πλευρὰ, ἀλλὰ καὶ ἡ
κακὴ του.

Η ΦΥΣΙΚΟΤΗΣ, ΤΟ ΘΕΛΓΗ-
ΤΡΟ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ὑπάρχουν ἀκόμη γυναῖκες
πού προσπαθοῦν με δὴ τους τὴ
δύναμι νὰ κάνουν τις θελκτι-
κές καὶ πρῶτες φορὲς δὲν κα-
τορθῶνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ
μοιάζουν με κούκλες σὰν αὐτὲς
πού εἶναι στίς διτρίνες τῶν κα-
ταστημάτων. Πάντοτε εἶναι κα-
λοντυμένες καὶ καλοφτιαγμένες
καὶ πάντοτε τὰ μάτια τους σὰς
κυττάζουν σὰ νὰ θέλουν νὰ σὰς
πλανέψουν. Ὅλο ὅμως αὐτὸ τὸ
συγκρότημα σπάει, μόλις ἐν-
αμικρὴ ἀτυχία συμβῇ, ἔλκε πόν-
τος λόγου χάριν πού ἔφυγε, ἢ
τὸ καπέλο τοῦ φύσηξε καὶ τὸ
ἔοριξε ὁ ἀέρας.

Ἀπ' ὅλες αὐτὲς προτιμῶ τὴν
κοπέλλα πού βγῆκα μαζί της
περίπατο τὴν περασμένη Κυ-
ριακὴ.

Καθὼς περπατούσαμε στὴν
ἐξοχή, ἔπιασε μιὰ ἐσφικὴ μπό-
ρα πού μὰς ἔκανε μούσκεμα.
Τὸ καυμένο τὸ κορίτσι ἔμοιαζε
σὰ μιὰ βρεγμένη γάτα. Τὰ πα-
πούσια της ἦταν σὰ βάρκες
μέσα στὸ νερὸ καὶ τὸ τανιέρ
της χάλια. Ἀλλὰ με κύτταζε
μ' ἕνα τόσο θαρρετὸ βλέμμα
καὶ γεμάτο ἀφέλεια, πού δὲν
μπορούσα νὰ ξεχωρίσω ποῖο
κορίτσι μοῦ ἄρεσε καλύτερα, τὸ
στεγνὸ ἢ τὸ βρεγμένο.

Τὸ κορίτσι αὐτὸ ἦταν θελ-
κτικό. Ἀπέδειξε ὅτι τὸ θελγῆ-
τρο ἐβγαίνει ἀπὸ μέσα της, ὅτι
ἦταν μιὰ ἐσωτερικὴ ζεστασιά
καὶ ὅτι μπορεῖ μιὰ γυναῖκα νὰ
εἶναι θελκτικὴ, χωρὶς νὰ εἶναι
σπουδαία καλλονὴ.

Θέλω νὰ πῶ ἀκόμη πῶς κάθε
γυναῖκα, νέα ἢ ὄχι, πτωχὴ ἢ
πλούσια ὥρασι ἢ ἀρχαία, ἀδύ-
νατη ἢ παχυντὴ, μπορεῖ νὰ εἶναι
θελκτικὴ, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἐμπιστά-
συν ὅσον αὐτὸ της, ἀρκεῖ νὰ
μένῃ πάντα ἡ ἴδια καὶ νὰ ἀφι-
νῇ νὰ αἰσθάνονται οἱ ἄλλοι γύ-
ρω της τὴ θεομότητα καὶ εἰλι-
κρίνεα τῆς ψυχῆς της.

ΛΟΥΣΙΑ ΗΝΤΟΡΙΣ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΨΥΧΡΕΣ

Ἐὰν διαλέξετε

ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

1209

—Θέλω μιά απάντησι, επέμεινε. Πρέπει να μου δώσης μιά απάντησι. Έγώ σου άνοιξα την καρδιά μου και σου μίλησα ειλικρινά. Το ίδιο και συ πρέπει να είσαι ειλικρινής μαζί μου. Ήχω την εντύπωσι πως κάτι κρύβεις. Είναι κάτι που σε κάνει να διστάζης...

—Δέν σάς κρύβω τίποτα κ. Καρλίδη. Σας βεβαιώ! Έκανε εκείνη και φούντωσαν τὰ μάγουλά της. Τι τάχα θά μπορούσα να σας κρύψω;

—Μά τότε; άπόρρησε αυτής. Τότε γιατί άποφεύγεις να μου δώσης μιά απάντησι;

Δέν μίλησε. Μονάχα σήκωσε τὰ μάτια και τόν κύτταξε. Έκείνη ή γλυκειά ταραχή την κυριέψε και πάλι. Τόν λάτρευε. Πως γίνεται να μη τὸ έχη καταλάβει; Άν ήταν όπως άλλοτε, θάχε σηκωθεί τώρα και θά τον αγκάλιαζε και θ' άκούμπουσε τὸ κεφάλι της στὸ στήθος του και τὰ ύγρά της χείλη θ' άναγήςτουσαν τὰ δικά του. Θάταν πολύ εύτυχισμένη στην άγκαλιά του. Θά του έλεγε: «Δέν τὸ βλέπεις αγαπημένε μου πως δέν μπορώ να κάνω μακριά σου; Δέν τὸ κατάλαβες πως αγαπάω; Πρέπει να σου τὸ πούν τάχα τὰ χείλη μου γιά να τὸ καταλάβης ένα τόσο άπλο πράγμα; Δέν τὸ διαβάσεις τόσο καιρό στὰ μάτια μου; Δέν βλέπεις πως σε λάτρεύω και τίποτα άλλο εκτός από σεά δέν υπάρχει στὸν κόσμο; Γιατί λοιπόν άμφιβάλλεις και βασανίζεις τὸν εαυτό σου και γεμίζεις καύμὸ την καρδιά μου;». Έτσι θά του μίλουσε. Μά δέν άνοιξε τὸ στόμα της να πη μιά λέξι. Γιατί τώρα δέν ήταν όπως άλλοτε. Τώρα δέν είχε τὸ δικαίωμα. Γιατί στη ζωή της μπήκε κάποιος άλλος που της ψάλιωσε τὰ φτερά της χαράς κι' οί πληγές ήταν άνοιχτές ακόμα μέσα της... Άπλωσε τὸ χέρι του και της χείδεψε τὰ μαλλιά. Τὸ βλέμμα του ήταν γεμάτο στοργή και λατρεία.

—Τι σκέφτεσαι; τὴ ρώτησε. —Είσθε τόσο καλὸς μαζί μου, εἶπε...

—Μονάχα αὐτὸ δοῦκες να πῆς; παραπονέθηκε. Μονάχα αὐτό;

Τὸ κάτω χείλος της έτρεψε ελαφρά. Μισόκλεισε τὰ μάτια. Τὸ κατάλαβε πως δὲ θά μπορούσε να κρατηθῇ περισσότερο. Θ' άφινε τὸν εαυτό της στὰ χέρια του, θά σταματούσε να παιδεύη τὸ νοῦ της με τὰ παλιά. Έκείνος κατάλαβε τὴ μεγάλη στιγμή που ζύγωνε και με μιά βίαιη κίνηση τὴν τραῦξε κοντά του. Τὰ μπράτσα του τυλίχτηκαν γύρω από τὴ μέση της και τὰ χείλη του άνταναυσαν τὰ δικά της. Τὴ φίλησε. Δέν αντίσταθηκε. Θάταν κάτι άνώτερο από τίς δυνάμεις της ν' αντίσταθῇ. Ένωισε τὴ φλόγα τὸν χείλιών του να γεμίζει από μιά γλυκειά φωτιά ολόκερο τὸ κορμί της. Πόσο θυμοφά ήξερε να φιλή...

—Σ' αγαπῶ, τὴς εἶπε και ή καψή του άνάστα τσουρούφλι...

ζε τὰ μάγουλά της. Σ' αγαπῶ και τίποτα δέν θά μπορούσε να μάς χωρίση πιά... Πές μου άν και συ μ' αγαπάς τὸ ίδιο όπως εγώ...

Δὲ μίλησε. Άκούμπησε τὸ κεφάλι της στὸν ώμο του κι' έκλεισε τὰ μάτια. Ένας κόμπος δακρύου καταρράχνησε από τίς βλεφαρίδες της. Εἶχε μιά γεύσι στυφῆ και πικρῆ.

—Γιατί κλαίς; τὴ ρώτησε ὁ Καρλίδης...

—Μή με ρωτᾶς αγαπημένε μου! τὸυ εἶπε. Άφησέ με μονάχα έτσι λίγες στιγμές. Είναι καλύτερα να μη μιλάμε...

Όταν ύστερα από λίγο ὁ Καρλίδης ξεκίνησε από τὸ γραφείο του γιά τὰ δικαστήρια ήταν πολύ εύτυχισμένος. Μέσα του όμως σε κάποια άκρη τῆς καρδιάς του ύπρχε κάτι που τὸν γεμίζει άνήσυχτα προαισθήματα...

Μιά ὥρα άργότερα γύρισε στὸ γραφείο ή Νανά.

—Έχω ενδιαφέροντα νέα τὴς εἶπε. Στὸ δρόμο συνάντησα τὴ Μαρκέλλα. Γύριζε από τὸ Πανεπιστήμιο. Λοιπόν μού εἶπε με χαρά πως ὁ φίλος της άποφάσισε να τὴ παντρευθῇ. Τῆς τὸ υποσχέθηκε σήμερα. Ήταν πολύ συγκινημένη...

—Μακάρι! έκανε ή Καίτη. Έτσι θά πάω να βασανίζεταί...

—Ή Νανά γέλασε.

—Δέν τὸ κατάλαβες;

—Τί να καταλάβω;

—Τὴν κοροϊδεύει! Ἦρθαν τὰ λεφτά χτες από τὸ νησί. Μυρίστηκε ὡπτό ὁ φίλος και τὴ διπλάρωσε πάλι. Όταν σωθούν τὰ χρήματα θά ξεχάση τὸ γάμο και τίς υποσχέσεις του. Δέν τῆς εἶπα τίποτα φυσικά. Δέν ήθελα να τὴν πικράνω. Είναι κάτι κι' αὐτὴ ή λίγη χαρά που τῆς δίνει τὸ πρώτο δεκάημερο

του κάθε μηνὸς ὁ παλιάνθρωπος.

Σταμάτησε άπότομα και τὴν κύτταξε στὰ μάτια.

—Μά εσύ τί έχεις κι' εἰσαι κλαμένη; ρώτησε. Συνέδῃ όταν έλειπα τίποτα δυσάρεστο;

—Ό! Όχι! Έκανε διαστρικά ή Καίτη και ξανάσκυψε στὴ μηχανή της. Τίποτα δυσάρεστο δέν συνέβῃ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23

Όταν ή Καίτη Άλμπα γύρισε άργά τὸ άπόγευμα σπίτι πῆρε τὸ σημείωμα τῆς Μαρίνας. Τῆς τὸ έδωκε ή κ. Πιπίνα και τῆς εἶπε:

—Ή κοπέλλα που σου γράφει φαίνεται πολύ στενοχωρημένη. Σίγουρα κάτι σοβαρὸ τῆς συνέβαινε ή ήταν να τῆς συμβῇ. Πρέπει να τὴν περιμένης.

—Θά τὴν περιμένω, άποκρίθηκε και μπήκε στὴν καμαρή της.

Ήταν πολύ εύτυχισμένη σήμερα. Πέταξε τὴν τσάντα της στὸ τραπέζι και ξάπλωσε έτσι ντυμένη καθὼς ήταν στὸ κρεβάτι. Μέσα στὸ νοῦ της πέρασαν όλα τὰ ὅσα έγιναν στὸ γραφείο. Δέν είχε πιά καμμία άμφιβολία πως ὁ Καρλίδης τὴν αγαπούσε ειλικρινά και πως σκοπὸς του δέν ήταν να τὴν κάνει μονάχα φίλη του. Τὰ όνειρά του πῆγαιναν πὶο πέρα. Ήθελε να τὴν παντρευθῇ, να τῆς δώση τ' όνομά του, να τὴν κάνει επίσημα γυναίκα του. Τῆς τὸ εἶπε καθαρά λίγο πριν φύγῃ τ' άπόγευμα.

—Μ' άρέσεις πολύ Καίτη, τῆς εἶπε. Τ' άρέσεις άν σου ζητούσα να γίνης γυναίκα μου;

—Έγώ; ρώτησε αὐτὴ. Πως εἶναι δυνατό;

—Μιλάω σοβαρά. Θέλεις να παντρευτούμε;

Ή Καίτη δέν εἶπε οὔτε ναί οὔτε όχι. Μονάχα χαμογέλασε.

—Ό γάμος εἶναι μεγάλο πράγμα, άποκρίθηκε. Δέν πρέπει να διάζεται κανείς όταν πρόκειται ν' άποφασισῇ γιά ένα ζήτημα τόσο σοβαρό. Χρειαζεται πολλή σκέψι.

—Έγώ σκέφτηκα πριν σου κάνω τὴν πρότασι. Έσύ τί λές;

—Πρέπει να σκεφτώ κι' εγώ, εἶπε.

Έκείνος έδειξε σὰ να πείθῃ από τὰ σύννεφα. Πάλι άπέφυγε να τὸυ δώση μιά θετική απάντησι. Περιέμενε τὴ σάσι της διαφορετική. Μέσα στὰ μάτια του διάβαινε ή Καίτη κάποια άπογοήτευσι.

Τώρα που ήταν ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι περιέμεντας τὴ Μαρίνα Καρντέλη, τὰ λογαριαζε ένα-ένα όλα αὐτὰ και εὐλοσκε πως έπρεπε να εἶναι πολύ εύτυχισμένη. Καί τὰβάζε με τὸν εαυτό της που δέν εἶπε τὸ ναί άμέσως. Εἶχε δικιο ή Νανά. Έπρεπε να ξαναφτιάξῃ τὴ ζωή της. Μονάχα που πριν απ' όλα θά του μίλουσε και δέν θά του έκρυβε τίποτα. Δέν ήξερε φυσικά πως θά τὸ έπαρινε αὐτὸς δὲν μάθαίνε τὰ καθήκοντα. Μά έτσι θά ήταν πὶο καλά. Ό άντρας που θά τῆς έδινε τ' όνομά του έπρεπε να ξέρη ὅλη τὴ τή ζωή. Έπρεπε να μάθῃ ακόμα πως περιμένῃ ένα παιδί που δέν θάταν δικό του... Μπορεῖ δέβαινα ν' αλλάξει γνώμη όταν μάθαινε όλα αὐτά. Μά αὐτὴ εἶχε καθήκον να μιλήσῃ. Όταν δυὸ άνδρωποι πρόκειται να συνδέσουν τίς τύχες τους, πρέπει να ξέρουν καλά ὁ ένας τὸν άλλο. Τότε μονάχα ένας γάμος μπορεῖ να προκύψῃ...

Κύτταξε τὸ ρολόι της. Οί δείχτες προχωρούσαν διαστικά και ή Μαρίνα δέν έλεγε να φωνή. Πῆρε ένα δίδυλο και δοκίμασε να διαβάσῃ. Δὲ μπόρεσε. Τὰ γράμματα χοροπηδούσαν μπροστά στὰ μάτια της κι' ὁ νοῦς της ήταν πάντα στην πόρτα. Κάθε που άκούγε δῆματα στὴ σκόλα έγγραφει στὸ χῶλ και περιέμενε. Όταν έδλεπε πως δέν ήταν εκείνη που περιέμενε ξαναδιπλωνε γεμάτη άπογοήτευσι τὸ δωμάτιο. Έκείνο τὸ διαστικὸ σημείωμα έδειχνε πως κάτι σοβαρὸ εἶχε να τῆς πῇ. Όμως φαίνεται πως δέν θά έρχόταν. Άδίκα περιέμενε ὡς άργά τὴ νύχτα τὸν έρχομὸ της. Τὰ μεσάνυχτα πλάγιασε. Έκανε ένα πολύ άνήσυχο ύπνο. Μέσα στὰ όνειρά της ήταν μπερδεμένο λογής-λογής άνδρωποι. Ό Λαντάς, ὁ Καρλίδης, ὁ Κοναντάσος ή Μαρίνα και ὁ άστρινόμος Σάοτας. Ξύπνησε με βαρειά καρδιά. Χτες ήταν πολύ εύτυχισμένη. Σήμερα άσχισαν πάλι να τὴν κυριεύουν εκείνοι οί άνεξήγητοι, δισταγμοί. Όχι, δέν ήταν τόσο εύκολο να ξαναφτιάξῃ τὴ ζωή της. Ό Καρλίδης σάν μάθαίνε ὅλη τὴν αλήθεια θ' άρχιζε να τὴν άποφεύγῃ. Θά τῆς έλεγε:

—Δέν ήξερα διτ εἶχες άλλοτε ένα τόσο σοβαρὸ δεσμό Καίτη. Τὸ παιδί που θά φέρῃς στὸν κόσμο θά στέκεται πάντα άνάμεσά μας. Θά σου θυμίζει και θά μου θυμίζει αὐτόν. Τὸν Λαντά. Καλύτερα να σταματή-

σουμε. Να μείνουμε μονάχα δυὸ καλοί φίλοι.

Τώρα όμως θά ήταν πολύ άργά γι' αὐτήν. Γιατί τώρα ήταν πολύ έρωτευμένη μαζί του. Δέν ήταν δυνατό να τὸ κρύψῃ. Άγαπούσε παρόμοια τὸν Καρλίδη και δέν θά μπορούσε ν' άντέξῃ σ' ένα τόσο φοβερὸ χτύπημα.

Ποιν φύγῃ γιά τὸ γραφείο παρακάλεσε τὴν κ. Πιπίνα να κρατήσῃ τὴ Μαρίνα άν έρχόταν να τὴ ζητήσῃ.

Τὴν περιέμενε ὡς άργά τὴ νύχτα, τῆς έλεγε, και δέν φάνηκε. Κάτι κακὸ θά τῆς συνέβῃ. Τὸ σημείωμα της έδειχνε φόβο και ταραχή.

—Μπορεῖ να τῆς έτυχε καμιά έμπόδιο, έκανε εκείνη.

Αὐτὸ δέν τὴν ήσύχασε.

—Μακάρι να μὴ έχῃ πάθει τίποτα κακό!...

Κατέβηκε και πῆρε τὸ τραίνο. Οί συναντήσεσι που εἶχε ὡς τὰ τώρα με τὴν Καρντέλη ήταν μετρημένες στὰ δάχτυλα του ενός χεριού. Μά ήταν ή πρώτη τους γνωσιμία. Εκείνη ή τραγική νύχτα στὸ ξενοδοχείο τῆς ὁδοῦ Κεραμεικοῦ, που τὸυς έδενε στενά. Ή Καίτη αίσθανόταν ένα βαθύ οίκτο γι' αὐτὴ τὴν παροστρατημένη κοπέλλα που έσπασε να σκοτώσῃ με τὰ χέρια της τὸ ίδιο της τὸ παιδί. Τὴ λυπόταν γιατί πάντα πίστευε πως κανείς άνδρωπος δέν εἶναι άναίσθητος. Ήταν κι' ή Μαρίνα ένα θύμα. Ένα από τὰ πολλὰ θύματα τῆς μεγάλης τούτης άμαρτωλῆς πολιτείας, τῆς Ἀθήνας, που πίσω από τὰ έκτυφλωτικά φῶτα κρύβει τόση βρωμιά και τόση κακία. Εἶχαν καὶ τὰ φτερά της. Πριν άνοιξῇ τὰ φτερά της εἶχε τσουρουφλιστῇ. Όπως οί πεταλούδες στὸ φῶς. Κάποτε θά τὴ δεχόταν κι' αὐτὴ τὸ πεζοδρόμιο όπως και τόσες άλλες που ξεκίνησαν με θυμοφά όνειρα να χαρούν τὴ ζωή και τράκισαν και γονάτισαν στὴ μέση του δρόμου γιατί εἶχαν τὴν άτυχία να δέσουν τὴν τύχη τους με άνάξιους άντρες.

Εἶχε χαρὴ πολύ ή Καίτη όταν τῆς μίλησε γιά κείνον τὸν πλούσιο γαιοκτηνὴ που εἶχε άπέραντες φυτείες στὴ Βραζιλία και που ήταν να τὴν παντρευθῇ. Ή χτεσινὴ ὥμος επίσκεψι και τὸ διαστικὸ σημείωμα τῆς έδειχναν πως αὐτὸς ὁ γάμος δέν ήταν παστρική υπόθεσι. Εἶχε λόγους να τὸ πιστεύῃ τώρα αὐτὸ, γατὶ τὴν τελευταία φορὰ που συναντήθηκαν τῆς έκμισθηρέθηκε τίς πρώτες άμφιβολίες κι' άνησυχίες της.

Όταν έφτασε στὸ γραφείο ὁ Καρλίδης ήταν εκεί. Ή Νανά έγραφε κι' ὅλας στὴ μηχανή.

—Με συγχωρῆτε που άργησα εἶπε.

Ό Καρλίδης χαμογέλασε:

—Ό πρωινὸς ύπνος εἶναι πάντα ὁ ὡραιότερος, έκανε. Δέν άοργησε δά και πολύ...

Πρόσθετε πως δέν εἶχε καθόλου διάθεσι. Κατάλαβε πως κάτι τὴ βασάνιζε. Ό νοῦς του πῆγε άμέσως στην Ιστορία τῆς δικῆς τους. Κι' αὐτὸς εἶχε περάσει σχεδὸν άγρυπνος τὴ νύχτα. Ή άνησί της να τὸυ δώση μιά θετική απάντησι στὴν πρότασι του γάμου που τῆς έκανε, τὸν γεμίσει μ' ένα πλήθος από άσχημες σκέψεις. Λογής-λογής ιδέες τὸν βασάνιζαν και προσπαθοῦσε να βρῇ μιά έξήγησι γιά τὴ σάσι που κρατούσε άπέναντί του. Όμως εκείνος τὴ λάτρευε κι' ήταν σίγουρος πως μιά μέρα διαστικά θά τὴν κέρδιζε... Στιγμές-στιγμές μονάχα κάτι κεντούσε τὴν καρδιά του. Ζήλευε.

—Κάτι έχεις σήμερα Καί-

— Πάμε, πάμε, άπαγορεύεται ή στάθμευσις!...

τη, τῆς εἶπε. Δέν φαίνεσαι καθόλου ευδιάθετη.

—Ό, ναί. Κάτι μου συμβαίνει. Άνησυχῶ γιά μιά φίλη μου.

Τὸυ μίλησε γιά τὸ σημείωμα που έλαβε από τὴ Μαρίνα Καρντέλη, χωρίς να μπῇ σε πολλές λεπτομέρειες.

—Γιατί δέν τῆς τηλεφωνῆς να ήσυχάσης; τὴ ρώτησε.

—Δέν ξέρω άν ύπάρχη στὸ σπίτι τῆς τηλεφῶν.

—Τατ να πᾶς ή ίδια να τὴ δῆς.

Ή Καίτη άνασῆκωσε τὸυς ώμους.

—Μήπως ξέρω τὴ διεύθυνσι της;

Ό Καρλίδης άπότομα έχασε τὸ χαμόγελό του. Δέν μπορούσε αὐτὸς να πιστέψῃ σε τέτοια παρρησία. Δέν ήταν δά κανένα παιδί να τὸ γεγελάνε τόσο εύκολα. Κάτι άλλο ήταν στὴ μέση. Πως ήταν δυνατό να μὴ ξέρῃ τὴ διεύθυνσι μιάς φίλης της γιά τὴν ὁποία μάλιστα έδειχνε τόσο πολύ ενδιαφέρον; Ήταν μιά δικαιολογία γιά κάτι που ήθελε να κρύψῃ. Εκείνο τὸ φιλάκι τῆς ζήλειας ζωνάναμε πάλι μέσα του κι' έχασε τὸ κέφι του.

—Σου εύχομαι, τῆς εἶπε, νάχης σύντομα εύχάριστα νέα από τὴ φίλη σου.

Ό τόνος τῆς φωνῆς του ήταν γεμάτος εἰρωνεία και πίκρα μαζί. Φόρεσε τὸ καπέλο του κι' έφυγε.

—Έφυγε πολύ στενοχωρημένος, τῆς εἶπε ή Νανά όταν έμειναν μόνες. Δέν σε πίστεψε και ζηλεύει.

Ή Καίτη δέν έδωκε απάντησι. Άρχισε να γράφῃ χτυπώντας νευρικά τὰ πλήκτρα τῆς μηχανῆς. Δέν ήταν άνάγκη να τῆς τὸ πούν. Τὸ κατάλαβε από τὸ φερσιμό του και από τὸν τόνο τῆς φωνῆς του πως δέν τὴν πίστεψε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Όταν άνοιξε τὰ μάτια της ή Μαρίνα Καρντέλη εἶδε μιά κίτρινη πεταλούδα να φτερουγίζει στὸ γκρεμὸ βελούδο κάποιας κουρτίνας. Πετοῦσε κι' άπλωνε τὰ κεντημένα με γαλάζια

σαλεύει από τὴ θέσι του. Έσύ σέρενεσαι. Που θέλεις να πᾶς; Κάνησε σε μιά καρέκλα να συνέλθῃς.

Ή Μαρίνα έπεσε σ' ένα κάθισμα.

—Εἶναι βράδυ, εἶπε. Ποέπει να φύγω. Κάποιος με περιμένει.

Ένα άσχημο γέλιο σχεδιάστηκε στὸ πρόσωπό του.

—Δὲ χάθηκε ὁ κόσμος άν να λουτρόσης και λίγο! Έκανε κι' άναψε άλλο τσιγάρο.

Τὸ δωματίο ήταν άπλᾶ έπιπλωμένο. Απ' τὸ ταβάνι κρεμόταν ένα πολυφωτο με τρία ηλεκτρικά λαμπιόνια άναμμένα. Έξω από τὸ σπίτι δέν άκούγονταν κανείς θορύβος. Δέν είχε καμμία άμφιβολία πως τὴν είχαν μεταφέρει μακριά απ' τὴν Ἀθήνα. Εἶχε νυχτώσει.

Τὸ βολάν του μυαλό της άρχισε να καθαρίζει και θυμήθηκε ένα-ένα τὰ περιστατικά που τὴν έφεραν ὡς εἰδῶ. Όταν βγήκε από τὸ σπίτι τῆς Καίτης, χωρίς καθόλου να υποψιάζεται πως κάποιος τὴν παρακολουθοῦσε, πῆγε στὸ Πάρκο. Πολλά παιδάκια παίζανε κοντὰ στις κουρβέρες τους. Τρέχανε, χοροπηδούσαν και φώναζαν. Ένωίωσε και τὴς σφίγγῃ τὴν καρδιά, καθὼς σκέφτηκε πως κι' αὐτὴ εἶχε κάποτε ένα παιδί που θά μπορούσε ύστερα από μερικά χρόνια να παίζει όπως τούτα εἰδῶ, άν δέβαινα δέν ήταν πεθαμένο.

Περπάτητε αρκετά κι' όταν κουράστηκε, κάθισε στὸ κιόσκι και παρήγγειλε ένα γλυκό. Κύτταξε τὸ ρολόι της. Ήταν νωρίς. Εἶχε κάμψουμε ὡρες ακόμα μπροστά της, ὅσο να ξαναγυρίσῃ ν' άναμώσῃ τὴν Καίτη. Ή Καίτη όταν λάβαινε τὸ σημείωμά της, θά καταλάβαινε πως κάτι σοβαρὸ τῆς συμβαίνει και θά τὴν περιέμενε.

Άχ, πως θά περνούσαν τόσες ὥρες; Κι' οί δείχνες τοῦ ρολογίου της γύριζαν πολύ άργά...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Εργασία έμπνημένη

ΔΙΔΑΣΚΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ECOLE PIGIER

COURE LA VIGNE

ΔΙΔΑΣΚΑΤΑ ΤΙΜΗΣ

INSTITUT DE COUPE

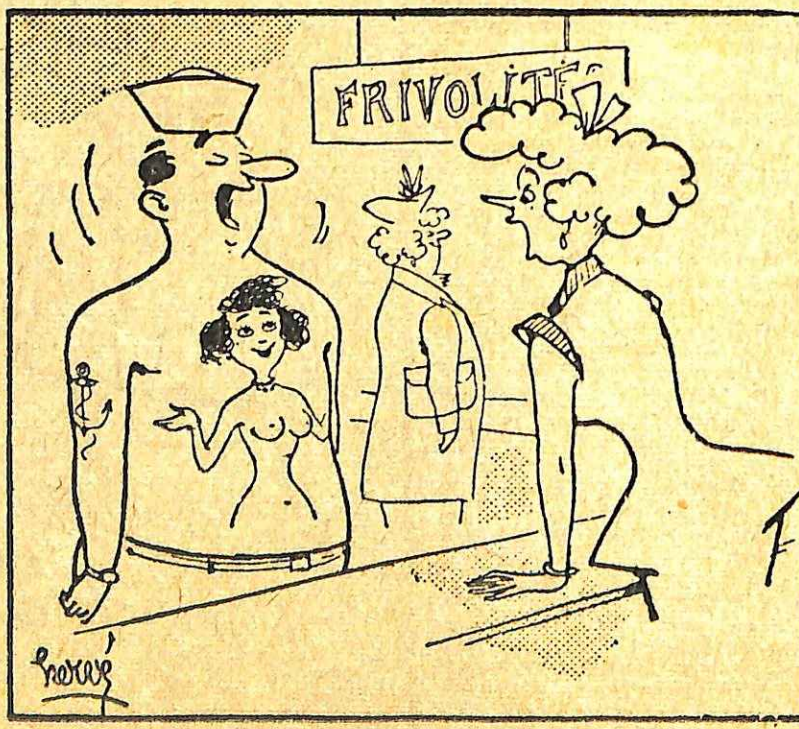
MODERNE

Μαθήματα

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΛΟΓΑΙΑ ΣΤΟΙΧΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΑ ΠΙΠΙΝΟΥ 77-ΤΗΛ. 83.959

— Μου χρειάζεται ένα καλὸ σουτιέν, δεσποινίς!...

ΜΠΛΟΥΖΑ

ΦΟΥΣΤΑ

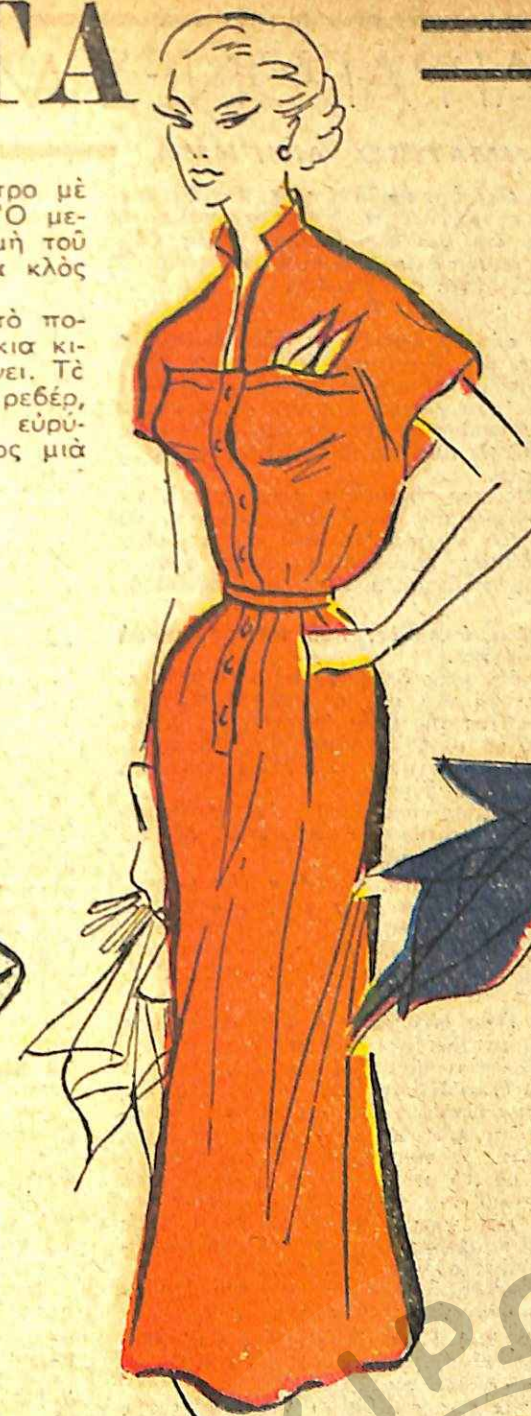
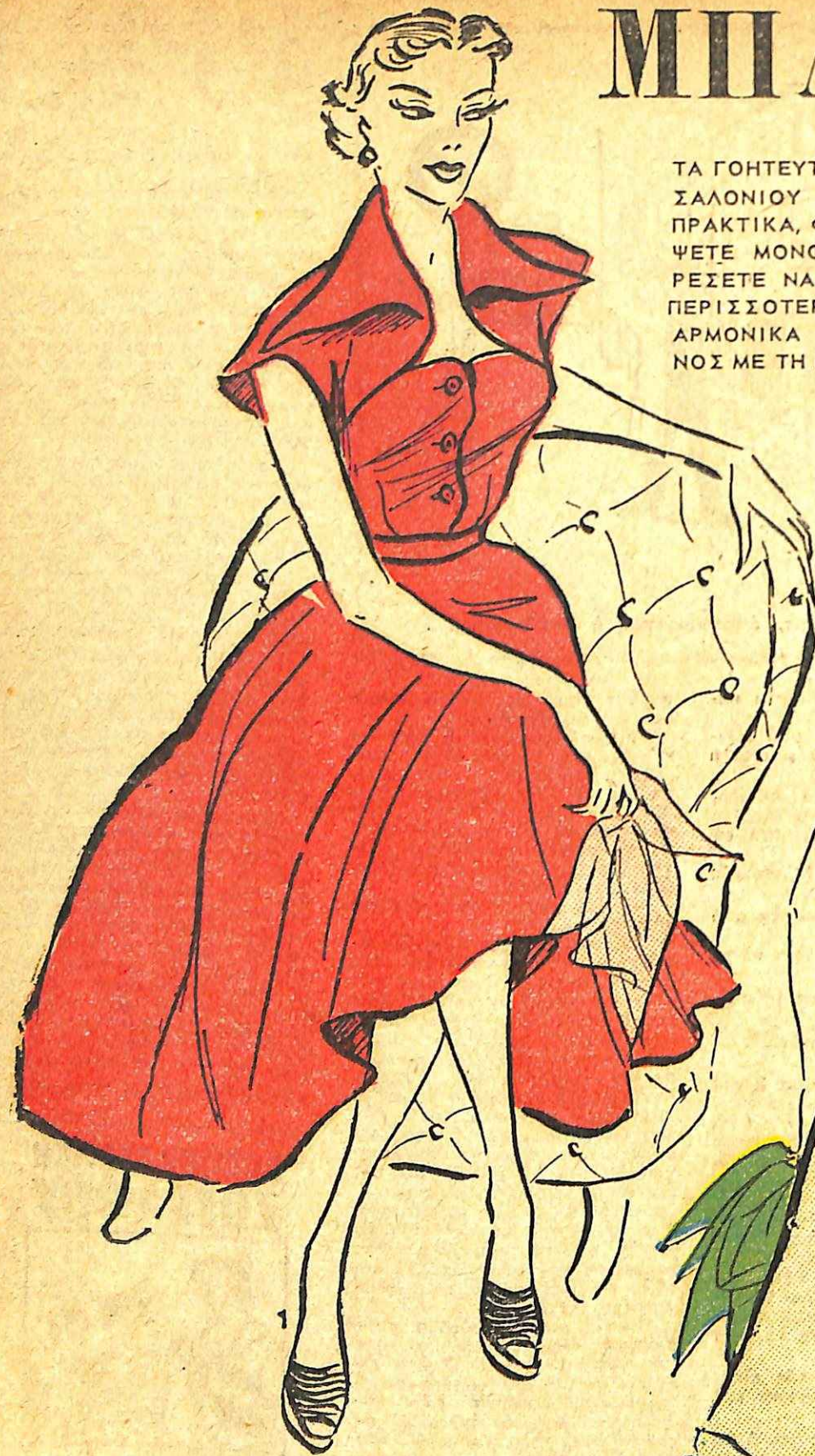
=ΦΟΡΕΜΑ

ΤΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΑ ΦΟΥΣΤΑΝΙΑ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝΙΟΥ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΠΡΑΚΤΙΚΑ, ΦΤΑΝΕΙ ΝΑ ΜΗ ΤΑ ΡΑΨΕΤΕ ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΑ. ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΤΕ ΝΑ ΤΑ ΧΑΡΗΤΕ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, ΣΥΝΑΛΛΑΖΟΝΤΑΣ ΑΡΜΟΝΙΚΑ ΤΗ ΦΟΥΣΤΑ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΜΕ ΤΗ ΜΠΛΟΥΖΑ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ

1. Κομψό μπολερο από λινό άσπρο με κόψιμο που σχηματίζει μπολερο. Ο μεγάλος γιακάς ακολουθεί τη γραμμή του νωμίτη. Φούστα με μία φούστα κλός από το ίδιο ύφασμα.

2. Μία πολύ όμορφη μπλούζα από ποπλίνα με κορσάζ εφαρμοστό, μανίκια κιμονό και πāt μυτερό που κουμπώνει. Τε ντεκολτέ είναι γαρνισμένο μ' ένα ρεδέρ, τριγυρισμένο με εξώραφο γαζί. Η εύρυχωρη φούστα έχει στο κάτω μέρος μία φαρδειά μπάντα ματελασέ.

3. Όραία μπλούζα άμπιγιέ από όργκανζά χρωματιστή. Πελώριος διπλός γιακάς και διπλές μανσέτες. Μανίκια ζιγκά τρουά-κάρ. Φούστα πολύ φαρδειά από το ίδιο ύφασμα γαρνιρισμένη μπροστά με τα ίδια κουμπιά της μπλούζας. Ένα μαντιλάκι από μουσελίνα σε χρώμα αντίθετο από το φόρεμα γαρνίρει τη φούστα, ξεπηδώντας ανάλαφρα μέσα από τη σχιστή τσέπη.

4. Χαριτωμένο σύνολο από πικέ με πολύ νεανική γραμμή. Τό κορσάζ σταυρώνει έλαφρώς και κουμπώνει. Τα φαρδειά πέτα που μένουν άνοιχτά είναι γαρνιρισμένα με κουμπιά και κουμπότρυπες.

5. Μοντέλο άπλό και κομψό από ύφασμα λινό. Τό χαριτωμένο κόψιμο τού κορσάζ σχηματίζει τσέπες ζιλέ. Ένα πāt κουμπώνει μπροστά. Μαντήλι από μουσελίνα. Φούστα ίσια επίσης με πāt κουμπωτό.

6. Φόρεμα από Σουρά με κορσάζ πολύ μοντέρνο. Ένα κόψιμο κάτω από τó στήθος σχηματίζει κορσελέ. Σούρα στο στήθος και γιακάς που φτάνει ως τó κόψιμο. Φούστα με δυό πιέτες πρὸς τὰ έμπρὸς και σούρα στους γοφούς.

ΟΙ ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΜΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΑ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙΑ είχαν αρχίσει ν' ανοίγουν στο πάρκο του οικοτροφείου όταν υπαπτεθήκαμε ότι θα γινόμουν μητέρα! Τη νύχτα, μέσα στο σκοτάδι του δωματίου που μοιραζόμουν με τη Νίνα, έμενα καθιστή στο κρεβάτι μου, άνικακη να κοιμηθώ, άρρωστη από το φόβο, τη λύπη και τη ντροπή. Μου έρχόταν η διάθεση να σηκωθώ, να κουνήσω τη συμμαθήτριά μου για να την ξυπνήσω και να της τα διηγηθώ όλα και να ξελαφρώσω. "Ω! να μπορούσα να έλεγα σε κάποιον!... Μά δεν το λυγίζω."

"Ήμουν μόλις δέκα έπτά ετών. Από χρόνια οι γονείς μου με έστελναν κάθε καλοκαίρι να περάσω τις διακοπές στην Κωνσταντή. Σε μία φιλική οικογένεια, έπειδή το είχε συστήσει ο γιατρός. Ύστερα ξαναγύριζα στο ιδιωτικό λύκειο, ενώ οι δικοί μου ζούσαν στο Παρίσι τη ζωή των επιχειρηματιών."

Το χρόνο εκείνο, την ημέρα που πήγα μόνη μου στην πισίνα, θα ήταν καλύτερα να είχα σπάσει το πόδι μου — όπως παρ'όλγιο να συμβή — παρά να συναντήσω το Ντεζιρέ."

"Έτρεχα στην άκρη της πισίνας. Το πόδι μου, που ήταν δρεμένο, γλίστρησε στο μωσαϊκό. Ένώ έπεφτα, ένοιωσα ένα χέρι δυνατό να με αρπάξει. Είδα τότε ένα ψηλό νέο με μπλε ολπί που με είχε πιάσει από τη μέση, να με σφίγγει έπάνω του και να μου χαμογελά."

Ευχαριστώ, κύριε, ψιθύρισα. "Αν δεν ήσαστε σεις θα είχα πέσει!"

Και μέσα στο νερό! "Ελπίζω να ξέρετε κολύμπι!"

Γι' αυτό ήρθα εδώ!

Προσπάθησα ν' αποσπασθώ από τα χέρια του, αλλά εκείνος μου είπε:

Δεν έχω όρεξη να σας αφήσω. Αυτή είναι η αντανάκλασή μου. Μια όμορφη κοπέλλα μου έπεσε στα χέρια, την κρατώ!"

Ο νέος γελούσε, αλλά εγώ ένοιωθα μία παράξενη ταραχή. Είχα την εντύπωση ότι ήμουν έντελώς γυμνή με το μαγικό που φορούσα."

Λοιπόν! είπα. Για να συνέλθωμε από τη συγκίνήσή μας, σας προσκαλώ να πάρουμε ένα αναψυκτικό στο υπάρι!"

Δέχτηκε. Λίγες στιγμές αργότερα, ενώ παίρναμε το δρεκτικό μας, ο Ντεζιρέ φλυαρούσε ακατάπαυστα. Ήταν είκοσι χρόνων και περνούσε κι' αυτός μερικές δωμαδιές στην Κωνσταντή. Μαζί με την οικογένειά του. Δεν άργήσαμε να γίνουμε μεγάλοι φίλοι."

Κάθε μέρα τον συναντούσα στην πισίνα. Κολυμπούσαμε μαζί. Ήταν όμορφο παιδί ο Ντεζιρέ και γεμάτος ζωή. Το ειδυλλίο μας εξελίχθηκε κατά τρόπο γοητευτικό και γρήγορο. Δε μπορούσα ν' αντισταθώ στην ακατανίκητη γοητεία του και υπεχώρησα μπροστά την ανυπόμονη αγάπη του. Η γοητεία διεκόπη απότομα. Το πρωί της ημέρας που θα έφευγε για να γυρίσει στο Παρίσι, σκέφθηκε ότι δεν είχα ούτε τη διεύθυνσή του και έτοιμαζόμουν να του τη ζητήσω αφού είχαμε ραντεβού. Δυστυχώς! Πριν από το μεσημέρι μου έδωσαν ένα γράμμα του Ντεζιρέ, όπου μου ζητούσε συγγνώμη γιατί έφευγε χωρίς να μ' αποχαιρετήσει, αλλά ήταν αναγκασμένος να επισπεύσει την αναχώρησή του και έπρόσθετε:

«Είναι καλύτερα έτσι, γιατί αποφεύγουμε μία θλιβερή σκηνή αποχαιρετισμού. Λυπάμαι που τελείωσαν όλα κιόλας, αλλά να είσαι βέβαιη ότι θα διατηρήσω για σένα, μικρή μου Μαριέτ, την καλύτερη ανάμνηση. Οι διακοπές τελείωσαν, πρέπει να ξαναγίνω σοβαρό παιδί, να συνεχίσω τις σπουδές μου και να μη σκέπτομαι πια τον έρωτά. Σου εύχομαι κάθε δυνατή ευτυχία και σε φιλάω για τελευταία φορά».

Τί άλλο ήταν αυτό το γράμμα παρ'όλας διακοπής των σχέσεών μας; "Α! φυσικά! Ο Ντεζιρέ δεν υπέφερε όπως εγώ!"

Δεν μου είχε υποσχεθεί τίποτε. Θά έπρεπε να είχα καταλάβει ότι η περιπέτεια αυτή θα έμενε ένα σύντομο όνειρο. Αλλά βοισκόμουν ακόμη στην ηλικία όπου πιστεύουν στην αιωνιότητα του έρωτος."

Τώρα αυτή η αμφιβολία αυτή η σχεδόν βεβαιότητα με βασανίζει. Ένα παιδί. Δεν μπορούσα να καταφύγω στην οικογένειά μου, ούτε στο γιατρό μας που θα έσπευθε να πληροφορήσει τη μητέρα μου, ούτε στις συμμαθήτριάς μου και ακόμη λιγότερο στη διεύθυντριά."

Μία Πέμπτη, λέγοντας ψέματα για να δικαιολογήσω την έξοδό μου, μπήκα να πάω σ' ένα γιατρό που δεν τον γνώριζα και ο οποίος επέδειξε τους πόδους μου, προσπαθώντας μάταια να μ' εξομολογήσει."

"Όχι άνοησίες, πρό παντός, μικρή μου! μου είπε."

Όχι, δεν είχα όρεξη να κάμω άνοησίες. Είχα σκεφθεί για μία στιγμή το θάνατο, αλλά ο πόθος της ζωής υπερνικούσε όλους τους φόβους μου. Ώστόσο, πώς θα το έλεγα στο σπίτι μου; Να ξαναδρίσκα το Ντεζιρέ; Με ποιο τρόπο;

Οι δωμαδιές περνούσαν. Η κατάσταση μου δεν φαινόταν άκακη, αλλά δεν θα συνέβαινε το ίδιο πάντα."

Την ημέρα εκείνη, την ώρα της γεωμετρίας, είχα νοιώσει για πρώτη φορά το παιδί να κινείται μέσα μου. Μετά το μάθημα, μόνη, άρχισα να κλαίω, πεσμένη στο θρανίο μου. Ο θόρυβος της πόρτας μ' έκανε να τιναχτώ."

Ο κ. Πιέρ Ντυμενίλ, ο καθηγητής μας των μαθηματικών και των φυσικών, μπήκε. Ασφαλώς κάτι είχε ξεχάσει έπάνω στην έδρα. Ο Πιέρ Ντυμενίλ, ο πρώην «ερωτάς μου», όπως έλεγε η φίλη μου η Μόν. Ή αλήθεια είναι πώς τον είχα ερωτευθεί λίγο, γιατί αυτός ο τριαντάχρονος, ο ποζάτος, ο ήρεμος, με το πολύ ζωηρό βλέμμα στο συμπληρωτικό του πρόσωπο, μου φαινόταν ιδανικός και γιατί στα δέκα έπτά τους χρόνια οι κοπέλλες έχουν πάντα μία αδυναμία σε κάποιο καθηγητή τους."

Εκπληκτικός, ήρεμος κοντά μου και ακούμπησε το χέρι του στα μαλλιά μου."

Μαριέτ! Τί συμβαίνει; Γιατί κλαίτε;

Δεν απάντησα και εκείνος είπε μεγαλοφώνως τη σκέψη του:

Κάτι σας συμβαίνει γιατί φαίνεσθε λίγο κουρασμένη τον τελευταίο καιρό..."

Φαγητό και οικογενειακή ευτυχία

Η Γαλλίδα στάρ Ντανιέλ Ντελδρι είναι μία πρώτης τάξεως νοικοκυρά. Αισθάνεται ιδιαίτερα εύχαριστη να έτοιμάζει μόνη της το φαγητό γιατί, όπως λέει, ένας από τους κυριότερους συντελεστές της οικογενειακής ευτυχίας, είναι η... καλή μαγειρική. Στη φωτογραφία μας η καλλιτέχνις κάνει μία... δοκιμαστική προβολή της μαγειρικής δημιουργίας της."

Οι λυγμοί με έπνιγαν. Δεν μπορούσα πια. Νοιώζω ότι εκείνη τη στιγμή θα τα έλεγα όλα σε όποιον ήθελε. Ήταν φυσικό λοπόν ο κ. Ντυμενίλ να μου εμπνεύσει εμπιστοσύνη και έτσι του εξομολογήθηκα την αιτία της λύπης μου."

Όταν τόλμησα να σηκώσω το κεφάλι μου, σαστισμένη τώρα που τόλμησα να πω το μυστικό μου σ' ένα τόσο νέον άνδρα, τον είδα να 'με κυττάζει κατάπληκτος!"

Μαριέτ, έσεις! Είναι δυνατόν! έπα-νελάμβανε."

Ω, κύριε, πώς ντρέπομαι! είπα. Μη με προσέχετε!"

Για ποιόν με παίρνετε;

Είχε πιάσει το χέρι μου που ήταν δρεμένο από τα δάκρυα και το χάρεινε μηχανικά."

Ήσυχάστε! Σας υπόσχομαι να σας βοηθήσω. Πώς; Αυτό δεν το ξέρω ακόμη! Αλλά και σεις θα μου υποσχεθείτε ότι θα δείξετε θάρρος."

Ετσι, ο Πιέρ Ντυμενίλ κι' εγώ έπικυρώσαμε τη συμφωνία μας."

Κάθε φορά που μπορούσαμε, ο καθηγητής μου μου μιλούσε για το ζήτημα που απασχολούσε και τους δύο μας. Έφαγνε να βρή τον τρόπο να με βοηθήσει. Τον ευχαριστούσα για το ενδιαφέρον που έδειχνε. Η καλωσύνη του μεγάλωσε τη συμπάθεια που του είχα."

Ένα απόγευμα πάλι, μετά από το μάθημα, καθώς η απελπισία μου είχε φθάσει στο κατακόρυφο, γιατί αλήθεια είχα αρχίσει να στρογγυλεύω καταφανώς, έφα-χνα στο ντουλάτι του μικρού εργαστηρίου μας, θέλοντας να ανακαλύψω καμιά χημική ουσία που να την χρησιμοποιήσω για δηλητήριο, όταν ο κ. Ντυμενίλ μπήκε στο δωμάτιο. Από την όψη του προσώπου μου κατάλαβε τι συνέβαινε. Με άρπαξε από τα χέρια και με πήγε κοντά στο παράθυρο."

Μαριέτ! Τί θέλεις να κάμεις; Σου το άπαγορεύω!"

Φάνηκε να διατάζει για μία στιγμή και ύστερα είπε απότομα:

"Α! δεν βρίσκω παρά ένα τρόπο για να σε βοηθήσω! Θα σε παντρευτώ! Το παιδί θα είναι δικό μου!"

Τί;

Μία φωνή καταπλήξεως μου ξέφυγε. Μου πρότεινε τέτοιο πράγμα, εκείνος; Άκρι-βώς αυτός που με είχε κάνει τόσες φορές να κάνω όνειρα;

Πρέπει να έξηγηθούμε όμως συνέχισε ο Πιέρ. Θέτω όρισμένους όρους. Για την οικογένειά σου θα είμαι ο άτιμος διαδο-ραύς που έπανορθώνει. Όσο για το ήκο-τροφείο, θα εξαφανισθείς και θα πούμε ότι άρρώστησες. Δεν θέλω να χάσω τη θέση μου. Σε παντρεύομαι αλλά... δεν γεννιάται ζήτημα αγάπης ανάμεσά μας. Μαριέτ, πρέπει να το καταλάβεις. Θα είμαι ένας λευκός γάμος. Θα δώσω το δνομά μου στο παιδί που θα πάς να το γεννήσεις στην έξοχή και όπου θα έρχομαι, ως πούμε, να σε βλέπω κάθε Κυριακή. Άργότερα θα χωρίσωμε. Δεν θέλω να θυσιάσω την ελευθερία μου."

Ψιθύρισα μερικές ευχαριστίες και ο Πιέρ πρόσθεσε:

Πρέπει να καταλάβεις καλά ότι αυτό που κάνω το κάνω από ανθρωπισμό και συμπόνια. Για να σε βγάλω από τη δύ-σκολη θέση..."

Αυθόρμητα, έπιασα το χέρι του και το έφερα στα χείλη μου."

Όχι, όχι, συγκινήσεις! είπα εκεί-νος."

Και ύστερα πρόσθεσε μ' ένα χαμόγελο:

Λοιπόν είμαστε άρραβωνιασμένοι. Παράξενοι άρραβώνες, δεν είν' έτσι;"

Την Κυριακή, άπεκάλυψα το δράμα στην οικογένειά μου. Μου χρειάστηκε πολύ θάρ-ρος. Οι γονείς μου έγιναν έξω φρενών με τον ένοχο καθηγητή και ήθελαν να τον κα-ταγγείλουν επί «άποπλανήσει ανηλίκου». Είχα τραυμάτι. Στο τέλος όμως τους έπει-σα ότι δεν έπρεπε να κάμουν τίποτε, αν έπιθυμούσαν να με παντρευτώ."

Όλα λοιπόν έγιναν όπως είχαμε προ-

βλέπει. Ο γάμος μας έγινε σε στενό κύ-κλο, προς μεγάλη απελπισία της μητέρας μου, που το έλλανόταν για τις έπίσημες τελετές. Κατέφυγα σ' ένα χωριό, σ' ένα χαριτωμένο σπιτάκι που ένοίκιασε ο άν-δρας μου. Εκεί γεννήθηκε η Όντιλ, μία όμορφη κοκλίτσα."

Πρόσχεα ότι ο Πιέρ μ' έπισκεπτόταν λίγο συχνότερα απ' ό,τι είχε πη. Ένδια-φερόταν για τη μικρούλα, την «κόρη του» όπως την έλεγε γελώντας. Ζούσαμε αυτή την ψεύτικη ζωή, προσποιούμενοι ότι ο Πιέρ δεν μπορούσε να φύγει από το Παρί-σι γιατί έπρεπε να διατηρήσωμε και το δεύτερό μας σπίτι. Όταν τον έβλεπα σκυμμένο στην κούνια της μικρής, σκεπτό-μουν ότι ίσως μία μέρα θα της άφωσιο-νόταν, αλλά εκείνος μου συζητούσε συχνά για το διαζύγιό μας. Θά έδιρχνε όλα τα άδικα σε βάρος του. Μά έπρεπε να περ-μείνωμε ακόμη μερικούς μήνες."

Για τα μάτια, πηγαίνα κάπου-κάπου την Κυριακή στο Παρίσι. Έτσι, μία Κυ-ριακή που οι γονείς μου έπρόκειτο να δι-πνήσουν στο «σπίτι μας», κατά το άπο-γευματάκι, άκούστηκε το κουδούνι. Ο Πιέρ πήγε ν' άνοιξη. Άκουσα έπιφωνήματα:

"Α! τί έκπληξες!... Που να το φαν-τασθώ!..."

Φωνές ανδρικές. Ή μία απ' αυτές που θύμιζε τη φωνή του Ντεζιρέ. Από τη συγ-κίνηση άφησα τη σαλατιέρα που κρατούσα, η οποία έπεσε στα πλακάκια και έσπασε. Με το θόρυβο αυτό έύπνησε η Όντιλ και άρχισε να κλαίει. Ο Πιέρ είπε στους ικο-φεριμένους:

Μη φοβάστε! Είναι η γυναίκα μου που σπάζει τα πιάτα και η κόρη μου που κλαίει."

Ύστερα παρουσιάστηκε στην πόρτα της κουζίνας και μου έκανε νεύμα να πάω:

Να σας γνωρίσω τη γυναίκα μου... Μαριέτ, είναι παλιός συμφοιτητής μου και ο ιεώτερος άδελφός του, που δεν είχα ά-κόμη την ευχαρίστηση να τον γνωρίσω."

Μία διπλή κραυγή άντήχησε. Είχα υπο-σά μου τον Ντεζιρέ. Ναι, ο ιεώτερος α-δελφός δεν ήταν άλλος από τον Ντεζιρέ!"

Με μερικές λέξεις, έξηγησα στον Πιέρ, τι συνέβαινε και στον Ντεζιρέ ότι η Όν-τέλ ήταν κόρη του. Δεν ξέραμε πια αν παι-ζαμε φάρσα ή δράμα. Για ένα που τ' ά-κούει το πράγμα φαίνεται πολύ άστείο. Για μένα όμως η στιγμή εκείνη μ' έκανε να νοιώσω μία από τις έντονότερες συγκινη-σεις της ζωής μου. Ο Ντεζιρέ φάνηκε έ-πίσης πολύ συγκινημένος που με ξαναδρι-σκε και που μάθαινε ότι ήταν πατέρας."

Αν με είχατε είδοποιήσει, είπα, δεν θα έδίσταζα να έπανορθώσω το σφάλμα μου και να σε παντρευτώ... Λυπούμαι..."

Αλλά είναι πάρα πολύ άργά! είπα ο Πιέρ, που τον κυτούσα με κατάπληξη! η Μαριέτ είναι γυναίκα μου. «έπαυώθωσα» εγώ το δικό σας σφάλμα, αγαπητή κύριε! Ένωώ να την κρατήσω..."

Ο Ντεζιρέ και ο άδελφός του δεν κά-θισαν πολύ άκόμη. Δεν είχαν καλά-καλά βγή από την πόρτα και από τα μάτια μου άρχισαν να κυλούν δάκρυα. Ο Πιέρ με πήρε στην άγκαλιά του."

Γόσω το χειρότερο για κείνον, είπα. Άρχισα να σ' αγαπώ! Δεν είναι πολύς καιρός που το ξέρω. Ή θέα αυτού του νέου μ' έκανε να ζηλέσω, καλό σημάδι. Μου έ-πιπρέπει η γυναίκα μου να την φιλήσω;"

Έδωσα τα χείλη μου στον Πιέρ χωρίς να νοσταλγώ το Ντεζιρέ. Ή έπίσκεψις του με είχε κάνει να πεισθώ ότι μ' όλη τη δι-καιολογημένη ταραχή που μου έπρόξενη-σε η παρουσία του, δεν τον αγαπούσα πια, γιατί κι' εγώ αγαπούσα τον Πιέρ."

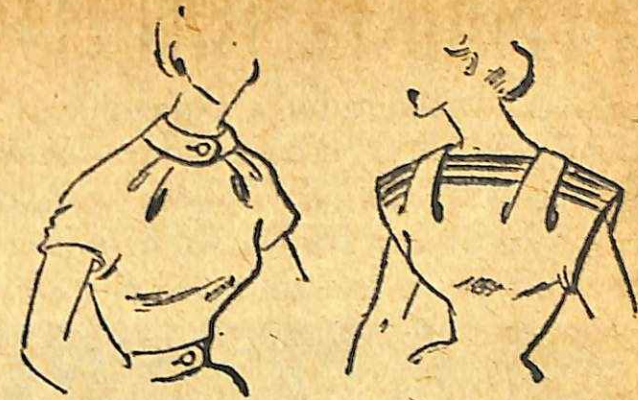
Το ίδιο βράδυ, ο άνδρας μου ανήγγειλε στους γονείς μου ότι παρ' όλη την κρίσι-στέγης και μ' όλο που το σπίτι του ήταν μικρό, θα έγκατέλειπα την έξοχή για να έγκατασταθώ όριστικός στο Παρίσι."

Το οικογενειακό εκείνο γεύμα ύπηρε-εύθυμο, σά να ήταν γαμήλιο γεύμα, κα-θώς και η νύχτα που άκολούθησε, η πρώτη που την πέρασα στην άγκαλιά του Πιέρ."

Δεν ξαναείδαμε ποτέ το Ντεζιρέ και τον άδελφό του. Ο Πιέρ εξακολουθεί να διδά-σκει μαθηματικά στί, δεσποινίδες του λυ-κειού... κι' εγώ δεν θα πάω ποτέ το άπο-λυτήριο μου!"

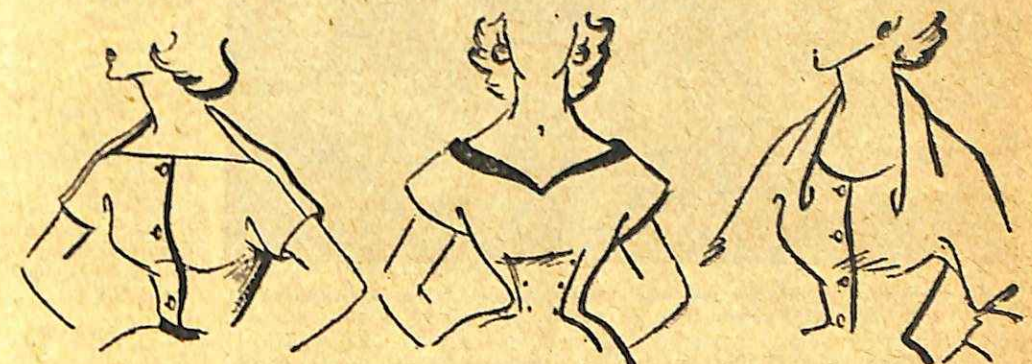
ΜΙΣΕΛΙΝ ΝΤΥΡΑΝ

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΑ ΚΟΡΣΑΖ ΚΑΙ ΣΤΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Η στρογγυλή αυτή φάσο γύρω στο λαιμό με τα λο-ξά πεινάκια που ξεπη-δούν, είναι το αγαπημέ-νο γιακαδάκι της μόδας

Δυο σιδερωμένες πέντες στον ώμο αυτού του φο-ρέματος, μας δίνουν μαζί με την εντύπωση τσιράντας κι' ένα καινούργιο τόνο.

Ανεβαίνοντας η πλάτη έρ-χεται μπροστά και σχημα-τίζει το ιδιότροπο ντεκολ-τέ και τα ζαπωνέ μανί-κια. Τα κουμπιά μικρά.

Όραίο σαν σελίδα έρω-τική, θα έλεγε κανείς για-τό το ιδιότροπο αυτό ντε-κολτέ, που έχει το ίδιο κόψιμο έμπρός και πίσω.

Και πάλι η εντύπωση τι-ράντας με διπλωμένα πει-νάκια γύρω στο λαιμό που πλαισιώνουν ένα αρκετά όβάλ σκαμμένο ντεκολτέ.

Ο μπουστός με το μι-κό κοψίμο μπροστά και τις πτυχές που κουμπώ-νουν στο πλάι, παρουσιά-ζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Το χαριτωμένο αυτό ντε-κολτέ μοιάζει πολύ με ά-στρο και δανείζεται το πε-ριεργο σχήμα του από το κοψίμο των μανικιών.

Σχήμα καρδιού έχει το ντεκολτέ αυτό και είναι αρκετά τολμηρό με το θα-θύ του σκαψίμο μπροστά. Κλείνει μ' ένα κουμπί.

Διχωρ' τσιράντες ο έξωμος αυτός μπουστός διατηρεί την αυστηρά κλασσική του γραμμή με μόνο γαρνιρι-σμα δυο ντραπαρίσματα.

Το σχήμα V σε κάθε φόρ-μα στενή ή φαρδιά ρήνη ή βαθιά δεν μπορεί πα-ρά να κρατά το σκήπτρο της Νίκης και στη μόδα.

Η μόδα φέτος δεν είναι ασύμμετρη. Ένα ντραπά-ρισμα όμως σαν αυτό κάνει να φαίνεται έτσι το θαθύ αυτό ντεκολτέ σε σχήμα V.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΠΛΗΘΟΣ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙ-
ΚΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΚΟΠΟΥ.— Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΩΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ.—
ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ Σ' ΟΛΟΥΣ ΓΕΝΙΚΩΣ
ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ.

Το διοικητικόν συμβούλιον της 'Αδελφότητος Δεσποινίδων κατά την λαχειοφόρον αγοράν των Χριστουγέννων 1951.

ΔΕΝΤΡΑ, λουλούδια, πουλιά και νερά... νερά... νερά! Νερά χαρούμενα, κρουστικά, γαργαριστά, που άλλου κυλάνε αβρισμένα από μικρούς πολύβουους καταρράχτες. Κι' αυτό ήρεμα στα πεντακάθαρα ρυάκια τους, άλλοι γκρεμίζονται το διαφανή νερένιο πέπλο τυλίγει τα πάντα, σε μια δροσιά ευεργετική και γεμάτη από της φύσεως τη μουσική αρμονία. Είμαστε στον 'Αη-Γιάννη των Σερρών. Εδώ έρχονται όσοι θέλουν να δροσιστούν και να χαρούν μια όρα ξεγνοιασιάς και γαλήνης. Παρέες-παρέες, τα Μακεδονικά νιάτα, μπουκιά από ανθρώπινα λουλούδια που συναγωνίζονται την ομορφιά του τοπίου. σκορπάνε στ' ανθισμένα δρομάκια, καθρεφτίζονται στα κρουσταλλάνια νερά... Το άνετο λεωφορείο, μέσα σε 10 λεπτά, μας μεταφέρει στις Σέρρες. Είναι γλυκό ανοιξιάτικο σούρουπο και οι κεντρικοί δρόμοι γεμάτοι κόσμο και θόρυβο. 'Η «βόλτα» στις δόξες της. Και να η Σερραία που διαβάνει ανάλαφρη, μέσα στο πλήθος, με κείνο το χαρακτηριστικό της περιήφανο αναστάκωμα του κεφαλιού. Είναι περιήφανη η γυναίκα των Σερρών. Περιήφανη για την ομορφιά πόλι της, για τη δοξαμένη μακεδονική της πατρίδα, για τα παιδιά της που γίνονται ήρωες και μάρτυρες της εθνικής ιδέας. Θά μπορούσε και για τόσα άλλα πράγματα να υπερφανεύεται. 'Εργα της φιλανθρωπικής και εκπολιτιστικής της δράσεως συναντάει κανείς σε κάθε του βήμα. 'Ομως, σε ό,τι αφορά τον εαυτό της, την προσωπική της προσφορά στο κοινωνικό σύνολο, η ανέκδοτη μετριοφροσύνη της Σερραίας επιβάλλει σιωπή. Σιωπή λοιπόν στον αδιάκριτο που έχει τη διάθεσι να φέρει σε φώς το θαυμαστό της ψυχικό πλούτο, για να γίνη αντικείμενο του θαυμασμού και του έπαινου. Μά... τους αρίθμους, πώς να τους κάνη κανείς να σωπάσουν; Αυτοί ξεφεύγουν από τον αυστηρό αποκλεισμό και γίνονται οι θερμότεροι συνηγοροί της Σερραίας!

«ΕΜΜΕΛΕΙΑ»

Το βαρύ πόδι του Τούρκου κατακτητή πατούσε άκόμα το ιερό Μακεδονικό μας χώμα, όταν μια μικρή ομάδα γυναικών με ακατάβλητο θάρρος, ίδρυσαν την 'Αδελφότητα Κυριών 'Εμμέλειας. Τό δνομα της υπέροχης και πάνανγης μάνας του 'Αγίου Βασιλείου, υψώθηκε μέσ' στο πηχτό σκοτάδι της σκλαβιάς, σε σύμβολο της φιλανθρωπικής και πατριωτικής δραστηριότητος.

Για πολλά χρόνια και μετά την Τουρκοκρατία η 'Εμμέλεια» παρέμενε η μοναδική οργάνωση περιθάλψεως των απόρων. Πρώτη αυτή ίδρυσε λαϊκά συσσίτια, τα όποια στέγαζε σε ειδικό οίκημα που έκτισε γι' αυτόν τό σκοπό. Χάρι στην αγκούραστη φροντίδα του συλλό-

γου, οι άποροι και ιδίως οι μαθηταί, έχουν εξασφαλίσει ένα πιάτο ζεστό φαγητό. 'Επίσης αξία θαυμασμού είναι η βοήθεια η παρσχεθείσα στο μαχόμενο στρατό μας, κατά το εθνικόν έπος του 1940—41. Μετά την απελευθέρωσι η 'Αδελφότης Κυριών, εκτός των συσσιτίων, ίδρυσε 2 παιδικούς σταθμούς και κατά το 1946 ΟΙ-κοκυρική Σχολή, όπου τα κορίτσια του λαού αποκτούν ένα πολύτιμο έφόδιο για τη σκληρή πομπή. Για όλη αυτή την ακαταπρόληπτη δραστηριότητά της, η 'Αδελφότης περιβάλλεται από τη γενική εκτίμηση της κοινότητας των Σερρών. Το συμβούλιον αποτελούν οι κυρίες: Τέγγουτζικ πρόεδρος, Μακρή αντιπρόεδρος, Παλχυρονοπούλου γραμματέας, Βακίτζη ταμίας, Μερσιμέκη, Γρηγοριάδου, Σταυ-

ρίδου, Τασσιδίου, Τζίκου, Παπαδοπούλου, Πατισπούλου, Παπαηλιού, μέλη.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

«'Αγάπα τόν πλησίον σου» είναι τό έμβλημα του εξαίρετου αυτού σωματείου, που έβαλε σκοπό του την ήθική και υλική ενίσχυσι των απόρων και όρφανών της πόλεως. Σε συνεργασία με τις κρατικές αρχές, με βοήθημα, διάφορα είδη, φάρμακα κλπ., προσπαθεί ν' ανακουφίση τόν πόνο και τη στέρση. 'Α, μη ξεχνάμε, πως ό Μακεδονικός πληθυσμός διέρχεται την τρομερότερη κρίσι της Ιστορίας του, λόγω του ξεπεσμού του μοναδικού προϊόντος του, των καπνών.

Πόροι της 'Αδελφότητος, εκτός των συνδρομών, δωρεών, κληροδοτημάτων, αποτελούν και οι διάφορες νορευτικές συγκεντρώσεις, λαχειοφόρες έορτές κλπ., που αφίουν εποχή στην κοινωνική ζωή της πόλεως. Θερμά συγχαρητήρια αξίζουν στο συμβούλιο, που αποτελείται από τις δεσποινίδες: Στιβαρού πρόεδρο, Κασατζή αντιπρόεδρο, Μήτσα γραμματέα, Γερίδου ταμιά και μέλη: Θεοδωρίδου, Καραμπέλα, Μανιώτα, Φωκά, Γκράβιου, Παραλήκα, Τενεκτζή.

ΛΕΥΚΗ ΣΤΟΛΗ

«Όσα και να πη κανείς για τό έργο των 'Εθελοντιδών 'Αδελφών Σερρών, δε θα κατορθώση να δώση έστω και άμυδρή εικόνα της πολυτιμης συνδρομής των στο κεφαλαίωδες ζήτημα της υγείας του λαού μας. 'Ο άρκεστούμε λοιπόν να παρορθώμε τα γεγονότα και μόνο αυτά και κάθε αναγνώστη μόνη της ας κρίνη για τη σημασία τους.

Κατά τόν πόλεμο του 40—41 οι 'Αδελφές έφθαναν μέχρι τα τελευταία φυλάκια του μετώπου, παρέχοντας με αξιοθαύμαστο θάρρος τις υπηρεσίες τους στον 'Εθνικό Στρατό. 'Επλαισιώναν συνεχώς τό Στρατιωτικό Νοσοκομείο της πόλεως, όπου άφσαν άριστοι αναμνήσεις. Κατά τό 1946 με τη βοήθεια της 'Αμερικανίδος κυρίας Βάρλεϋ και της 'Αδελφότητος Δεσποινίδων, ίδρυσαν τό Παιδικό 'Αναρρωτήριο (Πρεβαντήριον) στη θαυμασία τοποθεσία 'Χουσοπηγή», έξω των Σερρών. 500 περίπου άπορα παιδάκια βρήκαν στο 'Αναρρωτήριο την υγεία τους, άληθινή στοργή και άφοσίωσι και γύρισαν νερά και χαρούμενα στα σπίτια τους και στην κοινότητα. 'Αξίζει να υπαγραμμισθί ιδιαιτέρως ό ρόλος της διδος 'Εξασκλήτου, για τόν αξιοθαύμαστο ζήλο που επέδειξε ως διδασκάλα και διαχειρίστρια του Πρεβαντηρίου.

Και η άκούραστη δράσις της λευκής στολής συνεχίζεται: Συσσίτια, διανομαί ειδών και γάλακτος στους άπορους και άνταρτοπλήκτους, έμβολιασμοί του πληθυσμού κλπ. Με κινητά Ιατρεία γυρίζουν τα χωριά της περιοχής που μαστίζονται από τη φτώχεια και την άρρώστεια, φέρνοντας την έλπίδα, την περίθαλψη, τη διαφώτισι, την παρηγοριά. Τό Σώμα σκοπεύει: άκόμα να ίδρύση τοπικό τμήμα αιμοδοσίας και γι' αυτό τό σκοπό έτοιμάζεται να στείλη στην

'Αθήνα άδελφές προς έκπαίδευσιν.

Η λευκή στολή της άδελφής είναι στις Σέρρες και την περιοχή των συνόλων υγείας και έλπίδος. Με άληθινό καύαρι και με πλήρη συνείδησι του ιερού χρέους των τη φορούν οι κυρίες και διδες: Σταμπύλη Μουσαμά, Μάγαιρα, Χορτορά, Παπαναστασοπούλου, Πατισπούλου, 'Αντωνιάδου, Τενεκτζή, Κωστοπούλου, Φανουράκη, Ζιάκα, Ζωγράφου, Τζούμπα, Καρανικόλα, Σκόρδα, Χατζοπούλου, Μυλωνά, Σταμπύλη, Τσιμιτση, 'Αλεξανδρή, Μανιώτα, 'Αργυριάδου, Ψαρά, Βασιλειάδου, Γιαννακίδου, Δημητριάδου, 'Εμμανουήλ, Θεοδωρίδου, Μακρίτζιδου, Μαψιρη, Μελινίκι, Παπαδοπούλου, Παρέτσα, Σίσκου, Σκαρδη, Σκόρδα, Σκουλίδου, Τασσιδίου, Τζελεριδου, Φωκά και Χασαπάκη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ—ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

Πραγματικός οδηγικός όργανος παρατηρείται στις Σέρρες, χάρις στην πολυπλευρη δραστηριότητα που αναπτύσσουν οι 5 όμάδες και τα 3 σμήνη της. Πάντα πρώτες οι οδηγοί στούς έράνους, έορτές κατασκευάζουν και γενικά σε κάθε εκδήλωσι κοινωνικού-εκπολιτιστικού περιεχομένου. Μα εκεί που κάμνουν άληθινά θαύματα είναι η ψυχαγωγία του στρατού μας. 'Ακούραστες, φθάνουν ως τό ακρότατο ουλίκιο, φέρνοντας στους φρουρούς της εθνικής άσφαλείας μας τό κέφι και τη χαρά.

Τό Σώμα των 'Οδηγών Σερρών χάρις στις προσπάθειες της Τοπικής 'Εφορείας, στεγάζεται σε ιδιόκτητο άνετο οίκημα, που άντηχεί σαν πολύβουο μελίσσι από την άσταμάτητη ενεργητικότητα των όμάδων. Για την έπιτυχία του σκοπού του Σώματος εργάζεται μ'ένθουσια σμό η τοπική έφορος κ. Κασσιανή Πολυχρονοπούλου, βοηθούμενη από τις άκούραστες κυρίες και διδες του συμβουλίου Τέγγουτζικ πρόεδρο, Φούντα γραμματέα Μερτζιμέκη, Παπαδοπούλου, Τόλου, 'Ατματζή, Γεωργιάδου, Τουρνιάδου, Καλλιουντζή, Γρηγοριάδου, Καλατζίδου, Σαρακατσάνου, Παλόζα Βέλλιου, Φέκκου, μέλη.

Ο έθνικός σκοπός της φανέλλας του Στρατιωτικού ένθουςιάζει τις γυναίκες των Σερρών. Κατά την κρίσιμη περίοδο το άνταρτοπολέμου, οι κυρίες της 'Φανέλλας έφθαναν — παλλές φορές με συνοδεία τεθωρακισμένων — ως τα τελευταία φυλάκια, για να μοιράσουν σε κάθε φαντάρο τό δέμα του! Πόσες φορές δεν διεκινδύνευαν τη ζωή τους (κάποτε τινάχτηκαν από νάρκη) να χωρίς οι δυσκολίες αυτές να λυγίσουν την άσφαίωσι τους στο έθνικό καθήκον. Τό νυν συμβούλιο, που παρέλαβε και συνεχίζει την υπέροχη αυτή παράδοσι αποτελούν οι κυρίες Τέγγουτζικ, Πολυχρονοπούλου, Τασσιδίου, Φλωρίδου, Καπανίκη, Γρηγοριάδου και η δις Τίτικα Φέκκα.

Οι σκοποί της 'Κοινωνικής Προνοίας» είναι σ' όλους γνωστοί: Προστασία των άπόρων, των παιδιών, των οικογενειών των στρατευμένων. Με πλήρη κατανόησι της ύψλης άποστολής των, εργάζονται στην 'Πρόνοια» οι κυρίες: Κασατζή, Ζω-

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

50 ΧΡΟΝΩΝ «ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ» ΚΙ' ΕΠΙΝΟΗΣΕΙΣ

Τα τελευταία 50 χρόνια, νέες έπινοήσεις και άπίθανοι «νεωτερισμοί» και έφευρέσεις δημιουργήθηκαν από τόν άνθρωπο, στην προσπάθειά του να προχωρή διαρκώς προς τα έμπρος, επίζητώντας πάντα κάτι τό καινούργιο, ή κάτι τό καλύτερο. 'Ενα γνωστό άμερικανικό περιοδικό, τό «'Εκλαϊκωμένη μηχανική», σε μια ειδική έκδοσι παρουσιάζει όλα τα «τεχνικά θαύματα» του πρώτου ήμίσεος του αιώνας μας. 'Απ' αυτά, μεταφέρουμε εδώ όσα άφορούν τις γυναίκες, με την προείησι ότι, όσες μ'εν τα έζησαν, θα διασκεδάσουν με την άνάμνησί τους, ενώ οι νεώτερες θα... διασκεδάσουν κι' εκείνες, βλέποντας μερικά από τα θέματα που άπασχολούσαν τις γυναίκες πριν από λίγα χρόνια.

1908. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΠΑΝΩ ΣΤΑ... ΝΥΧΙΑ !

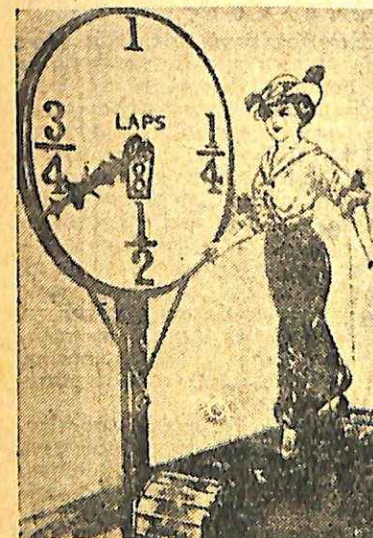
«'Η τελευταία μόδα στο Λονδίνο είναι να έχουν οι γυναίκες τη φωτογραφία του άγαπημένου τους επάνω σε ένα από τα

νύχια των χειρών τους. Οι άδωραβωνιασμένες και οι νιόπαντρες διαλέγουν για τό σκοπό αυτό τό δάκτυλο όπου τοποθετείται πάντα η βέρα των άδωραβώνων.

1915. ΜΗΧΑΝΗ ΒΑΔΙΣΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΚΗΣΘΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

«Για να μπορή μια γυναίκα να κάνη μακρινούς περιπάτους,

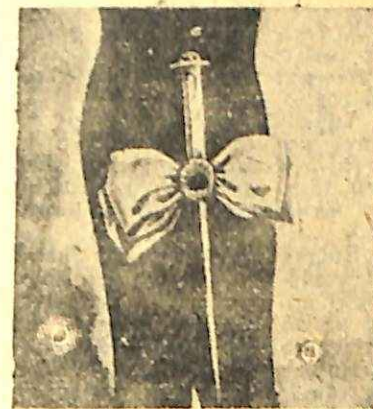

άκόμη και τις μέρες που ό καιρός είναι βροχερός, έπενεόησεν αυτή η μηχανή βαδίσματος, που

γυρίζει καθώς η γυναίκα περπατά επάνω στο κομματοστρόβιλο δάπεδο της. 'Ετσι, με τη μηχανή αυτή, μπορείτε να εξασκήσθε καθημερινά στο βάδισμα, να καταπολεμήτε την παχυσαρκία και να διατηρήτε τη σιλουέτα σας, χωρίς να βγείτε έξω από τό θαμάτιό σας! 'Ενας μετρητής, συνδεδεμένος με τη μηχανή, δείχνει κάθε τόσο τό διάστημα που έχετε διανύσει, βαδίζοντας επί τόπου!».

1911. ΕΝΑ ΚΟΜΨΟ ΣΤΙΛΕΤΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ !

«Μη έχοντας στη διάθεσί της τσέπες όπου να μπορή να φυ-

λάξη πυροβόλα όπλα, και ύποχρωμένη από τη φύσι της να μεταχειρίζεται πιο λεπτά όπλα για την προστασία της από ό,τι είναι τό μπαστούνι ή τό ξίφος, ή μυντόνα γυναίκα έπενεόησε τό κομψό αυτό στιλέτο, που προστίθεται τώρα στο μοναδικό όπλο που είχε στη διάθεσί της: τη μεγάλη καρφίτσα του καπέλου της! Τό στιλέτο στερεώνεται με ένα μεγάλο και κομψό φιόγκο στην καλτσοδέτα και μπορεί να χρησιμοποιηθή με θανατηφόρα άποτελέσματα.

1906. ΛΩΠΟΔΥΤΡΙΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΜΕ... ΤΡΙΑ ΧΕΡΙΑ !...

«Τό κόλπο των λωποδυτών, που σημειώνει τώρα τη μεγα-

λύτερη έπιτυχία είναι τό ψεύτικο χέρι. 'Ενώ τα χέρια της λωποδυτριάς, που κάνει ότι ξετάζει τα διάφορα έμπορεύματα, βρίσκονται, κατά τα φαινόμενα, μπροστά στα μάτια των ύποπτων του καταστήματος, τό ένα πραγματικό χέρι εργάζεται κλέβοντας διάφορα αντικείμενα. Φυσικά, τό ψεύτικο χέρι φορεί γάντι και καλύπτεται με τό μαυνίκι του φορέματος. Τό άληθινό χέρι κρύβεται κάτω από τη ζακέτα».

ΑΝΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τ' 'Αναστενάρια

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΓΙΟΡΤΗ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. — ΧΟΡΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΑΝΩ ΣΕ ΑΝΑΜΜΕΝΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ. — ΕΝΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΕΘΙΜΟ

'Εδώ και μερικά χρόνια πρόσφυγες, από τη βουλγαροκρατούμενη Θράκη, που είναι τώρα έγκυστετημένοι στις περιοχές των Σερρών, Δράμας και Βεροίας, τελούν κάθε 21η Μαΐου τ' 'Αναστενάρια, μια τελετή ή μάλλον τελετουργία που βαστά από τα πανάρχαια χρόνια με έπίφαισι χριστιανική

τύρονταν και φώναζαν να ρίξουν και άλλα ξύλα».

Πολλή ώρα πατούσαν πάνω στ' αναμμένα κάρβουνα χωρίς να πάθουν τίποτα. Γι' αυτό τό λαός θεωρούσε τους αναστενάρηδες θεόληπτους και γιατρούς του τόπου. 'Η 'Εκκλησία απαγόρευσε τ' 'Αναστενάρια αλλά δεν μπόρεσε να κάμη τίποτα.

Τελευταία ό άρχαιολόγος και ακαδημαϊκός Κ. Ρωμαίος έγραψε μια σπουδαία μελέτη έξηγώντας την καταγωγή των 'Αναστενάρων. 'Ο σοφός μελετητής παραδέχεται ότι είναι έπιβιώσεις των άρχαίων διονυσιακών μυστικών τελετών που τελούνταν στη Θράκη, διεσώθηκαν δε σε περιοχή που βρίσκεται σε μια χαράδρα περιτριγυρισμένη από βουνά. 'Ετσι οι κατοικοί των βερών αυτών δεν ήθσαν σε έπαφή με άλλους λαούς στα 'Ελληνιστικά και Βυζαντινά χρόνια γι' αυτό τό διονυσιακό αυτό λατρευτικό έθιμο έπέζησε άφου προσαρμόστηκε στη λατρεία του Χριστιανισμού.

Μπορεί όμως τό πανάρχαιο αυτό διονυσιακό λατρευτικό έθιμο να ένισχύθηκε και από πληθυσμούς που μεταπολίτηκαν από τη Μικρασία στα μέρη της Θράκης, κατά τη Βυζαντινή περίοδο.

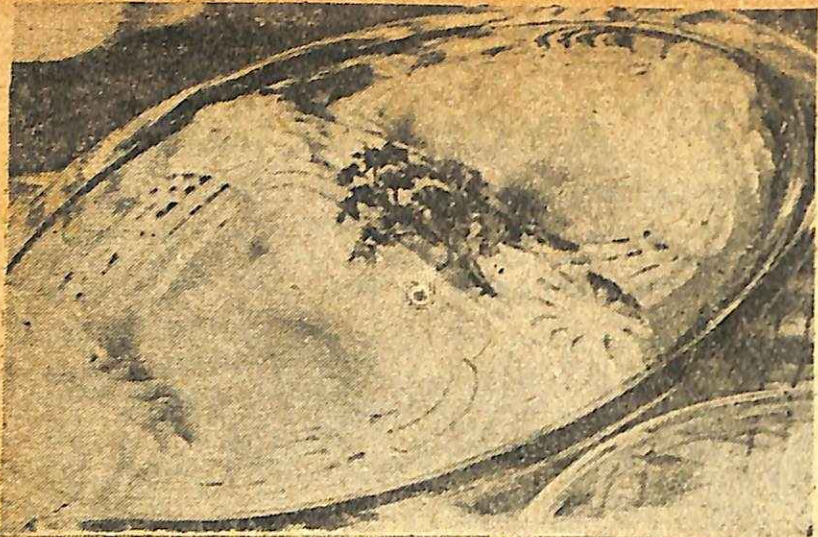
«Όπως κι' αν είναι πρέπει έξεν από τους λαογράφους να μελετήσουν τ' 'Αναστενάρια και ειδικοί έθνολόγοι, για να βρουν τό σύνδεσμό τους όχι μόνο με τις μυστικές και όργιαστικές τελετές του Διονύσου αλλά και με παρόμοιες τελετές άλλων λαών. 'Όσοι από τους αναγνώστες μας θελήσουν να μάθουν όλα τα καθέκαστα ας διαβάσουν τη μελέτη του Πολυδ. Παπανοστοδούλου με τόν τίτλο «Τ' 'Αναστενάρια». 'Εκεί θα βρουν όλη τη σχετική διδλωγραφία και τις γνώμες του Κ. Ρωμαίου και των άλλων μελετητών του έθιμου καθώς και περιγραφές του.

Ι. Κ.

Του κόσμου τό παράξενο

★ 'Η πλουσιωτάτη γαιοκτήμων Μάργαρετ Μπίλς, από τη Φλωρίδα, έγραψε στη διαθήκη της, ότι έγκαταλείπει την τεράστια περιουσία της σ' εκείνον από τους συγγενείς της που δεν άπομακρύνθηκε ποτέ του από τό δρόμο της άρετής. Που δεν ήπτε δηλαδή ποτέ του άλλου κοού, και δεν υπέκυψε σε άλλα πάθη. 'Ενας μόνον συγγενής της πούριτανής κυρίας αναγνώριστηκε ότι είναι άξιος της κληρονομίας και ότι δεν έχει κανένα από τα παραπάνω ελαττώματα. Πρόκειται για τόν άνηψιό της μακαρίτισσας, ό όποιος στις 13 'Απριλίου συμπλήρωσε τα δύο του χρόνια!...

«...Όταν μάλιστα έδωσαν γά λιγοστεύη ή φωτιά διαμαρ-

Τὰ αὐγά «παρμαντιέ» ψημένα σὲ ὠραίο πιάτο φούρνου καὶ γαρνιρισμένα μὲ ἕνα μπουκετάκι μαϊντανό εἶναι ἐλκυστικώτατα. Ὁ πούρες ἔχει ὠραίο σχέδιο γιὰτὶ εἶναι περασμένος ἀπὸ «κορνέ».

Αὐγά «παρμαντιέ»

- 3 φλυτζ. τσαγιού πατάτες
- 1 κουταλ. τσαγιού τριμμένο κρεμμύδι
- 3 κουταλ. σούπας δούτυρο
- 6 αὐγά
- 1/3 φλυτζ. τσαγιού τυρὶ τριμμένο, μαϊντανό.

Ἐκτέλεσις:

Ἐτοιμάζετε πατάτες πούρε, μὲ ἀνάλογο δούτυρο, ἀλάτι, πιπέρι. Προσθέτετε καὶ τὸ τριμμένο κρεμμύδι. Πρὶν κρῶσθαι ὁ πούρες, τὸν χωρίζετε σὲ 6 μέρη καὶ τὸν βάζετε σὲ καλά δουτυρωμένο ταψί, εἰς τρόπον ὥστε νὰ γίνουν 6 «φωλιές». Ἡ τὸν ἀδειάζετε μέσα σὲ πιάτο φούρνου καὶ κάνετε 6 θαυλωμάτα

μὲ τὸ κάτω μέρος ἑνὸς ποτηρίου. Ἐὰν ἔχετε μικρά ἀτομικά πιάτα φούρνου, τόσο τὸ καλῶτερο, γιὰτὶ θὰ σερβίρετε τὸ φαγητὸ ὅπως εἶναι, χωρὶς νὰ τὸ μεταφέρετε σὲ πιάτο.

Βάζετε 1/2 κουταλιά δούτυρο α' καὶ «φωλιά» καὶ σπάζετε μέσα ἀπὸ ἕνα αὐγό. Τὰ πασπαλίζετε μὲ ἀλάτι καὶ πιπέρι καὶ μὲ τὸ τυρὶ. Βάζετε τὸ ταψὶ στὸ φούρνο σὲ θερμοκρασίᾳ μετρίου ἐντάσεως (350 ὁ Φαρενάιτ) 12 λεπτά, ἢ ἕως ὅτου τὰ αὐγά στερεοποιηθοῦν μὲλις καὶ ὁ πούρες πάρῃ χρῶμα χρυσοῦξανθο. Σερβίρετε τὸ φαγητὸ μὲ προσοχὴ σὲ πιατέλα—ἐὰν ψηθῇ σὲ ταψί—καὶ τὸ γαρνίρετε μὲ μαϊντανό.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΜΕ ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ «ΣΙΑΒΕΡ»

ΑΡΝΙ (ΜΠΟΥΤΙ) ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ

- 1 μπουτί αρνίου 1 ὀκ 100 δράμια περίπου
- 2 σκελίδες σκόρδο
- Ἀλάτι, Πιπέρι, Ρίγανι.
- Λάδι «ΕΛΑΙΟΣ»
- 1/2 λεμόνι, τὸ χυμό.

Ἐκτέλεσις:

Τρυπάτε τὸ κρέας σὲ διάφορα μέρη. Κόβετε τὴν μία σκελίδα σκόρδου σὲ λεπτότατες φετούλες καὶ τὶς τυλίγετε μέσα σὲ ἀλάτι καὶ πιπέρι. Τὶς δισκίζετε μέσα στὰ τρυπημένα μέρη τοῦ κρέατος.

Κοπανίζετε σὲ γουδί τὴν ὑπόλοιπη σκελίδα σκόρδου μὲ ἀνάλογο ἀλάτι, πιπέρι καὶ λίγη ρίγανι. Διαλύετε τὸ μίγμα μὲ λάδι ἐκλεκτῆς ποιότητος. Τοποθετεῖτε μέσα στὴ χύτρα—χωρὶς τὴν σάρα—τὸ κρέας καὶ τὸ περιχύνετε μὲ τὸ ἀνωτέρω μίγμα τοῦ λαδίου. Ρίχνετε ἐπίσης ἐπάνω στὸ κρέας τὸ χυμὸ τοῦ λεμονίου καὶ στὸν πυθμένα τῆς χύτρας 4 κουταλιές τῆς σούπας νερό.

Σκεπάζετε τὴν χύτρα καὶ τὴν τοποθετεῖτε στὴ φωτιά. Ὄταν φανῇ ἡ στήλη ἀτμοῦ βάζετε τὴν θαλδίδα. Μόλις ἀκουσθῇ ἕνα ἐλαφρὸ σφύριγμα καὶ ἀπὸ τὴν τρεῖς τρυπούλες τῆς θαλδίδας βγαίνει ἀτμός, παρακολουθεῖτε τὸ ρολόι. Σὲ 35 λεπτά ἀποσύρετε τὴν χύτρα ἀπὸ τὴν φωτιά καὶ ἀφίετε νὰ σταθῇ ἕως ὅτου σταματήσῃ τὸ σφύριγμα καὶ μετὰ 15 λεπτά. Ἀφαιρεῖτε τὴν θαλδίδα καὶ κατόπιν ἀνοίγετε τὴν χύτρα.

Σερβίρετε τὸ κρέας μὲ τὴν

σάλτσα τοῦ καὶ μὲ πατάτες πούρε, τηγανητὲς ἢ φούρνου. Σημ.—Ἐὰν θέλετε νὰ εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κρέατος κοκκινισμένη καὶ τραγανή τὸ βάζετε στὸ φούρνο μερικὰ λεπτά καὶ ἀνοίγετε μόνο τὸ ἐπάνω θερμαντικὸ στοιχείο, δηλ. τὸ «γκρίλ».

★

ΑΡΑΚΑΣ ΣΟΥΠΑ

(Γιὰ μικρά παιδιά)

- 300 δράμια ἀρακάς
- 300 » ζωμός κρέατος ἢ νερό
- 1 κλωνάρι δυόσμο
- Ἀλάτι καὶ πιπέρι
- 8 δράμια ἀλεύρι ἢ 4 δράμια κόνιν-φλάουρ
- 1 φλυτζάνι τσαγιού γάλα.

Ἐκτέλεσις:

Καθαρίζετε τὸν ἀρακά. Πλένετε τὸ φλοῖδ σὲ πολλὰ νερά, τὸν καλύπτετε μὲ τὸ ζυμὸ ἢ τὸ νερό καὶ ἀφίετε νὰ σιγοβράσῃ περίπου μισή ὥρα. (Αὐτὸ γίνεται γιὰ νὰ ἀρωματισθῇ καὶ νὰ πάρῃ χρῶμα ὁ ζυμὸς). Κατόπιν τὸν στραγγίζετε καὶ τὸν ξαναρίχνετε στὴν κατσαρόλα μαζί μὲ τὸν ἀρακά, τὸ δυόσμο, μὲ λίγο ἀλάτι καὶ πιπέρι. Σιγοβράζετε τὴν σούπα καὶ, ὅταν ὁ ἀρακάς βράσῃ, τὴν περνάτε ἀπὸ τρυπητὸ συριάντιο.

Ἀναμειγνύετε τὸ ἀλεύρι ἢ τὸ κόνιν-φλάουρ μὲ τὸ γάλα καὶ ρίχνετε τὸ μίγμα στὴν περασμένη σούπα. Τὴν ἐανοβράζετε ἀνακατώνοντας διαρκῶς καὶ τὴν σερβίρετε μὲ λίγο φρέσκο δούτυρο.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΣΗΚΟΤΙ ΜΟΣΧΑΡΙΟΥ ΜΕ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΣΤΟ ΦΟΥΡΝΟ

- 150 δράμια σηκότι
- 2-3 κουταλιές σούπας ἀλεύρι
- Μαγειρικό λίπος φυτίνης
- 2 μεγάλα κρεμμύδια
- 2 καρότα
- 1 τομάτα
- 1/2-1 φλυτζάνι τσαγιού ζωμὸ κρέατος ἢ νερό
- 200 δράμια πατάτες
- Ἀλάτι καὶ πιπέρι.

Ἐκτέλεσις:

Κόβετε τὸ σηκότι σὲ φέτες. Κοκκινίζετε τὸ ἀλεύρι μὲ λίγο ἀλάτι καὶ πιπέρι καὶ τὸ ἀλευρώνετε.

Τηγανίζετε τὸ σηκότι μὲ τὸ λίπος καὶ τὸ βγάδετε ἀπὸ τὸ τηγάνι. Κατόπιν ρίχνετε μέσα στὸ ἴδιο λίπος τὰ κρεμμύδια καὶ τὰ ψήνετε ἕως ὅτου μαραθοῦν.

Βάζετε τὰ κρεμμύδια μέσα σὲ γιουβέτσι. Ρίχνετε ἀνάλογο ἀλάτι καὶ πιπέρι. Τὰ καλύπτετε μὲ τὸ καρότο, κομμένο σὲ φέτες, καὶ μὲ τὴν τομάτα κομμένη καὶ κομμένη φέτες. Κατόπιν προσθέτετε τὸ σηκότι καὶ ρίχνετε τόσο νερό ἢ ζωμὸ κρέατος, ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ καλυφθοῦν τὰ λαχανικά. Στὸ τέλος καθαρίζετε τὶς πατάτες, τὶς κόβετε σὲ λεπτές φέτες καὶ τὶς βάζετε ἐπάνω στὸ σηκότι.

Ρίχνετε τὸ λίπος ποῦ ἔμεινε στὸ τηγάνι, σκεπάζετε τὸ γιουβέτσι καὶ τὸ βάζετε στὸ φούρνο σὲ θερμοκρασίᾳ μετρίου ἐντάσεως περίπου 1 ὥρα. Ἐὰν τὸ σηκότι εἶναι δοδιμὸ τὸ ψήνετε ἐπὶ 1 1/2 ὥρα. Βγάδετε τὸ καπάκι τὰ τελευταῖα 20 λεπτά γιὰ νὰ κοκκινίσουν οἱ πατάτες. Οἱ τελευταῖες μποροῦν, ἐὰν θέλετε, νὰ ψηθοῦν χωριστά. Στὴν περίπτωσιν αὕτῃ γεμίζετε τὸ γιουβέτσι μὲ σειρὲς ἀπὸ κρεμμύδι, σηκότι καὶ καρότα, τελειώνοντας μὲ μιά σειρά ἀπὸ κρεμμύδια. Ἡ ποσότης τῶν κρεμμυδιῶν μπορεῖ νὰ αὐξηθῇ ἀνάλογο μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπιθυμία. Νεφρὰ δοδιμὰ μποροῦν νὰ μαγειρευθοῦν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, ἀλλὰ σὲ σιγανὸ φούρνο ἐπὶ 2 1/2 ὥρες. (Κόβετε τὰ νεφρὰ σὲ λεπτές φέτες). Τομάτες κομμένες σὲ φέτες μποροῦν νὰ αντικαταστήσουν τὶς πατάτες.

ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ

- 5 ἕως 6 σκελίδες σκόρδο
- Ἀλάτι καὶ πιπέρι
- 2 φλυτζάνια τσαγιού ψίχα ψωμιοῦ μουσκεμένη
- 1/4 φλυτζ. τσαγιού ξύδι
- 2 » λάδι.
- Ἐλάχιστο νερό.

Ἐκτέλεσις:

Κοπανίζετε τὸ σκόρδο σὲ ξύλινο γουδί καὶ προσθέτετε ἀνάλογο ἀλάτι καὶ πιπέρι.

Μουσκεύετε τὸ ψωμί, τὸ στίβετε καλά καὶ τὸ προσθέτετε στὸ σκόρδο. Κοπανίζετε καλά τὸ μίγμα ἕως ὅτου γίνῃ λεῖο.

Κατόπιν ρίχνετε τὸ λάδι καὶ τὸ ξύδι, κουταλιά-κουταλιά ἐνῶ δουλεύετε τὴν σκορδαλία διαρκῶς. Στὸ τέλος προσθέτετε τὸ νερό ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν κανονικὴν πυκνότητα. Τὴν σερβίρετε μὲ ψάρη τηγανιτὴ ἢ βραστὴ, μὲ κολοκυ-

θάκια τηγανητὰ, μὲ κουκιὰ βραστὰ ἢ μὲ πατάρια.

★

ΣΑΛΑΤΑ ΠΑΤΑΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΤΖΑΡΙΑ

- 4 πατζάρια μεγάλα
- 5 ἕως 6 κρεμμυδάκια φρέσκα
- 4 πατάτες βρασμένες
- 3 αὐγά βρασμένα
- Λαδόξυδο.

Ἐκτέλεσις:

1. Βράζετε τὰ πατζάρια καὶ ὅταν κρῶσουν τὰ καθαρίζετε.

2. Τὰ κόβετε σὲ λεπτότατες φετούλες.

3. Καθαρίζετε τὰ κρεμμυδάκια καὶ τὰ κόβετε.

4. Κόβετε τὶς πατάτες σὲ λεπτές φέτες.

5. Καθαρίζετε τ' αὐγά καὶ τὰ κόβετε φέτες.

6. Βάζετε μέσα σὲ γυάλινο πιάτο μιά σειρά πατζάρια καὶ κατόπιν, σειρὲς ἀπὸ πατάτες, κρεμμύδια καὶ αὐγά. Ἐξακολουθεῖτε ἕως ὅτου ἐξαντληθοῦν ὅλα τὰ ὑλικά.

7. Ἀφίετε γιὰ τὴν ἐπιφάνεια ὅσο μπορεῖτε περισσότερο αὐγό.

8. Περιχύνετε τὴν σάλτσα μὲ λαδόξυδο ἢ τὸ σερβίρετε χωριστά.

Τὸ λαδόξυδο:

Ρίχνετε σὲ φιάλη 6 κουταλιές σούπας λάδι, 2 κουταλιές σούπας ξύδι, ἢ λεμόνι, ἀλάτι καὶ πιπέρι, μιά πρέσα ζάχαρη καὶ ἐλάχιστο ψιλοκομμένο μαϊντανό ἢ δυόσμο. Κινεῖτε τὴν φιάλη καλά καὶ σερβίρετε τὸ λαδόξυδο μὲ τὴν σάλτσα κρύο.

★

KEDGEREE (KETZERI)

(Ἰνδικῆς προελεύσεως)

- 2 ψιλοκομμένα, φρέσκα ἢ ξερά, κρεμμύδια
- 4 κουταλιές σούπας μαγειρικό λίπος φυτίνης
- 150 δράμια ψάρι βρασμένο
- 1/4 φλυτζ. τσαγιού ζωμός ἀπὸ ψάρι, γάλα ἢ νερό
- 2 κουταλ. γλυκοῦ ψιλοκομμένο μαϊντανό
- 3 κουταλ. τσαγιού βρασμένο ρύζι
- 3 αὐγά, βραστὰ
- Ἀλάτι καὶ πιπέρι.

Ἐκτέλεσις:

Σωτάρετε τὸ κρεμμύδι μέσα στὴ φυτίνη χωρὶς νὰ ἀφήσετε νὰ ξαυθίῃ. Χωρίζετε τὸ ψάρι σὲ κομματάκια μὲ πηροῦν καὶ τὸ ἀναμειγνύετε μὲ τὸ ζωμὸ καὶ μὲ τὸ μαϊντανό. Τὸ ρίχνετε στὴν κατσαρόλα, ἀφίετε νὰ σιγοβράσῃ 10 λεπτά καὶ προσθέτετε τὸ ρύζι καὶ τὰ ἀσπράδια τῶν αὐγῶν ψιλοκομμένα. Ρίχνετε λίγο ἀλάτι καὶ πιπέρι καὶ, ὅταν τὸ ρύζι ζεσταθῇ, (χωρὶς ὅμως καὶ νὰ βράσῃ) ἀδειάζετε τὸ φαγητὸ σὲ ζεστὴ πιατέλα. Τὸ γαρνίρετε μὲ τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν, ἀφοῦ τοὺς περάσετε ἀπὸ τρυπητὸ.

Σημ.—Τὰ αὐγά μπορεῖτε, ἐὰν θέλετε, νὰ τὰ προσθέτετε στὸ τέλος, κομμένα σὲ φέτες, ἢ ψιλοκομμένα. Ἀκόμη μπορεῖτε νὰ βάλετε τὰ μισὰ αὐγά μέσα στὸ φαγητὸ ψιλοκομμένα καὶ τὰ ὑπόλοιπα νὰ τὰ κόψετε φέτες καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ γαρνιτούρα.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

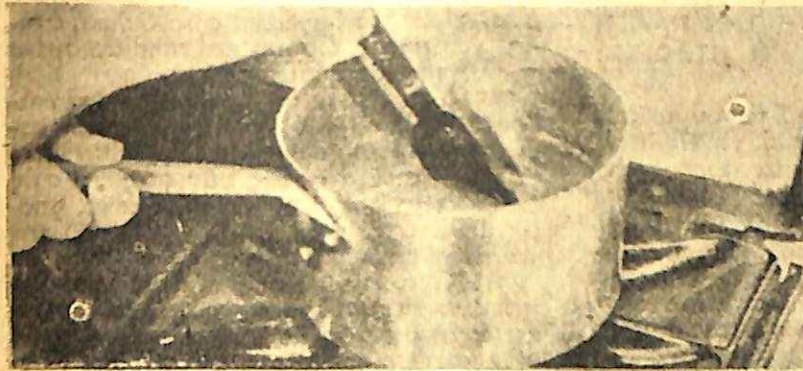
ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΖΥΜΗ ΓΙΑ «ΣΟΥ», «ΕΚΛΑΙΡ», «ΠΡΟΦΙΤΕΡΟΛ» ΚΑΙ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΛΛΑ ΓΛΥΚΑ ΚΑΙ ΟΡΕΚΤΙΚΑ

Τὰ ὑλικά γιὰ τὴν ζύμη:

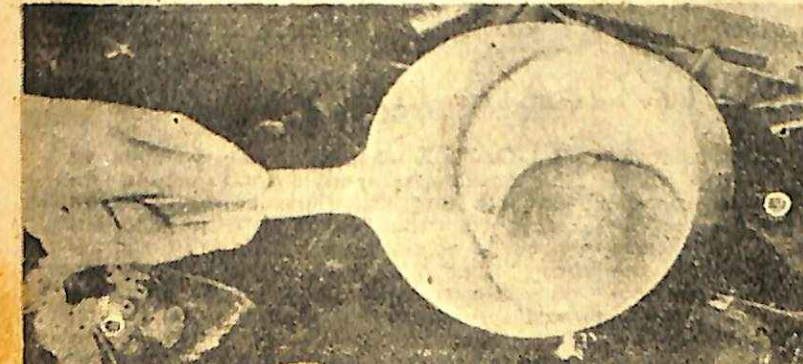
- 1) 2 φλυτζ. τσαγιού δούτυρο ἢ φυτίνη
- 1) 8 κουταλ. τσαγιού ἀλάτι
- 1 φλυτζάνι τσαγιού βράζον

νερό

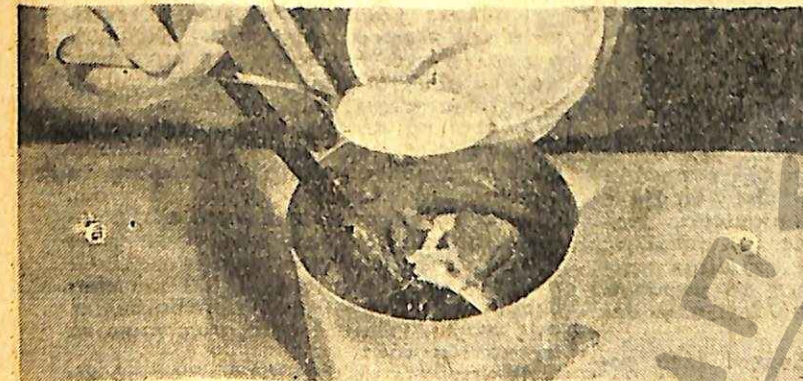
- 1 φλυτζάνι τσαγιού κοσκι-
- νισμένο ἀλεύρι
- 3 ἕως 4 αὐγά.
- Ἐκτέλεσις:

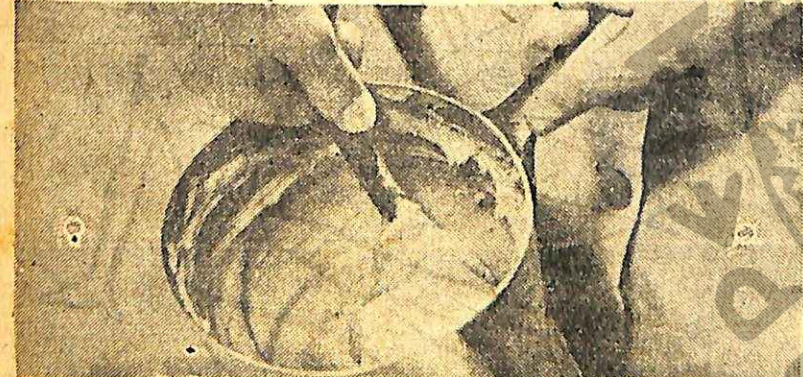
Εἰκόνα 1. Ρίχνετε σὲ μικρὴ κατσαρόλα τὸ νερό, τὸ δούτυρο καὶ τὸ ἀλάτι. Τὴν τοποθετεῖτε σὲ χαμηλὴ φωτιά καὶ ὅταν τὸ περιεχόμενο ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ τὴν ἀποσύρετε ἀπὸ τῆς φωτιά. Ρίχνετε τὸ ἀλεύρι, ὅλο μαζί, καὶ ἀνακατώνετε μὲ ξύλινο κουτάλι.

Εἰκόνα 2. Βάζετε πάλι τὴν κατσαρόλα σὲ χαμηλὴ φωτιά ἐνῶ ἀνακατώνετε τὴν ζύμη 1 λεπτὸ, νὰ γίνῃ σὰ σφαῖρα λεῖα.

Εἰκόνα 3. Σπάζετε τὰ αὐγά μέσα σ' ἕνα μπόλ καὶ τὰ χτυπάτε ἐλαφρὰ καὶ τόσο μόνο, ὅσο χρειάζεται νὰ ἀναμειχθοῦν τὰ ἀσπράδια καὶ οἱ κρόκοι. Ὄταν ἡ ζύμη γίνῃ χλιαρή, ρίχνετε λίγο αὐγὸ κάθε φορά, ἀνακατώνοντας ὕστερα ἀπὸ τὴν πρόσθεσιν.

Εἰκόνα 4. Χρησιμοποιεῖτε ἀρκετὸ αὐγὸ καὶ τόσο ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ζύμη σφιχτή, ὥστε νὰ περῇ εὐκόλως ἀπὸ «κορνέ» καὶ νὰ διατηρηθῇ τὸ σχῆμα ποῦ θὰ τῆς δώσετε. Ἐξακολουθεῖτε νὰ τὴν χτυπάτε καλά ἕως ὅτου γίνῃ ἐντελῶς λεῖα.

Μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι εὐπρόσδεκτη μιὰ πιατέλα μὲ τόσο ὠραία «Σου» καὶ «Εκλαίρ». Εἶναι νοστιμώτατα καὶ στοιχίζουν λίγο.

«ΣΟΥ» ΜΕ ΚΡΕΜΑ

Ζύμη γιὰ «σου»
Κρέμα
Ζάχαρη ἄχνη.

Ἐκτέλεσις:

Ἐτοιμάζετε ζύμη γιὰ «Σου». Παίρνετε μικρὰ κομμάτια ζύμης μὲ κουτάλι σούπας καὶ τὰ βάζετε σὲ ταψὶ ἐλαφρὰ δουτυρωμένο, τὸ ἕνα σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ψήνετε τὰ «σου» σὲ δυνατὸ φούρνο (450 ὁ Φαρενάιτ) ἐπὶ 20 λεπτά. Κατόπιν ἐλαττώνετε τὴ θερμοκρασίᾳ τοῦ φούρνου καὶ τὰ ἀφίετε ἀκόμη 20 ἕως 30 λεπτά. Τὰ βγάδετε ἀπὸ τὸ φούρνο, τὰ σχίζετε στὸ πλάι μὲ μυτερὸ μαχαίρι, γιὰ νὰ βγῇ ὁ ἀτμός καὶ τὰ τοποθετεῖτε σὲ σχάρα γιὰ νὰ κρῶσουν. Κατόπιν τὰ γεμίζετε μὲ κρέμα καὶ τὰ πασπαλίζετε μὲ ζάχαρη ἄχνη. Γίνονται 12 πολὺ μεγάλα, ἢ 16 μετρίου μεγέθους «Σου».

Ἡ ΚΡΕΜΑ ΓΙΑ «ΣΟΥ»:

- 1) 3 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 1) 8 κουταλ. τσαγιού ἀλάτι
- 3 κουταλιές σούπας (κοφτές) κόνιν-φλάουρ
- 1) 2 φλυτζ. τσαγιού κρῶν γάλα
- 1) 2 φλυτζάνι τσαγιού ζεστὸ γάλα
- 3 κρόκοι αὐγῶν
- Ἀρώμα δανίλιας.

Ἐκτέλεσις:

Ἀναμειγνύετε τὴν ζάχαρη, τὸ ἀλάτι καὶ τὸ κόνιν-φλάουρ. Προσθέτετε τὸ κρῶν γάλα καὶ ἀνακατώνετε καλά. Ρίχνετε τὸ ζεστὸ γάλα λίγο-λίγο καὶ βάζετε τὸ μίγμα σὲ μπαῖν-μαρί—ἐπάνω ἀπὸ κατσαρόλα μὲ βράζον νερό—ἐνῶ ἀνακατώνετε διαρκῶς ἕως ὅτου πῆλῃ. Χτυπάτε τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν καὶ προσθέτετε λίγη ζεστὴ κρέμα ἀνακατώνοντας γρήγορα. Ρίχνετε τὸ μίγμα τῶν αὐγῶν στὴν ὑπόλοιπη κρέμα καὶ τὴν ἀνακατώνετε διαρκῶς ἐπάνω ἀπὸ τὸ βράζον νερό ἀκόμη 4 λεπτά. Τὴν χρησιμοποιεῖτε ὅταν κρῶσῃ.

«ΕΚΛΑΙΡ»

Ἐτοιμάζετε τὴν ζύμη τῶν «Σου». Τὴν βάζετε μέσα σὲ σακκούλα μὲ «κορνέ» ἀπλὸ διαμέτρου 2 ἐκατοστών. Πιέζετε τὴν σακκούλα ὥστε νὰ βγῇ ἡ ζύμη ἀπὸ τὸ «κορνέ» σὲ σχῆμα κυλινδρικοῦ διαμέτρου 2 ἐκατοστών περίπου καὶ μήκους 8 1/2 ἕως 10 ἐκατοστών καὶ νὰ πῶσῃ σὲ ταψὶ δουτυρωμένο. Φροντίζετε ὥστε τὰ «Εκλαίρ» νὰ ἔχουν τὸ ἴδιο μέγεθος. Τὰ ψηνετε σὲ ἀρκετὸ ζεστὸ φούρνο 400 ὁ Φαρενάιτ ἐπὶ 30—40 λεπτά—ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθος ποῦ θὰ ἔχουν—ἢ ἕως ὅτου φουσκώσουν καὶ

γίνουν χρυσοῦξανθα καὶ ἐλαφρά. Τὰ σχίζετε στὸ πλάι μὲ μυτερὸ μαχαίρι γιὰ νὰ βγῇ ὁ ἀτμός καὶ τὰ βάζετε σὲ σχάρα γιὰ νὰ κρῶσουν. Τὰ γεμίζετε μὲ κρέμα καὶ ἀπλώνετε στὴν ἐπιφάνειαν γλάσο σοκολάτας. Τὴ συνταγὴ θὰ βρῆτε στὸ 58ον τεῦχος τῆς «Γυναικάς».

★

GRANITA LEMONI

- 4 φλυτζ. τσαγιού νερό
- 1 1/2 » » ζάχαρη
- 3) 4 » » χυμὸ λεμονίου
- 1 κουταλιά σούπας φλοῖδ λεμονίου τριμμένο
- 1) 4 κουταλ. τσαγιού ἀλάτι.

Ἐκτέλεσις:

Σιγοβράζετε τὸ νερό μὲ τὴν ζάχαρη ἐπὶ 5 λεπτά. Προσθέτετε τὸν χυμὸ λεμονίου, τὸ φλοῖδ καὶ τὸ ἀλάτι. Ὄταν τὸ μίγμα κρῶσῃ τὸ ἀδειάζετε στὸ δοχεῖο τῆς μηχανῆς παγωτοῦ καὶ τὸ παγώνετε χρησιμοποιώντας 8 μέρη πάγιν καὶ 1 μέρος ἀλατιού.

Σημ. Προσθέτετε, ἐὰν θέλετε, στὴν γρανίτα πρὶν παγώσῃ, μερικὰ φύλλα δυόσμου ψιλοκομμένα.

★

GRANITA PORTOKALI

- 2 φλυτζ. τσαγιού νερό
- 1 » » ζάχαρη
- 2 » » χυμὸ πορτοκαλίου
- 1) 4 » » λεμονίου
- 1) 8 κουταλ. τσαγιού ἀλάτι
- 1 κουταλιά σούπας φλοῖδ πορτοκαλίου τριμμένο.

Ἐκτέλεσις:

Σιγοβράζετε τὸ νερό μὲ τὴν ζάχαρη ἐπὶ 5 λεπτά. Προσθέτετε τὸν χυμὸ πορτοκαλίου καὶ λεμονίου, τὸ ἀλάτι καὶ τὸ φλοῖδ. Παγώνετε τὸ μίγμα ὅπως ἀναφέρεται στὴ συνταγὴ «Γρανίτα Λεμόνι».

Σερβίρετε τὴν γρανίτα σὲ ποτήρια μὲ κουταλάκι ἢ μὲ καλαμάκι ποῦ πλουτισμένον ἔσῃ τὰ μεγάλα υαλοπαγῆλα.

★

Οἱ μπουκάλες ἀπὸ λάδι

Ὅταν μὲ μπουκάλα περιεχέῃ λάδι, μὴν ἐπιχειρήσετε μάλιστα νὰ τὴν καθαρίσετε μὲ νερό. Θὰ πάρῃ μὴ ὀλίγη ἀκόμη πρὸς ἔρμηνειν. Χρησιμοποιήστε κατὰθὴ καφέ, ποῦ τὸ ξεραίνετε στὴν φωτιά ἢ τὸ στεγνώνετε στὸν ἥλιο καὶ τὸ ρίχνετε χλιαρὸ ἀκόμη μέσα στὴν μπουκάλα. Ἀφοῦ καθαρίσετε μὲ αὐτὴν τὴν μπουκάλα, τὴν ξεπλένετε κατόπιν μὲ χλιαρὸν διάλυμα σόδας.

ΤΟΡΕΛΛΑ

ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

Ή ακόμη μία προϋπόθεση για να είναι ωραίο το γυναικείο σώμα.

ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΜΜΙΑ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ΟΤΙ ΕΙΣΘΕ ΙΚΑΝΗ ΝΑ ΚΥΤΤΑΖΕΤΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟ... ΕΙΣΘΕ ΟΜΩΣ ΙΚΑΝΗ ΝΑ ΤΟΥ ΓΥΡΙΖΕΤΕ ΜΕ ΧΑΡΙ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΑΣ; ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ, ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΕΙΞΕΤΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΑΣ ΜΕ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ ΦΟΒΟ ΤΗ ΝΤΡΟΠΗ;

Στην κομψότητα της γυναικείας σιλουέτας, η πλάτη παίζει τον σπουδαιότερο ρόλο. Η ράφτρα σας που προσπαθεί να σας κάνει πιο ψηλή και πιο λεπτή, το ξέρει καλά... Ξέρει πως μονάχα αν η πλάτη σας έχει ωραία γραμμή, μπορείτε να υπερηφανεύεσθε ότι έχετε ωραίο σώμα.

Πώς θα την αποκτήσετε αυτή την ωραία γραμμή; Με λίγη καλή θέληση.

ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΑΣΕΩΣ...

Η όμορφη πλάτη είναι προ παντός ζήτημα στάσεως. Οι γονείς σας, όταν είσατε μικρή, σας έπανα-

λάμβαναν συνεχώς: «Στάσου ίσια!»

Αν ακούγατε τότε τους γονείς σας, σήμερα θα είχατε μία ωραιότατη πλάτη.

Πρέπει τουλάχιστο τώρα να συνεχίσετε να στέκεσθε ίσια. Προσοχή όμως!

Όταν λέμε ίσια, δεν εννοούμε ος να είχατε καταπιεί ένα μπαστούνι. Γιατί η κομψή σιλουέτα απαιτεί πρώτα-πρώτα ελαστικότητα.

Πώς θα κατορθώσετε ν' αποκτήσετε τη στάση που πρέπει;

★ Καθήστε ολόγυμνη μπροστά σ' ένα μεγάλο καθρέφτη. Κατόπι μ' ένα άλλο καθρέφτη που θα κρατάτε στο χέρι, κυτταχτήτε από πίσω και προ-

φίλ. Θα διαπιστώσετε τότε ότι η πιο ωραία στάση περιέχει τρία βασικά στοιχεία: τραηγμένη σπονδυλική στήλη, χαμηλούς ώμους και περιορισμένο το λυγισμό της μέσης.

★ Πάρτε τότε αυτή τη στάση κυττάζοντας πάντα τον έαυτό σας στον καθρέφτη. Πρέπει να την «αισθανθήτε» αυτή τη στάση στους μύς σας και στις αρθρώσεις σας και σιγά-σιγά να μπορείτε να στέκεσθε έτσι, χωρίς να κυττάξετε στον καθρέφτη.

★ Κατόπι, όπως είπαμε και σε προηγούμενα άρθρα μας, πότε-πότε κατά τη διάρκεια της ημέρας, να παίρνετε αυτή την τελεία στάση για μερικές στιγμές. Κατά το ενδιάμεσο των ασκήσεων, μη την σκεπτόσαστε καθόλου. Σιγά-σιγά η στάση αυτή θα γίνει φυσική.

Ας περάσουμε τώρα στη γυμναστική. Μερικές ειδικές ασκήσεις θα έω-

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΠΛΑΤΗ

ΚΥΤΤΑΖΕΤΕ γύρω σας; Πόσες γυναικές ενώ έχουν ωραίο σώμα, ή πλάτη τους τις χαλάει. Ενώ δεν έχουν καμμία παραμορφωση, νομίζει κανείς ότι καμπουριάζουν. Η πλάτη τους είναι «τρογγυλή». Το ελάττωμα αυτό προέρχεται τις περισσότερες φορές από μία κακή στάση κατά τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας. Είναι περιττό να πούμε ότι με τέτοια πλάτη δεν θα μπορέσετε ποτέ ν' αποκτήσετε τη σιλουέτα που διειρευνόσαστε. Το ελάττωμα όμως αυτό διορθώνεται (έκτος αν πρόκειται για θλάση της σπονδυλικής στήλης, όποτε πρέπει να συμβουλευθείτε γιατρό).

Μιλώντας για τη μέση, γράψαμε πολλές φορές ότι με ειδικές γυμναστικές ασκήσεις είναι δυνατή η επιμήκυνση του σκελετού. Αυτό που ισχύει για τους σπόνδυλους της περιοχής των νεφρών, ισχύει επίσης και για τους σπόνδυλους της πλάτης. Ίδου μία καλή άσκηση για να επιμηκύνετε την πλάτη σας και να την κάνετε πιο ελαστική.

Ξαπλώστε ανάσκελα με τα πόδια ενωμένα. Φέρτε τα χέρια σας πάνω απ' το κεφάλι σας και πιαστήτε από ένα βαρύ επιπλο.

Ακουμπώντας καλά την πλάτη σας πάνω στο πάτωμα και ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΟΥΝΗΣΕΤΕ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ ΣΑΣ, σηκώστε ψηλά τα πόδια σας και κουνήστε τα δεξιά και αριστερά, διαγράφοντας στον αέρα όσο μπορείτε μεγαλύτερο τόξο. Επαναλάβετε την άσκηση δέκα φορές.

ΤΙΠΟΤΑ δεν χαλάει περισσότερο την όμορφη πλάτη από την προεξοχή της ωμοπλάτης. Για να συνθησούμε επομένως ναχουμε πίσω τους ώμους μας, πρέπει να φροντίζουμε ώστε οι ωμοπλάτες μας να μη προεξέχουν στην επιφάνεια της πλάτης. Η ακόλουθη άσκηση θα φέρη τους ώμους μας στη θέση που πρέπει και θα επιμηκύνη ταυτοχρόνως την πλάτη:

Ξαπλώστε μπρούμυτα, με τα χέρια μπροστά και τα πόδια ενωμένα και τεντωμένα. (Το κάτω μέρος των ποδιών σας θα βρίσκεται κάτω από ένα βαρύ επιπλο, από το οποίο θα «γαντζώνονται»).

Τεντώστε το ένα κατόπι του άλλου τα χέρια σας σαν για να συρθήτε στο πάτωμα (φυσικά δεν θα προχωρήσετε, αφού τα πόδια σας θα είναι γαντζωμένα στο επιπλο: θα τραβήξετε μονάχα τους σπονδύλους σας). Όταν θα έχετε τεντώσει και τα δυο μπράτσα, αναπνεύστε βαθιά. Τέλος, ανασηκωθείτε όσο μπορείτε πιο ψηλά (το σώμα πάντα τεντωμένο) φέρνοντας τα μπράτσα σας στα πλάγια. Επανέλθετε στην αρχική θέση εκπνέοντας.

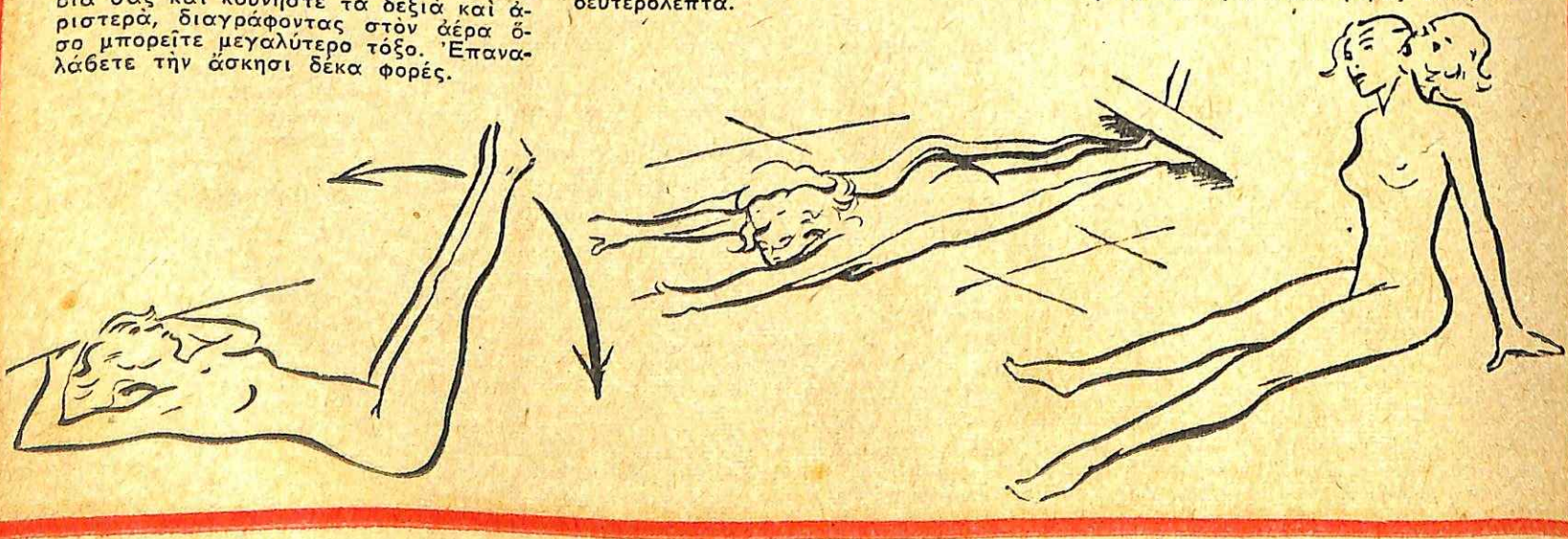
Επαναλάβετε την άσκηση δέκα φορές. Τη δέκατη φορά μείνετε ανασηκωμένη κρατώντας την αναπνοή σας δέκα δευτερόλεπτα.

ΠΟΛΛΕΣ φορές, όταν θέλουμε να σταθούμε ίσια, προβάλλουμε το στήθος μας και λυγίζουμε τη μέση προς τα πίσω. Αυτό είναι μεγάλο λάθος: με το υπερβολικό λυγισμό της μέσης προς τα πίσω, πετάει η λεκάνη, δημιουργείται δοθουλωμά στην πλάτη και επιδραχύνεται η σιλουέτα. Πρέπει επομένως να επιμηκύνετε τη σιλουέτα σας χωρίς να λυγίζετε τη μέση προς τα πίσω. Ίδου μία άσκηση που θα σας βοηθήσει να επιτύχετε αυτό το αποτέλεσμα:

Καθήστε χάμω με τα πόδια τεντωμένα και ελαφρά ανοιγμένα. Ακουμπήστε πάνω στα δυο σας χέρια κατά τρόπο που οι ώμοι σας να έλθουν όσο γίνεται πιο πίσω.

Γύρετε το κεφάλι σας προς τα πίσω και εισπνεύστε βαθιά, προσπαθώντας μ' όλες σας τις δυνάμεις να λυγίζετε τη μέση σας προς τα πίσω. Δεν θα το κατορθώσετε αφού είσθε καθισμένη και οι ώμοι σας είναι πίσω λόγω της θέσεως των χεριών σας. Οι μύς της πλάτης σας όμως θα προσπαθήσουν να επιμηκύνουν τη σπονδυλική σας στήλη, χωρίς η μέση σας πίσω να σχηματίζει τόξο.

Εκπνεύστε κατόπι φέρνοντας το κεφάλι σας μπροστά. Επαναλάβετε αυτή την άσκηση δέκα φορές συνέχεια.

συν πράγματι στα διάφορα μέρη της πλάτης τη γραμμή που είναι αναγκαία στην όμορφη της. Οι ασκήσεις αυτές είναι εκείνες που δίνουμε στην πλαϊνή σελίδα.

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΣΤΡΩΜΑ ΛΙΠΟΥΣ...

Οι τρεις αυτές ασκήσεις θα επιμηκύνουν τη σπονδυλική σας στήλη και θα περιορίσουν το μικρό στρώμα του λίπους που συνήθως καλύπτει την πλάτη. Μία τέλεια πλάτη δεν πρέπει να είναι ούτε πολύ χοντρή ούτε πολύ αδύνατη. Πρέπει να έχει πάντα ένα λεπτό στρώμα λίπους. Το στρώμα όμως αυτό να είναι παντού το ίδιο και να μη σχηματίζει εδώ κι' εκεί μικρά έξογκώματα.

Αν κάνετε τακτικά τις ασκήσεις που σας υποδεικνύουμε, θα φθάσετε σύντομα σ' ευχάριστο αποτέλεσμα. Για να γυμνάσετε και τους μύς της πλάτης, μπορείτε να κάνετε τη δεύτερη ά-

σκηση κρατώντας σε κάθε χέρι ένα βαρύ αντικείμενο.

Μαζί με τη γυμναστική, το καλύτερο μέσο για να όμορφήνετε την πλάτη σας, είναι το άφθονο και φθινό νερό.

Μία αναγνώστριά μας μας γράφει:

«Όταν ήμουν μικρή, είχα στρογγυλή πλάτη και ποτέ δεν στεκόμουν ίσια. Ο πατέρας μου μου έπεβαλε κάθε πρωί να ρίχνω μ' ένα σφουγγάρι κρύο νερό, πρώτα πάνω απ' τον δεξιό μου ώμο, κατόπι πάνω απ' τον αριστερό και τέλος στη μέση της πλάτης. Η απλή αυτή καθημερινή άσκηση με ανάγκασε να κρατώ ίσια την πλάτη μου, όχι μονάχα την ώρα που πλενόμουν, αλλά και κατά τη διάρκεια της ημέρας».

Οι αναγνώστριές μας δεν έχουν παρὰ να τη δοκιμάσουν. Είναι πολύ απλή άσκηση. Κι' αν δεν αντέχουν το κρύο νερό, ας σκεφθούν πως για την όμορφη καμμία θυσία δεν είναι μεγάλη.

ΕΧΕΤΕ ΦΙΛΕΣ, ΕΧΕΤΕ ΠΛΟΥΤΟ

«Η φίλια μοιάζει με τα καπνάρια δεν-τρα, που φέρουν λουλούδια και καρπούς μαζί». ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΕ ΝΤΕ ΣΑΙΝ-ΠΙΕΡ

Ανθρώπινη καρδιά που δεν την εθέρι-μανε η ακτίνα της φιλίας, δεν είναι και καρδιά. Στη στεγνή της πέτρα δεν δρο-σοσκάει ποτέ της τρυφερότητας και της μεγάλης αγάπης ο κρουνός.

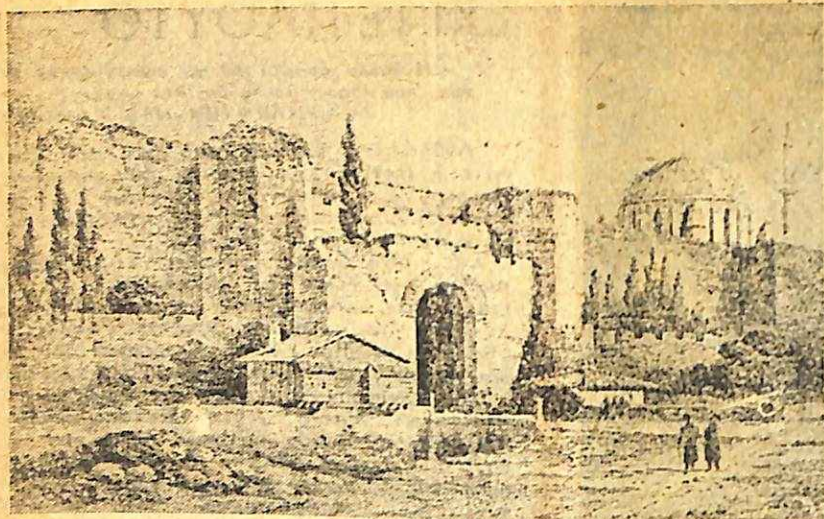
Μα πόση δροσιά κλείνει, τί θησαυρός καλωσύνης είναι η καρδιά που αναλάν-νεται για κείνους που αγαπά. Κι' ανα-λάνεται πραγματικά μονάχα όποιος αι-σθάνεται φιλία. Αυτή αρωματίζει τον έρωτα και τον κάνει, από μία απλή διο-λογική λειτουργία, αίσθημα βαθύ κι' α-ληθινό κι' ωραίο. Αυτή εμπνέει ηρώικες πράξεις, ευγενικά κατορθώματα και κεί-νη την τρυφερή στοργή, που φανερώνεται κάθε μέρα, κάθε ώρα, με χίλιες δυο α-σημαντικές λεπτομέρειες, που αποκτούν σημαντική αξία. Ο Χριστός έπλεξε το μεγαλύτερο εγκώμιο στη φιλία: «μει-ζονα ταύτης αγάπης ο κόσμος ούκ οίδε, ίνα τις την ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ».

Να τόσο, όπως όλα τα αξιόλογα πάλ-νω στη γῆ, χρειάζεται και η φίλια προσπάθεια για να καλλιεργηθῇ και να διατηρηθῇ. Η προκατάληψη, ο εγωισμός, η ψυχρότητα είναι οι μεγαλύτεροι ἐχθροί της. Κι' ακόμα πιο πολύ και πάνω απ' όλους τους άλλους της ἐχθρούς, ο φανε-ρώτερος είναι το ατομικό συμφέρο. Η φίλια δε συμβιβάζεται με την υστεροβου-λία, ούτε όμως και με την απαιτητικό-τητα. Ο καλὸς φίλος νοιάζεται να δίνει, όχι να παίρνει. Είναι ευτυχισμένος όταν μοιράζεται τις καλές και τις κακές στι-γμές του φίλου του.

Ο καλὸς φίλος είναι γελαστός, εὐ-γενικός και ειλικρινής. «Όποιος ὀρθῇ φιλο, ὀρθῇ θησαυρό», λέει και η παλιά σοφία της Γραφῆς. Γιατί ἀρκεί πολλές φορές και η απλή του παρουσία για να μαλακώσῃ ο πόνος, να χαθῇ ἡ νὰ ἐλατ-τωθῇ ἡ πίκρα, νὰ γίνῃ διπλάσια ἡ χα-ρά. Εὐθυμία χωρίς φίλους δεν ὑπάρχει.

ΟΙ 24 ΕΝΤΟΛΕΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ

1. Μὴν εἰσθε μονόχωνοι.
2. Μὴ δυσπιστῆτε χωρίς λόγο.
3. Μὴν ἔχετε προκαταλήψεις.
4. Μὴν κάνετε πολὺ συχνές ἐπισκέ-ψεις. Θὰ γίνετε βαρετὴ.
5. Μὴ λέτε πάντα τὴ γνώμη σας γιὰ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων.
7. Μὴν ἀνοίγετε μονότονα τὰ ἴδια θέ-ματα γιὰ συζήτησι.
8. Καλλιεργῆτε τὴ μνήμη σας. Φρον-τίζετε νὰ θυμώσατε τὰ ὀνόματα τῶν γνωστῶν σας.
9. Μάθετε νὰ προσέχετε τί λένε οἱ ἄλλοι.
10. Μάθετε νὰ χαμογελάτε.
11. Δείχνετε πὺς οἱ φίλες σας δὲ σας ἐνοχλοῦν καὶ ὅταν ἀκόμη ἔχετε δου-λειά.
12. Νὰ εἰσθε ἀπλές.
13. Νὰ ἀφίνετε ἔδαφος γιὰ νὰ δια-κρίνωνται καὶ οἱ ἄλλες.
14. Νὰ ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τίς φίλες σας χωρίς ἀδιακρίσια.
15. Ἀποφεύγετε τίς ἐκδουλεύσεις.
16. Νὰ μὴν ὑποκύπτετε χωρίς λόγο, ὅταν ἡ γνώμη σας εἶναι ἀντίθετη.
17. Νὰ δέχεσθε εὐκόλα τὰ ἀπρόοπτα.
18. Νὰ περιποιήσθε τίς φίλες σας, προσφέροντάς τους κάτι καλὸ δικό σας.
19. Μάθετε νὰ δανείζετε πότε-πότε.
20. Μὴν κάνετε ποτὲ ἐπικρίσεις γιὰ πρόσωπα ποὺ ἀπουσιάζουν.
21. Ἐπισκέπτεσθε τακτικά τοὺς φί-λους σας.
22. Ἀλληλογραφεῖτε μαζί τους.
23. Στις ἐορτές στέλνετε μιά κάρτα, ἓνα δωράκι, λίγα λουλούδια.
24. Καὶ μιά τελευταία, ἀλλὰ ὅχι λι-γώτερο σημαντικὴ συμβουλή: Μὴ βλέ-πετε τίς φίλες σας κάθε μέρα. Ἡ φιλία σας διατρέχει τὸν κίνδυνο νὰ ξεφτίσι.

ΠΩΣ ΠΑΡΩΗΚΕ Η ΠΟΛΗ

Η 29 Μαΐου 1453 είναι ένας μεγάλος σταθμός στην παγκόσμια ιστορία. Την ημέρα αυτή έπεσε η Πόλη, η πρωτεύουσα του Βυζαντίου, που ήταν το μεγαλύτερο κράτος του Μεσαίωνα και είχε πίσω του χιλιάδες έτών ιστορία. Έτσι ο Έλληνας σιμάς που σημείωσε μεγάλη δόξα, μέσα στα χρόνια αυτά, υποδουλώθηκε στους Τούρκους που, επί τετρακόσια χρόνια κρατούσαν τη Βαλκανική και την Ασία στα χέρια τους και στους πρώτους αιώνες απειλάσανε και την Ευρώπη ακόμα.

Ήταν φυσικό λοιπόν όταν οι ηρωικοί υπερασπιστές της μεγάλης και ξεκουστής πρωτεύουσας του Βυζαντίου γονάτισαν, γιατί η Δύσις δεν τους έδωσε τη βοήθεια που περίμεναν, οι χριστιανικοί λαοί να δεχτούν το πέσιμο της Πόλης απ' τους Γούρκους, να θέλουν Θεο από τις πολλές αμαρτίες των Ρωμαίων. Και σχηματίσαν την αντίληψη αυτή γιατί πολλές φορές και άλλοι έχθροι ("Αραβες, Πέρσες, Σλάβοι) φθάνανε απ' έξω από την πρωτεύουσα αλλά δε υπέρεσαν να πάρουν το κάστρο της και να μπουν μέσα. Τώρα η τύχη άλλαξε. Η Πόλη, που την έθαυμαζαν οι Ευρωπαίοι και οι Άσιάτες, που είχε αναπτύξει μεγάλο εμπόριο, που ήταν το κέντρο της Χριστιανικής Ορθοδοξίας, που το περίκαμπρο μνημείο της η Αγία Σοφία προκαλούσε τη συγκίνηση και έπισκέπτετε χριστιανούς, έπεσε, σκλαβώθηκε.

Κι' όμως βρίσκονταν σε θέσι στρατηγική, κατά το λαϊκό πούτη, που θρήνησε το χαμό της:

«Η Πόλις ήταν το σποθί, η Πόλις (το κοντάρι), η Πόλις ήταν το κλειδί της Ρωμίας (νίας της), κ' εκλειδωνε κ' εσφάλινε όλην την (Ρωμανίαν), κ' όλον το Άρχιπέλαγος έσφικτο» (κλειδωνέν τον).

Είν' αλήθεια πως οι στρατιώτες του Παλαιολόγου πολέμησαν σάν λιοντάρια πάνω στο κάστρο και κοντά δυο μήνες

δεν άφησαν τους Τούρκους να πλησιάσουν. Πέντε χιλιάδες χριστιανοί υπερασπιστές πολέμουσαν με διακόσιες χιλιάδες Άσιάτες. Ήταν αφάνταστος ο ηρωϊσμός των όλγων εκείνων μαχητών που υπερασπιζανε όχι μόνο την πρωτεύουσα του χριστιανισμού, αλλά και την τιμή του Έλληνισμού. Είχαν μείνει μόνοι. Οι δυτικοί δεν τους έστειλαν τη βοήθεια που τους υποσχέθηκαν. Και το χειρότερο, υπήρχαν ανάμεσά τους και μερικοί που φανερά λέγανε: «Καλύτερα να ιδούμε μέσα στην Πόλη τουρκικό σαρίκι παρά τους Λατίνους». Μπορεί να είχαν δίκιο να μισούν τους Λατίνους, μα σε τέτοιες ώρες και σε τέτοιες στιγμές το καθήκον του κάθε πατριώτη είναι να υπερασπίση την πατρίδα του. Μερικοί μέσα στο Βυζάντιο δεν έκαναν το χρέος τους. Ο πολυς λαός όμως έχυσε το αίμα του και με τον ηρωϊσμό του έκανε το Σουλτάνο να φριχάει από το κακό του. Ο Έλληνας αυτοκράτορ Παλαιολόγος στάθηκε ο προμαχός της Έλληνικής Έλευθερίας.

Κι' όταν ο Σουλτάνος τον κάλεσε να παραδοθή με τιμές και να πάρη τα πλούτη του και να πάη όπου θέλει, ο Κωνσταντίνος σάν άλλος Λεωνίδας, απάντησε: «Θά μείνω να υπερασπίσω την πατρίδα μου και την τιμή της. Δεν σου παραδίδω την Πόλην. Οι Έλληνες έχουν ιστορία και την ιστορία τους θα την τιμήσω με το αίμα μου...».

Το είπε και τόκαμε. Μα οι Τούρκοι ήταν πολλοί. Ρίχνονταν μέσα-νύχτα πάνω στα τείχη, αν και τους θείριζαν τα ντουφέκια των Ελλήνων, αυτοί δεν γύριζαν πίσω. Απ' τις πολλές φορές όμως κατάφεραν να ανοίξουν μία πόρτα του κάστρου και πέρασαν μέσα. Ίσως να την άνοιξε καίνας προδότης. Ποιος ξέρει! Το γεγονός αυτό μένει σκοτεινό... Ο Παλαιολόγος και πάλι δεν τ' άχνει. Καβάλα στ' αλόγο του τρέχει εκεί που ήταν ο κίνδυνος, με το σπαθί στο χέρι κόβει κεφάλια Τούρκων. Η φωνική μάχη δάσταξε ώρες. Και όταν ο Έλληνας Βασιλιάς πέφτει από βόλι έχθρικό,

μόνο τότε οι Τούρκοι κέρδισαν τη μάχη. Μπαίνουν χιλιάδες μέσα στην Πόλη και αρχίζει η σφαγή. Η Αγία Σοφία, το μεγάλο και λαμπρό μνημείο της Χριστιανισμού γεμίζει από γυναικόπαιδα. Άλλά οι έχθροι σπάζουν την πόρτα. Σφάζουν και σκλαβώνουν. Χιλιάδες των χιλιάδων ήταν τα πτώματα και άλλοι τόσοι οι σκλάβοι.

Η λαϊκή Μούσα του καιρού εκείνου περιγράφει έτσι τη συμφορά που βρήκε τους Έλληνες: «Εκείν' ή μέρα σκοτεινή, άστραπο-

(καμένη, της Τρίτης της άσβολερής, της μου- (ρογελασμένης, έχασε ή μάνα το παιδί και το παιδί (την μάνα, και των κυράδων τα παιδιά ύπν' ά- (σβολωμένα δερμέν' από τον σφόνδυλα όλ' όλου- (σοβεμένα, με την τρομάραν την πολλήν, με θρή- (νησιν καρδίας. Τρέμουν ως φυλλοκόλονον έστραχη- (λημένα. γυνά, χωρίς πονέμισον, εξαγκανα (δεμένα...».

Βούτζει η Άνατολή και η Δύσις από τους θρήνους.

Μά όταν πέρασε καιρός σταμάτησαν. Τό Έθνος δεν έκλαιε πιά τη συμφορά του. Πονούσε, υπέφερε αλλά και έλπιζε. Η έδοξη ιστορία του το έδινε έλπίδες και θάρρος. «Ο,τι έγινε, έγινε. Φθάνουν τα κλάματα, λέγανε. Η ψυχολογία της απελπισίας σιγά-σιγά αντικαταστάθηκε από την ψυχολογία της έθνικής αντίστασης».

Έτσι οι Έλληνες έλεγαν ο ένας στον άλλον:

«Πάλε με χρόνια με καιρούς πάλε δική μας θάνασις».

Και δεν είχαν άδικο να έλπιζον. Όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, ο νεοελληνικός έθνικισμός φούντωσε. Οι ραγιαδες άρχισαν να σπάζουν τις αλυσίδες της σκλαβιάς τους.

Η 29 Μαΐου 1453 δεν ξεχάστηκε. Πέρασαν τετρακόσια χρόνια μαύρης σκλαβιάς, αλλά ήλθε το πλήρωμα του χρόνου. Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, στάθηκε ο έμπνευστής της σκλαβωμένης ελληνικής φυλής. Υπάρχουν όμως και άλλοι θούλοι γύρω στο Μαρμαρωμένο Βασιλιά. Τις οίδε, μπορεί κι' αυτοί να έπαληθύνουν...

«ΑΥΤΟΠΡΟΑΙΡΕΤΩΣ ΑΠΟΘΑΝΟΥΜΕΝ»

1453... Ο Σουλτάνος Μωάμεθ, αφού καταπάτησε τα έδάφη της άπέραντης Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, πολιορκούσε στενά, από ξηράς και θαλάσσης, την Πόλη. Έξω από τα τείχη της Βασιλεύουσας ο Μωάμεθ αφού έτοιμάστηκε για την τελική επίθεση και έβωσε την Πόλη με άπειρο στρατό και καράβια, ζήτησε απ' τον Αυτοκράτορα να του παραδώση την πρωτεύουσα.

Η απάντησι του τελευταίου βυζαντινού αυτοκράτορα ήταν αυτή:

«Το δέ την Πόλιν σοι δοῦναι οὐτ' έμόν έστιν οὐτ' άλλου τών κατοικούντων έν ταύτη κοινή γάρ γνώμη πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και οὐ φεισόμεθα της ζωής ήμών.

Η κορυφή

ΤΗΣ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
GOUGEROT

συνιστά άνεπιφυλάκτως
τά καλλυντικά ΡΗΥΛΛΙΣ
(CRÈME - NEIGE - MOUSSE
PERLE) ως τὰ μόνα ωφέλι-
μα και ευεργετικά διά
την επιδερμίδα.

Είνε τὰ μόνα καλλυντικά,
πού φρεσκάρουν άσφαλώς
την επιδερμίδα, τονώνουν
τους ιστούς και της δι-
δουν μιά ζωτικότητα και
άπαλότητα νεανική.

Η άνωτερότης των απο-
τελεσμάτων από την χρή-
σι των ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΡΗΥΛΛΙΣ είναι μία διαρκής
άποκώλυσις.

CRÈME - NEIGE
MOUSSE - PERLE
Ρηυλλίς

ΕΤΣΙ
ΑΝΑΚΟΥΦΙΖΕΤΕ
ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ

Αισθάνεσθε άμέσως ξεκούραση
βουτώντας τα κουρασμένα πόδια
σας μέσα σ' ένα ποδόλουτρο από
ΣΑΛΤΡΑΤ ΡΟΝΤΕΛ (άλατα
έπιστημονικώς υπολογισμένα
και αποτελεσματικά). Το όξυγα-
νούχο αυτό ποδόλουτρο διώχνει
τά βασάνά σας, ξεκουράζει τα
πόδια σας και τα κάνει έλαφρά.
Απόψε ένα ποδόλουτρο με
ΣΑΛΤΡΑΤ ΡΟΝΤΕΛ. Αύριο
ή ζωή θα είναι ωραία. Πωλείται
εις όλα τα Φαρμακεία.

ΔΥΟ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ

1) Μπολερό

ΥΛΙΚΑ. 150 γραμ. ή 50
δράμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ —
BIBIPIE χρώμ. μπλε-μαρέν
και άλλο τόσο της ίδιας ποιό-
τητας άσπρο: Βελόνες Νο 2½
70 έκατ. έξτρα-φόρ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ :
Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βε-
λόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 6½ έκατ.
20 βελόνες = 5½ έκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Το μπολερό πλέκεται καθέ-
τως. Οι ρίγες θα σχηματίζον-
ται με 12 βελόνες άσπρο μαλλί και
12 βελόνες με μπλε-μαρέν μαλ-
λι με ζέρσευ.

ΔΕΞΙΑ ΠΛΕΥΡΑ. Θ' αρχίσε-
τε από το νανίκι, το οποίο θα
έχη στην αρχή 8 βελόνες με ά-
σπρο μαλλί και κατόπιν θα συ-
νεχίσετε να σχηματίζετε τις ρί-
γες κανονικά με 12 βελόνες
μπλε και 12 βελόνες άσπρες.

Βάζετε 3π με άσπρο μαλλί.
Στη δεξιά μεριά της βελόνας
θα βάζετε κάθε δεύτερη βελόνα:
2π μία φορά και 3π σε μία φο-
ρά. Θα έπαυλάβετε αυτήν την
σειρά των άνοιγμάτων 7 φορές
άκόμη. Κατόπιν πλέξετε 6 βε-
λόνες ίσια και εναλλάξ θα βάζετε
κάθε 4 βελόνες 1π (2 φορές)
και κάθε δεύτερη βελόνα 1π (4
φορές). 2π (2 φορές) και 23π
σε μία φορά. Συνεχίστε σ' αυ-
τήν τη μεριά ίσια έως το τέλος
του πλεκτού. Ταυτοχρόνως και
από την άρχή στην άριστερή
μεριά της βελόνας θα βάζετε
κάθε δεύτερη βελόνα: 1π μία
φορά και 2π σε μία φορά. Θα

έπαυλάβετε αυτήν την σειρά
των άνοιγμάτων 14 φορές άκό-
μη. Συνεχίστε να βάζετε κάθε
δευτέρα βελόνα 1π (10 φορές).
Κατόπιν 1π και κάθε 4 βελό-
νες 1π (5 φορές). Πλέξετε 24
βελόνες ίσια και κλείστε τους
πόντους. Πλέξετε τ' άριστερό
μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο
ζυτκρυστό.

ΠΛΑΤΗ

Θ' αρχίσετε κατά τον ίδιο
τρόπο όπως και για το μπρο-
στινό και θα πλέξετε άκριβώς
το ίδιο έως το τέλος της 5ης ρί-
γας με το μπλε μαλλί. Κατόπιν
θα κλείνετε στην μεριά του ώ-
μου κάθε 4 βελόνες 1π (3 φο-
ρές). Πλέξετε 6 βελόνες ίσια
συνεχίζοντάς να σχηματίζετε τις
ρίγες. Έχετε πλέξει τη μισή
πλάτη. Συνεχίστε την άλλη μι-
τή πλάτη ά τικρυστή.

ΦΑΣΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ ΠΛΑ-
ΤΗΣ. Βάλετε 12π με μπλε
μαλλί. Κάθε δεύτερη βελόνα θα
βάζετε σε κάθε μεριά: 6π, 3π,
2π (4 φορές). Κατόπιν θα κλεί-
νετε σε κάθε μεριά 1π κάθε
δευτέρα βελόνα (5 φορές). Ταυ-
τοχρόνως και στην 14π βελόνα
3π την άρχή κλείσετε στο μέ-
σον 12π. Η κάθε πλευρά θα
πλεχθεί χωρτά, συνεχίζοντας
τά υπόλοιπα κλεισίματα πού
αναφέραμε πού πάνω και κλεί-
νοντας στη μεριά του ντεκολτέ
κάθε δεύτερη βελόνα: 6π, 4π,
2π. Πλέξετε και την άλλη μεριά
ζυτκρυστή.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε το πλεκτό σας
με νωπό πανί. Ράψτε την φα-
σα του ντεκολτέ στο έσωτερικό

μέρος του ντεκολτέ της πλάτης.
Διπλώσατε στο κάθε μπροστινό
την 5η ρίγα με το μπλε μαλλί,
για να σχηματίσετε τις μόν-
στρες. Ράψτε τις κουσά του
μακρούς. Ράψτε τους ώμους
και τις πλαινές ραφές. Στερεώ-
στε τους ώμους με το έξτρα-
φόρ. Γυρίστε στα μανίκια ένα
μικρό στρφαματάκι 2 έκατ.
και στο κάτω μέρος του μπολε-
ρού ένα στρίφωμα 4 έκατ.

2) Για την ήλιοθεραπεία ή για το βράδυ σε χορό

ΥΛΙΚΑ: 100 γραμ. ή 33
δράμ. μαλλί της ίδιας ποιότη-
τος του μπολερού, χρώματος
μπλε-μαρέν και 50 γραμ. ή 16
δράμ. άσπρο: Βελόνες Νο 2½
και Νο 2: 15 έκατ. λάστιχο:
70 έκατ. έξτρα-φόρ: 2 κοκκά-
λινες υπανέλες 27 έκατ. μά-
κρος και 2 υπανέλες 6½ έκατ.
μάκρος.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:
Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή 1 βε-
λόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+1π
= 1π καλή, 1π ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 6½ έκατ.
20 βελόνες = 5½ έκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 114π με μπλε μαλλί
στις βελόνες Νο 2. Πλέξετε 8
έκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν
συνεχίστε με τις βελόνες Νο
2½ ζέρσευ με το άσπρο μαλλί,
σχηματίζοντας τις ρίγες με 12
βελόνες άσπρο μαλλί και 12
βελόνες μπλε μαλλί. Κάθε 8 βε-
λόνες θα βάζετε 1π σε κάθε με-
ριά (10 φορές). Κατόπιν συνε-
χίστε ίσια, έως ότου πλέξετε
και την 7η ρίγα, η οποία θα
είναι άσπρη. Δεν θα υπολογί-
σετε στο μέτρομα το λάστιχο
ως ρίγα. Σε αυτό το το ύψος θα
κλείσετε σε κάθε μεριά κάθε
δευτέρα βελόνα: 5π (4 φορές),
6π (2 φορές). Κατόπιν συνεχι-
στε μόνον με το μπλε μαλλί,
για να σχηματίσετε το στρίφω-
μα κατά τον έξης τρόπο: Κά-
θε δεύτερη βελόνα θα βάζετε σε
κάθε μεριά 6π (2 φορές), 5π
(4 φορές). Ταυτοχρόνως θα
σχηματίσετε δύο πένες του
στήθους κατά τον έξης τρόπο:

Στην 7η βελόνα της 7ης ρίγας
πλέξετε 36π της δεξιάς μεριάς
της βελόνας και περάσετε τους
υπόλοιπους σε μία παραμύνα
και αφήστε τους να περιμένουν.
Στη μεριά που χωρίσατε τους
πόντους (4ιστερή μεριά της
βελόνας) θα κλείνετε 1π κάθε 4
βελόνες (4 φορές). Κατόπιν θα
βάζετε 1π κάθε 4 βελόνες στην
ίδια μεριά (3 φορές). Ταυτο-
χρόνως θα κάνετε τα στενέματα
στην δεξιά μεριά πού αναφέ-
ρουμε πιο πάνω. Πλέξετε και
τους 36π της άριστερης μεριάς
κατά τον ίδιο τρόπο. Κατόπιν
πλέξετε τους μεσαίους πόντους
κάνοντας τα ίδια στενέματα και
άνοιγματα όπως προηγουμένως
στις δύο άκρες της βελόνας.
Κατόπιν πλέξτε όλους τους
πόντους συνιίζοντας όπως σας
έχουμε υποδείξει έως ότου κά-
νετε και το τελευταίο άνοιγμα
πτά δύο άκρα. Κλείστε τους
πόντους σε μία φορά.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 100π με μπλε μαλλί
στις βελόνες Νο 2. Πλέξετε 8
έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχί-
στε το πλέξιμο με τις βελόνες
Νο 2½ σχηματίζοντας τις ρί-
γες.

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

Η. Τ., Κέρκυρα: Σας άπαντώ
ιδιαιτέρως.

«ΕΥΕΛΙΝΑ» Η.: — Σιγά-σιγά
και χωρίς να το θέλετε φεύγετε
από την ενεργό ζωή και θγαίνετε
ιόνη σας στο περιθώριο. Σ' αυτό
συμβάλλουν και έχουν δόλοκληρη την
ευθύνη αυτές οι έσωτερικές φωνές,
πού σας τυραννούν, άλλα ταυτα,
χρόνως και σας κατευνάζουν. Αύ-
τες οι φωνές πού σεξ άκούτε, χω-
ρίς όμως και να είναι άνθρωπος
να τις φωνάζει, αποτελούν τις πε-
ρίφημες ακουστικές ψευ-
δαισιθήσεις. Οι φωνές πού
σας συνιστούν και σας παρωτρύ-
νουν να πεθάνετε ή να πέσετε στη
θάλασσα, μαζί με τη θορεία λυ-
πη, πού σας ήγκαλιάζει ύστερα ά-
πό κάθε πράξη σας σημαντική ή
ασημαντή, κίνουν έξαιρετικά έ-
πείγουσα και έπιτοκτική την ά-
ναγκή της εξέτασώς σας από τον
ψυχίατρο της έμπιστοσύνης σας.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΚΡΗΤΙΚΟ-
ΓΙΟΥΛΑ. Ήρακλειον Κρήτης: Σ-
την άρχή βέβαια παρουσιάστη-
καν τα νευρολογικά ένοχλήματα.
Κατόπιν όμως προσετέθησαν και
οι ιδέες, γιατί στο μεταξύ δεν έ-
καυατε καμιά θεραπεία. Πάντως
η σημερινή ψυχική κατάστασί σας
μπορεί μία γαρά να θεραπευθή.

Η' αφήσετε κατά μέρος όλες τις
σκέψεις γι' αυτόκτονία, να μη δια-
βάσετε έφημερίδες, πού περιγρά-
φουν τις αυτόκτονίες και τα έγ-
κλήματα και άμέσως να συμβου-
λευσθε τον ψυχίατρο για τον τρό-
πο της θεραπείας σας.

ΔΥΟ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΕΣ. Κα-
ιάρυτα: —Θά ώφελήθηκε με τον
δόδο Μπογκομύλετς πολύ, άρκεί να
είναι γνήσιος φέοσκος και καλά
διατηρημένος. Τέτοιους τώρα άπαρ-
χει.

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Γ. Ν.

1.: —Από τη μία μεριά οι άμοι-
βάδες ως και τριχομονάδες ά-
πο την άλλη μεριά τα κτυπήματα
και οι δυσκολίες της ζωής σας
έγονάτισαν το νευρικό σας σύστη-
μα. Τώρα πού άρχισαν να παρου-
σιάζονται και ψυχικά φαινόμενα
φοβίες και μελαγχολίες, καθώς
καταλαβαίνετε είναι άπαραίτητη
η εξέτασί σας από νευρολόγο.

Γριν όμως από τη νευρολογική έ-
ξέταση χρειάζεται προσδιορισμός
του βασικού μεταβολισμού.

ΑΛΦΑ-ΦΙ. Θεσλονίκη: —Για μία
αρώσσεια σας πού χρονολογείται
από δέκα έτη άχόνη, θεωρώ έγ-
κληματική άδιαφορία δική σας
και τού περιστάλλοντός σας το ότι
δεν καταφύγτε σε ειδικό νευρο-
λόγο. Από λίγα πού μου γρά-
φετε δεν μπορώ να δώλω συμπε-
ρασμα. Έχετε δε όπ' όμν σας,
πως ο χειρότερος ψυχίατρος όταν
υπάρ εξέταση, είναι πού καλός
από τον καλύτερο, πού δεν σας
έχει εξέτασει.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗ ΜΑΙΡΗ. Ένταύ-
θα: —Ο τρόπος της άνατροφής
κάτω από την άσχημη και διαρ-
κή παρακολούθησι και έπίβλεψή
της μητέρας σας, μαζί με τον ά-
τυχή και άταίριαστο γάμο σας,
έχουν εξαφανίσει τή σάηση της
αυτοπεποιθήσεως και σας έκαμαν
να μη είσαστε σίγουρη πιά στον
καύτο σας. Αυτό τή σάηση της
υπερότητας σας κάνει να κοκκινί-
ζετε παρά την ήλικία και να μη
ζείτε παρά την ήλικία και να μη
νοιώθετε άνετα σάν όλες τις άλ-
λες γυναίκες. Μία συντονισμένη
ψυχιατρική θεραπεία μαζί με
ψυχιατρική έξέταση πού άριστο-
τη τη δύσκολη θέση πού βρίσκα-
σθε.

Ι. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣ ΟΠΟΥΛΟΣ.

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

Αισιοδοξία καὶ ἀπαισιοδοξία

Ἀγαπητές μου φίλες,
Ξέρετε πώς κάθε ἄνθρωπος βλέπει τὴ ζωὴ μὲ ἓνα φακό; Ὁ ἄλλος μὲ τὸ φακό τῆς αἰσιοδοξίας κι' ἄλλος μὲ τὸ φακό τῆς ἀπαισιοδοξίας. Ἀνάλογα μὲ τὸ φακό πού θά διαλέξη θά δῇ καὶ τὴ ζωὴ, ἀνάλογα μὲ τὸ φακό πού θά κυττάξῃ θά σχηματίσῃ καὶ μίαν ἰδέα, μίαν εἰκόνα γιὰ τὸν κόσμον. Κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν εἰκόνα θά κριθῇ ἡ εὐτυχία του.

Κάθε χρώμα ἐκφράζει καὶ μίαν ψυχικὴ κατάστασι. Πότε ὁ φακὸς δείχνει τὴ ζωὴ ρόδινη καὶ πότε γκρίζα. Πότε λευκὴ καὶ πότε μαύρη. Ὁ λευκὸς φακὸς εἶναι ὁ φακὸς τῆς αἰσιοδοξίας. Ὁ γκρίζος τὸ ἀντίθετο. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ τὰ ἄκρα. Ὁ λευκὸς φακὸς γίνεταί ρόδινος. Δὲ θέλει νὰ βλέπῃ τὴν πραγματικότητά ὅπως εἶναι φωτεινὴ. Ἀλλὰ ἀγνοεῖ κάθε σκιά τῆς ἀσκήμια. Κι' ὅταν τύχῃ νὰ σκιαστῇ τὸ ρόδινο πέπλο, τότε ἀλλοίμονο. Τότε τοῦ φαίνονται ὅλα μαύρα καὶ πέφτει μέσα στὸ μύρο σκοτάδι τῆς ἀπελπισίας.

Μὴ φορέσετε ποτὲ τέτοιους φακούς, ἀγαπητές μου φίλες. Νὰ προτιμᾶτε τὸ λευκὸ φακό τῆς αἰσιοδοξίας πού δείχνει λαμπρὸ τὸ φῶς καὶ σκοτεῖν τὸ σκοτάδι, πού δὲν διαστρέφει τὴν πραγματικότητά καὶ δὲν σὰς ἐπιφυλάσσει δυσάρεστες ἐκπλήξεις. Κι' αὐτὸ δὲν ἰσχύει μονάχα στὴν ἀπλή, τὴν καθημερινὴ ζωὴ. Ἰσχύει γιὰ ὅλα τὰ θαυτοῦρα αἰσθημάτων πού τὴν συγκλονίζουν, γιὰ τὸν ἔρωτα, γιὰ τὸ γάμο, γιὰ τὰ παιδιά, γιὰ τὴν εὐτυχία.

ΜΥΡΤΩ

καλύτεροι σύμβουλοι σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα.

ΝΙΝΑ ΧΑΣΑΠΗ. Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ καλὰ λόγια. Διάβασε τὴν ἀπάντησί στὴ σχετικὴ στήλῃ τῆς μόδας.

Α.Τ. — Κιλίκι. Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Γιὰ τὴν Σχολὴ πού ρωτᾷς ν' ἀπευθυνθῇς ἀπ' εὐθείας στὸ ΠΙΚΠΑ στὴν Διεύθυνσι Μητροπόλεως, Ἱπποκράτους 5 καὶ στὴ Σχολὴ Ἑπισκεπτῶν Ἀδελφῶν, ὁδὸς Λαμπάκου 7, Ἀθῆναι. Ὅσον ἀφορᾷ τὴ Σχολὴ Μαιῶν, ν' ἀποτοῦθῃς

στὴ Σχολὴ πού λειτουργεῖ στὸ Δημόσιο Μαιωτήριον.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη σου, καλὴ μου φίλη. Ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ ὅμως πῶς δὲν πρέπει νὰ παίρνῃς ἔτσι τραγικὰ τὸ ζήτημα. Πρὶν ἀπ' ὅλα δὲν εἶσαι ὑποχρεωμένη νὰ δεχθῇς προκαταβολικά. Ἀλλὰ τί ἔχεις νὰ χάσῃς πού θά τὸν γνωρίσῃς; Πολλὲς φορές τὰ συνοικέσια ἐπιτυγχάνουν καλύτερα ἀπὸ τὸ γάμο ἐξ ἔρωτος. Μὰ πῶς θά παρῶ ἄνδρα κάποιον πού δὲν ἀγαπᾷ; Θα ρωτήσῃς. Πού τὸ ἔχεις πῶς δὲν θά τὸν ἀγαπήσῃς; Μὴν ἀποκρούεις λοιπὸν κάτι πού μπορεῖ νὰ σοῦ χρηρίσῃ τὴν εὐτυχία, ἂν θέλῃς βεβαίως νὰ φτιάξῃς οἰκογένεια.

ΜΥΡΤΩ

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

Καν ΝΙΝΕΪΤΑ. Χίος. — Νομίζω πῶς γιὰ νὰ φορέσετε τὴ μπλούζα σας τώρα τὸ καλοκαίρι, δὲν χρειάζονται μανίκια. Ἐάν ὅμως τὰ θέλετε, ὅπως ὁποῖοτε θὰ σὰς συνιῶσιν τριαντά κάρ. Ἡ γκρό φούστα εἶναι δὲ χρειάζεται. Ἡ δανιελὲ μπλουζίτσα σὲ περιπτώσει πού θά γίνῃ νεκροτέ. ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι θὰ εἶναι κάτι σὰν θραυθὴν τουαλέτα. Μὲ γιακάδακι κλειστό καὶ δίχως μοιρία, εἶναι πιὸ νεανικὴ καὶ πιὸ πρακτικὴ.

Γιὰ ντ-πιέες ὑπάρχουν ὠραϊότατα σαντοῦγκ καὶ ἀλπαγκά. Μπορεῖτε νὰ διαλέξετε σὲ χρώμα μπλε-μαριν, κόκκινον τῆς φωτίας, κίτρινον πάλι, κ' ἐκεῖνον πού μοιάζει μὲ ψιμένον μῆλον.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ Κ. — Τὸ ἀλπαγκά πού ἐσκέλετε ἔχει ὠραῖο καὶ μοντέρνον χρώμα, ἐπίσης τὸ ροζ λιγὸ καὶ ἰὸ ζαχαρὶ. Διαλέξετε ἄφοβα ἐκεῖνον πού θά δώσῃ λάμψιν στὴν ἐπιδερμίδα σας, γιατί, ὅπως θὰ ξεῦρετε, ἓνα ροζ μπορεῖ νὰ πηγαίῃ ὅλην μίαν καστανή, νὰ μὴν πηγαίῃ ὅμως σὲ μίαν ἄλλη. Ἐτοῖ ἐγὼ σὰν λέω ὅτι αὐτὰ εἶναι χρώματα τῆς μόδας, δὲν σὰς συμβουλεύω ὅμως. Ἐκ τοῦ μακροῦ ἐν γὰρ ἀγοράσεις, προσοτὸ ρίξετε τὸ ὄφρασμα ἐπ' αὐτὰ καὶ θεβαιώθητε ἂν σὰς ἐλπίσῃ ἀπόλυτα. Τὰ ροδάκινα εἶναι ἐπίσης μοντέρνα. Τὸ

ζέρεσθ' ὅσον ἐάν εἶναι μεταξὺ καὶ σὰς πηγαίνον τὰ κλῆς, ρίξτε μίαν ματιά στὸ 53 τεῦχος μᾶς στὴ σελίδα 17 ἔχει ἓνα ὠραῖοτατο ἐμπριμὲ σὲ ἐντελὴς καινούργια γραμμή. Ἐάν τὸ θέλετε στενὸ, μὴν παραλείψετε νὰ τὸ γαρνίσετε μὲ δύο λοζὰ πανῶ. Τὸ κορσὰς ἐφαρμοστὸ κρουαζέ, τὰ μοιρία κιντὰ κιμονὸ καὶ τὸ νεκροτέ μεγὰλο ἢ ἐντελὴς κλειστό. Γιὰ τὸ ρ-γὲ σας ρίξτε μίαν ματιά στὸ τεῦχος 58 στὴ σελίδα 47. Ἐάν περισσέψῃ ὄφρασμα, κάμετε μπλουζέτες.

ΑΝΗΞΕΡΗ. — Μόνο σὲ χορὸ θραυθὸν δὲν μπορεῖτε νὰ τὸ φορέσετε. Ὅποιοιδήποτε ἄλλου μετὰ τίς ἐξτὸ ἀπογευμα.

ΝΙΝΑΝ ΧΑΣΑΠΗ. — Ἀφοῦ δὲν προτιμᾶτε τὴν κλῆς φόρμα, φτιάξετε τὸν ταφτά σας μὲ τάνια χαμηλὴ, κάτω ἀπὸ τὴ μέση δηλαδὴ, καὶ τὴ φούστα μὲ σοῦδες. Ἡ φτιάξετε τὴ φούστα σκέτῃ μὲ δύο συσσωτὰ πανὶ στὰ πλάγια, πού εἶναι πάρα πολὺ στὴ μόδα. Ἰσως ἀκόμη νὰ σὰς ἐξυπηρετήσῃ μίαν φούστα μὲ φάλλα. Στὸ περιοδικὸ μας δημοσιεύσαμε πολὺ ὠραῖα ἐμπριμὲ φορέματα καὶ πιστεύουμε πῶς θὰ σὰς ἐξυπηρετήσουν. Ὅσον γιὰ τὸ μαρκίν, ἔχετε ὑπ' ὄψιν πῶς τὸ κορτὸ κέντημα θά φορεθῇ καὶ ἐφέτος, δὲν εἶναι ὅμως πιὸ τῆς μόδας ὅπως καὶ πέρυσιν.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΠΑΝΤΑ

Β. ΑΗ. — Γράφετε καλὰ. Ἡ γλώσσα εἶναι στρωτὴ, χωρὶς μπλινμπλιν καὶ περιττὸ φρότο. Ἀκομα διακρίνῃ τὸ γράμμα σας καὶ μίαν χαμηλὴ λυρικὴ νότα. Ὡς τοσο, ἐκεῖ πού ὑστερεῖτε καταφώνως, εἶναι τὸ θέμα. Δὲν ὑπάρχει ὁρθός, οὔτε ἀρχιτεκτονικὴ διάρθρωσις (ἀρχι-μέση-τέλος). Καταναστεῖτε λοιπὸν, μίαν καὶ μπορεῖτε καὶ γράφετε μὲ κάνα θέμα σύγχρονον, γιατί αὐτὰ τὰ πεζογράφημα δὲν εἶναι ἐξαιρετικὸ εἶδος εἶναι καὶ ἐξαιρετικόν.

ΛΕ-ΛΑ. — Τὸ παραμυθάκι σας καλὸ καὶ θά δημοσιευθῇ. Τὸν ἀδισυντάκτικον μπορεῖτε νὰ τὸν ζητήσετε στὰ γραφεῖα καθημερινῶς ἐξ 8 μ. μ.

ΜΕΤΑΞΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΥ

Σαπφὼ καὶ Φάων

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΟΙΗΤΡΙ-
ΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΛΗΞΕ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ

Ἡ Σαπφῶ, ἡ δεκάτη Μούσα, εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος κι' ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα τῶν ἀνθρωπολόγων, πῶς ἡ γυναίκα δὲν ὑστερεῖ σὲ κανέναν τομέα τῆς κοινωνικῆς δράσεως. Στὴν πολιτικὴ, στὴν ἐπιστήμῃ καὶ στὴν ποίησι ἡ γυναίκα ἔχει διακριθῇ ὅσο κι' ὁ ἄνθρωπος. Καὶ μποροῦμε νὰ δεβαιώσουμε χωρὶς ὑπερβολῇ, πῶς ἡ λυρικὴ μεγαλοφυΐα τῆς Σαπφῶς δὲν ξεπεράστηκε ἀκόμη ἀπὸ κανέναν ἄντρα.

Στὰ 557 π.Χ. ἡ Σαπφῶ ἦταν 55 χρονῶν. Πρέπει νὰ τὴ φαντασθῶμε μελαχροινὴ, μικροκαμωμένη, μὲ πρόσωπον πολὺ περιποιημένο, ὥστε νὰ σκεπάζονταν τὰ σημάδια τῶν ἐτῶν. Ἐπὶ πλέον ἦταν στὸ ντυσίμῳ τῆς τόσο κοκέτα καί... παριζιάνια, τὰ ματρία τῆς τόσο φωτεινὰ καὶ τὸ χαμόγελό τῆς τόσο ζεστό, πού καταρθωνε νὰ φαίνεται κατὰ πολὺ μικρότερη ἀπ' ὅσο ἦταν.

Ἡ Σαπφῶ δὲν ἔκρυβε τὰ χρόνια τῆς. Εἶχε τὸ θάρρος τῆς ἡλικίας τῆς. Γιατὶ εἶχε φρόσμον τὸ πνεῦμα τῆς καὶ τὴν καρδιά τῆς κι' ἤξερε, πῶς ἡ γοητεία τῆς ὡς πενήντας δὲν ἦταν μικρότερη ἐκείνης πού εἶχε στὰ εἰκοσι τῆς χρόνια — τότε πού δὲν ἤξερε ἀκόμη τὸν κόσμον, ἐνῶ τώρα ἡ πείρα τῆς εἶχε κάνει σοφὴ στὸ ζήτημα τοῦ ἔρωτος.

Ἄλλοτε εἶχε μεγάλῃ ἰδέα γιὰ τὸν ἀριστοκρατισμὸ τῆς. Καὶ διάλεγε τίς φίλες τῆς μεταξὺ τοῦ καλοῦ κόσμου τῆς Μυτιλήνης. Τώρα πιά ἄρχισε νὰ γίνεται περισσότερο καταδεχτικὴ καὶ νὰ πλησιάζῃ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ, χωριάτες, ναυτικούς, ψαράδες καὶ νὰ κουδεντιάζῃ μαζί τους, ὅσες φορές τοὺς συναντοῦσε στοὺς περιπάτους τῆς: τοὺς ἐλαίινους καὶ στὶς ἀκρογολιές.

Αὐτὴν τὴν ἐποχὴ ὑπῆρχε ἓνας νεαρὸς δαρκάρης, πού λεγόταν Φάων καὶ πού μὲ τὸ καίκι του ἔκρινε τὴ συγκοινωνία Μυτιλήνης—Μίκρας—Ἀσίας. Ὁ Σουῖδας μᾶς πληροφορεῖ πῶς ὁ Φάων ἦταν πολὺ ὠραῖο παλληκάρι καὶ πῶς πλήθος γυναικὲς τῆς Μυτιλήνης τὸν ἐρωτεύονταν. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε, πῶς ἡ γυναίκα στὴ Μυτιλήνη δὲν ἦταν σὰν τὴ γυναίκα τῆς Ἀθήνας. Δὲν ἦταν κλεισμένη στὸ γυναικωνίτη, παρὰ ἐλεύθερη νὰ βγαίῃ καὶ νὰ πηγαίῃ ὅπου θέλει, νὰ δουλεύῃ, νὰ ψωνίζῃ καὶ νὰ πολιτεύεται. Ἐτοῖ ἐξηγεῖται, πῶς τὸ Φάων τὸν ἐρωτεύοντοσαν πολλὲς γυναῖκες τῆς Μυτιλήνης.

Ὁ Αἰλιανὸς μάλιστα μᾶς δίνει μίαν ἀκόμη πληροφορία γιὰ τὸ Φάων. Κάποιος ἀτυχὴς σύζυγος τὸν ἔπιασε μὲ τὴ νεαρή του σύζυγον ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ τὸν σκότωσε!

Τὸν Φάων αὐτὸν δὲν ξέρομε πῶς τὸν ἐγνώρισε ἡ πενήνταπεντάρα ποιήτρια. Πάντως ξέρομε, πῶς τὸν ἐρωτεύθηκε μὲ τόσο πάθος, πού τὸ τέλος σκοτώθηκε κι' αὐτόν.

Φυσικὰ γι' αὐτὸν τὸν ὠραῖο νέον ἡ Σαπφῶ ἔγραψε πολλὰ ποιήματα. Δυστυχῶς καμὲν δὲν σώθηκαν, ἐξὸν ἀπὸ μερικὰ συντρίμια στίχων, πού μποροῦμε νὰ τὰ θεωρήσουμε συνθεμένα γιὰ τὸν Φάων. Ὁ Σῆκω τὸ κεφάλι σου, ἀγαπημένε, κῦτταξέ με στὰ μοτρία καὶ δείξε μου τὴ χάρι τῶν ματιῶν σου... ἐμὲ περιφρονεῖς... ἐνὰ σ' ἐσφιγγα μέσα στὴν ἀγκαλιά μου, πολυαγαπημένε... Πάντως σ' αὐτὰ τὰ ποιήματα δὲν ἀναφέρεται τ' ὄνομα τοῦ Φάωνος.

Ἡ Σαπφῶ συναντοῦσε τὸν ἀγαπημένον της μέσα σὲ μίαν σπηλιά τῆς ἀκτῆς καὶ περνοῦσε στὴν ἀγκαλιά του ὅλη τὴ νύχτα μὲ τὸ τραγοῦδι τῶν ἀθονίων στὸ γύρω δάσος. Ὁ νεαρὸς κολακευόταν πού τὸν ἀγαποῦσε μίαν δοξασμένη ἀριστοκράτισσα. Καὶ τοῦ ἄρεσε ἡ μουσικὴ τῶν ποιημάτων τῆς. Δυστυχῶς γι' αὐτὴν αὐτὸς ὁ παράφορος

καὶ δυαλὸς ἔρωτας τῆς Σαπφῶς ἤλθε πολὺ ἀργά.

Ὁ ἀγαπημένος τῆς χόρτασε γρήγορα, ὅσο αὐτὴ δὲ χόρτασε ποτε. Ἡ φλόγα τῆς δὲν μπορούσε νὰ ξεσταίῃ αὐτὸν τὸν ἄντρα πού τὸν ἀγαποῦσε πολλὰς νεαρὲς γυναῖκες. Ἰσως ὁ ἀδερφὸς τῆς Σαπφῶς, ὁ Ἀσάρος, νὰ ἔμαθε τὸ μυστικὸ καὶ φοβήθηκε τὴν ξεμυαλισμένην ἀδερφή του, πῶς θά τὸν σκότωνε. Ἰσως, ἀκόμη, οἱ θαυμαστὲς καὶ φίλοι τῆς μεγάλης αὐτῆς

γυναῖκες, θέλοντας νὰ τὴ σώσουν ἀπὸ τὸν «ξεπεσμὸν» τῆς αὐτὸν κι' ἀπὸ τὴν καταλαγιά ὅλης τῆς Ἑλλάδας, πιάσανε τὸ Φάων καὶ τὸν συμβούλεψαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ νησί καὶ νὰ μὴν ξαναγυρίσῃ.

Ὑπῆρχε στὸ λιμάνι ἓνα καράδι φορτωμένο ἐμπορεύματα γιὰ τὴ Σικελία. Ὁ Φάων μπαρκαρίστηκε κρυφὰ σ' αὐτὸ τὸ καράδι χωρὶς ν' ἀποχαιρέτησῃ τὴ δυστυχισμένη του φίλη. Δὲν μποροῦμε νὰ τὸν κατηγορήσουμε γι' αὐτὴν τὴ φουγί. Ἰσως νὰ πίστευε κι' ὁ ἴδιος, πῶς γιὰ τὸ καλὸ τῆς τῆς ἐγκατέλειψε. Οἱ κατοπινὸι ὅμως κρίνανε ἀλλιῶς τὴ διαγωγή του. Τὴν κρίνανε ἐγκληματικὴ. Καὶ κυκλοφοροῦσε ἡ παροιμιᾶ ὅρασι: «Εἶναι ὠραῖος καὶ σκληρὸς σὰν τὸν Φάων».

★

Ὅταν ἡ Σαπφῶ ἔμαθε τὴν ἀναχώρησιν τοῦ καλοῦ τῆς, ἔμεινε ριζωμένη κι' ἀκίνητη καὶ δοῦθι στὸ πάτωμα. Δὲν μπορούσε νὰ τὸ πιστέψῃ. Ἀλλ' ὅταν δεβαιώθηκε, πῶς ἦταν ἀλήθεια, ἄρχισε νὰ χτυπιέται, νὰ δερνεται, νὰ μαδάῃ τὰ μαλλιά τῆς καὶ νὰ κλαίῃ ἀπαρηγόρητη. Τότε μπῆκε ὁ ἀδερφὸς τῆς ὁ Ἀσάρος καὶ τῆς λέει:

— Τί μοιρολογᾷς; Ἐχεις γιὰ παρηγορίαν τὴ θυγατέρα σου τὴν Κλειδα.

Ἀλλὰ κ' ἡ Κλειδα, πού εἶχε περασμένα τὰ τριάντα κι' ἦταν, ἀσφαλὸς παντρεμένη, τῆς φέρθηκε τόσο σκληρὰ, ὅσο κι' ὁ Ἀσάρος. Καὶ ἔζηλε. Ζήλευε τὸ Φάων. Ἐκεῖ στὴ Σικελία, πού πηγαίνει, θά δρῇ καμιά νῆα κι' ὠραῖα γυναίκα, ἐνῶ αὐτὴ... Τὶς νύχτες δὲν τὴν ἔπιανε ὕπνος. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος τῆς εἶχε γίγει ἐφιάλτης... Πήγαυε κ' ἔδλεπε τὴ σπηλιά τῶν ἐρώτων τους, φιλοῦσε τὸ χῶμα κ' ἔδρεχε μὲ τὰ δάκρυά τῆς τὰ χόρτα—μὰς λέγει ὁ Ὁβιδίος. Καὶ τὰ τραγοῦδια τῶν ἀθονίων ἐξῶ στὸ δάσος τῆς φαίνονταν μοιρολογία!

Στὸ τέλος, μὴ μπορώντας νὰ ὑποφέρῃ τὸ χωρισμὸ, ἀποφάσισε νὰ φύγῃ γιὰ τὴ Σικελία. Τίποτα δὲν τὴν κρατοῦσε πιά στὴ Μυτιλήνη. Οἱ φίλες τῆς καὶ μαθήτριές τῆς εἶχαν σκορπίσει, τὸ Ἀραξὸ τὸν μισοῦσε, ἡ κόρη τῆς δὲν τὴν καταλάβαινε κ' ἡ κοινωνία ἄρχισε νὰ τὴν κοιτομπολεῖν ἄσχημα. Τὰ γυρᾶτα ἐρχότανε τρέχοντας γιὰ νὰ τὴν ἀποτελειώσουν. Κ' οἱ Μούσες, οἱ ἴδιες τῆς ἐγκατέλειψαν. Πῆρε, λοιπὸν, ἓνα καΐκι πού ἐφευγε γιὰ τὴν Κόρινθο. Ἐκεῖ θά εὑρίσκει ἓνα καΐκι ἄλλο νὰ τὴν πάει στὴν Κέρκυρα πρῶτα, στὴ νῆα Ἰταλία κατόπι κι' ὑστερὰ στὴ Σικελία—αὐτὸ ἦταν τὸ συνθημένο δρομολόγιον τῶν καϊκιῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στὴ Σικελία.

Τὸ καΐκι σταμάτησε στὴ Λευκάδα, γιὰ νὰ πάρῃ νερὸ καὶ τροφίμα. Ἦταν κοντὰ στὸ ψηλὸ καὶ κοφτὸ ἀκρωτήρι τοῦ Λευκάτο. Κι' ἡ Σαπφῶ δὴλὴ ἐξῆλ κ' ἀνέβηκε στὸ ἀκρωτήρι νὰ θαυμάσῃ κατὰ τὸ γαλαζὺ Ἰόνιον. Ἐκεῖ ὑπῆρχε ἓνα μικρὸ ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἡ Σαπφῶ πῆγε καὶ προσευχίθηκε... Ἐκεῖ κατάλαβε πῶς τὸ ταξίδι τῆς ἦταν ἄσκοπο! Ὁ Φάων τῆς ἐφευγε γιατί τὴν εἶχε δερθεῖ. Κι' ἀσφαλὸς, ἂν τὸν εὑρίσκε στὴ Σικελία καὶ τοῦ φορτωνότανε, θά τὴν ἐδίωχνε. Κῦτταγε τὸν ἑαυτὸ τῆς κ' ἔδλεπε, πῶς εἶχε πολὺ χαλάσει. Κι' ἀσφαλὸς, ὁ Φάων ἂν τὴν ἔδλεπε σ' αὐτὰ τὰ χάλια, θά τὴν ἀφείδε... Κι' ἂν ἦταν ἐπιχρεωμένη νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴ Σικελία, πού θά πηγαίνε; Πουθενὰ δὲν ὑπῆρχε γι' αὐτὴν σωτηρία. Κι' ἐτοῖ ἀποφάσισε νὰ σκοτωθῇ. Ρίχτηκε ἀπὸ τὸν ψηλὸ γκρεμὸ κάτω στὴ θάλασσα... Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τῆς «δεκάτης Μούσας» τῆς μεγαλύτερης ποιήτριας καὶ «μουσοποιού» τοῦ κόσμου!

Θ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΜΑΙΡΗ ΠΑΥΛΑΤΟΥ

Ἐνα περίφημο μανεκέν πού προκαλεῖ ἐντύπωσι στὶς ἐπιδείξεις μόδας

Ἡ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία πού σημείωσε ἡ δνὶς Μαίρη Παυλάτου στὶς πρόσφατες ἐπιδείξεις μόδας τῶν οἰκῶν Στάντζου καὶ φιλιόσκου, μᾶ: ὤθησε ν' ἀναζητήσουμε τὸ μυστικὸ αὐτῆς τῆς ἐπιτυχίας.

Ἡ δνὶς Παυλάτου εἶναι Ἑλληνοαμερικανίδα. Σπούδασε στὴν Ἀμερική, στὸ Σικάγο, στὴ Σχολὴ φωτομακεντῆς τῆς Πατρίστια Βένις. Ἐκεῖ διδάχθηκε ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς τέχνης πού ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἐπιδειχθῇ ἓνα φόρεμα ἢ ἓνα ἀντικείμενον διαφημίσεως.

— Ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, μᾶς εἶπε, δρισκόμαστε ἀκόμη πολὺ πίσω στὰ κεφάλαια τῆς διαφημίσεως. Δὲν ἔχομε καταλάβει ἀκόμη αὐτὸ πού εἶναι στὴν Ἀμερικὴ κοινοτοπία: ὅτι δηλαδή ἡ καλύτερη διαφήμισις εἶναι ἐκείνη πού γίνεται μὲ ζωντανὰ μανεκέν. Συγκρατεῖ κανεὶς πολὺ ζωρότερα στὴ μνήμη του κατὶ πού τὸ ἔχει δῆ πάντα σὲ ἓνα πρόσωπο ἢ σὲ μίαν ἀληθινὴ φωτογραφία, παρὰ ἂν τὸ δῇ ἀπλῶς σκίτσοις.

»Φυσικὰ, γιὰ νὰ δῇ μίαν διαφημιστικὴ φωτογραφία ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερη τέχνη. Πρέπει τὸ μανεκέν νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἰδιαίτερα χάρισματά τοῦ φορέματος ἢ τοῦ ἀντικειμένου πού διαφημίζεται. Χρειαζεται κατὰ ἄλλο περὶ τῆς χτένισμα καὶ μάλιστα κατὰ ἄλλο μακιγιάζ γιὰ νὰ ἐπιτυγχάνουν οἱ φωτογραφίες...».

Πόσο ἀληθινὸν εἶναι αὐτὸ πού λέει ἡ δνὶς Παυλάτου ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸν ἐντελὸς ἀμερικανικὸν τρόπο πού δειχνεῖ τὰ φορέματα καὶ ἀπὸ τίς ἐπιτυχημένους φωτογραφίες, πολλὰς ἀπὸ τίς ὁποῖες δημοσιεύθηκαν ἀπὸ τίς στήλες τῆς «Γυναίκας», ὅπως π. χ. τὰ καπέλα τοῦ οἴκου Ἀρμοντάκη καὶ τὰ μοντέλα τοῦ οἴκου φιλιόσκου.

— Τί ἔχετε ἐπιδείξει ἔως τώρα, δνὶς Παυλάτου.

— Πολλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ἐβδ. Ἐπέδειξα φορέματα γιὰ τὸ ἐγκυρὸτερον περιοδικὸ διεθνὸς μόδας, τὴ «Βόγυ», καθὼς καὶ σὲ τηλέορασι. Στὴν Ἑλλάδα πρωτοεμφανίσθηκα στὶς γυνὲς τοῦ Χάλιφα καὶ κατόπιν στὶς ἐπιδείξεις διαφόρων ραπτικῶν οἰκῶν, ὅπως ἡ Ἑτάμ, Στάντζου, φιλιόσκου, Γουργουράκη κλπ.

— Εἶναι δύσκολο τὸ ἐπάγγελμα σας;

— Δυσκολότερον ἀπὸ ὅσο φαίνεται. Ἀπαιτεῖται μεγάλῃ αὐτοπειθαρχία: Γυμναστικὴ καὶ δίαιτα γιὰ νὰ μὴ παχύνῃ τὸ σῶμα καὶ νὰ διατηρῇ τίς γραμμὲς του. Μακιγιάζ ἀνάλογον μὲ τὴν περίστασι. Ἀφογὴ συμπεριφορὰ καὶ ἀρετὴ πείρα.

Ε. Α. ΑΝ.

ΣΙΑΚΑ ΕΛΒΕΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 446

«Σίλικα»
Θερμότατα ευχαριστώ για τα
γαίριστα προϊόντα σας
χαρούμενα

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Μιά θεατρική περιοδεία που διήρκεσε τρία χρόνια και εκάλυψε 25.000 μίλια

ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΙΩΣ ΠΑΠΑ

12ον

Και τα φυτά της δεν πάνε όμως πίσω σε παραξενιά. Πεισματάρικα, λες κι' αυτή η χώρα διάλεξε ένα δέντρο μονόχω, για να στολίση τούς κάμπους της και τα βουνά της. Ευκάλυπτος είναι γιομάτη η Αυστραλία. Ευκάλυπτοι πανύψηλοι, χαμηλοί, λεπτόκορμοι, μεστωμένοι, ισόκορμοι, φουντωτοί. Έκαστον πενήντα είδη ευκαλύπτων υπάρχουν σ' όλη την χώρα! Μονότονη θλάσση, γιατί όσο κι' αν υπάρχουν τόσες ποικιλίες σ' αυτό το δένδρο, εσύ ωστόσο δε βλέπεις άλλο από ευκάλυπτο. Γιατί τις μικροδιαφορές που χωρίζουν το ένα είδος του ευκαλύπτου από το άλλο, μονάχα ειδικοί μπορούν να τις ξεχωρίσουν.

Υπάρχουν ευκάλυπτοι που έχουν περισσότερο από 300 πόδια ύψος, και στην κορφή, μάλιστα, ενός τέτοιου γιγάντα, υπάρχει για τους τολμηρούς, που β' ανέβουν εκεί απάνω πατώντας σε κάτι πελώρια κορφιά, ένα μικρό σπιτάκι για να καθίσουν και ν' απολαύσουν τη θέα που απλώνεται γύρω.

Τέτοια πανύψηλα δένδρα υπάρχουν στη Γουέστ-Αυστραλία, όπως στο Πέμπερτον ή περίσημη «Κοιλιάδα των Γιγάντων», όπου κυριαρχεί το κάρρι, ένα είδος γιγαντιαίου ευκαλύπτου που έχει πολύ σκληρό ξύλο.

Έχει ακόμα η Αυστραλία και τα λουλούδια της, που είναι το καμάρι της, απερίγραπτα κι' αυτά σ' όμορφη, σε ποικιλία και σε πρωτοτυπία. Λουλούδια κόκκινα, κίτρινα, μαύρα, γαλάζια. Λουλούδια με κόκκινο κοτσάνι και πράσινο άνθος που τα ονομάζουν «πόδια του καγκουρά». Άλθηνα, παράξενο πράμα αυτό το λουλούδι, ίδιο πόδι καγκουρά, ξεπετάγεται κατακόκκινο. Φλογατό το κοτσάνι από τη γη, και στην κορυφή ολοπράσινο ένα παράξενο σχήμα ολόιδιο το πόδι του καγκουρά, με τα δάχτυλα και τα σουδερά νύχια!

Και ένα άλλο, πάλι λουλούδι, άπιθανο σε σχήμα, σε χρώμα, σε μορφή, που το κοιτάξεις έτσι καθώς είναι σκαρφαλωμένο πάνω σ' ένα μακρόστενο πράσινο φύλλο του φυτού που το βγάζει με τα μακριά λεπτά του πόδια, στέκει καμαρωτό πάνω μένο από φουτουριστική άρτια. Σκιαζέσαι να πλησιάσεις τ' ανθογυάλι, που δρiscουνται τούτα τα λουλούδια, μήπως κι' αξαφνιάσουν τα πλουμιστά φτερά τους και πετάξουν μακριά σου. Άσε πιά τις μισόζες, που δάση ολόκληρα στολίζονται με τόν κίτρινο άνθος τους την άνοιξη, και φαντάζουν ίδιες πανέμορφες κοπέλλες.

Μη γελαστής όμως και κόψης κανένα λουλούδι, σ' αυτά μέσα στην πόλη, ή πάρα έξω στα δάση ή στους άγρους.

Ο νόμος είναι πολύ αυστηρός. Τα λουλούδια της χώρας δεν είναι για σένα. Είναι όλων, και πιο πολύ της γης, που τα γενιέει για να τη στολίσουν και να την κάνουν την πιο όμορφη χώρα του κόσμου.

Η Αυστραλία είναι η χώρα των ανάποδων! Άλθηνα, όλα σ' αυτή την ήπειρο είναι ανάποδα, και πρώτα-πρώτα οι άνθρωποι. Ο Ιανουάριος της Αυστραλίας είναι ο δικός μας Ιουλίου και ο Ιούλιος ο δικός

μας είναι Γενάρης εκεί. Όταν εδώ έχουμε μεσάνυχτα εκεί είναι μεσημέρι, κι' όταν ο καιρός είναι καλός το θερμόμετρο κατεβαίνει!

Σε υάς το κρύο ξεχεται από το βορρά, εκεί από το νότο, και η ζέση κατεβαίνει από το βορρά!

Όλ' αυτά τα ανάποδα τ' ακολούθησαν και τα ζώα και τα φυτά της Αυστραλίας. Έτσι οι κύκνοι είναι μαύροι στη Νότιο Νέα Ουαλλία και οι άετοι άσπροι!

Τα πουλιά δεν κελσιδούν και τα λουλούδια δεν μυρίζουν!

Οι μέλισσες δεν έχουν κεντρί και τα κεράσια είναι χωρίς κουκούτσια!

Τα δέντρα δεν κάνουν σκιά και υπάρχουν ψάρια που πετάνε απάνω στα δέντρα! Κι' αυτή τα ποτάμια να χύνονται στη θάλασσα, ή θάλασσα χύνεται στα ποτάμια!...

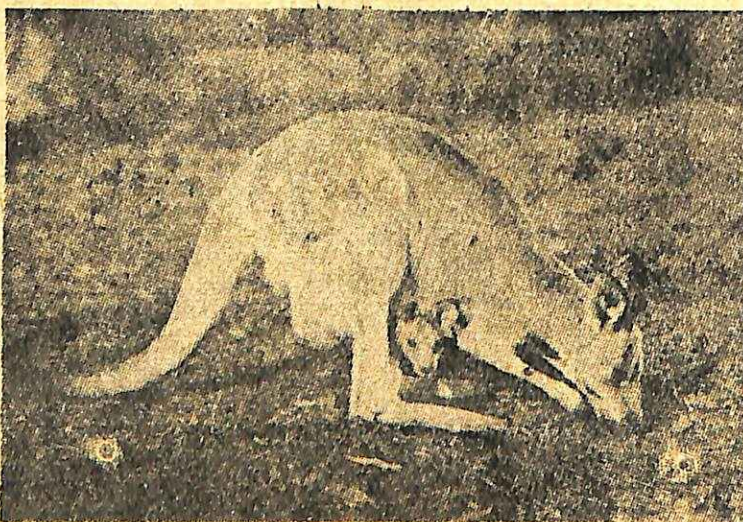
Ψέματα, θά σκεφθής... Ψέματα που κι' ο βαρώνος Μυγκάουζεν θά ταβρίσκε υπεβολικά.

Κι' όμως τίποτα δεν είναι ψέμα κι' όλα έχουν την εξήγησή τους, έξω από μερικές αναποδιές που έτσι ανέχεται τις δημιουργεί η φύσις χωρίς να μάς δίνει λογαριασμό. Σαν τέτοια θα πάρουμε και το κεράσι που δεν έχει κουκούτι και τα περιέργα και πανέμορφα πουλιά της Αυστραλίας που δεν έχουν λαλιά, και τα λουλούδια που στολίζουν ολόκληρη τη χώρα χωρίς να σκορπάνε κανένα άρωμα. Άνεχεται είν' αυτά και παράξενα, αλλά φαίνεται πως η Φύσις θέλησε να παίξει επάνω σ' αυτή τη χώρα κι' έκανε εξτρεμισμούς και κάποτε σουρεαλισμούς...

Όσο για τα ποτάμια που δεν χύνονται στη θάλασσα αλλά ή θάλασσα χύνεται σ' αυτά, αυτό έχει την εξήγησή του: Η γη της Αυστραλίας είναι διαμορφωμένη έτσι, ώστε οι παραλίες της να την κάνουν να μοιάζει με λεκάνη και το εσωτερικό της χώρας καθουλωμένο, ώστε να είναι ευκολότερο στη θάλασσα να χύνεται στη γη, παρά σ' αυτή τη χώρα κι' έκανε εξτρεμισμούς και κάποτε σουρεαλισμούς...

Τα ψάρια που πετάνε στα δένδρα είναι απλούστατα ένα είδος χελιδονόψαρα, που μπορούν και ζουν λίγη ώρα έξω από το νερό και πετούν ως τα κοντινά δένδρα.

Όσο για τα δένδρα που δε κάνουν σκιά κι' αυτό έχει την εξήγησή του: γιατί τα

Το καγκουρά είναι το πιο παράξενο αλλά και το πιο χαριτωμένο ζώο της Αυστραλίας.

φύλλα κυρίζουν πάντα τις άκρες τους από τον ήλιο.

Καθώς βλέπετε για όλα υπάρχει μια δικαιολογία, έστω κι' αν είναι αντίθετη μ' ό,τι ως τώρα είχαμε μάθει και συνηθίσει.

Αν θελήσουμε να συνεχίσουμε με τα παράξενα που βλέπει κανείς σ' αυτή τη χώρα, έχουμε να σας παρουσιάσουμε και το Μπλάκ-μπόυ (άραπακι). Αυτό είναι ένα δένδρακι με κατάμαυρο κορμό παί μια φούντα στην κορφή. Ίδιο άραπακι ξεπερνάει δώ και κεί κάτω από τους πανύψηλους ευκαλύπτους. Αυτό το «άραπακι» είναι το πιο παράξενο δένδρακι της γης, γιατί είναι ολόκληρο εργοστάσιο παραγωγής καρβουνίου. Όταν θέλεις ν' ανάψεις φωτιά ή να μαζέψεις καρβούνια για το σπiti σου, δεν έχεις παρά να βγής λίγο έξω από την πόλη και να ζητήσεις τα «άραπακια» που στέκουν στην άραδα γύρω σου. Παγίνεις κοντά τους και ξεφτάς το κορμάκι τους, που μοιάζει με της κουκουράρας, και γεμίζεις το σάκκο σου καρβούνια χωρίς σ' να πιάσει τίποτα. Αν μπλεχτείς μέσα σε δασάκι από «Μπλάκ-μπόυς» θά βγεις απ' αυτό κατμαυρωμένος σαν να μπήκες σε καρβουνισποθήκη. Άλθηνα αυτό το δένδρακι το ζήλεψα. Πολύ θέλησα να είχαμε και μες τα «άραπακια» μας που θά μάς προμηθεύουν καρβούνια.

Άλλο περίεργο σ' αυτή τη χώρα είναι πως κανένα από τα γνωστά μας τετράποδα δεν υπήρχε όταν την ανακάλυψαν. Ο Κούκ όταν έφτασε με τους ναύτες του σ' αυτή την ήπειρο και πληνθήκε στις άκτες της, νόμισε πως τίποτα το ζωντανό δεν υπήρχε πάνω σ' αυτή τη γη. Γιατί όπως είπαμε, τα πουλιά της δεν κελσιδούν και τα ζώα της, ή κολλά και το καγκουρά κι' αυτά δεν ακούγονται.

Και μαζί με τους πολυάριθμους αλιγάτορες και τα παραδείσια πτηνά μπορούμε να πούμε πως σχεδόν αυτά ήτανε και τα μόνα ζώα που κατοικούσαν στην παράξενη και μακρινή ήπειρο. Από τα χόρτα της τίποτε δεν τρώγεται και επειδή τα δάση της δεν έχουν άλλο δένδρο από ευκάλυπτο, οι πρώτοι της άποικοι, κάποτε που άργησαν να φτάσουν πλοία με τρόφιμα, κόντεψαν να πεθάνουν της πείνας.

Είναι γνωστό πως ήρθαν αυτοί οι πρώτοι άποικοι στη μακρινή αυτή χώρα. Βάζανε στους καταδικασμένους σε θάνατο το ερώτημα: Αυστραλία ή θάνατος;

Και δεν πρέπει να μάς φαίνεται παράξενο σήμερα που πολλοί απ' αυτούς προτιμούσαν το δεύτερο, γιατί σαν θάνατο λογαριαζάν και τόν πηγαίο τους στην Αυστραλία.

Εκείνοι λοιπόν που διάλεγαν το πρώτο, μπροσάρανε — άλλο πορτίο, φουάδων, εκδιστόν και δυστυχισμένων πολιτικών καταδίκων — με κατεύθυνση την Αυστραλία. Εκεί τους πιο πολλούς και όχι πολύ έπιπιδνόνους, τους έβριναν ελεύθερους να δημιουργήσουν μια καινούργια ζωή. Τους πιο έπιπιδνόνους τους έβριναν στις φυλακές και στο κέντρο του Σίδνεϊ σημερα υπάρχει μια μεγάλη όμορφη εκκλησία χτισμένη από τους παλιούς καταδικούς στο μένος ακριβώς που άλλοτε ήσαν οι φοβερές φυλακές.

Για τους άλλους που ήσαν ελεύθεροι, φόβος δεν υπήρχε να δραπετεύσουν, γιατί που θά πηγάιναν; Έξω από το Σίδνεϊ και μέσα στα δάση παραμόνευε ο θάνατος με τη μορφή της πείνας.

Έτσι, μία από τις πλουσιώτερες και ευφορώτερες χώρες της γης σήμερα, τότε δε μπορούσε να θέψη ούτε μία φούχτα ανθρώπων.

Οι ιθαγενείς τρεφότανε κι' αυτοί μ' ό,τι εύρισκαν. Τροφή τους είχαν τα σκουλήκια, οι ρίζες και ή περίφημη για τη νοστιμάδα της αούρα του καγκουρά.

Σιγά-σιγά όμως, σαν έφθαναν οι άποικοι, όλα και κάτι έφερον μαζί τους. Άλλος ένα δόδι άλλος αλογακι κι' ένας πού σήμερα τόν κατοικούνταν όλοι, έφερε δυο κουκέλια μαζί του. Τούτα τα δυο κουκέλια πούφερε μαζί του ο δυστυχής άποικος, ήσαν γραφτό να γίνουν ή πληγή της Αυστραλίας.

Σε μια τέτοια γόνιμη γη που θρόφει και θρεύει το άλογο, τ' αόνα και κάθε τι φυσικό ήσαν να δεχτή και να καλοδεχτή και τα δυο κουκέλια, που είναι γνωστά για τη γονιμότητά τους. Σήμερα, εκείνα τα δυο κουκέλια έχουν τόσους απογόνους,

που όταν είναι ή εποχή τους είναι τόσο πολλά, που θροεί και κινούνται οι λόφοι και τα λαγκάδια. Κίνδυνος αλήθινος είναι για την παραγωγή της χώρας, και κάθε τόσο ή κυβερνήσι αναγκάζεται να δίνει άμειβή σ' όποιον σκοτώση τα πιο πολλά. Το ίδιο συνέβη και με ένα κάκτο, μικρό μέσα σε μια γλαστρίτσα που μετέφερε ένας άποικος, και που δάση ολόκληρα ξεπετάχτηκαν απ' αυτό το μικρό φυτό και ξέριψαν κι' έγιναν τομέρος έχθρας για τους Αυστραλούς, που όπως είπαμε, παρ' όλίγον οι κάκτοι να ρίξουν τους Αυστραλούς στη θάλασσα. Είναι εκπληκτικό αλήθεια πόσο εύκολα «πιάνει» το κάθε τι σ' αυτή τη γη και φαίνεται άπιστευτο και παράξενο, πως κάποτε δεν είχε τίποτα. Και παράξενο πιο πολύ είναι, ότι φυτεύονται στην άμμο και εκεί θροείουν και πλησθασιάζονται μ' αυτόν τόν καταπληκτικό τρόπο. Δεν έβρω, κι' ούτε τολμώ να το πιστέψω, αλλά είδα και ρώτησα για να βεβαιωθώ, μυγδαλιά να ωριμάζει τα πράσινα τσόγαλα μέσα στην άμμο, τριανταφυλλίες να ξεπετάχτηκαν μαζί με γαρύφαλο δίπλα σε μια καταπράσινη φουντωτή έλιά μέσα από την άμμο!

Τα σπitiα τους ακόμα τα είδα χτισμένα πάνω σε βουναλάκια από άμμο. Και σκέφτηκα τη γνωστή παροιμία μας, που έδω δε θά σήμαινε τίποτα. Όπως δε σήμαινε τίποτα, όταν διηγούμουν κάποτε σε μια Αυστραλέζα τή τραβήξαμε στην κατοχή και τέλειωσα με τις λέξεις: Για να καταλάβετε δεν είχαμε ούτε ψωμί να φάμε...

Αυτή με κύτταζε και μου χαμογελούσε με ανέκφραστο βλέμμα.

— Άναισθητη είναι ή κουτή: ρωτάω κάποιον από τη συντροφιά.

— Ούτε το ένα ούτε το άλλο, μου άπαντήσε. Δε σε καταλαβαίνει, άπλουστατα. Γι' αυτούς ή έλλειψη του ψωμιού δε σημαίνει τίποτα, γιατί δεν τρώνε ψωμί. Μία ψιλή πετίτσα σαν τσιγαροχαστο θά φάει κι' αυτή με δούτυρο και όχι μαζί με το φαί. Πράγματι και μου τούς λείψη δε σημαίνει τίποτα.

— Τότε πως να της δώσω να καταλάβη τί πράσασμε στην κατοχή;

— Δε θά σε καταλάβη. Άστο. Για να καταλάβη τί θά πη πείνα, πρέπει ή να πεινάσει ή να δη κάποιον άλλον να πεινάει, κι' αυτή ούτε πείνασε ούτε είδε και κανένα να υποφέρει από πείνα. Πως να το καταλάβη;

Τ' άφησα. Κι' άξαφνα την είδα τόσο μακριά μας, όσο μακριά μας δρiscεται και ή πλούσια χώρα της.

ΕΝΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΛΑΟΣ

Η λέξη Δημοκρατία, άσφαλώς, δρiscει την έννοιά της και την πραγματική σημασία της στην Αυστραλία. Όσο κι' αν πάλαιψαν κι' αν πολέμησαν όλοι οι άλλοι λαοί της γης για να κερδίσουν την ισότητά οι άνθρωποι μεταξύ τους, τίποτα δεν έχουν καταφέρει μπροστά στους Αυστραλούς. Χωρίς επαναστάσι, χωρίς να χυθή αίμα, χωρίς κηρύγματα και μεγάλα λόγια, τούτος ο λαός δέχτηκε ούαλα και έδημιούργησε κάτι, που ίσως ποτέ δε θά το χαρούμε οι άλλοι λαοί: την άπόλυτη Ισότητα! Θαρρείς κι' ένας οδοστρωτήρας πέρασε πάνω από τις ψυχές τους, τις φιλοδοξίες τους και τις έπιιδιώξεις τους και τούς έπλασε έτσι, ώστε ο ένας να νοιώθη δίπλα στον άλλον τόν συνάνθρωπό του, ότι κανένα υλικό ή ήθικό άγαθό δε θά κάνει τόν ένα να σταθί πάνω από τόν άλλον. Δεν είναι οι νόμοι ή το σύστημα ή ο πλούτος που τούς έκανε τέτοιους, γιατί τα αίτια δεν είναι έξωτερικά, άλλα εσωτερικά. Το έπιστεύω του κάθε Αυστραλού και ή έπιθυμία του είναι να μην ξεχωρίση από τόν άλλον. Οι νόμοι της Αυστραλίας δε διαφέρουν από τούς νόμους της Νοτιο-Αφρικανικής Ένώσεως, ωστόσο εκεί υπάρχουν τρεις και κατηγορίες ανθρώπων. Η Άγγλική «καλή κοινωνία» της Νοτίου Αφρικής είναι κλειστή για τούς άλλους, το ίδιο και ή Ντότσικη, άυστηρή και δύσκολη να σε δεχτή άνάμεσα στους έκλεκτούς της.

Στην Αυστραλία όμως, είτε Άγγλος είσαι, είτε Γερμανός ή Γάλλος άριστοκράτης ή χωριάτης από τα Βαλκάνια, μόλις φτάσεις αποβάλλεις κάθε άλλη σου ιδιότητα.

Είτε Γερμανός ή Γάλλος άριστοκράτης ή χωριάτης από τα Βαλκάνια, μόλις φτάσεις αποβάλλεις κάθε άλλη σου ιδιότητα.

Η έκλεκτή πρωταγωνίστρια του θεάτου πρόδρας και συνεργάτις μας κ. Κρινιώ Παπά άνεχώρησε διά κολλετινικό τευρίε στις κυριότερες πόλεις της Ελλάδος. Ο νέος θίασος έφει την έπωνυμία «Θίασος Κρινιώ Παπά — Σπύρος Μουσούρης» και πλαισιώνεται από έκλεκτά στελέχη.

ότητα, για να παραμείνεις, για να γίνης, θά λέγαμε, πρώτα άνθρωπος. Αυσταλός έπειτα και τέλος ν' άποκτήση το μικρό σου, το βαφτιστικό σου όνομα, άζία. Ποιος είσαι, από που έρχεσαι, τί ήσουν στύν τόπο σου, κανείς δεν ενδιαφέρεται να μάθ. Σημασία έχει έδώ πως θά σταθής.

Μά και σύ δεν ενδιαφέρεσαι να μάθης, ύστερα από λίγον καιρό, ποιος είναι ο Αυστραλός που συναντάς. Ούτε για τη

ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΠΙΕΤΕΣ

(Συνέχεια απ' τη σελίδα 27)

ΦΑΣΑ ΤΟΥ ΝΤΕΚΟΛΤΕ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟΥ: Βάλετε 22π. Θά πλεχθί άκριβώς όπως ή φάσα του δεξιού μπροστινού άντικουστή. Θ' άοχίσεις το πλέξιμο παρακολουθώντας την όδηγία της βελίας μεριά πάτ και φάσας μετά τα 30 έκατ. που πλέξτε ίσια για να σχηματίστε μόνον τη φάσα χωρίς την πάτ.

ΦΑΣΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ ΠΛΑΤΗΣ: Βάλετε 22π. Πλέξτε ζέρσευ. Κάθε δεύτερη βελονα θά βάζετε και στις δύο μεριές: 6π, 5π, 4π, 3π, 1π (3 φορές). Κατόπιν κλείστε σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελονα: 4π, 3π (2 φορές). Κλείσετε στο μέσον 16π. Η κάθε μεριά θά πλεχθί χωριστά. Περάστε τούς πόντους της μιάς μεριάς σε μία παραπάνω και άφήστε τούς να περιμένουν. Συνεχίστε το πλέξιμο με τούς πόντους της μιάς μεριάς. Θά κλείνετε κάθε δεύτερη βελονα στην έξωτερική μεριά 3π (2 φορές) και στην εσωτερική 8π. Πλέξτε και τούς πόντους που έχετε και περιμένουν κατά τόν ίδιο τρόπο άντικουστά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε το πλεκτό σας. Τοποθετήσετε τη φάσα στη πλάτη στο ντεκολτέ και ράψτε την. Τοποθετήστε την πάτ και φάσα του δεξιού μπροστινού διπλώνοντάς την. Στο άριστερο μπροστινό γυρίστε ή να στρώσωμα 2½ έκατ. και κατόπιν τοποθετήστε τη φάσα στο ντεκολτέ. Ράψτε την υπάσκα στο μπροστινό και την πλάτη. Ράψτε τούς ώμους και τις πλάινες ραφές. Στην άριστερή ραφή θ' άφήσετε 20 έκατ. άρραφο για να ράψτε το έκλαιό. Στο δεξί πάτ του μπροστινού θά κώμετε 4 κουμπότρυπες όπως στο φάσμα και θά τις κάνετε φετόνι. Θά τις κώμετε σε 2 έκατ. πιο μέσα από την άκρη. Την πρώτη σε 3 έκατ. από την άκρη της μύτες. Οι υπόλοιπες τρεις θά έχουν 7 έκατ. άπόστασι ή μία από την άλλη. Ράψτε τα κουμπιά στην άριστερή μεριά.

Τ. Κ.

δουλειά τόν ρωτάς. Λογαριασμός δικός του τί κάνει.

Στους μεγάλους χορούς που γίνονται, μία όμορφη και κομψή ντάμα, ντυμένη με το τελευταίο μοντέλο τού Ντίσο, μπορεί να χορεύει και να κρατά τη ροζιτσάμενη χέρι ενός έργατή που τη στροβιλίζει μέσα στην πλούσια σάλα, ντυμένος το άκουψο φράκο του. Κι' άνάποδα, ένας φρακτοφορέμενος κύριος κομψός και άψωγος, να κρατά στην άγκαλιά του μία γκαρσόνα, που όλη την ήμερα έπλενε πιάτα και σέοδιδε τούς πελάτες σε κάποιο μιλκ-μπάο.

Την Κυριακή θά δης τόν ύπουργό, τόν βουλευτή ή τόν στρατηγό, να σκάβουν τόν κήπο τους, να καθαρίζουν και να πλένουν τ' άυτοκίνητά τους, να δοθάνε τη γυναίκα τους στην κουζίνα και να κουβεντιάζουν με το γείτονα τους που μπορεί να είναι άπλος έργατης. Πουθενά, ποτέ δε θ' άκούσης «σ' αυτό το κέντρο έρχεται καλός κόσμος ή σ' αυτή την πλάξ κοιμούνται οι άριστοκράτες».

Όλα είναι για όλους κι' όπως περνάει την ήμερα της ή πρώτη κυρία της Αυστραλίας, έτσι την περνάει και ή κυρία του τραμπαγέρη. Δείγμα της δημοκρατικότητας αυτού τού λαού, που πηγαίει από μία βαθύτερη εσωτερική ανάγκη, είναι και τούτο το παράξενο: ο υπάλληλος, όποιοςδήποτε υπάλληλος κρατικός ή μαγαζιού δε θά περιποιηθί με περισσότερη προθυμία τη νέα, την όμορφη, την πλούσια από την ηλικιωμένη, τη φτωχή και την κακοντυμένη. Σε τέτοιο βαθμό μάλιστα που πολλές φορές άναρωτιέσαι μήπως τα μάτια τους είναι έτσι φτιαγμένα, ώστε να μην ξεχωρίζουν τόν ψηλό από τόν κοντό, τόν παχύ από τόν άδύνατο, τόν κακοφτιαγμένο από τόν όμορφοάνθρωπο. Όλα γι' αυτούς είναι πολύ όμορφα. Άγανακτείς στην άρχη, τί λέω άναγκαίως, θρηό γίνεσαι, κανένας δε σε προσέχει περισσότερα από το διπλανό σου. Ό,τι και να κάνεις για να σε ξεχωρίση άδικα.

Είναι εύγενικός μαζί σου, μετρημένος χαμογελαστός, πρόθυμος να σε εξυπηρετήσ! Τέτοιος είναι και με όλους τούς άλλους. Δεν το κάνει για την όφεντιά σου μονάχα κι' άμα το άνακαλύψεις αυτό έαφνιάζεσαι, σταματάς, σκέφτεσαι, άναγκαίως, συνέχεσαι και κάνεις και σύ το ίδιο. Σου μιλάει ένας πιστοίρκος τόσος δά, τσάτρα-πάτρα θναίνουν οι λέξεις κομικές από το στόμα του! Δε γελάς. Δεν μπορείς να γελάσεις, τού άπαντας σοδασά γά σε μεγάλο. Άν γελάσης και καταλάβη πως τόν ύποτιμας κατά κάποιον τρόπο, θά σε κυττάει άυστηρά και θά φύγη από κοντά σου.

Μιλάς τα έγγλέζικα φριχτά! Κανείς δε σε κοροϊδεύει. Σου λένε: πολύ ώραία, πολύ ώραία.

Πηγαίνεις να ψωνίσεις σ' ένα κατάστημα και πλησιάζεις στον μπάγκο. Δυο πωλήτριες δρiscονται από πίσω και συζητούν για κάτι.

—Σας παρακαλώ...

Καμμία άπάντησι, καμμία προσοχή δε σου δίνουν.

Επιμένεις πιδ έντονα αυτή τη φορά.

—Σας παρακαλώ μου δίνετε...

Γυρίζουν σε κυττάνε ύποτιμητικά.

—Βλέπετε που κουβεντιάζουμε, πως τολμάτε και μάς διακόπτετε.

Θυμάσαι τόν τόπο σου, σ' άνεβαίνει το αίμα στο κεφάλι. Και τί δε θάκανε στον τόπο σου. Θάδαξες τις φωνές, θά την έβρξες, θά πηγαίνεις στον διευθυντή και θ' άπατιάσεις να τη διώδη, άλλοιώς δε θά ξαναμπαινες σ' αυτό το μαγαζί. Την άναίδη!

Έδώ! Στέκεσαι, περιμένεις και σε λιγάκι έρχεται κοντά σου ή ίδια ή πωλήτρια και σε ρωτάει τί θέλεις, το παίρνεις και φεύγεις. Έν τώ μεταξύ όμως καμάρισες και το αίμα σου κατέβηκε από το κεφάλι και δε βράνισες φωνάζοντας και τη δουλειά σου έκανες με μία καθυστέρηση ένος ή δύο δευτερολέπτων και ή ηρεσία ένος καλό μάλιστα να η διακόπτης έκείνου που μιλάει.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΔΡΟΣΕΡΑ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

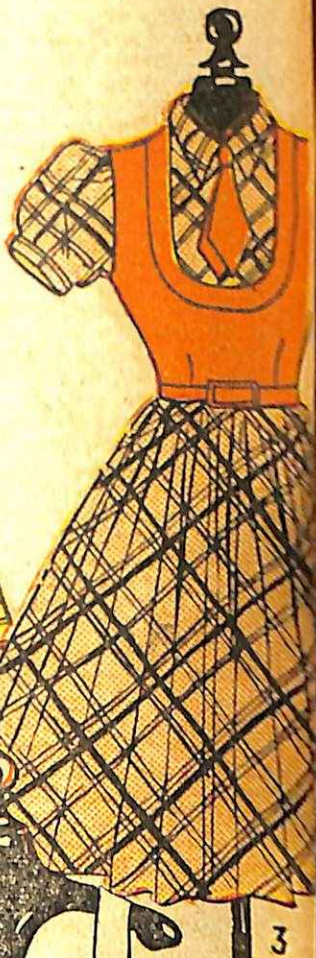
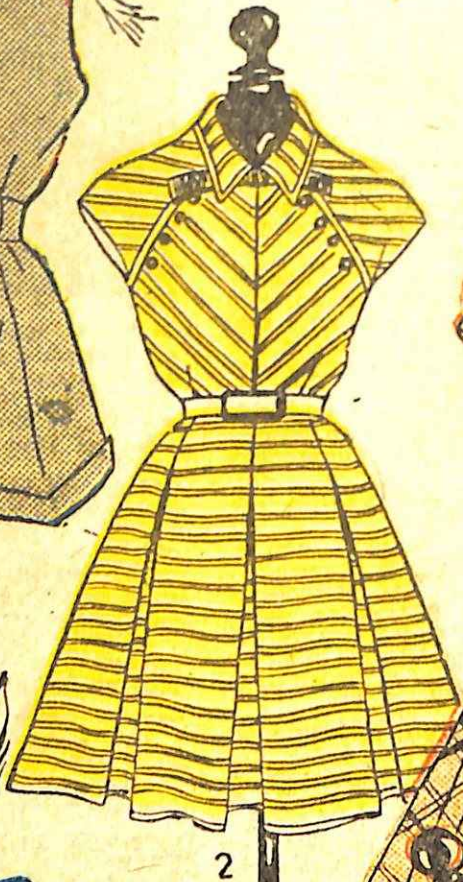
1. Κостουμάκι σπορ για τη θάλασσα ή το βουνό. Το μπλουζάκι γίνεται από λευκή μπατίστα ή τσελδόλ τελείως ίσιο με δύο στρογγυλά πέτα. Το παντελονάκι από λευκό ή μπλέ λινό έχει ρεβέρ στην άκρη και μία ζώνη περασμένη σε θηλιές. Χαριτωμένο και δροσερό για τις ζεστές μέρες.

2. Φορεματάκι ριγέ από ύφασμα τσελδόλ ή τσίτι κατάλληλο για πρωινό. Ο νωμίτης είναι στο ίδιο του ύφασματος, ενώ το κορσάκι μπαίνει με τις ρίγες λοξές. Στο κόψιμο του νωμίτη μπαίνουν κουμπιά και στο τελείωμα του γιακά κορδελίτσα. Η φούστα έχει κουφότητες μπρός και πίσω.

7. Φορεματάκι λινό με γιακά σάλ. Ένα κομμάτι ίσιο κλείνει το ντεκολτέ και τα κοντά μανίκια έχουν δύο μανσέτες γυριστές από το ίδιο. Η φούστα έχει κουφότητες κι' είναι γαρνιρισμένη με λασές καθώς επίσης οι τσέπες και η ζώνη. Τα καπάκια της τσέπης έχουν φιλά πενσάκια.

8. Χαριτωμένο κοστούμακι για αγοράκια. Γίνεται από μπλέ λινό κι' έχει γιακά ναυτικό. Τα μανίκια είναι κοντά με ρεβέρ. Η μέση ελαφρώς μπουφάν με ζώνη έτοιμη. Τα κουμπιά είναι μεγάλα σε χρώμα άσπρο κι' οι τσέπες ακριβώς όπως οι ανδρικές.

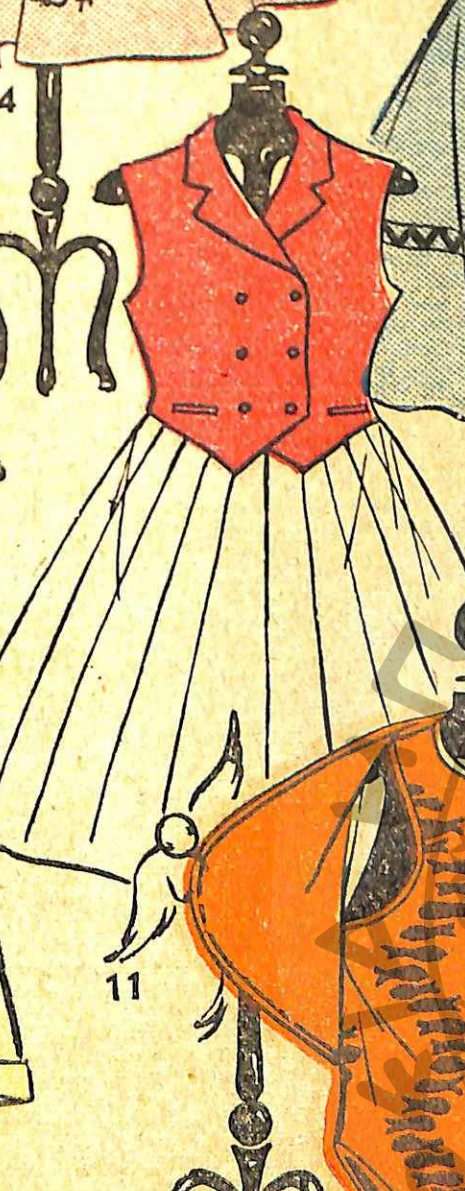
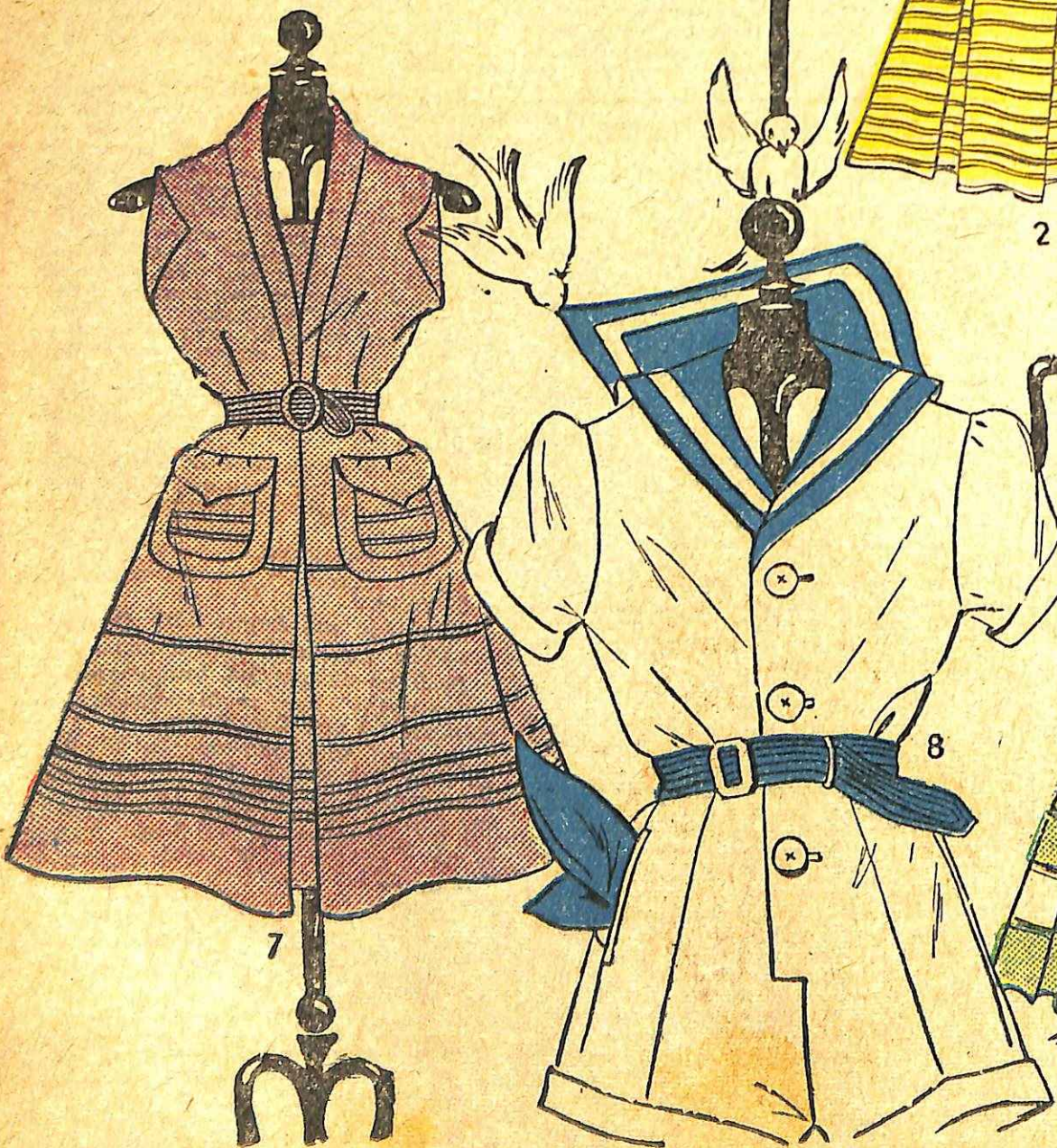
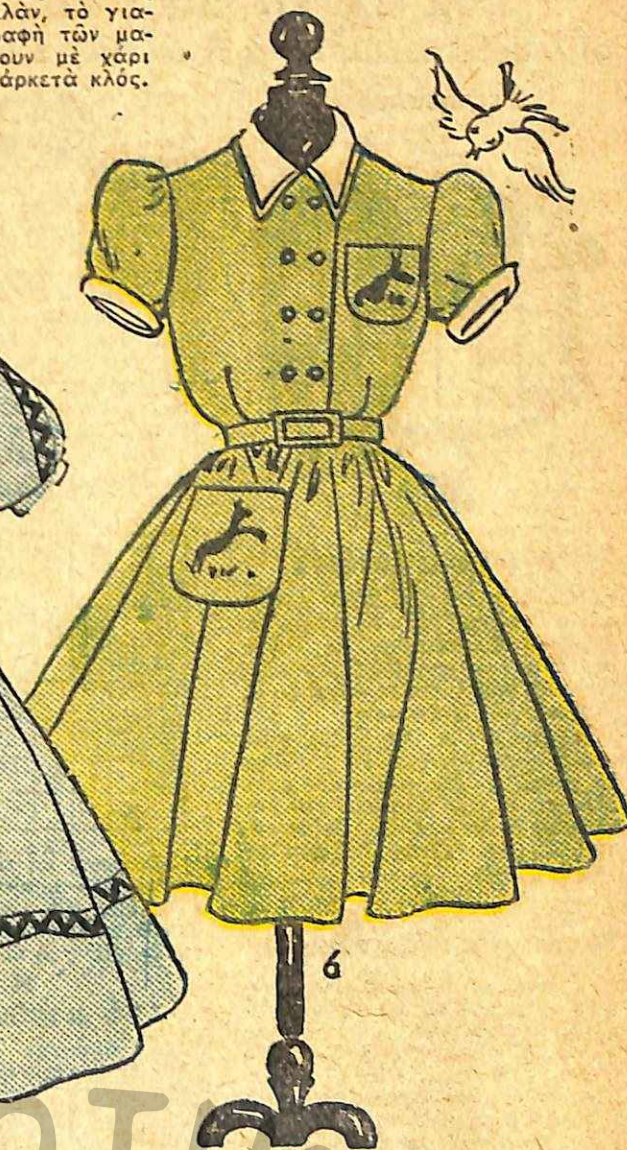
9. Ριγέ φόρεμα για πλάζ. Στους ώμους έχει τιράντες με κουμπιά και στη μέση ζώνη. Η φούστα έχει κουφότητες κι' ανοίγει στα δύο πλάγια. Από κάτω φοριέται μία φουφουλίτσα ή το μαγιό του μπάνιου. Το ύφασμα είναι από ραιγιόν ριγέ.

ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

4. Εύκολο και όμορφο φορεματάκι μεταξωτό ή πικέ για τη μπεμπέκας. Ο νωμίτης είναι ίσιος, το γιακαδάκι στρογγυλό και τα μανίκια στρογγυλά με μία φασούλα στην άκρη. Η φούστα είναι πολύ κλός κι' έχει σούρα γύρω στο νωμίτη. Το φόρεμα είναι στολισμένο με πουλάκια άπλικασίων.

5. Από μεταξωτό ή σαντούγκ το φουστανάκι αυτό όφειλεται όλη του τη χάρι στο ζιγκ ζαγκ που το γαρνίρει στους ώμους και στη φούστα. Τα μανίκια είναι ραγκλάν, το γιακαδάκι όρθιο με άνοιγμα στη ραφή των μανικιών. Δύο κορδελάκια κλείνουν με χάρι τα ανοίγματα. Η φούστα είναι αρκετά κλός.

6. Πρωινό φόρεμα από ήμιλινο ροζ ή τιελ. Έχει διπλό γιακαδάκι που το ένα ζιγκ ζαγκ είναι από λευκό πικέ. Μανίκια ρουσκάτα με μανσέτοια. Διπλό κουμπωμα στο κορσάκι και τσέπες κεντημένες ή άπλικασιμένες με ελαφάκια. Η φούστα είναι πολύ κλός με μία σούρα στη μέση.

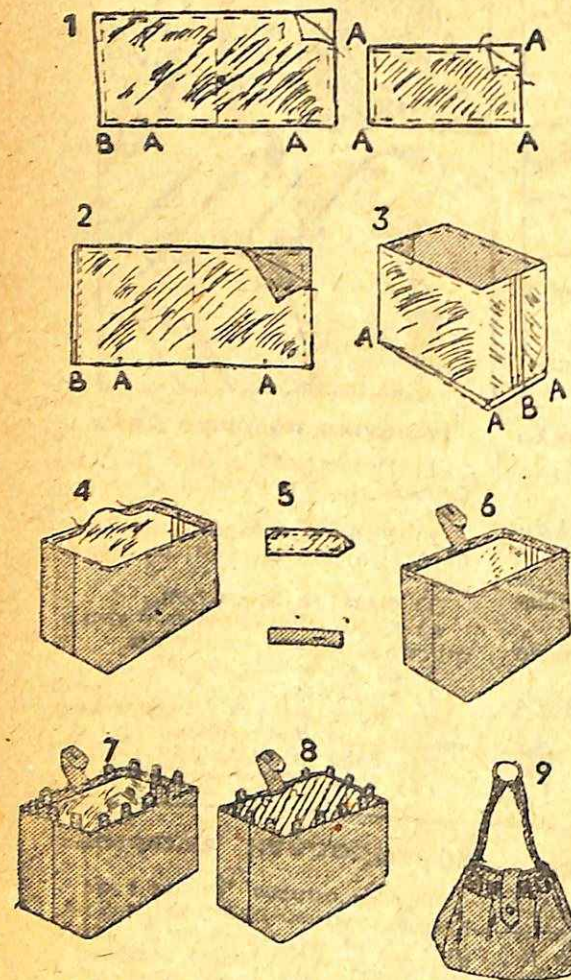
10. Πρακτικό κοστούμακι για αγοράκια ή κορίτσια. Το ζιλεδάκι είναι σκέτο με δύο κουμπιά στο άνοιγμα και χονδρό γαζί στο τελείωμα. Το σαρτέ έχει λαστιχάκι στη μέση, μεγάλες τσέπες στα πλάγια, ρεβέρ στις άκρες και άνοιγμα κρυφό μπροστά.

11. Άσπρη λινή φούστα με πιέτες γύρω γύρω. Φοριέται με ζιλεδάκι σαν αυτό που βλέπετε σε χρώμα μπλέ. Κλείνει μπροστά με διπλό κουμπωμα, έχει γιακαδάκι με πέτα και τσέπες ψευτικές. Μπροστά σχηματίζει δύο χαριτωμένες μυτούλες και γενικά κατεβαίνει προς τους γοφούς.

12. Κοστούμακι μπάνιου για τα μικρά σας κομωμένα από ζέρσεϋ ή κρετόν ύφασμα. Είναι απλό και νοστινό κι' έχει από πάνω ένα γυαλισμένο κομμάτι.

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Επεξηγήσεις των σχεδίων του 4ου «Παραρτήματος Κεντημάτων» του προηγούμενου τεύχους

ΠΑΤΡΟΝ ΓΙΑ ΤΣΑΝΤΑ

Πρακτική τσάντα για το πρωί στην πόλι και για την πλάξ.

Θα σας εξυπηρετήσω γιατί χωράει όλα τα αξεσουάρ του μπάνιου για την πλάξ και όλα τα μικροσκοπικά που θα φωνί- κλειστικώς για την πλάξ, θα μεταχειρι- θή πηγαίνει με τα φουστάνια της πλάξ ή για την πόλι, θα μεταχειρισθώ πικέ δα- κερό, λινό, ήμιλινο ή μεταξωτό ραιγιόν

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Το πατρόν που σας δίνουμε στο πα- ράρτημα μας είναι το μισό σε κανονικό ραφή των πλάτων και το επάνω. Εάν την μάτια για τον πάτο και 4 κομμάτια του πάτου. Εάν την φτιάξετε από ύφα- σμα, θα μεταχειρισθώ επί πλέον φόδρα για τα εσωτερικά, χονδρά δαμάκρο ύφα- σμα για μεταξύ του εξωτερικού ύφασματος και της φόδρας και χαρτόνι για τον πάτο. Δηλαδή θα κόψετε 2 επάνω κομμάτια από γό εξωτερικό ύφασμα, 2 επάνω κομμάτια από γό φόδρα και 2 ίδια κομμάτια από χον- δρό ύφασμα. Για τον πάτο θα κόψετε ένα κομμάτι από χαρτόνι. Για το πάτ του κουμπιού θα κόψετε ένα κομμάτι από το εξωτερικό ύφασμα και ένα κομμάτι από τη φόδρα. Για τις θηλίες θα κόψετε 12 κομμάτια από το εξωτερικό ύφασμα.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

1.— Τρυπώστε το θαμδακρό ύφασμα με το εξωτερικό ύφασμα των επάνω στην ανάποδη μεριά του ύφασματος.
2.— Τοποθετήστε αυτά τα κομμάτια που

τρυπώσατε το ένα επάνω στο άλλο, καλή με καλή ύφασματος εξωτερικού. Τρυπώστε τα στις δύο πλαϊνές ραφές και γαζώστε τα. Σιδε- ρώστε τις ραφές ανοικτά. Στα σημεία Α, βάλετε από μια όρθη φαλιδιά έως τη ραφή.
3.— Τρυπώστε και γαζώστε τον πάτο έτσι ώστε τα σημεία Α του πάτου να αντιστοιχούν με τα σημεία Α του επάνω. Σιδερώστε τη ραφή ανοικτή. Κατόπιν γυρίστε όλη την τσάν- τα από την καλή.

4.— Στο επάνω μέρος της τσάντας γυρίστε ένα στρίψωμα στην διακεκομμένη γραμμή, προς την ανάποδη και τρυπώστε το.
5.— Τρυπώστε τη φόδρα του πάτ στο κομ- μάτι στην καλή μεριά του εξωτερικού ύφασμα- τος και γαζώστε το γύρω-γύρω πλην της ίσιας μεριάς. Γυρίστε το από την καλή και σιδερώστε το. Κόψτε μια κουμπότρυπα στο μέγεθος του κουμπιού που θα μεταχειρισθώ και κάνετε την με κορδονέτο.

6.— Τρυπώστε στο κέντρο του πίσω μέρους της τσάντας το πάτ.
7.— Τσακίστε γύρω-γύρω στην διακεκομμέ- νη γραμμή την κάθε θηλιά και σιδερώστε την. Κατόπιν τσακίστε την στη μέση και γα- ζώστε την κάθε θηλιά γύρω-γύρω. Θα τοπο- θετήσετε τις θηλίες στην τσάντα κατά τον εξής τρόπο: Διπλώστε την κάθε θηλιά στη μέση. Τις δύο πρώτες θα τις τοποθετήσετε σε 2½ εκατ από το κέντρο του μπροστινού δεξιού και αριστερού στο εσωτερικό μέρος της τσάν- τας, τρυπώνοντας τις δύο άκρες σταυρωτά. Τις υπόλοιπες θηλίες θα τις τοποθετήσετε σε 5 εκατ. απόσταση τη μία από την άλλη, κατά τον ίδιο τρόπο. Γαζώστε γύρω-γύρω την τσάν- τα με τις θηλίες και το πάτ, με το φαρδύ ποδαράκι της μηχανής για να σχηματισθεί ένα μπρό.

8.— Ράψτε και τη φόδρα κατά τον ίδιο τρόπο που ράψατε την τσάντα. Τοποθετήστε εξωτερικώς τον πάτο από το χαρτόνι στον πά- το της τσάντας και στερεώστε τον με μακριές βελονιές, από τη μία ραφή στην άλλη λοξά. Κατόπιν βάλετε τη φόδρα ανάποδη με ανάπο- δη της τσάντας και οι ραφές να πέφτουν στις ραφές. Στερεώστε τη φόδρα στον πάτο και στις ραφές με κρυφές βελονιές. Γυρίστε στο επάνω μέρος το στρίψωμα της φόδρας και ρά- ψτε το κουφά.

9.— Κόψτε δύο λουρίδες από το εξωτερικό ύφασμα, το μακρὸς που θέλετε και ράψτε τις κατά τον ίδιο τρόπο που ράψατε τις θη- λίες. Περάστε τις μέσα από τις θηλίες και τις δύο μαζί, αγκίζοντας από το πίσω μέρος της μιάς πλευράς. Πάρτε έναν μεταλλικό ή κοκκαλιό κρικο και ράψτε επάνω τις 4 άκρες. Το κουμπί θα το ράψετε στο κέντρον εμπρός σε 3½ εκατ. πιο κάτω από την επάνω άκρη.

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

Αριθ. 59. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ

Κομψό σχέδιο για μικρό στρογγυλό τραπέζομαντηλάκι του παραρτήματος μας υπ' αριθ. 4. κεντημένο σε λινή βατίστα ή οργαντίνα. Όπως βλέπετε στη φωτο- γραφία, κεντιέται με βελονιές: πουάν ντ' όμπρ, άνεβατό, κοφτό τα μικρά πουά και γαζάκι τα κλαράκια και οι διακοσμητικές γραμμές. Ένα λεπτό φεστόνι συμπληρώ- νει το τελειώμα του. Το σχέδιο στο πα- ράρτημα μας είναι το τέταρτο του όλου σχεδίου.

Αριθ. 60. ΓΙΑΚΑΔΑΚΙΑ

Δύο πρακτικά σχέδια για στρογγυλά παιδικά γιακάκια. Φτιαγμένα από πικέ άσπρο ή λινό. Θα τα κεντήσετε με άσπρο μπαμποκάκι ή με μολινέ χρωματιστό σε καλή ποιότητα για να μη ξεβάφει.

Αριθ. 61. ΜΠΟΥΚΕΤΟ

Το μπουκέτο με το φιόγκο του παραρ- τήματος μας υπ' αριθ. 4 θα το μεταχειρι- σθήτε τέσσερες φορές για να γαρνίρετε τις τέσσερες γωνίες σε χρωματιστό λινό τραπέζομαντηλό. Τις τουλίπες, τα φύλλα και τις μαργαρίτες θα τα κάνετε άπλικά- σιόν με βελονιά κασπούαν. Θα κεντήσετε το φιόγκο με κλωστή του ίδιου χρώματος με το λινό με βελονιά φεστόνι και άνεβα-

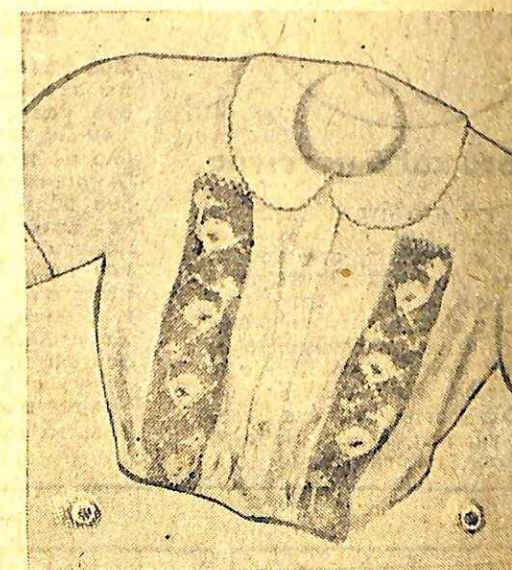
το τα πουά. Από το μπουκέτο θα πάρε- τε τουλίπες και μαργαρίτες μεμονωμένες και θα τις σκορπίσετε σε όλο το τραπέ- ζομαντηλό. Επίσης θα δημιουργήσετε μια μικρή γωνία από τα ίδια λουλούδια για το πετσέτακι.

Αριθ. 62. ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τα τελευταία μονογράμματα της συλ- λείας των παραρτημάτων μας Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω. Γίνονται άπλικάσιόν, όπως αναφέ- ραμε στα προηγούμενα τεύχη.

Αριθ. 63. ΜΕΤΡΗΤΟ

Αυτή η λεπτή μπορντούρα είναι κατάλ- ληλη για το γανιρίσμα μπλούζας. Θα τοποθετήσετε καμβά στο φάρδος της

μπορντούρας και θα την κεντήσετε με λε- πτούς συνδυασμούς χρωμάτων. Στο τέλος θα ξεφτίσετε τον καμβά.

Αριθ. 64. ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΕΤΡΗΤΟ

Μ' αυτά τα κοτοπουλάκια θα γαρνίρε- τε τη μπλουζίτσα του υπέμνη σας. Θα τοποθετήσετε καμβά στο φάρδος της μπορντούρας και θα μεταχειρισθώ κλω- στη μολινέ σε έντονο χρώμα. Τα κοτο- πουλάκια δεν κεντιώνονται, μένουν από το ύφασμα. Με την ίδια κλωστή θα γαρνίρε- τε το γακαδάκι και τις μανσέτες με λε- πτό φεστόνι.

ΤΗΝ άκουσα να κλαίει άπόψε, είπε η γιαγιά, δεν πρέπει να τη βασανί- ζεις άλλο.

— Δεν τη βασανίζω, κάνω ά- πλώς το καθήκον μου σε μητέρα. Άλλω- στε η Λίζα την είδε πάλι μ' εκείνον τον νερό σ' ένα συνουκικό ζαχαροπλαστείο.

— Η Λίζα! Εκείνη η γεροντοκόρη, έκανε η γιαγιά με περιφρόνησι. Είναι μη- χήρη και αμόνη, τη δουλειά έχει να άνα- κτεται σε ξένες υποθέσεις; Δεν άφίνουν ήσυχο το κούμένο το κορίτσι;

— Άπορώ με σας μητέρα. Στην ήλι- κία σας ίαχετε τέτοιες αντίληψεις για την οικογενειακή μας άξιοπρέπεια.

— Δεν νομίζω πως ο νέος αυτός είναι άξιοπρεπής επειδή δεν έχει χρήματα.

— Δεν είναι άνθρωπος της τάξεώς μας. Η κόρη μου πρέπει ν' ά- κολούθησε το παράδειγμα της μητέρας της και της οικογενείας της. Να πάρη ένα άνδρωπο της σει- ράς της.

— Όραίο παράδειγμα, είπε η γεροντίτσα με ει- ρωνεία. Παντρεύτηκες μ' έναν άνδρωπο της τάξεώς σου και τον άφρησε σε δυό χρόνια, γιατί έδλεπες να έαταμίζεσαι η περιουσία σου στα καρτιά από τον περιήμου σύζυγό σου. Όσο για την άδελφή σου την Κλάρα, που άκούου- θησε το δικό σου παράδειγμα και έδω- θηκε μόνο για την κοινωνική της θέσι, τώρα μιλάει για τις έρωμένες του άντρω- πος, σε να προέκυψε για άστέρες του κι- νηματογράφου. Αυτή είναι η οικογενειακή μας άξιοπρέπεια;...

Η Μαντίνα έσφιξε τα δόντια της με θυ- μό, αλλά δε βρήκε τίποτε ν' άπαντήση στα λόγια της μητέρας της.

— Άν η κόρη μου πάρη αυτό το παλιό- παιδο, δεν έχει να δώ μιά δεκάρα από μέ- να, έπτε μόνο.

— Σε παρακαλώ μη τη βασανίζεις άλ- λο τη Λώρα, έπτε ξανά η γιαγιά, κι' ο τό- νος της φωνής της είχε γίνει παρακλητι- κός. Έσύ δε μπορείς να τη νοιώσης.

— Όχι θα την άφήσω να κάνει του κε- φαλιού της. Μου φαίνεται πως παραλογί- ζεστε μητέρα. Έγώ έχω πάρει την από- φασί μου και ξέρете πως κανείς δε μπορεί να με κάνει ν' αλλάξω γνώμη. Η Λώρα εί- ναι μικρή, θα τον ξεχάσει, φταίνει να τη βοηθήσωμε σ' αυτό. Άποφάσισα λοιπόν να την ξαναστείλω, αύριο κιόλας, στο καλλέγιο για ένα-δυό χρόνια. Πρέπει άλ- λωστε να τελειοποιηθώ στη ζωγραφική και στις ξένες γλώσσες. Όστερα θα της δώσω το σύζυγο που της ταιριάζει.

Η γριά κυρία κούνησε το κεφάλι της με άπογοήτευσι, κι' η Μαντίνα δγήκε άπ' το δωμάτιο.

★

Η Λώρα μπήκε όρμητικά στο δωμάτιο της γιαγιάς. Ό τόπος φωτίστηκε από τη δροσερή όμορφιά της, με στα μενεξεδιά γλυκά μάτια της πλανιόταν μιά σκιά με- λαγχολίας.

— Του είπα πώς τον περιμένεις για- γιά. Μά τι μάς θέλεις; Πές μου τί μάς βέλεις;

Στο πρόσωπό της ήταν ζωγραφισμένη η άνησυχία.

— Να θέλω να τον δώ, θέλω να δώ πως είναι αυτός που έχει κλέψει τη μικρή σου καρδούλα. Δεν πιστεύω νάναι πιο όμορφος από το Φάουστο Νταλάρντι, που σου προ- ορίζει η μητέρα σου για γαμπρό.

— Δεν ξέρω αν είναι πιο όμορφος για- γιά. Δεν έκανα ποτέ τη σύγκρισι. Δεν τον συνέκρινα με κανένα άλλο άντρα. Για μέ- νει κανένας άλλος δεν υπάρχει εκτός άπ' αυτόν.

— Καλά, πήγαινε τώρα Λώρα. Είναι ώρα για φαγητό. Έγώ θα φάω εδώ μόνη μου. Σήμερα νοιώθω πολύ κουρασμένη.

Το κορίτσι την πλησίασε και τη φίλησε στα δυό μάγουλα. «Μόνον έσύ μπορείς να με νοιώσης γιαγιά», της έπτε κι' ύστερα έφυγε κλείνοντας πίσω της άθόρυβα την πόρτα.

Ναι μόνον αυτή μπορούσε να την κατα- λάβη, γιατί μόνον αυτή είχε μιά καρδιά τρυφερή και αίσθηματική, μιά καρδιά που είχε κάποτε γνωρίσει τον έρωτα. Από το άνοιχτο παράθυρο φαινόταν το παλιό γε- φύρι, και ξαναζωντάνευε τις άναμνήσεις.

Ήταν σε μιά παλιά ζωγραφιά το γεφύρι αυτό, με το όρμητικό ποτάμι που περνού- σε από κάτω και χωρίζε στα δυό την πόλι. Από τη μιά ήταν η άριστοκρατική συνοί- κια, τα σπίτια των ευγενών, κι' άνάμεσα σ' αυτά και το δικό τους. Από την άλλη δρισκόταν ο λαϊκός συνοικισμός.

Ήταν ένα άπόγευμα σκοτεινό γεμάτο σύννεφα, πενήντα χρόνια πριν, όταν εκείνη του έπτε — κι' η φωνή της άνεκατεύονταν με το δροπτό του νερού και το σφύριγμα του ανέμου:

— Άς περιμένωμε άκόμη Τουάζο, σε παρακαλώ. Στο τέλος οι δικοί μου θα ύ- ποχωρήσουν. Μά ξέρετε καλά πως αυτό δε θα γίνεται ποτέ.

— Δυό χρόνια τώρα περιμένωμε. Μά δε μπορεί να συνεχισθώ έτσι έπ' άπειρον.

ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΓΕΦΥΡΙ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Έλα να φύγωμε Μαρία, αν μ' αγαπάς, έλα να φύγωμε.

— Άν τον αγαπούσε! Αυτός ήταν όλη της η ζωή. Άλλά δεν είχε το θάρρος να τον άκολουθήσει. Ήξερε πως δεν είχε παρά να περάσει το γεφύρι κι' όλα θα τελειώου- ν.

Μιά ζωή εύτυχισμένη θ' άρχιζε και για τους δυό, μά δεν είχε το θάρρος. Εκείνος έφυγε για πάντα, κι' εκείνη σ' ένα χρόνο παντρεύτηκε το Λουδοβίκο Μαλόνι. Ότε- ρα γεννήθηκαν οι δυό κόρες της, η Μαντί- να και η Κλάρα. Μόνο τότε γνώρισε λίγη άληθινή εύτυχία, να κι' αυτή έσθωσε στον οι κόρες της άρχισαν να μεγαλώνουν και να γίνονται τόσο ίδιες με τον πατέρα τους, χωρίς αίσθημα, χωρίς καρδιά. Η Μαρία έμεινε πάλι μόνη. Ζούσε μαζί τους, άλλα ένοιωσε σαν ξένη, χρόνια όλοκληρα. Ύστερα ήρθε στον κόσμο η Λώρα. Η Λώ- ρα. Παράξενο, θάλεγε κανείς πως είναι κόρη της, όχι έγγονη της. Ό ίδιος χαρα- κτήρας, η ίδια τρυφερή καρδιά, άκόμη τα ίδια γλυκά μενεξεδένια μάτια. Και τώρα έπρόκειτο για της Λώρας την εύτυχία, κι' ένοιωσε τη γέρικη καρδιά της να γτυπά με συγκίνηση.

★

Τα παιδιά χτύπησαν την πόρτα της, μό- λης το αυτοκίνητο της Μαντίνας έστρωσε στη γωνία του δρόμου. Εκείνος ήταν ψη- λός, γεροδεμένος. Ήταν πολύ νέος, μά εί- χε μιά έκφρασι άρρενωπή, που έκανε άνέ- σως έντύπωση. Της φίλησε εύγενικά το χέ- ρι, και κάθισε με κάποια άδεξιότητα στο χαμηλό καθίσμα που του υπέδειξε.

— Έπιθυμώσα να σε γνωρίσω Λέο... Λέο;...

— ...Λέο Σαλβάντι κυρία. Συμπλήρωσε εκείνος κοκκινίζοντας έλαφρά.

— Μπορείς να με λες γιαγιά. Έτσι

ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ ΓΟΥΣΤΩΝ!

— Την ώρα που οι δυό νέοι έβγαζαν από την πόρτα η γιαγιά τους φώναξε:

— Να περάσετε το γεφύρι, δε θα σας δώ κανείς, το μικρό ξύλινο γεφύρι, δε θυ- μαμαι ποτέ πως το λέτε.

Τα δυό παιδιά της χαμογέλασαν εύτυ- χισμενα.

Όταν η πόρτα έκλεισε, κάθισε πάλι στην πολυθρόνα της, από τα μάτια της κυλησαν άργα δυό δακρυα, ενώ μιά μακρι- νη άναμνησι καίεσε την ψυχή της. Από το άνοιχτο παράθυρο το ξύλινο γεφύρι έ- μαινε με παλιά ξεθωριασμένη ζωγραφιά, και δυό νέοι άνδρωποι το περνούσαν τώρα, για να πάν να δρούν την εύτυχία.

ΠΙΝΑ ΤΖΑΝΙΝΙ

★

ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕ ΤΟ ΣΥΖΥΓΟ!

Σ' ένα γεύμα ο Βολταίρος είχε στο- πλάι του μιά εξαιρετικά φύλαρη γυναίκα. Όσο κρατούσε το γεύμα, η κυρία διηγώ- θηκε στο Βολταίρο τη δυστυχία του γάμου της, τους θυμούς του άντρω- πος, την ά- διαφορία του κλπ.

Ο Βολταίρος δεν έλεγε λέξι.

— Με καταλαβαίνετε; του έπτε τέλος η κυρία, νομίζοντας πως ο φιλόσοφος ήταν βαρήκοος.

— Καταλαβαίω πριν άπ' όλα τον άν- δρα σας! άποκρίθηκε ο Βολταίρος.

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΥΤΟΣ ΑΝΑΓΚΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ΟΙ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΕΣ ΣΠΗΛΛΙΩΝ ΤΗΣ ΛΙΘΙΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΕΣΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΩΣ

ΣΤΗ Στοκχόλμη έγινε μία έκθεση εσωτερικής διακοσμησης του σπιτιού που παρουσίασε εσωτερικές διακοσμήσεις από όλες τις εποχές και από όλους τους λαούς. Χρονολογικώς, είχε η έκθεση αυτή την αρχή της στη λιθινή εποχή, στη μακρινή εκείνη περίοδο που οι άνθρωποι ζούσαν ακόμη μέσα σε φυσικά σπήλαια ή σε φυσικές υπόγειες σπηλιές. Οι άνθρωποι της εποχής εκείνης δεν είχαν βέβαια επιπλά για να στολίσουν τις πρωτόγονες κατοικίες τους, δεν είχαν παράθυρα για να στολίσουν με κουρτίνες και κουρτινάκια, και ούτε είχαν ακόμη μάθει να υφαίνουν για να φτιάχνουν χαλιά και ταπέτα. Και όμως στην έκθεση της Στοκχόλμης, μπορούσε να ιδεί κανείς απομνημονεύματα των πρωτόγονων αυτών κατοικιών, οι τοίχοι των οποίων ήταν στολισμένοι με λογής «τοιχογραφίες» σκαλισμένες ύπομνητικά με μυτερές πέτρες επάνω στο σκληρό βράχο. Δεν είναι βέβαια αριστουργηματικές οι τοιχογραφίες αυτές. Πρωτόγονες, όπως ήταν πρωτόγονοι και οι άνθρωποι που τις έσκαλλαν και όπως ήταν πρωτόγονοι τα μέσα που χρησιμοποιούσαν, μιλάνε εν τούτοις ολοζώντανα για την έμφυτη τάση του ανθρώπου να στολίζει, έστω και πρόχειρα, το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει. Την τάση αυτή τη βρίσκουμε σε όλα τα στάδια του πολιτισμού και τη βλέπουμε να συμβαδίζει στενά — στενά με την εξέλιξή του.

Δεν είναι όμως ανάγκη ν' ανατρέξουμε τόσο μακριά, στη λιθινή εποχή, για να διαπιστώσουμε την έμφυτη αυτή τάση του ανθρώπου. Ακόμη και μέσα στο φτωχό καλύδι συναντάμε κανείς την έκδηλώς της. Ένα κουρτινάκι στο μικρό παράθυρο, ένα κέντημα ή ένα φλιτζάνι κάδρο στον τοίχο, ένα πολύχρωμο βάζο ή μια γλάστρα στη μέση του τραπέζιου και άλλα παρόμοια πράγματα που εκ πρώτης όψεως φαίνονται εντελώς περιττά και πώς δεν προσφέρουν τίποτε σ' εκείνους που τα έχουν δώσει εκεί που εύρισκονται. Και όμως, το γεγονός ότι τα συναντάμε παντού και πάντοτε, αποτελεί την πιο καλή απόδειξη ότι τα αντικείμενα αυτά ανταποκρίνονται σε μια έμφυτη ανάγκη που, όπως το φαγητό, ή διψα κλπ. ζητάει και αυτή την ικανοποίησή της.

Θα ήταν μεγάλο σφάλμα αν ξεγυλούσαμε την ανάγκη αυτή σαν μια απλή επιθυμία διακοπής της μονοτονίας στο εσωτερικό του σπιτιού. Η ανάγκη αυτή έχει αίτια πολύ βαθύτερα και συνδέεται με την κοινωνικότητα του ανθρώπου. Το σπίτι, είτε φτωχόκαλυβο είναι είτε μεγάλο, είναι το κέντρο μέσα στο οποίο συγκεντρώνονται τα μέλη της οικογενείας τις ώρες που είναι ελεύθερα από τις άλλες ασχολίες. Όσο πιο ευχάριστο είναι το περιβάλλον του κέντρου αυτού, τόσο πιο έλκυ-

στικό γίνεται, τόσο περισσότερο δίνει τα μέλη της οικογενείας και τα κρατάει μέσα, ενώ αντίθετα το μονότονο και άγενο περιβάλλον τα απομακρύνει από το σπίτι, τα κάνει να αναζητούν άλλοι ευχάριστοι και ξεκούραστο. Το καλοδιατεταγμένο σπίτι διατηρεί την οικογένεια και την στερεώνει, ενώ το άχαρο και άπεριποίητο τη διαλύει.

Την ιδέα αυτή, του ευχάριστου σπιτιού σαν δεσμού της οικογενείας, την έπρωσώπιησαν οι αρχαίοι Έλληνες με τη θεά Έστία. Η Έστία — το τζάκι — ήταν φυσικά το κέντρο γύρω από το οποίο μαζευόταν η οικογένεια τις χειμερινές νύχτες για να ζεσταθεί, ήταν το μέρος του σπιτιού όπου ετοιμαζόταν το φαγητό αλλά ήταν γενικότερα και το σύμβολο του οικογενειακού δεσμού και για το λόγο αυτό άνωμάσθηκε και η θεά προστάτις της οικογενείας Έστία. Συμβόλιζε όλη την ικανοποίησή και την ευχαρίστηση που αισθάνονται

τα μέλη της οικογενείας όταν εύρισκονται μαζεμένα μέσα στο σπιτικό τους, αγαπημένα και μονοιασμένα. Και η φωτιά που έκαιγε στο τζάκι ήταν το άσβεστο πυρ που έκαιγε σαν ευχαρίστηση προς τη θεά.

Η τάσις για να γίνεται το σπίτι στο εσωτερικό του όσο το δυνατόν πιο ευχάριστο είναι και ο κυριώτερος παράγων που συνετέλεσε στη δημιουργία των διαφόρων ρυθμών. Τα χωριάτικα χαλιά, κιλίμια και σκεπάσματα, με τα παράξενά τους σχέδια και τους ακόμη πιο παράξενους χρωματισμούς τους και συνδυασμούς χρωματισμών, φανερώσουν όλη την προσπάθεια που καταβάλλεται για να πάρη το εσωτερικό του σπιτιού ευχάριστο, χαρούμενο και ζωηρό τόνο. Τον ίδιο σκοπό επιδιώκουν και τα κάδρα ή άκομη και οι χρωματιστές καρτ-ποστάλ που στολίζουν πολλά σπίτια, με μόνη τη διαφορά ότι αυτά δεν δημιουργούν ρυθμό, ενώ η χειροτεχνία και γενικότερα, η οικοτεχνία γύρω από το θέμα της εσωτερικής διακοσμησης έχει δημιουργήσει και ρυθμό και καλλιτεχνικά αριστουργήματα. Τα Σκυριανά επιπλά, που συναντώνται υπό διάφορες μορφές και εκτελέσεις σε τόσα και τόσα σπίτια, είναι και αυτά αποτέλεσμα της προσπάθειας που κατέβαλαν οι Σκυριανοί για να καταστήσουν πιο ευχάριστο το εσωτερικό του

σπιτιού τους με αναπαικτικά και ευχάριστα στο μάτι επιπλά. Ανάλογες περιπτώσεις, στις οποίες η τάσις για τον εσωτερικό διακόσμο έγινε δημιουργός καλλιτεχνικών ρυθμών, συναντούμε σε όλες τις εποχές και η μελέτη τους μας οδηγεί σε ασφαλή συμπεράσματα για τον πολιτισμό των ανθρώπων από τους οποίους δημιουργήθηκαν.

Σήμερα επικρατεί και στο ζήτημα του εσωτερικού διακόσμου η γενική τάσις της βιομηχανοποίησης και τυποποίησης. Υπάρχουν σε όλες τις μεγάλες πόλεις ειδικοί οίκοι που αναλαμβάνουν να κάνουν το εσωτερικό του σπιτιού σας ευχάριστο ανάλογα με τα χρηματικά μέσα που διαθέτετε. Άλλα ποτέ δε θα μπορούσε ένας τρίτος να στολίσει το σπίτι σας με τέτοια αγάπη με όση θα το κάνει μόνη της η νοικοκυρά. Με ένα χάρτινο άμπαλουράκι, με μία μπάντα κορμωμένη στον τοίχο, με μία «κουρέλου» φτιαγμένη από τα κουρέλια του σπιτιού και με άλλα ανάλογα πρόχειρα μέσα μπορεί η κάθε νοικοκυρά να γίνει ο διακοσμητής του σπιτιού της και να καμαρώνει επειδή ο διακόσμος αυτός θα είναι όχι μόνο έργο των χειρών της, αλλά και μία αδιάκοπη έκδηλωση της στοργής της για το σπίτι της και για τους δικούς της.

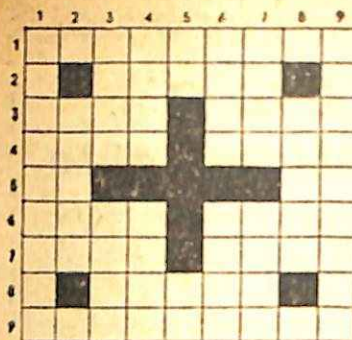
Θέσι να προσδιορίσει βλέποντας μια μέλισσα να διαγράφει καμπύλες της, ότι σε κατεύθυνση 20 μοίρες από το Βορρά και σε απόσταση 500 μέτρων, βρίσκεται ένας πλούσιος ανθόκηπος.

Πώς όμως προσανατολίζονται οι μέλισσες; Δεν πρόκειται για ένα απλό έντοκτο. Υστερα από λεπτά πειράματα, ο καθηγητής ανέδειξε ότι για τους υπολογισμούς τους οι μέλισσες στηρίζονται στον ήλιο, που δεν χρειάζεται καν να τον βλέπουν. Χάρη στην πολύπλοκη κατασκευή του ματιού της, η μέλισσα είναι σε θέση σε οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας, να ξέρει ακριβώς πού βρίσκεται ο ήλιος, έστω και αν είναι κρυμμένος πίσω από τα σύννεφα.

Ο καθηγητής, συνεχίζοντας τα πειράματά του, έφθασε σε πραγματικά καταπληκτικά αποτελέσματα. Ετοποθέτησε πάνω από ένα λοφίσκο ένα πιατό γεμισμένο με γύρι λουλουδιών. Μετέφερε μερικές μέλισσες στο υπνοίο εκείνο φέροντας τις από το γύρο του λούλου, και τις άφησε ελεύθερες. Όταν τις ελάφρυνε στην κυνέλη τους, οι μέλισσες άρχισαν να χορεύουν στον αέρα, για να προσκαλέσουν στο γεύμα τις συντρόφους. Και δείχνοντάς τους όχι το δρόμο από το γύρο του λούλου που τους είχε κάνει ο καθηγητής, αλλά τη συντομότερη οδό, «κατ' ευθείαν» επάνω από το λούλο! Εκείνο που είναι ακόμη πιο εκπληκτικό είναι το γεγονός ότι οι μέλισσες, στους υπολογισμούς των, λαμβάνουν πάντα «υπ' όψιν» τον άνεμο που φυσά, ώστε να μη παρασυρθούν και να ξεοδονομηθούν από την πορεία τους, και δείχνουν στις συντρόφους των ότι η διαδρομή που έχουν να διανύσουν είναι μεγαλύτερη, στην περίπτωση που ο άνεμος είναι αντίθετος, ή μικρότερη, όταν ο άνεμος είναι ευνοϊκός.

Είναι τέτοια η ακρίβεια των πληροφοριών αυτών, καθώς και η απόλυτη έμπνευσις που επέτρεψε να τους δώσει ο καθηγητής Φρίτς, ώστε σήμερα να είναι σε

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Το «μηδέν άγαν» είναι έ...
- 2) Έπιμελούνται τις γυναίκες (πληθ.)
- 3) Πρώην (επίρ.) — Έβραϊκή λέξις.
- 4) Μικρά πυκνοφυτεμένα μέρη — Κλωστά (αίτ.).
- 5) Νότα μουσικής — Έξρ.
- 6) Άπαραίτητη στην έρημο (αίτιατ.) — Πακέτα.
- 7) Αιγυπτιακή θεότης — Βλέπει (ρήμα).
- 8) Έμπνεει ποιητής.
- 9) Ένας στρατηγός φίλος του Μ. Άλεξάνδρου.

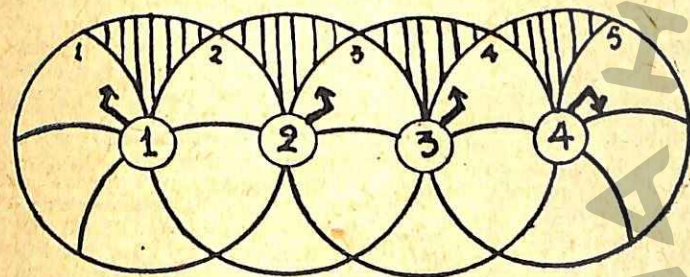
ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Την παίρνουν οι έργαζόμενοι το άγαθόν.
- 2) Ένα δένδρο (γεν. δημ.).
- 3) Έπίρρημα τροπικόν — Κοιτά.
- 4) Η εξέλιξις της καταστάσεως (δημ.) — Όμοιοι.
- 5) Δύο συνεχόμενα γράμματα του αλφαβήτου μας — Άκάθαρτον ζών (άρχ.).
- 6) Έποχή (δοτ.) — Ταχυδρομείον (γεν.).
- 7) Γερμανός αρχαιολόγος, έλληνογίτης και φιλόλογος — Κατάρ.
- 8) Πολλά φορούν καθημερινά.
- 9) Μεγάλη έορτή της Χριστιανισμένης (αίτιατ.)

ΚΑΙΤΗ ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Ψυχικό

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

Ποιός άνθρωπος έσκότωσε το ένα τέταρτο δολόκληρης της ανθρωπότητας;

ΟΙ ΡΟΔΕΣ

Κάθε λέξις έχει 6 γράμματα, αρχίζει άπ' το τμήμα του κύκλου, που έχει το βέλος κι' ακολουθεί τη διεύθυνσή του.

Τα γράμματα των σκιασμένων καθέτως τμημάτων, άποτελούν ένα... προφήτη Γάλλο συγγραφέα, ενώ τα γράμματα των 5 άριθμημέ-

νων τμημάτων μια έλληνική πόλι.

Η σημασία των λέξεων:

- 1) Στους κόλπους του δέχεται τους καλούς.
- 2) Άρπακτικό πουλί.
- 3) Ακολασίας πράξις.
- 4) Δεν περνάς εύκολα από κεί.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

Η ΔΙΑΤΑΓΗ

Μία στρατιωτική όμας κάνει άσκήσεις στο γήπεδο. Όλες οι διαταγές του λοχίου έκτελούνται με παραδειγματική τάξι και ακρίβεια, ως τη στιγμή που άκούγεται μία διαταγή που τους κάνει όλους να τρέχουν.

— Έσείς οι δέκα πρώτοι άδρες, παραγγέλλει ο λοχίας, σχηματίστε πέντε γραμμές, με τέσσερες άδρες σε κάθε γραμμή!

Όλοι μένουν κατάπληκτοι και σκέπτονται πώς θα έκτελέσουν τη διαταγή. Και μόνον ο Παύλος, που ήταν σπουδαστής του Πολυτεχνείου, λέει ύστερα από μικρή σκέψι:

— Έν τάξει, παιδιά, δώκα τη λύσι της διαταγής ή μάλλον του προβλήματος!...

Μπορείτε να τη δώτε και σεις;

ΣΥΓΓΕΝΕΙΕΣ

Α. Άν ο πατέρας του Γιώργου είναι γιός του Νίκου, τί συγγένεια έχουν ο Νίκος και ο Γιώργος;

Β. Τί βαθμό συγγένειας έχετε με τους γονείς του αδελφού του γιου της αδελφής του παππού του πρώτου εξαδέλφου σας;

Άπαντήστε μέσα σε τρία λεπτά χωρίς να καταφύγετε σε χαρτί και μολύδι για να ζωγραφίσετε... το γενεαλογικό σας δένδρο!

ΕΥΚΟΛΗ ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ

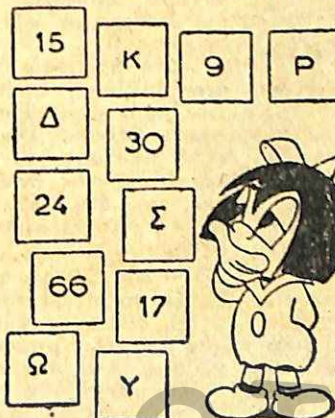
Η διαφορά μεταξύ του άριθμού 543.210 και του αντίστροφου του (012.345) είναι 530.865.

Μπορείτε να δώτε, χωρίς χαρτί και μολύδι, ποιά είναι η διαφορά μεταξύ του άριθμού 987.654 και του αντίστροφου του;

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΑΤΕ;

Κινηγημένοι από τους χωροφύλακες τρεις περίφημοι κλεφτοκοτάδες, ο Μήτσος, ο Βαγγέλης και ο Γιάννακας, φθάνουν μπροστά σε ένα ποτάμι που δεν έχει όμως, για μεγάλη τους άτυχία, γεφύρι εκεί κοντά. Ο μόνος τρόπος για να διαβούν το εμπόδιο, είναι μία μικρή βαρκούλα που βρίσκεται στην άκροποταμιά. Μά ή βαρκούλα είναι τόσο μικρή και τόσο σάπια, ώστε δε μπορεί να σηκώσει βάρος μεγαλύτερο από 100 όκάδες. Και ή δυσκολία είναι ότι ο μόνος Μήτσος και ο Βαγγέλης δεν ζυγίζουν παραπάνω από 50 όκάδες ο καθένας τους, αλλά ο Γιάννακας... ζυγίζει μόνος του τα διπλά, δηλαδή 100 δολόκληρες όκάδες! Βρίσκονται λοιπόν μπροστά σ' ένα λεπτό και δύσκολο πρόβλημα, και ο καιρός που τους μένει δεν είναι πολλός, γιατί το άπόσπασμα ζυγώνει. Οι ποιητοί κλεφτοκοτάδες όμως καταφέρνουν να λύσουν γρήγορα το πρόβλημα και να δραπετεύουν σε μερικά λεπτά όλοι στην άπέναντι όχθη... για να πέσουν στην άγκαλιά ενός άλλου άποσπάσματος που τους παραφύλαγε από κεί! Τέλος πάντων, αυτό δεν μας ενδιαφέρει. Το ζήτημα είναι: Πώς μπορούσαν να περάσουν άπέναντι με το βαρκάκι οι τρεις κλεφτοκοτάδες; Μπορείτε να το δώτε, μέσα σε δύο το πολύ λεπτά; (Τόσα είχαν κι' εκείνοι στη διάθεσί τους....).

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΗ ΜΝΗΜΗ!

το πρωτότυπο.

Πρόκειται για ένα απλό και πρακτικό πείραμα που θα σας δείξη την ικανότητα της μνήμης και την παρατηρητικότητα σας και, αν το επαναλαμβάνετε τακτικά, θα σας βοηθήσει να τις άσκησετε και να τις αναπτύξετε ακόμη περισσότερο.

ΑΠΟΡΙΑ

Σκεφθήτε ότι σχίζετε τις σελίδες 1, 25, 31 και 32 ενός βιβλίου. Πόσα φύλλα θα σας βρίσκονται στο χέρι;

(* Όλες οι λύσεις στη σελ. 65)

JRIE

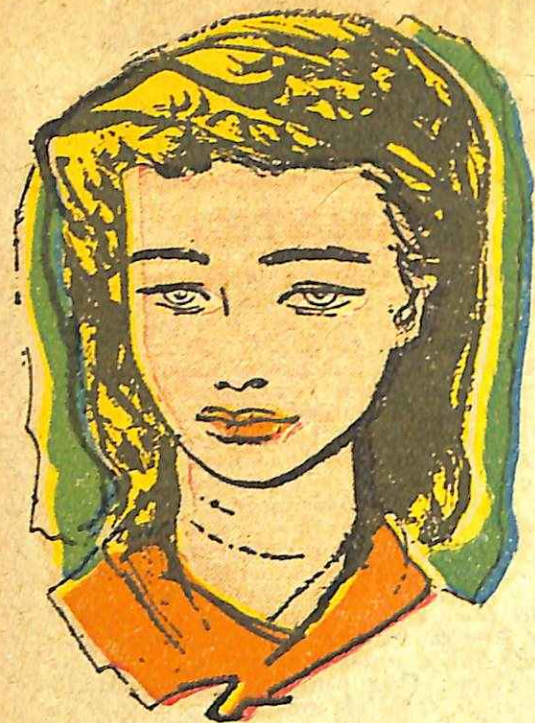

ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ-ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ο γνωστός επί μίαν εικοσιπενταετία μεγάλος οίκος Ραπτικής της κ. ΝΙΝΙΑΣ ΖΑΜΑΝΟΥ θα δώση τα φώτα της πολυετούς πείρας του και της μακράς εν Παρισίοις σπουδής της εργοδοτριας, η οποία θα παραδώση μαθήματα Ραπτικής — Κοπτικής — Έφαρμογής στις μαθητριάς της δια της τελευταίας, τελείας, ταχείας και άπλης μεθόδου της γεωμετρίας των Παρισίων και της άτομικής πείρας της.

Όσες θέλετε να κερδίσετε χρόνον, έπαφελήθητε της ευκαιρίας αυτής που σας προσφέρει η ΚΑ ΝΙΝΙΑ ΖΑΜΑΝΟΥ. Σε ένα μήνα θα σας τελειοποιήσει ώστε να μπορείτε να κόβετε μόνες σας φορέματα, Ιαγέρ, Πιαλλά.

Ζητήσατε πρόγραμμα του άσαστηρίου μας, Άλωπικής 46 (Κολωνάκι), Τηλέφωνον 30.270.

Μιά κλοπή

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η μικρή ένοχος μπήκε στην αίθουσα. Θά ήταν ως δεκατεσσάρων χρονών. Τό πρόσωπό της ήταν κακοπαθημένο, οί ωμοί της αδύνατοι, τὰ ρούχα της φτωχικά. Τό βλέμμα της όμως είχε μιὰ εξαιρετική τόλμη και ή φυσιογνωμία της κάτι τό ανήσυχο και συγχρόνως τό ταπεινό.

Ασφαλώς δέν ήταν ένα κοινό κορίτσι. Ένα κορίτσι τού λαού, άμόρφωτο, σχεδόν πρωτόγονο, πού έπρεπε νά έχη ένα δικό του κόσμο ανήσυχο και μυστικό μέσα στό βάθος της ψυχής του. Ένα κράμα καλού και κακού. Μιά έναλλαγή σκοταδιού και φωτός. Τί ήξερε από τή ζωή; τίποτα. Ο κόσμος πού μέσα του είχε γεννηθή και μεγαλώσει, ήταν θαλός και έκτος απ' αυτόν δέν φανταζόταν άλλο. Μά πριν από δυό χρόνια είχε γνωρίσει και έναν άλλον κόσμο, τόν κόσμο τού έργοστασίου, πού δούλευε. Και τώρα ήξερε ακόμα πώς ύπάρχει και ένα δικαστήριο. Οί άνθρωποι του, σοβαροί και ισχυροί, τής ζητούσαν λόγο γιά τήν κλίσι της στην κλοπή.

Η Νανίνα είχε τό ένστικτο τής κλοπής. Δέν ήταν ή πρώτη φορά πού υπάκουε στόν πειρασμό αυτό. Μιά φορά είχε κλέψει ένα δαχτυλίδι. Η λάμψη του τήν είχε τραβήξει, όπως τραβά τήν κίσα. Ένα ασυνείδητο ζωάκι όπως αυτή, δέν είχε ιδέα γιά τήν αξία του. Μά τσακίστηκε νά τό γυρίση πίσω, όταν έμαθε πώς ή κυρία έκλαιγε γιά τό δαχτυλίδι της. Τό πήγε τρέχοντας στό πλουσιόσπιτο, γεμάτη άγωνία, και δε θέλησε νά δεχθί τὰ λεπτά πού ή κυρία τής έδωσε «για τή μετανοιά της». Η Νανίνα δέν είχε καθόλου μετανοιώσει. Δέν ήθελε νά κλοπή ή κυρία, αυτό ήταν όλο.

Μά τώρα γιά τήν υπόθεσι τών παπουτσιών κανέναν δε στενοχωριόταν. Ο διευθυντής τού έργοστασίου θύμωνε μόνο. Μά αυτό δέν ένδιεφερε τή Νανίνα πού είχε γιά τήν ιδιοκτησία δική της, προσωπική αντίληψη. Τί ώραία πού ήταν εκείνα τὰ γοβάκια! Τά είχε προβάρει και ξαναπροβάρει τόσες φορές! Τό ποδαράκι της, σάν έλευθερωνόταν από τό ποδαράκι της, σάν μικρούτσικο, όπως τής Σταχτοπούτας (τό ήξερε τό παραμύθι) και τὰ χρυσά τής Σταχτοπούτας. άν δέν ήταν τὰ ίδια.

Στό κάτω-κάτω τής γραφής μήπως δέν

Οπήρχαν στό έργοστάσιο Ένας κόσμος παπούτσια όλων τών ειδών :

Τά έκρυψε κάτω από τήν ποδιά της κι' τρεξε στό σπίτι της νά τὰ φορέσει. Δέ μπορούσε. δέβαια, μ' αυτά νά βγή έξω. Στο σπίτι της όμως θά τὰ έκρυβε στό ντουλάπι της και κάπου-κάπου θά τὰ φορούσε και θά περπατούσε — όπως οί κυρίες — μέσα στην κάμαρα. Ποιος ξέρει! Μπορούσε νά παντρευτή κι' αυτή ένα πρίγκιπα, όπως ή Σταχτοπούτα.

Νά πώς πήγε ή Νανίνα νά κλέψη γιά δεύτερη φορά. Ξαφνικά όμως ή ιστορία ανακαλύφτηκε, έγινε φασαρία, σκάνδαλο. Αυτή άρχισε ν' άρνείται, νά ληψέ ψέματα. Δέν ήξερε τίποτα και τὰ γοβάκια πού δρέθηκαν στό ντουλάπι της, τὰ είχε δάλει ή προϊσταμένη της, γιά νά τήν έκδικηθή. Ναι, ναι... Έτσι ήταν.

Έλεξε ψέματα γιά νά φυλάξη κρυφό κάτι πού είχε στην καρδιά της. Ένα όνειρο πού είχε φτιάξει γύρω από τό χρυσό αυτό θησαυρό. Και θά τό κατέστρεφε τό ωραίο-της όνειρο, άν τό έλεγε σε ανθρώπους πού δέν μπορούσαν νά τήν καταλάβουν.

Η Νανίνα στεκόταν όρθια μπροστά στό δικαστή. Και όλα της, τό παιδικό της στόμα, τό αδύνατο προσωπάκι της, τὰ φτωχικά ρούχα, ίκέτευαν εύσπλαχνία, έκτός από τό βλέμμα της. Οί μάρτυρες όλοι τήν είχαν κατηγορήσει. Ένας δικηγόρος τήν υπερασπίστηκε, μά ή Νανίνα είχε τήν έντύπωση πώς υπερασπιζόταν κάποια άλλη. Τί καταλάβαινε, τί ήξερε αυτός γιά τή Νανίνα;

Ο δικαστής ήταν ένας νέος, συμπαθητικός, σοβαρός, με μάτια διαπεραστικά και γλυκά και πρόσωπο γεμάτο καλωσύνη.

Αυτή ή μικρή ανυπότακτη πού ψευδόνταν επίμονα, άρχισε νά τόν ένδιαφέρει. Δοκίμασε νά μπή στην ψυχή της όσο μπορούσε βαθειά. Τήν πήρε κοντά του σάν ένας πατέρας, τήν κύτταξε προσεχτικά και έκπληκτος από τή λάμψη τών ματιών της, πού απέκαλυπταν ένα κόσμο δόκλιηρο, τή ρώτησε πάλι. Και εκείνη είπε πάλι ψέματα.

Δέν έκλεψα τίποτα. Δέν ξέρω ποιός έβαλε τὰ παπούτσια στό ντουλάπι...

Ο δικαστής έβαλε τὰ γοβάκια πάνω στό τραπέζι, μπροστά της. Έλαμπαν σά χρυσάφι και σάν άσπρη.

Τά μάτια της Νίνας σπινθηροβόλησαν κυττάζοντάς τες. Στο φτωχό, αδύνατο πρόσωπό της περνούσε τώρα ένα φως πού γλύκαινε τες γραμμές του.

Νά ξέρης πώς άν μου πής τήν αλήθεια δε θά σε τιμωρήσω. Εκείνο πού θέλω είναι νά έχης τό θάρρος νά μου πής: «Ναι, έγώ τάκλεψα».

Η Νανίνα κύτταξε τό δικαστή : ήταν ωραίος και τὰ μεγάλα όμορφα μάτια του τρυπούσαν ως τήν ψυχή της.

Είμαι ωραία, έ; σου άρεσαν! ξανάπε ήσυχα. Εμοιάζαν με τὰ γοβάκια τής Σταχτοπούτας. Έχεις μικρό ποδαράκι και σύ. Ηθελες νά τὰ φορέσης, όπως ή Σταχτοπούτα... Έτσι δέν είναι;

Η Νανίνα έννοιωσε ένα σφίξιμο στην καρδιά και έγινε κατακόκκινη. Θεέ μου! Μόνον αυτός ό άνθρωπος τήν είχε καταλάβει!... Δέν ήταν πιά δικαστής... Ήταν ό πρίγκιπας. Ήταν τό παραμύθι!

Και γιά πρώτη φορά έννοιωσε τόν έρωτα μέσα της. Τώρα στη μεγάλη αίθουσα δέν ήταν κανείς άλλος έκτός από τό δικαστή... Όλοι οί άλλοι είχαν χαθί γιά τή Νανίνα. Έσκυψε γρήγορα στό αυτί τού δικαστή και πριν εκείνος προφτάση νά τήν έμποδίση, τού έδωσε ένα δειλό, τρυφερό φιλί... Και είπε σιγά, πολύ σιγά, πού αυτός μονάχα νά τήν άκούση:

Εγώ τάκλεψα τὰ γοβάκια, γιατί μου άρεσαν πολύ.

Στόν αυθαρητισμό και τό θάρρος τού φευγαλέου εκείνου φιλιού φανερώθηκε τό ένστικτο τής γυναικας πού νοιώθει τόν έρωτα γιά πρώτη φορά και στην έξομολόγησι ή άγνότητα μιās μικρής άπραγης κοπελλίτσας.

Και τράβηξε τό δρόμο τού πετρωμένου της.

ΛΟΥΤΣΙΛΑ ΑΝΤΟΝΕΛΛΙ

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ζωα πού αλλάζουν φύλο

Μία περίεργη ιδιοτροπία τής φύσεως — πού άπασχολεί τὰ τελευταία χρόνια τούς βιολόγους — είναι τό φαινόμενο τής αλλαγής φύλου πού παρατηρείται σε ώρισμα πλάσματα, ακόμη και στους ανθρώπους.

Τό φαινόμενο αυτό παρατηρείται στους έρμαφροδίτους ανθρώπους με μιὰ άναλογία 50%. Και υπάρχουν άνθρωποι πού ενώ στη μικρή τους ηλικία ήταν άγόρια, στην έφηβική μετεβλήθησαν έντελώς σε κορίτσια ή κορίτσια πού μετεβλήθησαν σε άγόρια.

Στά δικαστικά χρονικά τής Γαλλίας αναφέρεται ή περίπτωσης ενός πούλιου πού άφού τρία χρόνια ύπηρεζε τέλειος πετεινός — κατά τόν 16ο αιώνα — ξαφνα μιὰ ήμέρα γέννησε ένα σύγό!

Ο άφεντικός του και οί γείτονές του άνησύχησαν και άνέφεραν τό πράγμα στόν έφημέριο, ζητώντας νά έξορκίσουν τό πουλερικό. Τό άποτέλεσμα ήταν ότι ο πετεινός δικάστηκε επίσημα — στη Γαλλία από τις άρχές τού Μεσαίωνα ως τόν 17ο αιώνα λειτουργούσαν δικαστήρια ζώων — γιά μαγεία και συνεργία με τό Σατανά, καταδικάστηκε σε θάνατο και άπεκεφαλίσθη.

Ένα άλλο άκόμη καταπληκτικότερο περιστατικό αναφέρεται από τον καθηγητή Κριού, τού Πανεπιστημίου τού Έδιμβούργου. Μια κόρα ούτσας Όρπιγκτον, άφού τρία χρόνια ήταν τελεία κότα, γεννούσε σύγγα, κακάριζε και κλωσσούσε κανονικά ξαφνα άλλαξε φύλο. Έπαψε νά γεννά και τό μικρό της λειοί άρχισε νά μεγαλώνει πολύ γρήγορα. Σε μιὰ έβδομάδα έμοιάζε με λειοί πετεινού. Επίσης τὰ φτερά και ή ούρά της μεγάλωσαν όπως τών πετεινών και τέλος, ύστερα από τρεις μήνες, ή πρῶν κότα είχε μεταβληθί σε πετεινό, πού άρχισε νά έκτελλή όλα τὰ καθήκοντά του.

Τό περίεργο φαινόμενο τής αλλαγής τού φύλου παρατηρείται συχνότερα στα κατώτερα είδη ζωής. Στά ιχθυοστροφεία λ.χ. τών μεγάλων πόλεων τής Ευρώπης και τής Αμερικής, ένα από τὰ άπαραίτητα ψάρια είναι και οί μικροί Ξιφίες των ποταμών τού Μεξικού. Τά άρσενικά λοιπόν αυτά ψάρια, όταν φτάσουν σε ώρισιμένη ηλικία, αλλάζουν φύλο κατα κανόνα άποράβατο και γίνονται θηλυκά.

Μά εκείνο πού είναι πιό περίεργο, είναι ότι άφού περάση ένα ώρισμένο χρονικό διάστημα, οί περισσότεροι από τούς Ξιφίες πού άλλαξαν φύλο, ξαναγίνονται άρσενικοί, άφού τελειώση ή ώτοκία τους.

Από τις παρατηρήσεις αυτές οί ιχθυολόγοι κατέληξαν στό συμπέρασμα ότι ή αλλαγή φύλου, στα κατώτερα είδη ζώων τουλάχιστον, δέν είναι ιδιοτροπία τής φύσεως, αλλά τό έναντίον πρόνιος τής φύσεως, πού φροντίζει, άν ύπάρχη έλλειψις θηλυκών σ' ένα είδος ζώων, νά άναπληρώσουν αυτά από άρσενικά και αντίθετως.

Στά στρείδια ή αλλαγή τού φύλου είναι τακτικό φαινόμενο. Όταν γεννηθί τό στρείδι και σ' όλη τή νεαρή του ηλικία, είναι άρσενικό. Κατόπιν, μόλις φθάση σε ώριμη ηλικία, γίνεται θηλυκό και από τότε κάθε λίγους μήνες αλλάζει φύλο από τό άρσενικό στό θηλυκό και από τό θηλυκό στό άρσενικό.

ΟΝΕΙΡΑ ΓΛΥΚΑ!...

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ
ΝΥΧΤΙΚΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΤΟ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ
ΦΥΣΙΚΟ ΤΟΥ ΜΕΓΕ-
ΘΟΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ
ΜΑΙ ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ
ΕΙΝΑΙ ΦΕΣΤΟΝΑΚΙ
ΧΟΝΔΡΟ. ΚΕΝΤΙΕ-
ΤΑΙ ΜΕ ΜΕΤΑΞΙ
Ή ΜΕ ΜΟΥΛΙΝΕ.

1. Κορσάζ κιμονό κοντό. Στρογγυλό ντεκολτέ και κέντημα. Φούστα κλός με πένσες στη μέση.

2. Τό επάνω και κάτω μέρος του νυχτικού αυτού είναι από μουσελίνα γαρνιρισμένη με δολαν.

3. Όλο τό εμπρός έχει νερόν και κλείνει με ψιλό πατ. Ο φιδόκος και τὰ μανίκια κεντημένα.

4. Ο ποδόγυρος τής φούστας και ή άκρη τών μανικιών και τό κορσάζ έχουν φάσα με γλώσσες.

ΟΙ ΔΙΑΡΡΟΙΕΣ ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Τι κάνουμε χωρίς το γιατρό

Μπήκαμε τ'ά στο καλοκαίρι. Οι πιο συχνές ασθένειες, τα πιο ανησυχημένα καθ'αυτάματα, άφελον, από στα γαστρεντερικά. Κιόλας, από άφορη τη Πάσα, με την προσηγορία η οποία και την έφικα, επάκουσαν καλό-πολύ φαγία, έλαχε —όπως κάθε χρόνο— όχι λίγα περιστατικά με έμετους, με διάρροιας, πυρετό κλπ. Οι κακοστομαχίες, οι στομαχαριές αυτές όφελονται κυρίως σε ήπατοαστρικές διαταραχές, που άσφαλώς άπφύεγονται όταν ό κοθένας μεταχειρίζεται το στομάχι, το σηκότι του έν «μέτρω», σχετικά με τη νηστεία και με το ξεφάντωμα.

Η καλύτερη θεραπεία για την κακοστομαχία αυτήν είναι η ύδρική διαίτα επί 1-2 24ωρα. Τύλιο, φασκόμηλο, τσάι, λουίζα, πορτοκαλόφλοδα, σε «ζεστόν», θέβαια δοσοεργή έλασφά, με λίγη ζάχαρη και άφθονα, είναι ό,τι χρειάζεται. Ρυζόγερνο τη/ άλλη μέρα, έλαφός φιδές και άπ' έξορχής κρεβάτι, άποκαθιστά σε 1-2 μέρες την ύγεια.

Σε μερικά όμως άτομα οι ζέστες προκαλούν έπίμονες διάρροιας, που δεν ύποχωρούν στη διαίτα. Μόνον ό γιατρός, στις περιπτώσεις αυτές, θα έρθ, έξετάζοντας έπίμονα το σηκότι, το στομάχι τ'ά έντερο, το νευρικό σύστημα, την πραγματική άφορη και θα έπιτύχη την άποτελεσματική θεραπεία.

Στά μωρά, το καλοκαίρι, συχνά παρατηρούμε διάρροιας, όπως και πυρετό, έξ αίτιας της στερίσεως του νερού. Γι' αυτό, άμα το μωρό σας έχη πυρετό, άμα έχη διάρροια, μην το στερήτε το νερό. Βράστε νερό με λίγο τύλιο, ή τσάι, ή καφέ, και ποτίζετε το συχνά, δίνοντάς του να πιή όσο θέλει. Η άφύδατωση—τό χάσιμο του νερού του οργανισμού μας—το σκοτώνει. Το νερό που του δίνουμε να πιή, το σώζει. Δίνετε του και μπόλικο ριζόγερνο. Μονοχη, χωρίς την έντολη του γιατρού, μια μητέρα δεν πρέπει να δίν στο παιδί της φάρμακα, σουλφογκουανινίνες κλπ., που συμβουλεύει ή γειτόνισσα. Η καλύτερη αντιδιαρροική άγωγή, ή πιο άθωα, άλλα και πιο άποτελεσματική, είναι ή ύδρική διαίτα.

Και στα μ-γάλα παιδιά, και στους μεγάλους, όταν έχουν διαρροια, ή ύδρική διαίτα όφελει. Αυό-τρείς λίτρες θρασμένο νερό με όποιοδήποτε άρωματικό φύτο, πορτοκαλόφλοδα, λουίζα, τύλιο, φασκόμηλο ή έραστός καφές, σε ποσότητες άρκετες, ρυζόγερνο με λεμόνι, λεμονάδες, πορτοκαλάδες, μια κουμπρέσα στην κοιλιά ζεστή, με οινόπνευμα και νερό ζεστό, το κρεβάτι με άρκετη ύπομνη, είναι ό,τι χρειάζεται.

Μετά 24ωρο, όταν ή διάρροια έχη ύποχωρήσει, προσθέτουμε και λαπά και λίγο φιδέ, ευνόμηλα ώ-μά ή σε κομπόστα με λίγη ζάχαρη και την 3η μέρα προχωρούμε στα ζυμαρικά, το ρύζι, το γάλα κλπ.

Όταν έκδηλώνεται ή διάρροια σε μωρά που θωζάνει και παίρνει και έξνο γάλα, το περιορίζουμε στον άποκλειστικά μητρικό θηλασμό. Το γάλα της μάνας του ελ-λει, το καλύτερο φάρμακο. Όλα τ'ά άλλα, χωρίς την έντολη του γιατρού και την ευθύνη του, είναι

έπικίνδυνα. Όμως να πού έχουμε μια κατάστασι έπίμνη, όπου οι ένώσεις διετέχονται ή μια την άλλη, ή άσφάτως, ή έξάντλησι του μικρού μας άρρώστου μεγάλων, ή θημοκρασία άνεβαίνει. Να μη του δώσουμε φάρμακο, που ύυσιστά με έπίμνη ή γειτόνισσά μας. Έγώ σας συμβουλεύω να μη την άκούσετε αλλά να πάτε το παιδί σας στο γιατρό, να μάς τ'ά φέρετε το ταχύτερο. Μιά έγκαιρη ιατρική έπίσκεψη στοιχίζει λιγότερο από δέκα άγορότερα. Χίλια μέσα έχη ό σημερινός γιατρός στη διάθεσί του για να σας γιατρέψη. Χίλιες όμως αιτίες μπορούν να προκαλέσουν τη διάρροια που θέλτε να χτυπήσετε και την πραγματική αιτία της δικής σας άρρώστειας μόνο ή άτομική εξέτασι του γιατρού σας μπορεί να άποκαλύψη και όχι ή άνεύθινη συμβουλή της καλής γειτόνισσας. Ούτε πρέπει να άφίνετε τον καιρό να χειροτερεύει την άρρώστειά. Το «ας δούμε κι' αύριο» πολλές φορές είναι άνευθύνο. Γιατί κάθε ώρα μια άρρώστεια παίρνει καινούργια μορφή, αλλάζει χαρακτήρες, προς το καλύτερο, προς το χειρότερο. Μη δίνετε φάρμακα έτσι άνεύθυνα. Και στους γιατρούς έμάς, ό πατέρας της Ιατρικής, ό 'Ιπποκράτης, μάς ύυσιστόσε: «ώφελειν ή μη θλάπειν». Φανταστήτε την καλή σας γειτόνισσα.

Η γρήγορη συμπαράστασι του γιατρού στο προσέφαλο του άρρώστου είναι πολύτιμη. Τους για-τους να μάς άναπαύει. Οι περισσότεροι το άχίζουμε. Γνωρίστε μας καλύτερα, κα' πρό παντός μη φοβρίζετε τα παιδιά σας με τη συνάντησί τους μαζί μας. Σοβαρά τους χειροτερεύετε την κατάστασι. Παγώνουν οι γούφτες τους, όταν μάς δίνουν τ'ά χέρι. Κι' είναι ίδρωμένες. Και φταίει σείς.

Όμως δεν έτελειώσα με τις διάρροιας.

Αρ ΓΙΑΝΝΗ Σ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ Σ

★

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΠΑΣΧΟΥΣΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΑ :

Νομίζω ότι ύπάρχει στην περίπτω-σί σας μια μικρή άνεπάρκεια ό-πως διεπίστωσε και ό γιατρός σας, έπομένως ή όρμονοθεραπεία μαζί με διαθερμίες και αντισηπικά κατά την περίοδο των πόνων δύο γαπάκια μεπλαντόνας ή μεπλου-μίνης ήμερησίως και ταμπλέτες Νοθαλζίν θα επιδρουν στην κα-τάστασί σας κατά πολύ.

ΤΖΙΝΑ Ε. Μ. : —Νά κάνετε 4-5 ένέσεις προζυνόν ή όδορμόλ των 10.000 μονάδων το μήνα με την περίοδό.

ΕΡΗΜΗ : —Νά κάνετε μια έ-νεσι έστρο-πρόλ την έβδομάδα κα-θώς και ταμπλέτες θιταμίνης Ε 2 την ήμέρα. Όσο για την τεκνο-ποίησι έφ' όσον ύπάρχει περίοδος γίνεται. Ό φόδος μήπως έπαναλή-φθ ή ίδια κατάστασι στο παιδί δεν νομίζω ότι θα ύπάρξη καθ' ό-σον μάλιστα δεν θα είναι ό ίδιος ό πατέρας.

ΡΕΝΑ Π., Βόλος : —Πρέπει να έργασθίτε, να έρθετε μια άσχα-λια που να σας κουράζη λιγάκι περισσότερο. Σας γράφω ιδιαι-τέρως.

ΔΕΛΦΙΝΙ ΤΟΥ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ, ΝΑΝΤΙΑ : —Νά περιορίσθιτε σε 4 ένέσεις Τεστοστ'ρόν των 25 μιλ. το μήνα επί 3 μηνες. Έάν δεν έ-χετε θελτίωσι, τότε πρέπει όπωσ-δήποτε να καταφύγετε σε γιατρό.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΚΑΜΑΡΑΚΗ 56: Πιθανότητες τεκνοποίησε-ύ-πάρχουν έφ' όσον έξακολουθεί ή περίοδος. Όταν σταματήσει ή πε-ρίοδος τότε σιματα και ή άναπα-ραγωγή στη γυναίκα. Έπομένως δά έξακολουθήσει την τακτική που άκολουθείτε ως σήμερα. Όσο για το ζήτημα των σέσεων είναι ψυχολογικό, λόγω των πολλών ά-σβολιών και της άνεπάρκειας που προέρχεται από την ήλικία.

Α. Α. Ν., Θεσσαλονίκη : —Η χρυσόμνη τοποθετείται από το γιατρό στον κόλπο. Μόνη σας δεν είναι δυνατό να την τοποθετήσε-τε, διότι άπαιτείται να έγθ από την κόφουλα και να έμφυσηθώ ως σκόνη στον κόλπο. Πράγμα που μόνο ό ειδικός γιατρός μπορεί να έφάρμωσι.

ΣΕΝΤΑ : —Με το χρόνο θα προσαρμοσθίτε άπόλυτα. Γι' αυτό πρέπει να άπφύγετε κάθε άλλη έέργεια μη φυσιολογική, έως ό-του επιτευχθί το φυσιολογικό ά-

★

ΑΛΕΚΤΩΡ

Προφυλάξτε την εάν ενδιαθίτε λουλούδι

● Αν δεν θέλετε να δήτε την έπιδερμίδα σας μαρμαμένη και στο πρόσωπό σας ένα πρωί τις πρώτες ρυ-τίδες, περιποιηθήτε την, χρησιμοποιών-τας πρωί και βράδυ την πιο άγνη και άπο-τελεσματική Καλλυν-τική κρέμα του δερ-ματος, την κρέμα Λανολίνη Μελπάν.

● Έπίσης πριν κοιμη-δής καθαρίστε το πρόσωπό σας με Γαλάκτωμα Ντερακι-γιάν Μελπάν.

● Έτσι δάχετε πάν-το ένα δέρμα λείο σαν άτλάσι.

● Προσέχετε όμως τις άπομιμήσεις. Κά-θε γνήσιο σωληνάριο της Λανολίνης «ΜΕΛΠΑΝ», πω-λείται πάντα σε πράσινοκουτάκι

★

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΥΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ. Άμφισ-σαν : —Τά λουτρά περί των όποι-ων μού γράφετε είναι άσφαλώς τ'ά «χαμάς». Υτάρχουν άρκετά στάς 'Αθήνας. Όχι μόνον δεν θλάπτουν, άλλα όφελουν τους άρθρικούς, φθάνει να έχουν κανονική πίεσι αιματος και γερή καρδιά.

ΕΛΕΝΗΝ ΑΓΟΡΟΥ, 'Ιωάννινα: —Τό φάρμακον περί το όποιο μ'ας γράφετε, χωρίς να είναι κα-κό, δεν θεραπεύει την αιτία των πόνων, άλλα το σύμπτωμα, δηλαδή άνακουφίζει τον άσθενή από τους πόνους. Έργον του θεράποντος Ια-τρού σας ελ-αι ή διερεύνησις των αιτίων της νόσου και ή αιτιολογι-κή θεραπεία της. Πάντως κανένα φάρμακο δεν είναι σωστό να παί-νετε διαρκώς σαν φαγητό ή σαν νερό. Τα φάρμακα πρέπει να λαμ-θάνονται μόνον εις τας έκτάκτους περιπτώσεις των άσθενών και μόνον κατόπιν ύποδείξεως Ιατρού.

ποτέλεσμα. Το διάστημα των 2 μηνών είναι πολύ μικρό για να άποβάλη έξείς από πενταετίας. Υ-πομνη λοιπόν.

ΜΙΑ ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΗ : —Πρέπει να γίνη εξέτασις μικρο-εολογική των όγρών και των ού-ρων, άναλόγως δέ της άπαντήσε-ως να γίνη και ή θεραπεία. Έάν όφελείται σε τριχομονάδες θα έλ-ετ ή θεραπεία με χρυσόμνη κλπ. Έάν ύτάρχη σάχαρον εις τ'ά ούρα θα κάνετε την άνάλογη διαίτα και θεραπεία. Έάν όφελει-ται σε άνεπάρκεια των όδωθών έπίσης θα ελ-αι διαφορετική ή θε-ραπεία. Άπαραίτητως λοιπόν πρέ-πει να καταφύγετε σε γιατρό.

ΜΙΑ ΓΑΝΙΑΝΗ : —Έν πρώ-τοις πρέπει να θεραπεύσετε την ά-νομιία. Τά ήπατικά έγκύλωματα είναι από τα πιο καλύτερα. Κατό-πιν μπορείτε να πάρετε θιταμίνης Ε και όρμονες προζυνόν και προ-ζυτόν σε χαπάκια. Ό γάμος δά σ'ας όφέληση στην κατάστασι που έρίσκεισθε.

ΑΠΟΓΟΝΤΥΜΕΝΗ, Θεσσαλο-νίκη : —Δεν είναι τόσο ή ήλικία όσο οι στενωχίες που μάς δημι-ουργούν πολλές φορές άσχημες κα-ταστάσεις. Η θεραπεία που σ'ας έδωσε ό πρώτος γιατρός ήταν κα-λή. Νά την έξακολουθήσετε μαζί με ταμπλέτες θιταμίνης Ε 2-3 την ήμέρα.

ΕΠΙΠΟΛΑΙΑ ΥΠΑΡΕΙΣ : —Έ-ξαρτάται από τον διαθέσιμο χρό-νο που έχη κανείς. Το κανονικό είναι 7 ήμέρες. Μπορείτε να άπο-ιαθήτε έλευθερά όποτε θέλσετε.

ΑΝΟΥΤΑ, Αιγυπτός : —Πρέπει να γίνη εξέτασις μικροσκοπική του σπέρματος. Είναι το πιο σωστό.

Α. Μ. Β. : —Όρμονοθεραπεία σε μικρές δόσεις πρό της περιό-δου με λουτεΐνη (πρόλουν, λου-τεόλ κλπ.). Με άντισπασμωδικά, όπως μεπλαντομίνη, μεπλαντολ κατά την περίοδο των πόνων μαζί με παυσίπονα όπως το νοθαλζίν, ντολάντν γκομέλ κλπ.

Α. Σ. Μ., Πειραιεύς : —'Ισχύει και για σας το διάστημα από 11 έως 18 ήμέρες.

ΑΝΕΜΩΝΑ ΑΤΤΙΚΗΣ Σ, Άθή-να : —Θά περιορισθίτε στη λήψη θιταμίνης Ε, 3 ταμπλέτες την ήμέ-ρα και σε μ'ά ταμπλέτα όρμονάλ επί 15 ήμέρες σε κάθε μήνα.

ΜΑΙΡΗ Κ. 24 : —Άπαραίτη-τος πρέπει να κάνετε εξέτασι αλ-ματος για άιμαίλια και από λα-ρυγγολόγο για τις άμυγδαλές. Κατόπιν θα κάνετε όρμονοθερα-πεία με ένέσεις ή χαπάκια προζυ-νόν ή όδορμόλ και λουτεόλ ή προ-λουν ή προζυτόν.

★

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΥΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ. Άμφισ-σαν : —Τά λουτρά περί των όποι-ων μού γράφετε είναι άσφαλώς τ'ά «χαμάς». Υτάρχουν άρκετά στάς 'Αθήνας. Όχι μόνον δεν θλάπτουν, άλλα όφελουν τους άρθρικούς, φθάνει να έχουν κανονική πίεσι αιματος και γερή καρδιά.

ΕΛΕΝΗΝ ΑΓΟΡΟΥ, 'Ιωάννινα: —Τό φάρμακον περί το όποιο μ'ας γράφετε, χωρίς να είναι κα-κό, δεν θεραπεύει την αιτία των πόνων, άλλα το σύμπτωμα, δηλαδή άνακουφίζει τον άσθενή από τους πόνους. Έργον του θεράποντος Ια-τρού σας ελ-αι ή διερεύνησις των αιτίων της νόσου και ή αιτιολογι-κή θεραπεία της. Πάντως κανένα φάρμακο δεν είναι σωστό να παί-νετε διαρκώς σαν φαγητό ή σαν νερό. Τα φάρμακα πρέπει να λαμ-θάνονται μόνον εις τας έκτάκτους περιπτώσεις των άσθενών και μόνον κατόπιν ύποδείξεως Ιατρού.

★

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΥΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ. Άμφισ-σαν : —Τά λουτρά περί των όποι-ων μού γράφετε είναι άσφαλώς τ'ά «χαμάς». Υτάρχουν άρκετά στάς 'Αθήνας. Όχι μόνον δεν θλάπτουν, άλλα όφελουν τους άρθρικούς, φθάνει να έχουν κανονική πίεσι αιματος και γερή καρδιά.

ΕΛΕΝΗΝ ΑΓΟΡΟΥ, 'Ιωάννινα: —Τό φάρμακον περί το όποιο μ'ας γράφετε, χωρίς να είναι κα-κό, δεν θεραπεύει την αιτία των πόνων, άλλα το σύμπτωμα, δηλαδή άνακουφίζει τον άσθενή από τους πόνους. Έργον του θεράποντος Ια-τρού σας ελ-αι ή διερεύνησις των αιτίων της νόσου και ή αιτιολογι-κή θεραπεία της. Πάντως κανένα φάρμακο δεν είναι σωστό να παί-νετε διαρκώς σαν φαγητό ή σαν νερό. Τα φάρμακα πρέπει να λαμ-θάνονται μόνον εις τας έκτάκτους περιπτώσεις των άσθενών και μόνον κατόπιν ύποδείξεως Ιατρού.

★

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΥΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ. Άμφισ-σαν : —Τά λουτρά περί των όποι-ων μού γράφετε είναι άσφαλώς τ'ά «χαμάς». Υτάρχουν άρκετά στάς 'Αθήνας. Όχι μόνον δεν θλάπτουν, άλλα όφελουν τους άρθρικούς, φθάνει να έχουν κανονική πίεσι αιματος και γερή καρδιά.

ΕΛΕΝΗΝ ΑΓΟΡΟΥ, 'Ιωάννινα: —Τό φάρμακον περί το όποιο μ'ας γράφετε, χωρίς να είναι κα-κό, δεν θεραπεύει την αιτία των πόνων, άλλα το σύμπτωμα, δηλαδή άνακουφίζει τον άσθενή από τους πόνους. Έργον του θεράποντος Ια-τρού σας ελ-αι ή διερεύνησις των αιτίων της νόσου και ή αιτιολογι-κή θεραπεία της. Πάντως κανένα φάρμακο δεν είναι σωστό να παί-νετε διαρκώς σαν φαγητό ή σαν νερό. Τα φάρμακα πρέπει να λαμ-θάνονται μόνον εις τας έκτάκτους περιπτώσεις των άσθενών και μόνον κατόπιν ύποδείξεως Ιατρού.

★

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ...

Ένας οδηγός συμπεριφοράς με τα γελοιογραφικά σκίτσα που έγιναν έτσι για να τονίζουν ακόμη περισσότερο τους κανόνες που αναφέρονται

Θον (τελευταίον)

ΣΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ ΜΗΝ ΤΡΩΤΕ πο-τέ με άπληστία, έστω και αν έχετε μπρο-στά σας το πιο άγαπημένο σας φαγητό. Αυτό δέβαια ισχύει και για κάθε περρί-πτωσι, όταν βρίσκεσθε στο τραπέζι με άλλους ανθρώπους ή ακόμη και όταν βρι-σκεσθε μόνον. Έάν θέλετε να τρώτε ό-πως πρέπει όταν είσθε καλεσμένη σε γεύ-μα, μην έγκυνητε ποτέ. ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΘΕ ΟΛΟΜΟΝΑΧΗ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΟ, να τρώτε με δλους τους τύπους και τους κανόνες της καλής συμ-περιφοράς — τόσο άπλους άλλως τε στην εποχή μας. Έτσι μόνον θα συνθίσετε—

ΑΠΟΓΟΝΤΥΜΕΝΗ, Θεσσαλο-νίκη : —Δεν είναι τόσο ή ήλικία όσο οι στενωχίες που μάς δημι-ουργούν πολλές φορές άσχημες κα-ταστάσεις. Η θεραπεία που σ'ας έδωσε ό πρώτος γιατρός ήταν κα-λή. Νά την έξακολουθήσετε μαζί με ταμπλέτες θιταμίνης Ε 2-3 την ήμέρα.

ΕΠΙΠΟΛΑΙΑ ΥΠΑΡΕΙΣ : —Έ-ξαρτάται από τον διαθέσιμο χρό-νο που έχη κανείς. Το κανονικό είναι 7 ήμέρες. Μπορείτε να άπο-ιαθήτε έλευθερά όποτε θέλσετε.

ΑΝΟΥΤΑ, Αιγυπτός : —Πρέπει να γίνη εξέτασις μικροσκοπική του σπέρματος. Είναι το πιο σωστό.

Α. Μ. Β. : —Όρμονοθεραπεία σε μικρές δόσεις πρό της περιό-δου με λουτεΐνη (πρόλουν, λου-τεόλ κλπ.). Με άντισπασμωδικά, όπως μεπλαντομίνη, μεπλαντολ κατά την περίοδο των πόνων μαζί με παυσίπονα όπως το νοθαλζίν, ντολάντν γκομέλ κλπ.

Α. Σ. Μ., Πειραιεύς : —'Ισχύει και για σας το διάστημα από 11 έως 18 ήμέρες.

ΑΝΕΜΩΝΑ ΑΤΤΙΚΗΣ Σ, Άθή-να : —Θά περιορισθίτε στη λήψη θιταμίνης Ε, 3 ταμπλέτες την ήμέ-ρα και σε μ'ά ταμπλέτα όρμονάλ επί 15 ήμέρες σε κάθε μήνα.

ΜΑΙΡΗ Κ. 24 : —Άπαραίτη-τος πρέπει να κάνετε εξέτασι αλ-ματος για άιμαίλια και από λα-ρυγγολόγο για τις άμυγδαλές. Κατόπιν θα κάνετε όρμονοθερα-πεία με ένέσεις ή χαπάκια προζυ-νόν ή όδορμόλ και λουτεόλ ή προ-λουν ή προζυτόν.

★

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΥΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ. Άμφισ-σαν : —Τά λουτρά περί των όποι-ων μού γράφετε είναι άσφαλώς τ'ά «χαμάς». Υτάρχουν άρκετά στάς 'Αθήνας. Όχι μόνον δεν θλάπτουν, άλλα όφελουν τους άρθρικούς, φθάνει να έχουν κανονική πίεσι αιματος και γερή καρδιά.

ΕΛΕΝΗΝ ΑΓΟΡΟΥ, 'Ιωάννινα: —Τό φάρμακον περί το όποιο μ'ας γράφετε, χωρίς να είναι κα-κό, δεν θεραπεύει την αιτία των πόνων, άλλα το σύμπτωμα, δηλαδή άνακουφίζει τον άσθενή από τους πόνους. Έργον του θεράποντος Ια-τρού σας ελ-αι ή διερεύνησις των αιτίων της νόσου και ή αιτιολογι-κή θεραπεία της. Πάντως κανένα φάρμακο δεν είναι σωστό να παί-νετε διαρκώς σαν φαγητό ή σαν νερό. Τα φάρμακα πρέπει να λαμ-θάνονται μόνον εις τας έκτάκτους περιπτώσεις των άσθενών και μόνον κατόπιν ύποδείξεως Ιατρού.

★

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΥΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ. Άμφισ-σαν : —Τά λουτρά περί των όποι-ων μού γράφετε είναι άσφαλώς τ'ά «χαμάς». Υτάρχουν άρκετά στάς 'Αθήνας. Όχι μόνον δεν θλάπτουν, άλλα όφελουν τους άρθρικούς, φθάνει να έχουν κανονική πίεσι αιματος και γερή καρδιά.

ΕΛΕΝΗΝ ΑΓΟΡΟΥ, 'Ιωάννινα: —Τό φάρμακον περί το όποιο μ'ας γράφετε, χωρίς να είναι κα-κό, δεν θεραπεύει την αιτία των πόνων, άλλα το σύμπτωμα, δηλαδή άνακουφίζει τον άσθενή από τους πόνους. Έργον του θεράποντος Ια-τρού σας ελ-αι ή διερεύνησις των αιτίων της νόσου και ή αιτιολογι-κή θεραπεία της. Πάντως κανένα φάρμακο δεν είναι σωστό να παί-νετε διαρκώς σαν φαγητό ή σαν νερό. Τα φάρμακα πρέπει να λαμ-θάνονται μόνον εις τας έκτάκτους περιπτώσεις των άσθενών και μόνον κατόπιν ύποδείξεως Ιατρού.

★

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΛΕΥΚΟΝ ΚΡΙΝΟΝ. Άμφισ-σαν : —Τά λουτρά περί των όποι-ων μού γράφετε είναι άσφαλώς τ'ά «χαμάς». Υτάρχουν άρκετά στάς 'Αθήνας. Όχι μόνον δεν θλάπτουν, άλλα όφελουν τους άρθρικούς, φθάνει να έχουν κανονική πίεσι αιματος και γερή καρδιά.

ΕΛΕΝΗΝ ΑΓΟΡΟΥ, 'Ιωάννινα: —Τό φάρμακον περί το όποιο μ'ας γράφετε, χωρίς να είναι κα-κό, δεν θεραπεύει την αιτία των πόνων, άλλα το σύμπτωμα, δηλαδή άνακουφίζει τον άσθενή από τους πόνους. Έργον του θεράποντος Ια-τρού σας ελ-αι ή διερεύνησις των αιτίων της νόσου και ή αιτιολογι-κή θεραπεία της. Πάντως κανένα φάρμακο δεν είναι σωστό να παί-νετε διαρκώς σαν φαγητό ή σαν νερό. Τα φάρμακα πρέπει να λαμ-θάνονται μόνον εις τας έκτάκτους περιπτώσεις των άσθενών και μόνον κατόπιν ύποδείξεως Ιατρού.

★

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟ να προσφέρετε λίγα απλά λουλούδια σε μια άρρωστη φίλη σας που πρέπει άσφαλώς να άκολουθήσει μια διαίτα, που της καθώ-

ρίσε ό γιατρός, παρά να της φέρετε ώ-ραία γλυκά, που άπαγορεύεται να τ'ά έ-γινη. Έτσι την δελεάζετε και κάθε άλλο παρά ευχαρίστησι της δίνετε.

★

ΟΤΑΝ ΠΟΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ βρίσκων-ται μαζί στην ίδια αίθουσα, στην καμπί-να ενός βατριοιού, στο βαγόνι ενός τραί-νου, στο τραί, στο λεωφορείο και θέλουν άλλοι μ'έν τα παράθυρα άνοικτά, άλλοι δέ κλειστά, πρέπει να ύποχωρούν πάντως έ-κεινοι που τα θέλουν άνοικτά. Δεν μπο-ρούν να επιβάλουν στους άλλους την ψυ-χρή άτμόσφαιρα, που αυτό προτιμούν.

Όπως έπίσης—στην περίπτωση ταξιδιού σε κοινό βαγόνι— ύστερα από μια ώρι-σμένη ώρα, πρέπει να σβύνουν το φως ό-σοι το θέλουν άναμμένο, εάν κάποιος ζή-

★

ΜΗ ΓΡΑΦΕΤΕ ΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΓΡΑΦΟ-ΜΗΧΑΝΗ προσωπικά σας γράμματα, κυ-ρίως όταν άπευθύνονται σε άνθρωπο, με-τόν όποιον συνδέεσθε άισθηματικά. Θά δείξετε έλλειψι ένδιαφέροντος και φροντί-δας και θα έπιτρέψετε στον άνθρωπο που θα λάβη το γράμμα σας να άμφιδάλλη ήν πήρατε τον κόπο να γράψετε μόνη το γράμμα σας.

Και όταν όμως γράφετε με το χέρι, προσέχετε να κάνετε γράμματα ευά-νιστα και καθαρά. Η μόνη περίπτωση που επιτρέπεται να χρησιμοποιήτε γραφο-μηχανή, είναι αν είσθε φυσικά κακογρά-φος και το διάβασμα των γραμμάτων σας προκειται άσφαλώς να ένοχλήση, αντί να ευχαρίστηση τον παραλήπτη.

★

ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ή το θέα-τρο, εάν φάσετε άφού έχη άρχίσει ή πα-ράστασις, καθίστε όσο πιο γρήγορα μπορείτε στο καθισμά σας και ζητήστε συγγνώμη με σιγανή φωνή από τους θεα-τάς που ένοχλήσατε με το πέρασμά σας. Και, το κυριώτερο, φροντίστε να έχετε έ-

★

ΟΤΑΝ ΤΡΩΤΕ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ! ΣΑΣ, σε έστιατόριο ή σε σπίτι φιλικό, μη διπλώνετε την πετσέτα σας μετά το τέλος του φαγητού. Άκουμπήστε την δε-ξιά, δίπλα στο πιάτο σας, μαζεμένη, αλ-λά όχι διπλωμένη, γιατί δεν πρόκειται να έναμψη στο τραπέζι για να την μετα-χειρισθί κανείς. Θα πάη στα άπλυτα ρούχα.

★

ΟΤΑΝ ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΗ σε γεύ-μα, μη μασουλάτε ποτέ στα ένδιάμεσα των φαγητών ψωμί σκέτο. Υπάρχει έτσι φόδος να νομίσθ ή οικοδέσποινα ότι βρι-σκετε λιγοστά και άνεπάρκη στα φαγητά της και προσπαθείτε να συμπληρώσετε την πείνα σας με το ψωμί!...

★

ΟΤΑΝ ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΗ σε γεύ-μα, μη μασουλάτε ποτέ στα ένδιάμεσα των φαγητών ψωμί σκέτο. Υπάρχει έτσι φόδος να νομίσθ ή οικοδέσποινα ότι βρι-σκετε λιγοστά και άνεπάρκη στα φαγητά της και προσπαθείτε να συμπληρώσετε την πείνα σας με το ψωμί!...

★

ΟΤΑΝ ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΗ σε γεύ-μα, μη μασουλάτε ποτέ στα ένδιάμεσα των φαγητών ψωμί σκέτο. Υπάρχει έτσι φόδος να νομίσθ ή οικοδέσποινα ότι βρι-σκετε λιγοστά και άνεπάρκη στα φαγητά της και προσπαθείτε να συμπληρώσετε την πείνα σας με το ψωμί!...

★

ΟΤΑΝ ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΗ σε γεύ-μα, μη μασουλάτε ποτέ στα ένδιάμεσα των φαγητών ψωμί σκέτο. Υπάρχει έτσι φόδος να νομίσθ ή οικοδέσποινα ότι βρι-σκετε λιγοστά και άνεπάρκη στα φαγητά της και προσπαθείτε να συμπληρώσετε την πείνα σας με το ψωμί!...

★

ΟΤΑΝ ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΗ σε γεύ-μα, μη μασουλάτε ποτέ στα ένδιάμεσα των φαγητών ψωμί σκέτο. Υπάρχει έτσι φόδος να νομίσθ ή οικοδέσποινα ότι βρι-σκετε λιγοστά και άνεπάρκη στα φαγητά της και προσπαθείτε να συμπληρώσετε την πείνα σας με το ψωμί!...

★

ΟΤΑΝ ΕΙΣΘΕ ΚΑΛΕΣΜΕΝΗ σε γεύ-μα, μη μασουλάτε ποτέ στα ένδιάμεσα των φαγητών ψωμί σκέτο. Υπάρχει έτσι φόδος να νομίσθ ή οικοδέσποινα ότι βρι-σκετε λιγοστά και άνεπ

ΜΑΡΙΑ ΒΑΛΕΦΣΚΑ

Η ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΩΝΕΖΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ

12ον

Ο Ναπολέοντας πήρε το μπράτσο της Μαρίας και το έσφιξε πάνω του. Είχε διαλέξει αυτή τη στιγμή για να της ανακοινώσει ένα νέο, που άσφαλώς θα την στενοχωρούσε, μα που δεν μπορούσε ν' αναβάλει περισσότερο.

— Μαρία, σκέφθηκα, ότι θα πρέπει για μερικές εβδομάδες, για μερικούς μήνες ίσως να χωρίσουμε...

— Να χωρίσουμε!

Τον κίτταξε με τη φρίκη ενός παιδιού που μπαίνει σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο. Ήταν η πιο μεγάλη απογοήτευσή...

— Να χωρίσουμε!...

— Πρέπει να λογιкуτούμε, Μαρία. Θα έρθει η άρχιδούκισσα. Οι κακόδοιοι — κι' υπάρχουν πάντα τέτοιοι γύρω μας! — θα την πληροφορήσουν γρήγορα για τις σχέσεις μας, αν δρικόσσουν στο Παρίσι κατά την άφιξή της. Ή εγκυμοσύνη σου ιδίως θα την πλήγωνε. Σκέψου τί θα έσημαιν μια τέτοια αποκάλυψη για την κόρη του Αυτοκράτορα Φραγκίσκου την επομένη του γάμου της. Δεν θα μου συγχωρούσε αυτή την προσβολή. Ή ένωσή μας είναι πολιτική. Και όλη η πολιτική μου θα έζημιωνόταν...

Η Μαρία γύρισε αλλού το πρόσωπό της για να μη δει εκείνος την έκφραση της απελπισίας που είχε πάρει και μουρμούρισε:

— Θα κάνω ό,τι επιθυμείτε...
— Να πώς θα το τακτοποιήσουμε το ζήτημα. Θα φύγεις σε μερικές μέρες με τη νύφη σου και τον αδελφό σου για μια λουτρόπολη — στην Πλουμπιέρ ή στο Αϊξ-ω-Μπαίν, όπου προτιμάς — και θα μείνεις εκεί ως την ημέρα του τοκετού. Κι' όταν θα μου κάνης ένα αγόρι — φρόντισε να είναι άψωσος — ανόρι — θα επιστρέψης στο Παρίσι και θα σε εγκαταστήσω στο πιο ωραίο σπίτι. Θέλω να περιβάλλεσαι απ' ό,τι μπορεί να επιθυμώ μια γυναίκα.

— Αν είμαι κοντά σας, επε η Μαρία, τα άλλα μου είναι αδιάφορα.

Σώπασε. Καταλάβαινε ότι έπρεπε ν' απομακρυνθί από το Παρίσι για λόγους ευπρέπειας. Μά πόσο μόνο θα ένοιωσε τον έαυτό της, σε μια άγνωστη πόλη, ενώ εκείνος, ο Ναπολέοντας, θα ώδηγούσε την άρχιδούκισσα μπροστά στο ιερό της εκκλησίας. Μια κρυφή, μια δυνατή ζήλεια, που ήθελε ν' αποδώσει, έκανε την καρδιά της να σφίγγεται...

Μια σκέψη, ωστόσο, ήρθε στο μυαλό της:

— Ίσως — αν δεν το βρίσκετε κακό — θα είμαι καλύτερα στη Βαλεβίς. Θα πω στη μητέρα μου να έρθει εκεί και να με βοηθήσει στον τοκετό. Κι' έτσι — έγινε διατακτική — πείτα το παιδί μου θα γεννηθί στην Πολωνία... Δεν θα ήταν τόσο

μεγάλη προσβολή για τον κόμητα.

— Κάνε ό,τι θέλεις. Πήγαινε στη Βαλεβίς. Αφού ο γυιός μου προορίζεται να βασιλεύει στην Πολωνία, ως γεννηθί εκεί.

Και ξανά την πήρε στην αγκαλιά του. Εκείνη του χαμογέλασε μελαγχολικά. Την αγαπούσε, άσφαλώς. Ήθελε την ευτυχία της, μα μπορούσε να την προστάτευση, αυτός ο νικητής, από τις απογοητεύσεις και τις θλίψεις; Πόσο η ζωή της φαινόταν χαρούμενη, πριν από μερικούς μήνες και πόσο τώρα, παρά την υπόσχεση για την αποκατάστασή της Πολωνίας, της φαινόταν κενή και κρύα!...

Ο αυτοκράτορας δεν μιλούσε. Είχε κυριευθί από λύπη γι' αυτή τη γυναίκα, την τόσο δημιουργική, την τόσο άγνη, που υπέκυπτε σε όλα, που είχε εγκαταλείψει τα πάντα γι' αυτόν και που έπρεπε ν' απομακρυνθί για ένα διάστημα, για να συνεχίσει τον δοξασιμένο του δρόμο.

«Είναι η μόνη γυναίκα που μ' αγάπησε πραγματικά», σκεπτόταν.

Σήκωσε τα μάτια του προς αυτήν και παραξευνέθηκε που την είδε καθησυχασμένη, σχεδόν χαρούμενη...

Για πρώτη φορά η Μαρία είχε νοιώσει να σαλεύει μέσα της το παιδί του Ναπολέοντα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο Ναπολέων και η Μαρία, καβάλα πάνω σε δύο ωραία άλογα, έχουν βγί περίπατο τούτο το πρωινό. Βρισκόμαστε στο 1815, στο νησί της Έλβας, όπου ο αυτοκράτορας είναι εξόριστος.

— Κύττα, Μαρία, λέει ο αυτοκράτορας. Ή άτμόσφαιρα είναι καθαρή. Διακρίνεται η Ίταλία.

Εκείνη γυρίζει τα μάτια της δυτικά. Μία γκριζα γραμμή ξεχωρίζει στον ορίζοντα. Είναι η Φλωρεντία. Πόσο κοντά φαίνεται η στεριά. Πόσο εύκολα θα ήταν να πάη κανείς ως εκεί. Μά δεν είναι παρά η Ίταλία... Η Γαλλία είναι μακρύτερα...

Παίρνουν ξανά το μονοπάτι που θα τους οδηγήσει στο Ερμιτάζ, την κατοικία του αυτοκράτορα.

Ο Ναπολέων είναι χαρούμενος. Από τη στιγμή που ξαναγύρισε η φίλη του, το προηγούμενο δράδυ, με μεγάλη μουσικότητα, φαίνεται να νοιώθει μιάν ανάγκη να μιλάει

και να κινείται. Μόλις έμπησε είπε στη Μαρία να δουν περίπατο για να της δείξί τη θέα από το ψηλότερο σημείο του νησιού.

Η Μαρία περιμένε τρυφερές εκδηλώσεις από μέρους του. Μά εκείνος της φέρθηκε μάλλον με τυπικότητα. Είδε το γυιό του, τον Αλέξανδρο, με ευχάριστη έκπληξη τη μάνα και το παιδί και κατόπι συζητήσε για χιλιά δυο πράγματα, με ύφος αδιάφορο, σαν τίποτα να μην είχε συμβί από την γιγαντιαία καταστροφή που συνεκλόνησε όλο τον κόσμο, και που τον έκανε να χάσει το θρόνο του και να περιουσιθί στο μικρό νησί της Έλβας.

Όταν φθάνουν στο Έρμιτάζ, ένα ταπεινό σπίτι, χαμένο μέσα στις καστανιές, κατεβαίνουν από τ' αλογά τους. Η Μαρία, πάντα ανάλαφρη, ο Ναπολέων, βαρύς. Έχει κάπως χοντρήνει και η στολή του τον σφίγγει. Το πρόσωπό του είναι χλωμό. Τα μαλλιά του έχουν αραιώσει. Μα διατηρεί αυτό το νεανικό χαμόγελο που άπαιλνε τη σκληρότητα του βλέμματός του.

Και η Μαρία έχει αλλάξει. Είναι είκοσι έξη ετών. Δεν είναι πια η λεπτή νεράιδα του Βορρά που παρουσιάστηκε στο 1808 μπροστά στ' άψυχα μάτια της Ίωσηφινας.

Είναι τώρα περισσότερο γυναίκα και το πρόσωπό της, το γαλάζιο βλέμμα της έχουν πάρει μια κάποια σοβαρότητα.

Από τότε που έφευγε στη Γαλλία, λίγους μήνες μετά τη γέννηση του Αλεξάνδρου, έζησε αποταρτημένη από τον κόσμο, όπως άλλοτε, μά αυτή την σκιά στην όποια περνούσαν οι μέρες της, την αγαπούσε, γιατί ήταν η σκιά του αυτοκράτορα. Τα τέσσερα αυτά τελευταία χρόνια, που η αυτοκρατορία, ανέβηκε όλα τα σκαλοπάτια της δόξας και κατόπι γκρεμίστηκε, έμεινε κοντά στο Ναπολέοντα, που ο δεύτερος γάμος του, γάμος σκοπιμότητας, δεν μπόρεσε να τον αποσπάσει από τη Μαρία. Χρειάστηκε η καταστροφή της έκστρατειας στη Ρωσία, ο πόλεμος στη Γαλλία, η παραίτησι τέλος του Ναπολέοντα από το θρόνο, για να τους χωρίσουν.

Και όταν ο αυτοκράτορας εγκαταστάθηκε στο νησί της Έλβας, η Μαρία δεν είχε παρά μια σκέψη: να πάη να τον συναντήση και να μη τον εγκαταλείψη ποτέ πιά. Μια μέρα μπήκε κρυφά σ' ένα καΐκι με το γυιό της κι' ήρθε στο νησί τη στιγμή που κανένας δεν την περίμενε. Τώρα βρίσκεται εδώ και είναι εύτυχισμένη.

Γευματίζουν σε μια σκηνή που ο Ναπολέοντας διάταξε να στήσουν κοντά στο Έρμιτάζ, κι' όπου εκείνη τη νύχτα κοιμήθηκε. Είναι μια στρατιωτική σκηνή με μόνα στολίσια να σπαθί και μια αυτοκρατορική σημαία.

Η Μαρία, παρά τη συνη-

θεία της είναι πολύ κομψή, ντυμένη και φορετή με κομψοματά της. Θέλει να άρεση στο φίλο της. Μιλάει πολύ λίγο κι' αφήνει το Ναπολέοντα να της αναπτύσσει τα σχέδιά του για το σπίτι που πρόκειται να κτίση στο πιο ψηλό σημείο του νησιού, τη διασπορά του νησιού, τον κήπο κ.λ.π. Δεν είναι ο πρώην κυρίαρχος του κόσμου που μιλάει, αλλά ένας μικροϊδιοκτήτης.

Την ώρα του καφέ τριβεί τα χέρια του.

— Φέρτε μου το νεαρό κομμάτι, λέει στον υπασπιστή του.

Έπειτα από λίγο μπαίνει στη σκηνή, συνοδευόμενος από την Ντασά, την παραμύνη της Μαρίας, ο γυιός του ο μικρός Αλέξανδρος. Ο Ναπολέων τον παίρνει πάνω στα γόνατά του, τον φιλάει στο μέτωπο, και ξαφνικά, γι' άστείο, τον πασαλείβει με κρέμα.

Το παιδί γελάει και χοροπηδάει πάνω στα γόνατα του αυτοκράτορα. Έχει τα μάτια της μάνας του, ίσως όμως πιο ζωηρά. Έχει τα ίδια ξανθά μαλλιά με τη Μαρία. Από το Ναπολέοντα έχει πάρει το στρογγυλό μέτωπο το χλωμό πρόσωπο, τα λεπτά χείλη.

Ο Ναπολέων τον ρωτάει: — Πόσων χρονών είσαι, Αλέξανδρε;

— Τεσσεράμισι.

— Πού γεννήθηκε;

— Στην Πολωνία.

— Είσαι λοιπόν Πολωνός;

— Όχι, θέλω να είμαι Γάλλος, όπως ο Ναπολέων.

— Τι θα κάνης, όταν θα μεγαλώσης;

— Θα πολεμήσω, όπως ο Ναπολέων.

Η Μαρία άγκαλιάζει με το ίδιο βλέμμα τον πατέρα και το γυιό, τον άνθρωπο της υφρας και το άθωο πλάσμα. Ο αυτοκράτορας χαϊδεύει το μικρό κεφάλι.

— Τον αγαπάς λοιπόν το Ναπολέοντα;

— Ω, ναι, αναφωνεί το παιδάκι χτυπώντας τα χέρια του.

— Και γιατί τον αγαπάς;

— Γιατί είναι ο μπαμπάς μου και η μαμά μου μου είπε να τον αγαπώ.

Τα μικρά λεπτά μπράτσα άγκαλιάζουν το λαιμό του αυτοκράτορα. Ένα δροσερό στόμα χαϊδεύει το μάγουλό του.

ΤΑ ΑΣΠΡΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΣΚΟΥΡΑΙΝΟΝ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕ

TINTO

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΒΛΑΒΗΣ

ΣΕ ΧΡΟΜΑΤΑ ΜΑΥΡΟ • ΚΑΦΕ ΣΚΟΥΡΟ • ΚΑΦΕ

Γεν. Άντιπρ. ΛΙΒΑΣ • Άθηνάδος 3 Τηλ. 28.580

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ο Ναπολέων συγκινείται, μά δεν το δείχνει. Η ώρα είναι πολύτιμη. Θέλει να μιλήσει στη Μαρία ιδιαιτέρως. Διατάζει τον υπασπιστή του να ξαναπάρει το παιδί που βγαίνει από τη σκηνή στέλνει με το χέρι του ένα φιλί στον αυτοκράτορα και στη μητέρα του.

★

Η Μαρία ρίχνεται στην άγκαλιά του αυτοκράτορα, κι' αν εκείνος δεν τη συγκρατούσε, θα γονατίζε μπροστά του. — Μαρία, καλό μου κορίτσι, τί έχεις; Τί κλαίς; Δεν είσαι λοιπόν ευχάριστημένη που βρίσκεσαι κοντά μου;

Η Μαρία με παραφορά, του φιλάει τα χέρια, τα γεμίζει καυτερα δάκρυα. Το στόμα της προφέρει λόγια, που δεν ακούγονται καλά.

— Ναπολέοντα, Ναπολέοντα, κράτησε μας κοντά σου!...

Εκείνος κουνάει το κεφάλι του δίχως ν' απαντήση.

Η Μαρία άνασθκώνεται, του παίρνει τα χέρια, τα σφίγγει με δύναμη και κάνοντας τη φωνή της πιο σταθερή του λέει:

— Μη μας διώχνετε. Αφήστε μας και τους δυο να μείνουμε εδώ. Είσατε τόσο μόνος! Δεν θα μας δέλεπετε παρότι όταν θέλετε. Θα δρώ ένα σπίτι στο νησί και από κει θα έρχομαι όταν θα με καλήτε. Κανένας δεν θα τ' εξη εκτός από σας. Πέστε μου, ότι δεχόσαστε!...

Ο αυτοκράτορας αποσπάται από τα χέρια της και τη βάζει σιγά να καθήση.

— Δεν πιστεύω, Μαρία, ότι μπορείτε να κάνης αυτή τη ζωή.

— Γιατί, Μεγαλειότατε; Τίποτα δεν με καλεί στη Γαλλία. Είμαι έλευθερη. Σας άνηκω ολόκληρη. Τίποτα πια δεν μπορώ να μάς χωρίση.

— Ξέρω μουρμουρίζει ο Ναπολέων.

Η Μαρία Βαλέφσκα έχει αποδεσμευθί ενώπιον του Θεού. Ο κόμης πέθανε πριν δυο μήνες, στη Ρώμη, αφήνοντας ένα νράμμα, στο όποιο συγχωρούσε τη γυναίκα του.

— Όχι! έπαναλαμβάνει ο Ναπολέων, δεν είναι δυνατόν. Μητε για σένα, μητε για μένα. Όλοι γνωρίζονται εδώ. Το νησί δεν είναι πια ένα μεγάλο χω-

ρίο. Θα το μάθαινε η αυτοκράτειρα...

— Η αυτοκράτειρα!... αναφώνησε η Μαρία σε τόσο τόσο μικρό που και της ίδιας της έκανε εντύπωση και σταμάτησε...

Τι θα έλεγε; Δεν ξέρει ίσως ο Ναπολέων ότι η Μαρία-Λουίζα, αυτή η στενοκέφαλη και δειλή γυναίκα, όχι μονάχα τον αυτοκράτορα πρόδωσε παρά και το σύζυγο κι' ότι, ενώ ο γυιός της ο βασιλεύς της Ρώμης, είναι σχεδόν αιχμάλωτος στη Βιεννη, και το περίγελο των Άψβούργων, εκείνη ταξιδεύει στην Έλβετία στο μπράτσο του έραστή της!

Είναι αλήθεια πως το άγνοεί ακόμα. Τέσσερις μήνες τώρα δεν έχει νέα της.

Ακολουθεί μια μικρή σιωπή μεταξύ τους. Έπειτα η Μαρία λέει πάλι:

— Ναπολέων... Εκείνος της κάνει νόημα να μη συνεχίση. Όσο κι' αν τον συγκινή η άφοσίωσι της φίλης του, δε μπορεί να δεχθί τη θυσία της.

Κι' εκείνη, συνηθισμένη να υποκύπτει σε όλα, κατεβάζει το κεφάλι της.

Όστόσο ο αυτοκράτορας λέει:

— Η παρουσία σου μου είναι χρήσιμη. Φεύγοντας από δω θα μείνεις μια μέρα στη Νεάπολη, όπου θα δώσης ένα μυστικό γράμμα στο Μυράτ. Έχω μερικά σχέδια κατά νού. Θα τα γνωρίσης...

★

Το δράδι όταν βρίσκονται πάλι μόνοι στο μικρό δωμάτιο του Έρμιτάζ ο Ναπολέων σκύβει προς τη Μαρία και της λέει σιγά:

— Αυτό που θα σου έμπιστευθώ, μη το έπαναλάβης σε κανένα. Μά πρέπει να σε είδοποιήσω: αποφάσισα να επιστρέψω στη Γαλλία.

— Να επιστρέψετε στη Γαλλία!...

— Πίστεψτε ότι θα μπορούσα να υποταχθώ και να μείνω για πάντα στο άξενό αυτό νησί! Μαρία, προτιμώ να πεθάνω. Δεν είμαι για μένα που θέλω να έμψα, σθώ και πάλι στη σκηνή του κόσμου. Έγώ γέρασα, είμαι έξωδος, τ' όνομά μου θα μείνη όσο και τόνονα του Θεού. Αν δεν σκεπτόμουν παρά μόνο τον έαυτό μου, θα πήγαινα να τελειώσω τις ημέρες μου στην Αμερική... Μά πρέπει ν' αποσπάσω τη Γαλλία από αυτούς τους άθλιους που την ατιμάζουν και να επιστρέψω το στέμμα στο γυιό μου...

Η Μαρία ακούει, δουδή. Ο Ναπολέων ρίχνεται πάλι σε μια φουρτουμισμένη θάλασσα. Που θα την οδηγήσουν τα κύματα; Στο θρόνο ή στη λαιμητόμο;

— Θα φύγω. Πότε; Δεν ξέρω ακόμα. Το έγχείρημα είναι δύσκολο. Οι κίνδυνοι πολλοί. Μά θα ξεπεράσω κάθε δυσκολία. Η τύχη που μ' άφησε μια μέρα, θα μ' ευνοήση και πάλι. Θα εγκαταλείψω το νησί με το σπαθί μου, τους Πολωνούς μου, τους γρεναδιέρους μου. Θα στείλουν εναντίον μου συντάγματα; Μά θα δείξω το στήθος μου και όλοι οι στρατιώτες θα πετάξουν τα ντουφέκια τους.

Ο λαός έξ' άλλου είναι μαζί μου, γιατί οι Βουρβώνοι βέλουν να τον ξαναρίξουν στη σκλαβιά.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

Ε.Δ.Ι

Terraflex
ΤΑ ΝΕΑ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΚΡΕΠ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ
ΤΥΠΟΥ 1952

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Tebika
a.e.

ΕΛΒΕΤΙΑ
ΣΧΟΛΗ MINERVA

ΖΥΡΙΧΗ

Προπαρασκευή διά τας εισαγωγικά εξετάσεις του Έλβετικού Όμοσπονδιακού Πολυτεχνείου.
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΤΜΗΜΑ ΙΑΤΡΩΝ ΒΟΗΘΩΝ
ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ
Ζήτησате γραπτώς τας εγκυκλίους μας και τας διευθύνσεις Έλλήνων σπουδαστών. Παρέχομεν ευχαρίστως πάσαν πληροφορίαν.

Σ. ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗΣ

Ίατρος
Είδ. Δερματολόγος
(ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ)
Ίατρον. Γερμανίω 33
Τηλ. 53-539
Δέχεται 2 1/2 - 7 1/2 μ.μ.

Ο Νευρολόγος - Ψυχίατρος

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
δέχεται
Πανεπιστημίου 46
(γωνία Χαρίλ. Τρικούπη)
Τηλ. 23.435

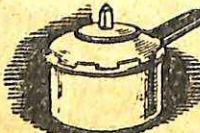

Μόνον με
αεριοπροωδούμενο
μπορεί να συγκριθί
ή ταχύτης της χύτρας

"SILVER"

Σε 1' Βράζετε Άρακά	Σε 15' Βράζετε Φακές
» 3' » Πατάτες	» 30' » Φασόλια
» 5' » Κουνουπίδι	» 15' » Κοτόπουλο
» 3' » Μπάμιες	» 15' » Άρνι
» 5' » Ψάριο	» 25' » Κατεψυγμένο

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΥΣΙΜΩΝ • ΤΑΧΥΤΗΣ
ΥΓΕΙΑ • ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ • ΝΟΣΤΙΜΟ ΦΑΓΗΤΟ
Ζητήσατέ την στα καλό κατ/το

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΝΙΝΑΝ : —Οι ενέσεις «Ραντόν» δηλαδή εκχυλίσματα αδένων υποφύσεως τα οποία μπορεί να προσθέσωμεν εις την ως άνω συνταγή για την ανάπτυξη του ατροφικού στήθους (άλλα τις οποίες μπορούμε και να παραλείψουμε λόγω του υπερβολικού κόστους των) δεν περιέχουν χόρνια, αλλά είναι διπλές έκδοσης, δηλαδή ή μία περιέχει σε σκόνη, δηλαδή ή μία περιέχει σε υγρό στο οποίο θα διαλυθώ. Δεν αλλοιούνται σε διάστημα έτους και μπορείτε να τις μεταχειρισθώτε. Αντί διότι λυονοράλ μπορείτε φυσικά σύμφωνα με την γνώμη του Ιατρού σας να μεταχειρισθώτε διακία υδρογιάλ. Για τη φυματική φίλη σας να ερωτήσετε μόνον τον θεράποντα Ιατρόν της εάν επιτρέπεται να χρησιμοποιήση και αυτή την πομπά για την ανάπτυξη του ατροφικού στήθους της.

Σ. Γ., Κόριν : —Για σας αγαπητή μου έχω να απαντήσω άκριτως ότι έγραψα και εις την πρός «Εργαστήριο» από μικρήν απάντησή μου. Σας ευχαριστώ για το έλασμα καλλιγραφημένο γράμμα σας.

ΑΝΟΙΓΜΕΝΟ ΚΡΙΝΟΛΟΥΛΟΥΔΟ, Α. ΣΕΒΑΣΤΟΠ. : —Σας απήντησα.

ΜΙΚΡΟΥΛΑ Τ. : —Για τη θεραπεία της τοπικής παχυσαρκίας σας, έφ' όσον και οι Ιατροί σας εξέφρασαν επιφυλάξεις, για να έχετε μίαν υπεύθυνον συμβουλήν, πρέπει να εξετασώτε από ειδικό αισθητικό Ιατρό.

ΔΡΟΣ. ΝΙΚΟΛ., ΜΕΛΑΧΡΙΟΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ, ΤΑΝΤΑ, ΧΡ. ΝΤΟΥΡΟΥΝΤ. : Σας απαντώ ιδιαίτερα.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΑΝ : —Για τις λεπτομέρειες της έγχειρσεως της μύτης σας, επαναλαμβάνω ότι όπωσδήποτε πρέπει να μου στείλετε έστω και μίαν οποιαδήποτε φωτογραφία του προσώπου σας, καθώς και την διεύθυνσίν σας για να σας απαντήσω ιδιαίτερος. Νά μου υπενθυμίσετε και το ως άνω ψευδώνυμόν σας.

ΜΑΡ. ΣΙΔΕΡΗ : —Για την ασθένειαν των ματιών σας δεν είμαι εγώ ό ειδικός, αλλά όφθαλμολόγος. Αποταθήτε εις ένα από τα τόσα νοσοκομεία.

ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ : —Μου ζητάτε πώς να ψηλώσετε, ενώ είσθε 20 ετών. Πώς να αδυνατίσουν τα σφυρά σας. Πώς να μαυρίσετε στόν ήλιο, ενώ δεν μαυρίζετε. Συλλογισθήτε. Αγαπητή μου, ότι κατ' ούσίαν μου ζητάτε πώς να γίνωνν πράγματα, τα οποία δεν γίνονται. Είναι σπάνιο να ψηλώσετε μετά τα 20. Ζητήσετε από τον Ιατρόν σας να σας αναγράψω ενέσεις εκχυλίσμάτων υποφύσεως σε τρεις διαδοχικές σειρές. Κάμετε ασκήσεις αιώσεως του σώματος με απαγωγές και εκτινάξεις των άκρων καθμερινά. Για τα άλλα που με ρωτάτε δεν υπάρχει καμία θετική συμβουλή.

Μ. Μ., Μυτιλήνη : — Σας συνιστώ την ακόοθη συνταγή τουωτικής κρέμας: Λανολίνη άνωδρας 30 γρ. Έλα.αγ έλληας ραφινάρι-

σμένο 20 γρ. Άντεξιν (συγκεντρωμένες διτμένες Α και Ντε) το μισό φιαλίδιο Βάμμα δεινός 5 γρ. Τριανταφυλλόεντρο, ποσότης άσκετή για να γίνει κανονική κρέμα.

ΛΕΥΚΟ ΚΡΙΝΟ : —Για την ανάπτυξη του ατροφικού στήθους: Με συνταγή ένδεχόμενα Ιατρού σας ζητήσετε από τον φαρμακοποιόν 10 φύσιγγες προζύνον των 50.000 μονάδων έκαστη. Το περιεχόμενον των φύσιγγων θα διαλυθώ καλά σε 100 γραμμάρια καλά ταραγμένη ένδρο λανολίνη. Από την άλοιφή αυτή θα λαμβάνετε ναθε έράδν 5 γραμμάρια, θα διασπώτε την ποσότητα σε δύο ίσα μέρη και θα άλείετε γύρω από τις θηλές των μαστών, όχι πιό πέρα από τις άλω του στήθους, έως ότου απορροφήθώ τελείως ή άλοιφή. Η θεραπεία θα συνεχισθώ επί 6 μήνες και πλέον, όταν έκδηλωθών Ικανοποιητικά άποτελέσματα. Η άλλη έρώτησί σας είναι άσας και δεν μπορώ να σας άπαντήσω χωρίς να εξετασώτε.

ΤΖΙΝΑ Α. Μ. : —Είσθε 20 ετών και άρχισατε να θγάτε χνούδι στο σαγόνι και στο άνω χείλος. Έάν υποφέρετε από ώθητική άνεπαρκεία, θα ώφελήσώτε με έλαφρές δόσεις ώθητικών εκχυλίσμάτων, τα οποία θα σας αναγράψω γυναικολόγος. Το όξυνέξ έσθαι ενδεχόμενο να τις δυναμώσω. Έάν όπωσδήποτε τις πειράξετε, φυσικά θα δυναμώσω. Είναι προτιμότερο να μεταχειρισώτε σ' όλο μέν το πρόσωπο την κρέμα της ήμέρας για την ποδύρα, κρέμα δε τονωτικήν νυκτός να χρησιμοποιήτε στα μέρη του προσώπου όπου δεν υπάρχει διάθεσις ύπερτριχώσεως. Έν καιρώ, άν χρειασθώ, θα καταφυγωτε σε θεσπεϊαν ριζική άποτριχώσεως. Άλλ' αυτό όσο μπορείτε άργότερα.

ΑΝΕΜΩΝΗ : — Μπορείτε και

σείς να δομάσετε την άνωθεν συνταγή για την ανάπτυξη του ατροφικού στήθους, για την πλαστικότητα του στήθους σας. Πάντως το παλαρό στήθος που δεν θα είναι δυνατόν ή να μεγαλώσώ ή να παχύνη, δεν θα είναι δυνατόν να σφισθώ παρ' όνο με έγχειρση. Το κοκκίνισμα της μύτης σας στο κρύο, όφείλεται σε άγγειοκινητική φαινόμενα, λόγω της ιδιουστασίας σας. Θα πώλη 0 θεραπείας της Ιατρού σας να καταπολεμήσώ αυτήν την διάθεσιν. Συνιστώται ενέσεις Παντουτίν (κυκλοφορική άρμόνη), έπαλείψω με χυμό λεμονιού.

ΖΑΙΡΑ : —Για να μη μεγαλώνη και να μη φουσκώνή ή κοιλία σας, πρέπει να κάνετε γυμναστική με έπικύψεις και σκισνάκι. Επίσης να τρώγτε στεγνή τροφή με κανονική ποσότητα και να άποφύγετε τα υγρά. Πρέπει επίσης 0 έλεονόγος του έντέρου να είναι υγιής. Για να λεπύνη ή μέση σας πρέπει να φορέσετε ζώνη της μέσης έφαρμοσμένη για το σώμα σας, με κορδόνια έμπρός, τα οποία όλο και θα σφίγγετε περισσότερο με την πάροδο του καιρού. Για το έξόγκωμα του δέρματος που άναφέρετε, πρέπει να εξετασώτε. Προήλθε από την πίεσι του στυνέν. Σχηλές γυμναστικής ύπαρχουν πολλές στην Άθήνα, αλλά μία παλαιά γυναικα δεν άδυνατίζει με γυμναστική μόνο. Πρέπει κατ' άρχήν να άκολουθήσώ ειδικό διατολόγιο που θα της συστήσώ, άφού έξετασώ πρώτα Ιατρικώς.

ΑΠΕΛΠΙ ΣΕΜΕΝΗ ΝΕΑΝ : —Για τις τρίχες του προσώπου σας παραπέμνω εις άνωτέρω σχετικήν άπάντησιν. Οι έληές εξαλείφονται άν είναι πρόχουσες. Για την ρυτίδα του προσώπου πρέπει να εξετασώτε. Το τραβό στόμα και το εισόγων σαγόν έβάαι διορθώνονται με αισθητική έγχειρση. Τα φρύδια σας ποέπει να τα διαρρυ-

θμίζετε όπως όλες οι γυναίκες. Μπορεί να γίνει και ριζική άποτριχώσις με διαθερμική έφαρση κυμάτων και όχι με άκτινες, όπως κάκως σας πληροφορώσαν.

ΤΡΕΛΗ ΦΟΒΙΤΣΙΑΡΑ : —Για την πρόληψη της ύπερτριχώσεως, τα χόρνια Λανολίν παρνοται άμέσως μετά το τέλος της περιόδου 5-7 άνα δεύτεραν ήμέραν. Αυτό επί 2 ή 3 μήνες, διακόπτετε ένα έως δύο ήμνες και επαναλαμβάνετε, σύμφωνα πάντοτε και με την συμβουλήν του Ιατρού σας. Ίσχυον και για σας τα όσα ρωτάω άνωτέρω πρός Τζίνα Α. Μ.

ΜΙΚΡΗ ΓΙΑΝΝΙΣΤΟΠΟΥΛΑ : —Για την διατήρησι και τόνωσι της έπιδερμίδος σας σας συνιστώ 0 πείθω μόνον την τροφή του δόστος «Κολνίνα» του Θεραπευτηρίου. Για τις φακίδες από μακρυνό δεν μπορώ να σας συμβουλεύσω τίποτα περισσότερο. Το μεγάλο στήθος μικραίνει στο άπόλωτος έδανικό σχήμα του με έγχειρση. Για το ύψος έλέετε άνωτέρω σχετικήν άπάντησιν. Γυμναστική άσκήσεις συμβουλευμένες από πειραμένο γυμναστή, ίσως συντελέσουν κάπως στο ίσημα των στωικών κινήμων και στις λοιπές άσκήσεις του σώματος που μου άναφέρετε.

Α. Ζ., Πατσία : —Για τα σπυράκια της κορούλας σας, προς το παρόν έχω να σας συστήσω την χρήση της λυσίν «Σουλφιν» του Θεραπευτηρίου. Το μουρουέλαιον είναι καλό, ίδιως τον χειμώνα. Για το καλοκαίρι ποτιμώστε Άντεξιν ή Άντεζολίν σε σταγόνες. Έλαφρότατο καθαρισκό είναι ή Μανιτζή Έντοστ, πολύ καλά κοσμοτοποιημένο. Πίρμας Κάρλο Έρμπα. Στη μύτη του κοταλίου του καφέ 1-2 φορές την ήμέρα πρό των γευμάτων. Καθαρίζω το αίμα. Για τους άνοικτους πόρους του δέρματος σας μεταχειρίζω χυμό λεμονιού σκέτον.

ΜΙΚΡΟΥΛΑΝ, Άμφιολία : —Για να καταπολεμήσετε τον Ιδρώτα των ποδιών, με όλα τα δυνατά στα άποτελέσματά του στα πόδια και στα παπούτσια, πρέπει να άκολουθήτε άκριώς τις άκόλουθες οδηγίες: 1) Να μη ξαναφορώτε πια τα παπούτσια και το ύσοςμα από τον Ιδρώτα παπούτσια. 2) Να φορώτε πάντα σορόνια τα οποία να αλλάζετε και δύο φορές την ήμέρα για να μη διαποτισθών πλέον τα παπούτσια σας. 0δώςποτε να συνεχίσετε: αυτή την κακή συνήθεια να φορώτε παπούτσια χωρίς ή άλλτες. 3) 2-3 φορές την ήμέρα έσπώξω ζεστό και κρύα ποδύρα με ζύδι και άλάτι. Πριν φορέσετε τα σορόνια θα τρίβετε επανειλημμένα τα δάκτυλα του ποδιού και όλο το πόμα με λεμονόκουπα. 0ά το ποδύρατε καλά με σκόνη φορικού όξος. Βορικόν όξύ θα ρίχνετε και μέσα στα παπούτσια σαν πριν τα φορέσετε. Κάνετε όλα αυτά και μη στενοχωρήσθε πλέον καθόλου. Άφσώθίτε στο μνηστήρα σας με νέα άσισδοξία για την εύτυχία σας.

Μ. Μ. 4. : —Τα σφυρά σας έφ' όσον είναι παρύτερα από ότι πρέπει από συσσωρευμένο λίπος έβάαι διορθώνονται με ελσθητική έγχειρση. Για περισσότερες λεπτομέρειες καθώς και για την κατάτασι του δέματος του σώματος σας πρέπει να εξετασώτε. Σας ευχαριστώ για το έπιμελημένο και θαρογαρισμένο γράμμα σας.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ : Διευθύντρια της φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Άθηνών, Γιάν. Σμάτς 38.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ (Συνέχεια από τη σελίδα 38)

γράφου, Παπανούσκα, Μητακίδου.

Τέλος στο Συμβούλιο «Προστασίας Άνθίκων» ή γυναίκα παρέχει την πολύτιμη βοήθειά της για την περιφύρησι της διαλής σωματικής και πνευματικής ανάπτυξεως της νεολαίας και για την ήθική έξυγίανσι των παραστρατημένων παιδιών. Με την άκούραστη συνδρομή των κυριών Τέγοντζικ, Πολυχροπούλου και διδος Καφατζή, το συμβούλιο «Προστασίας Άνθίκων», εργάζεται δραστηρίως για να εξασφαλίση τη νέα μας γενιά από τους άπειρους κινδύνους που έγκυμονεί ή παραμένη εποχή μας.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ—ΕΠΙΣΤΗΜΗ—ΤΕΧΝΗ

Με τρανή έκτίμησι περιβάλλει ή κοινωνία των Σερρών τη γυναικόλογον Θεόδωρα Λάπα, που ή πλήρης έπιστημονική της κατάρτισι και ή άκοίμητη φροντίδα της για τη μάνα και το παιδί της φέρονον στην πρώτη γραμμή της γυναικείας δραστηριότητος. Επίσης ή όδοντίατρος Μαίρη Ροδοπούλου και ή φαρμακοποιός Βασιλική Παπαδοπούλου εργάζονται εύσυνεΐδητα για την προώθησι του ζητήματος της υγείας στην πόλι τους.

Στόν εκπαιδευτικό κλάδο ή ειλόλογος Ειρυνίκη Καφατζή άναπτύσσει, με άξίειπαινο ήλη, τα έκπολιτιστικά ένδιόφεροντα των νέων. Στη γυμνάστρια Κύρτου, 0 μαθητικός άθλητισμός όφείλει τις άξιόλογες έπιτεύξεις του. Άκούραστη δεν παύει να μοχλή για τη σωματική όμορφία των παιδιών μας.

Στόν επαγγελματικό τομέα οι γυναίκες των Σερρών έχουν να έπιδείξουν άξιοθαύμαστες έπιτυχίες. Η Έγενοδόχος Στεργίου και ή έστιάτωρ Μαριάνθη Ζαχαριάδου, χάρις στη θέλησιν του έπιχειρηματικού τους διαιμόνι, κατώρθωσαν ν' άποκτήσουν τη γενική έκτίμησι της κοινωνίας του τόπου τους. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε τους όικους ραπτικής της Κατίνας Κουντουρτζή και Κατίνας Σεργού, που δημιουργούν άληθινά καλλιτε-

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ για την τοαφέτα σας. ΣΑΠΟΥΝΙ ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ. DETER'S LANOLINE PERFUMED SOAP.

κνήματα. Στα μαγικά τους χέρια οι Σερραίτες χρωατούν τη χαρά, την κομψότητα και γενικά την άνεσι της καλοντυμένης γυναικός.

Μα και στο ναό της ύπερτάτης θεάς της Τέχνης, οι γυναίκες των Σερρών άντιπροσώπευονται με γυνάστια ταλέντα. Η καθηνήτρια του πάνου Κ. Καλαϊτζή, συντελεί στη μουσική πρόοδο της πόλεως. Στο θέατρο, οι Σερραί έδωσαν τη διδα Βίλμα Κύρου, τη νέα μας ήθοποιό, που ύπόσχεται να γίνει συντομα μία δόξα της Έλληνικής Σκηνής. Στη Λογοτεχνία ή Έλλη Άγγέλου έδωσε ώσείες περιγραφές από τα ταξίδια της στο έξωτερικό. Ώρα, καθηνήτρια των τεχνικών, στην πρωτεύουσα, άσχολεται με την ίδια έπιτυχία στη δημοσιογραφία.

Τέλος, στην άνωτάτη άρχή της πόλεως, στο Δημοτικό Συμβούλιο, 0 γυναικείος κόσμος έστειλε τη δραστηρία ή Ιουλία Άργυριάδου, που πρωταγωντεί σε όλα τα ζητήματα που άφορούν το καλό της πόλεως και την προκοπή κάθε γυναικείας έκδηλώσεως.

Μία χαρούμενη κυμώλη, όπου κάθε ότομο χωράει και όλα μαζί, μοχθούν για τον ύπερτατο σκοπό της κοινωνικής πρόοδου—αυτή είναι ή πιο ταπειράστη έικόνα της γυναικείας δραστηριότητος των Σερρών. Μέσα στις όργανώσεις και τα σωματεία τους, στα σχολεία, τα σπείκια, τα έσγαστήρια, οι γυναίκες των Σερρών εργάζονται άκούραστα, με συνείδησι του ρόλου τους—ρόλου πρωτεύοντος—στο χτίσιμο της μεταπολεμικής Έλληνικής κοινωνίας. Μάνα, δασκάλα, άδελφή, έσγαστρια, έπιστήμων, επαγγελματίας, καλλιτέχνις, ή Σερραία είναι πάν' άπ' όλα: ή Νέα Γυναικα, γεμάτη πόθο δημιουργίης και άκατάβλητη θέλησι.

Το περιοδικό μας εύχεται κάθε προκοπή στις πολυπλευρές προσπάθειες των όλογερών Έλληνίδων του Βοορά.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΦΟΡΟΥ—ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ

ΔΥΟ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ (Συνέχεια από τη σελίδα 45)

γες όπως και στο μπροστινό. Κάθε 3 δελόνες θα δάξετε 1π σε κάθε μεριά (10 φορές). Συνεχίστε ίσια, έως ότου πλέξετε όλοκληρη τη 8η ρίγα, ή οποία θα είναι με υπλή μαλλί. (Δέν θα ύπολογίσετε ως ρίγα το λάστιχο). Πλέξετε επί πλέον από την τελευταία ρίγα δύο δελόνες και κλείσετε τους πόντους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε το πλεκτό σας. Ράψτε τις πένες και τις πλατίνες ραφές. Διπλώσετε το έστραφόρ στη μέση και ράψτε τις δύο άκρες για να σχηματίσετε σωλήνα. Κατόπιν κόψετε από τον σωλήνα δύο κομμάτια για τις μακριές μπαγιέλες και δύο κομμάτια για τις μικρές και κορματέ τις μέσα σ' αυτούς τους σωλήνες από το έστραφόρ. Τις δύο μακριές μπαγιέλες θα τις ράψτε στις δύο πλατίνες ραφές και τις δύο μικρές θα τις ράψτε στη θέσι που είναι οι πένες. Γυρίστε στο επάνω μέρος γύρω-γύρω ένα στρίφωμα 3 έκατ. και ράψτε το. Κατόπιν περάσετε μέσα σ' αυτό το στρίφωμα το λάστιχο.

Τ. Κ.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Άπόφθεγμα. 2) Μαίη. 3) Τέως—ράμα. 4) Άλση—Ινας. 5) Μι—ΣΤ. 6) Ό—Πάκα. 7) Ίσις—Όράς. 8) Μούσα. 9) Ήφαιστος. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) Άνταμοιδή. 2) Έλιος. 3) Όμως—Σιμά. 4) Φάση—Ίσις. 5) Θι—Υς. 6) Έσρι—Πόσι. 7) Γιάν—Άραλ. 8) Μάσκα. 9) Άνάστασις.

ΑΠΟΡΙΑ

Άσφαλώς θα άπαντήσατε τέσσερα. Κάνετε λάθος, γιατί οι σελίδες 31 και 32 είναι πάντοτε στο ίδιο φύλλο. Επομένως, τρία φύλλα και όχι τέσσερα.

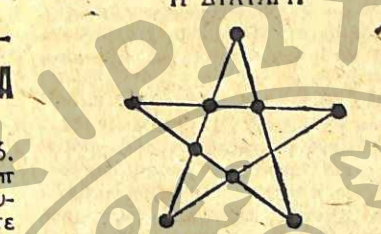
ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ

Α. Ό Νίκος είναι παπούς του Γιώργου. Β. Ό παπούς του εξαδέλφου σας και 0 παπούς σας... είναι το ίδιο πρόσωπο. Όσον άφορά τους γονείς του άδελφού του γιου της άδελφής του παπού σας, αυτοί είναι άπλώς 0 άδελφός ή ή άδελφή του παπού σας με τον σύζυγό της, δηλαδή οι μεγάλοι θεοί σας.

ΕΥΚΟΛΗ ΛΟΛΙΡΕΣΙΣ

Δεδομένου ότι και οι δύο αυτόι αριθμοί άποτελούνται από συνεχόμενα στοιχεία ή διαφορά τους είναι σταθερός αριθμός, δηλαδή πάλι το 530-863. Το ίδιο συμβαίνει με όλους τους αριθμούς που άποτελούνται από συνεχόμενα ψηφία, όσαδήποτε και άν είναι αυτά.

Η ΔΙΑΤΑΓΗ

Νά πώς έπρεπε να τοποθετηθών οι δέκα άνδρες, για να σχηματίσουν πέντε γραμμές με τέσσερις άνδρες σε κάθε γραμμή.

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΑΤΕ ΣΕΙΣ;

Ό Μήτσος και 0 Βαγγέλης πέρσαν πρώτοι μαζί με το βαρκάκι. Ώστερα 0 Μήτσος έφερε πίσω το βαρκάκι, άποδιβάσθηκε και πέρας μόνος του άπέναντι 0 Γιάννακας. Τέλος 0 Βαγγέλης έφερε πίσω το βαρκάκι, παρέλασε το Μήτσο και έτσι, σε λίγα λεπτά, έβρέθηκαν και οι τρεις άπέναντι.

ΡΟΔΕΣ

ΒΕΡΝ—ΑΡΓΟΣ 1) Άδραμί. 2) Γεράκι. 3) Όργιον. 4) Στενόν.

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

Ό Κάτιν όταν έσκότωσε τον άδελφό του, τον Άδελ. Γιατί την εποχή εκείνη ή ανθρωπότης άπέτε-

λείπο μόνον από τον Άδάμ, την Έβα, τον Άδελ και τον Κάτιν.

Λύσεις παιδικών ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΚΟΡΑΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 2. Κώμα. 3. Κόκορας. 4. Άλάτα. 5. Ότα. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Φάκα. 2. Όλο. 3. Καί. 4. Κότα. 5. Όρα. 6. Άμα. 7. Άς.

ΣΤΗΝ ΨΑΡΑΓΟΡΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Άστακός. 2. Μαρίδες. 3. Λιβρίνι. 4. Σουπιές. 5. Παλομήδα. 6. Χταπόδι. 7. Κοκοδιός. 8. Τσιπούρες.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ (Συνέχεια από τη σελίδα 24)

το ζεθός Βιτ έκανε ένα ταξίδι στην Εύρωπη. Βρισκόντουσαν στο Άμυδούργο όταν 0 κόμης Ποτότζκ, άρχιστρατήγος του πολωνικού στρατού, γνωρίστηκε μαζί τους. Η ώραία Φαναριώτισσα δεν έργησε να τον ξετρελλάη. Της έρτησε να παντρευθών. Το πράγμα δεν ήταν δύσκολο. Ό κόμης ήταν παντοδύναμος και ή Έκκλησία της Πολωνίας χορηγούσε τα διαζύγια με τη μεγαλύτερη εύκολία. Η φιλόδοξη Σοφία κατάλαβε το πάθος του. Δεν άργησε να άναποκριθώ στο αίσθημά του. Ένα πορτί 0 κόμης πήγε στο σπίτι του Βιτ: «Άκουσε στρατηγέ μου, το είπα. Άγαπή τη γυναίκα σου. Καί αυτή με αγαπά. Θα μπορούσα να την κλέψω αλλά δεν θέλω να φανώ τόσο πρόστυχος άπέναντί σου. Κρατώ μαζί μου δύο χροατιά. Τα ένα είναι το διαζύγιο από το όποιο λείπει μία όπογραφή σας, και το άλλο ένα συνάλλαγμα δύο έκατομμυρίων φράγκων από το όποϊόν λείπει μία δική μου όπογραφή. Νομίζω ότι μπορούμε να συμβιβάσουμε τις διαφορές μας.

Δυό έκατομμύρια φράγκα δεν ήταν ποσόν εύκαταρρόνητο. Γυναίκες έβρισκε κανείς εύκολα. Μα τόσα λεφτά; Ό Βιτ πήρε το πτερό και έβαλε την όπογραφή του. Η Σοφία παντρεύτηκε γρήγορα τον Πολών. Την άγάπησε τόσο πολύ που έθεσε στη διάθεσι της όλόκληρη την περιουσία του. Κι' όμως δεν το έμεινε για πολύν καιρό πιστό. Μα 0 Ποτότζκ είχε μεγάλη καρδιά. Της τα συγχωρούσε όλα. Με την καλωσύνη του την άνάγκασε να έρθη κοντά του. Μέσα στην άφαστη χλιδή και στις τιμές που ζούσε δεν είχε ξεχάσει τον πατέρα της, ούτε την κυρά Πουλχερία, τη μητέρα της. Γέρονς—πολύ γερονς—τους πήρε κοντά της, όπου πέθαναν εύτυχισμένοι. Άργότερα 0 θάνατος διέκοψε και τη δική της, ταραχώδη ζωή.

Ελαφράιστε το μέλλον των κοριτσιών σας εις τον μοναδικόν Όλον έπιτοσούνην. ΠΟΛΥΞΕΝΗ. ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ. ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ. ΑΘΗΝΑΙ. ΒΙΚΤΟΡΙΝΚΑ 48-49. (Πάνω πύργος) Τηλ. 56-603. Δια θυρίδα πύργου άπορροή, πουτέκονον, κλπ. διδάκτ' α πλαττωμένο. Επί πλέον διδάσκει ή ΓΑΛΛΙΚΗ δι' φιγούρινα. Δεχόμεθα και έσπαιρμα. ΕΙΤΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 22 Μαΐου έως 4 Ιουνίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Πολλές περιπέτειες θα παρουσιαστούν στη ζωή σας. Μη προσπαθήσετε να τις λύσετε όλες μαζί. Αν προχωρήσετε φρόνιμα, μεθοδικά, χωρίς βιασύνη, θα μπορέσετε να έχετε πέρα. Το ίδιο ισχύει και για τα ζητήματα της καρδιάς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου - 9 Απριλίου): Μια υπερβολική νευρική τάση θα σας κάνει να μεγαλοποιήσετε ακόμη και τις παραμικρές αναποδιές που θα προκύψουν από την αντίθεσή σας με τις συναδέλφους σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου): Θα έρθει πολλές ευκαιρίες για να διασκεδάσετε και θα δεχθείτε πολλές προσκλήσεις. Έπωλεψήτε για να ξεσκάσετε από τις στενοχώριες που δοκιμάσατε.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου): Ένα πολύ περίεργο πρόσωπο θα σας δυσανεμίσει με αδιάκριτες ερωτήσεις. Θα κάνετε καινούργιες γνωριμιές σ' ένα ταξίδι ή σε μια έκδρομη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Η ύγεια σας θα κλονιστεί αν εξακολουθήσετε να κάνετε αυτή τη γεμάτη υπερκόπωση ζωή. Μια μεγάλη ασθηματική χαρά θα σας φανεί στο θείο δώρο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Θα συνεχίσετε χωρίς όρεξη τις καθημερινές σας επαγγελματικές ασχολίες. Το μυαλό σας θα τριγυρίζει αδιάκοπα κοντά στον αγαπημένο σας. Κάποιο καλό αναπάντεχο θα σας έρθει. Φορήτε μπλέ.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Αισθηματικά μικροαναβάκια που δεν πρέπει να τους δώσετε υπερβολική σημασία. Αν φανήτε ψυχραιμία όλες οι στενοχώριες θα διαλυθούν σαν τάρταρ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Η γκρίνια δεν ωφελεί σε τίποτα. Καλύτερα να λύσετε ψυχραιμία τις διαφορές που προέκυψαν με το πρόσωπο που τόσο σας ενδιαφέρει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Ένα διάβημα, μια χάρη που μπορείτε να κάνετε μπορούν να σας βοηθήσουν να βελτιώσετε την οικονομική σας κατάσταση. Σας εύνοει το λεμονι χρώμα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου - 1 Ιουλίου): Η ασθηματική σας ζωή θα πάρει τον ευτυχημένο δρόμο. Η 27 η σας είναι ιδιαίτερα τυχερή. Φορήτε λευκά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου): Αποφεύγετε το συνωστισμό της πόλεως. Το υπαίθριο σας επιφυλάσσει ευτυχισμένα απόβρατα και μπορεί ασφαλώς να βελτιώσει την υγεία σας.

ΛΕΩΝ

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Ιουλίου): Πολύ ικανοποιητικό δεκαήμερο, γεμάτο εργασία από τη μία και εύχρηστε διασκεδάσεις από την άλλη. Περιβάλλεστε από τη στοργή και την αγάπη των προσφίλων σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Καμιά ουσιαστική μεταβολή στη ζωή σας, παράλληλα με ασυλλύγιστα έξοδα και απρομελήτες αποφάσεις. Μά ελάτε πιο επιφυλακτική.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Ακόμη ένα δεκαήμερο γεμάτο κολακείες ανθρώπων που δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για σας. Χρησιάζεστε προσοχή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Μη υπερβάλλετε τις δυσκολίες σας και μη πέφτετε σε νοσηρή απαισιοδοξία. Το υπαίθριο θα σας βοηθήσει πολύ. Φορήτε λευκά.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου - 1 Σεπτεμβρίου): Σχηματίστε την αντίληψη ότι το έργο που αναλάβετε είναι σκόλο, αλλά η πραγματικότητα θα σας διαψεύσει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Σεπτεμβρίου): Κάποια δυσσυχονία θα προκύψει ανάμεσα σε σας και στο περιβάλλον σας. Θα σας έρθουν μαδρες ιδέες και θα είναι μαδρό σφάλμα αν θ' τις πάρτε για προσιθήματα. Όλα θα διορθωθούν και θα μετανοήσετε για την τόση στενοχώρια σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου): Αλλαγή ασχολιών. Θα σας κάνουν ενδιαφέροντες προτάσεις και πρέπει να χρησιμοποιήσετε όλη σας την εξυπνάδα για να προτιμήσετε την καλύτερη και σταθερότερη. Τόν αισθηματικό τομέα αβεβαιότητα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Η μεγάλη δραστηριότητα που θα αναπτύξετε θα φέρει αίσια αποτελέσματα. Θα βγάλετε πέρα μια υπόθεση που σας έμπνευσε ανησυχίες. Φορήτε μπλέ και γκρι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Τίποτα το σοβαρό στον αισθηματικό τομέα. Η καρδιά σας δεν θερμαίνεται από καμιά ζωνή φλόγα και αυτό οφείλεται στο φλεγμονώδες σας χαρακτήρα. Μη ανησυχείτε όμως και μη διαξέσθε. Τα αισθηματικά σας θα ξεσπάσουν με έκρηκτική δύναμη και τότε πρέπει να τα χαλιναγωγήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-23 Οκτωβρίου): Θα ικανοποιηθεί μια φιλοδοξία σας χωρίς να το περιμένετε. Γιατί να μεγαλοχολήτε χωρίς ατμία αφού το πρόσωπο που σας ενδιαφέρει σας αγαπά;

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου - 1 Νοεμβρίου): Νομίζετε πως οι προσπάθειές σας προσκρούουν σε

έμπόδια που προέρχονται από κρυφούς σας έχθρους. Τα έμπόδια όμως είναι μόνοι σας τα δημιουργείτε. Προσέξτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Νοεμβρίου): Η αδιάκοπη πρόοδος που σημειώνετε θα σας επιτρέψει να κερδίσετε απροσδόκητα πολλά χρήματα. Πείτε γνωριμιές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Νοεμβρίου): Απροσδόκητη έρωτική εξομολόγηση που θα συνοδεύεται τ'ως και από μια άδολη προτασί γάμου. Φορήτε πράσινα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Νοεμβρίου - 2 Δεκεμβρίου): Θα ξανσφρήτε τη χαρά της εργασίας και οι μαδρες πεταλούδες που σκοτεινιάζαν τον ορίζοντα της ευτυχίας σας θα διαλυθούν. Φορήτε λευκά και μπλέ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Δεκεμβρίου): Η κατάσταση θα σας έμπνευσε πολλές οικονομίες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Δεκεμβρίου): Εύτυχως για σας οι επιδράσεις των άστρων θα εξουδετερώσουν τις μεγάλες ανησυχίες που διαπράττετε καταφεύγοντας σε αδικαιολόγητα έρωτικά πεισμάτα. Φορήτε ροζ και κίτρινα.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1 ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου): Μικροπαρεξηγήσεις στο οικογενειακό σας περιβάλλον. Θα πληγωθείτε από ωριμμένες προτιμήσεις, δεν θα κάνετε όμως σχήμα να δυσπιστήτε με τη φαντασία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου): Το ταξίδι που σκέπτεσθε θα σας ωφελήσει πολύ. Έχετε άλλωστε μεγάλη ανάγκη από άναψαι και άλληγή κλίματος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανουαρίου): Δυσάριστες συζητήσεις στο περιβάλλον σας εξ αιτίας οικονομικών συμφερόντων αλλά με τη γενναϊοδωρία σας θα βρεθείτε σε άπειρος πλεονεκτικώτερη θέση.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 Ιανουαρίου): Μη δημιουργήτε, προς Θεού, σκηές ζηλοτυπίας. Δεν πρόκειται γ' α τίποτε σοβαρό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου - 9 Φεβρουαρίου): Μια φίλια σ' ασκήση εξαιρετικά ευεργετική είδρασι στη ζωή σας και θα σας προσφύλλει από παλίδες που σας έστησαν χωρίς να το υποψιασθήτε πρόσωπα που σας ζηλεύουν. Φορήτε κίτρινα και γκρι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Φεβρουαρίου): Θα πληροφορηθείτε πράγματα που θα σας φανούν εξαιρετικά στην αρχή, αλλά θα σας θάλουν σε σκέψεις όταν τα σκεφθήτε καλύτερα.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Όλα θα πάνε καλά, καλύτερα από όσο περιμένατε. Μείνετε σταθερά στις αποφάσεις που πήρατε για μια ακόμη προσπάθεια να συνεννοηθείτε. Το αποτέλεσμα θα ξεπεράσει τις ελπίδες σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Κανένα σύννεφο στον αθρϊο ούρανό της ζωής σας. Η ύγεια σας ανθίζει σαν λουλούδι. Δεν χρειάζεται όμως και ν' τη σπαταλάτε ασκόπως γιατί θα μετανοήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Τα άστρα θα εδονήσουν την απόφασί σας να περιορίσετε τη φαντασία σας και να γίνετε καλύτερη νοικοκυρά και πιο προσγειωμένη στην πραγματικότητα.

Η ΣΙΒΥΛΛΑ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ -ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ο Ροβερ ανός Όμιλος Έλ- λάδος γνωστοποιεί ότι άρχονται νέα τμήματα κοπτικής και ραπτικής δ' άπορα κορίτσια. Αι προσκομίζουσαι πιστοποιητικά άπορίας θα έγγραφώνται δωρεάν.

Πληροφορίες, έγγραφα εις τα γραφεία του Όμιλου, άδδς Χρήστου Λαδά 4. Τηλ. 35-772.

ΦΘΗΝΗ ΑΓΟΡΑ

ΑΙΟΛΟΥ 90

ΣΕΝΤΟΝΙΑ μεγά- λα Δρχ. 45.000
Μαξιλαροθήκες . . . 9.000
Τραπεζομάνδηλα με 6 πετσέτες φα- γητού μόνον Δρχ. 20.000

ΦΘΗΝΗ ΑΓΟΡΑ

ΑΙΟΛΟΥ 90

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΕΡΜΑΝΕΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΛΟΥΞ»

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ

Διά την έκτέλεσιν της βαφης ιδιαίτερα διαμερίσματα

ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΛΟΙ

Όδός Έλ. Βενιζέλου (πρώην Πανεπιστημίου) 59α. Τηλέφωνον 23.776.

«ΑΘΗΝΑ»

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

Μεγάνδρου 75. Τηλέφ. 55-638

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΚΑΛΦΟ ΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ -

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ

Σόλωνος 78. Τηλ. 610-017

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΒΟΓΚ»

Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Σία
Ακαδημίας και Μαυρομυχάλη 4
Τηλ. 25-457

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣΘΕ ΤΟΥΣ ΑΡΡΩΣΤΟΥΣ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΘΕ ΚΟΝΤΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΡΡΩΣΤΟ

Οι άδελφές-νοσοκόμες ενός μεγάλου νοσοκομείου, κατατάσσουν τους επισκέπτες των άσθενών σε δύο γενικές κατηγορίες: σ' εκείνους που δίνουν καυγάριο και προηγορία στους άρρώστους και σ' εκείνους που τούς εκνευρίζουν.

Κάθε άνθρωπος έχει έναν ώριμο τρόπο να επισκέπτεται τους άρρώστους. Και στο σημείο αυτό, οι γιατροί είναι σύμφωνοι με τις νοσοκόμες: «Ανάλογα με τον τρόπο που φερόμαστε σ' έναν άρρωστο, μπορούμε είτε να του καθυστερήσουμε, είτε να του επιταχύνουμε τη θεραπεία».

Πριν λοιπόν πλησιάσετε ένα άρρωστο, ζητήστε πληροφορίες για την κατάσταση του, από τον γιατρό ή την νοσοκόμο. Φροντίστε επίσης να μάθετε αν πρέπει να του μιλήσετε πολύ ή όχι, ή αν τον διασκεδάσει—και επιτρέπεται— να μιλήσει, ή ακόμη αν προτιμά να τον αφήνουν να ξεκουρασθεί. «Αν είναι βαρεια άρρωστος, μην παίρνεται το λυπημένο ύφος σας και, πρό παντός, μην τον ρωτήσετε, μπαίνοντας στο δωμάτιο: «Πώς πάτε;» Τις περισσότερες φορές, η ερώτησή αυτή έχει για αποτέλεσμα να υπεισθμίσουν στον άρρωστο τους πόνους και τα δάσανα, που θ' έπρεπε ακριβώς να ξεχάσει.

Η ψυχική διάθεση του επισκέπτη έχει άναμφισβήτητη επίδραση στον άσθε- νη. Θυμίζουμε ότι, την παραμονή της ή- μέρας που επρόκειτο να χειρουργηθεί η σκωλικοειδίτιδα, με είχε καταλάβει ένας πραγματικός πανικός. Αντιχούσα μή- πως ή μάλλον επεκταθή επίκλινδυνα. Χω- ρίς να δείξει πως είχε αντιληφθεί άπολύ- τως τίποτα, ο χειρουργός κάθισε κοντά μου και άρχισε να μου συζητά για μια έκδρομη που λογάριζε να κάνει το Πά- σα με την οικογένειά του και στην ό- ποιαν με προσκάλεσε. Μου καθώρισε μά- λιστα και την ημερομηνία που θ' φύγα- με με το καράβι για τα νησιά. Η ήμε- ρομηνία αυτή έμεινε καρφάμε— στο μυα-λό μου και μ' έκανε να ξαναδωρή την νευ- ρική μου Ισορροπία και το καυγάριο μου. Το άπλό αυτό κόλπο, που το χρησιμο- ποιούν συχνά οι γιατροί είναι άποτελε- σματικότατο.

Αν έλαθε κακόκεφη και κουρασμένη, μην πάτε να επισκεφθείτε έναν άρρωστο. Αν πάλι θεωρείτε ότι είδατε άπωσήποτε υποχωρημένη να το κάνετε, ενώ κατά βά-θος προτιμάτε να πάτε στον κινηματο- γράφο, κάνετε και το ένα και το άλλο. Οι γιατροί θεωρούν ότι οι καλύτερες επι- σκέψεις είναι εκείνες που διαρκούν λίγο.

—Ο πιο εύχριστος επισκέπτης μου—μου διηγείται μια μέρα μια γνωστή μου κυρία, που υποφέρει εδώ και πολύν και- ρό από την καρδιά της και βρίσκεται συ- νεχώς σχεδόν στο κρεβάτι—είναι μια γνωστή μου κόπελίτσα που έρχεται ά- προειδοποίητα, μου διηγείται διή-ρητες εύχριστες Ιστορίες και φύγει μετά πέν- τε λεπτά από την ώρα που ήρθε.

Ο πιο εύχριστος επισκέπτης μιας έλλης κυρίας ήταν ένα μικρό αγοράκι που έρχονταν και καθόταν ήσυχα-ήσυχα σε μια γωνία του δωματίου της και διάβαζε την εφημερίδα ή κάποιο περιοδικό. Κάθε τό- σο έβαζε στα γέλια και διάβαζε μερι- κές γραμμές στην άρρωστη, που γελούσε με τη σειρά της. Με μόνη την παρουσία του, το μικρό αυτό παιδί την άνακούφιζε...

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, στο δημο- τικό Νοσοκομείο του Κληβελαντ, υπάρ-

χει μια ειδική σχολή, που δίδασκει στους κατοίκους της περιοχής την τέχνη του να επισκέπτονται τους άρρώστους. Εκτός από άλλες πρακτικές συμβουλές, συμβου- λίζουν τους επισκέπτες να πηγαίνουν έ- νας-ένος ή το πολύ δύο μαζί: μια μητέ- ρα που είναι άρρωστη νοιώθει πολύ πιο εύχριστα όταν έχει κοντά της ένα από τα παιδιά της—παρά όλοκληρη την οικο- γένεια. Αν φθάσουν καινούργιοι επισκέ- πται, εκείνοι που έχουν φθάσει πρώτοι πρέπει να σηκώνονται και να φύγουν, χωρίς να χρειασθεί να τους το υποδεί- ξουν. Συνιστάται στους επισκέπτες να κάθονται σε σημεία του δωματίου τέτοια, που ο άρρωστος να μπορεί να τους βλέ- πει χωρίς να καταβάλλει προσπάθεια και να μιλή, χωρίς να πρέπει να βάλει δύναμη για να διανοήση τη φωνή του. Απαγο- ρεύεται στους επισκέπτες να μιλούν ψι- φυριστά μεταξύ τους, σαν να δρισκόταν σε κηδεία. Πρέπει επίσης να προσέχουν να μη σκουτούν επάνω στο κρεβάτι ή να το μετακινούν: είναι κάτι που φαίνε- ται πολύ άπλό, μα δεν το προσέχουν οι περισσότεροι άνθρωποι.

Και μια ακόμη καλή συμβουλή: Σκε- φθείτε από πριν μερικά εύχριστα θέματα συζητήσεως. Θυμηθείτε ότι ο άρρωστος έχει συνεχή ανάγκη ψυχαγωγίας. Πείτε του εύχριστα πράγματα για τις δου- λειές του, την οικογένειά του, τους φί- λους του.

Συνήθως, οι άρρωστοι αντιπαθούν να τους κάνουν συνεχείς ερωτήσεις για την κατάστασή τους και να τους μιλούν για το «πόσο καλά φαίνονται». Ένας ιδιό- τροπος Αμερικανός, που είχε τραυματι- σθεί σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα είχε παρακολούσει να κρεμάσουν επάνω από το κρεβάτι του την ακόλουθη πινακίδα:

«1.—Δεν θέλω να μου μιλάτε ούτε για το άτύχημά μου, ούτε για τα δικά σας δάσανα!

2.—Διηγείστε μου εύθυμα ανέκδοτα ή εύχριστες Ιστορίες.

3.—Μιλήστε μου για τα νέα της ήμέ- ρας—εκτός από τα πολεμικά!»

Πηγαίνοντας να επισκεφθείτε έναν άρ- ρωστο, θυμηθείτε ότι λίγα λουλούδια θα τον εύχριστούν πάντα. Μην παίρνεται μεγάλα μπουκέτα τις πρώτες μέρες της άρρώστιας, γιατί τότε ακριβώς του φέρ- νουν όλοι λουλούδια και δεν έχει που να τα βάλει. Οι άδελφές στα νοσοκομεία πα- ρατηρούν ότι τις πρώτες ημέρες δεν έ- χουν βάζα για να βάλουν τα λουλούδια, αλλά άργότερα δεν φέρνει πιά κανείς και τα δωμάτια είναι άδεια. Και τότε, είναι φυσικό ο άρρωστος να νοιώθει σαν να έχει εγκαταλειφθεί.

Ένας άρρωστος που άναρωνιέται από μια άρρώστια διαρκείας, μπορεί να έχει ανάγκη από χαρτοφάκελα ή μερικές καρτ-ποστάλ για να γράφει στους φίλους του. Στα παιδιά που είναι άρρωστα, μπο- ρείτε να προσφέρετε κάποιο εύχριστο βιβλίο με εικόνες.

Αν θέλετε να κάνετε πραγματική εύ- χαρίστησι σε μια μητέρα που βρίσκεται άρρωστη στο νοσοκομείο, φωτογραφήτε τα παιδιά της την ώρα που παίζουν και πηγαίνετε τις τις φωτογραφίες. Θα νοιώ- σουν χαρά βλέποντάς τις και θα ξεχάσει τις σκοτούρες και τους πόνους της.

Αφήστε την έξωτερική ζωή να μπαί- νει στο δωμάτιο του άρρώστου. Τοποθετή- στε το κρεβάτι του κοντά στο παράθυρο, έτσι ώστε να μπορεί να βλέπει έξω. Πολλοί άρρωστοι διασκεδάζουν να βλέπουν την κίνηση του δρόμου, ή να ξεκουράζονται τα μάτια τους στο πράσινο των φυλλωμάτων του κήπου ή του γειτονικού πάρκου.

Η μεγαλύτερη διασκέδασι μιάς νέας

κοπέλας που έμεινε επί πολλούς μήνες κα- τάκοιτη, ήταν να παρακολουθή τα πετά- γματα και τα παιχνίδια μερικών πουλιών, που ο άδελφός της της είχε φέρει σε ένα μεγάλο κλουδί και τα είχε κρεμάσει στο παράθυρό της.

Σε μια γυναίκα που υποχρεώθηκε να μείνει επί πολλόν καιρό στο κρεβάτι ακί- νητη, από ένα τραύμα στο πόδι, οι φίλες της σκέφθηκαν να της εμπιστευθούν διά- φορες δουλειές για να τη διασκεδάσουν: Έπειδή, πριν από το γάμο της, ήταν λο- γιστής σε ένα κατάστημα, της έφεραν τα λογιστικά βιβλία της φιλανθρωπικής όρ- γανώσεως της μικρής πόλεως, για να τηρή. Έπίσης δύο νέες μητέρες την πα- ροκαλίζουν να τους πλέξει μωλίνα ζακε- τάρια για τα παιδιά τους. Το να βοηθή τους άλλους, είναι για τον άρρωστο ένας θαυμάσιος τρόπος για να μην ακούει τη μοίρα τους.

Σε ένα μεγάλο νοσοκομείο δια- τώθη ότι το 80% των άσθενών άπαναν—σαν τις σκέψεις τους με την οικογένειά τους ή τις δουλειές τους. Γι' αυτό, ο πραγμα- τικός φίλος πρέπει να φροντίσει τον άρ- ρωστο. Εξ ω α π ο τ ο νοσοκο- μεϊο. Σκεφθείτε με τί τρόπο μπορείτε να βοηθήσετε την οικογένεια του άρρώ- στου. Πηγαίνετε τα παιδιά του περίπατο ή σε κάποιο θέσιμα που θα τα διασπά- σουν. Ο ένθουςιασμός τους και οι χαρού- μενες διηγήσεις τους θα άποτελέσουν για τον άρρωστο πατέρα ή μητέρα το καλύ- τερο φάρμακο.

Στην έπαφή σας με τους άρρώστους, σας δίνεται μια μεγάλη εύκαιρία στη ζωή να προσφέρετε μια πραγματική ύπηρε- σία στους όμοιους σας. Μην αφήνετε την εύκαιρία αυτή να σας διαφύγει. Βάλτε στη διάθεσή της όλη σας την ψυχή και όλη σας τη φαντασία...

ΤΖΟ ΤΣΕΜΠΕΡΛΙΝ.

*

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ, ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΑ

Το άπόγευμα μιάς ήμέρας του περα- σμένου μηνός ο μηχανοδηγός της άτμο- μηχανής του σιδηροδρόμου που ταξίδευε από τις Συρακούσες στην Κατάνη (Σι- κελία), ανέλαψε έαφικά επάνω στις γραμμές έναν άνθρωπο έαπλωμένο. Μό- λις κατάρωσε να στοματίσει το τρένο. Ο ύποπτος αυτόν, ο Ρέκι Καρα- μπουλ, 21 έτους, άπελόγησε ότι ήθελε να σκοτώει για οικογενειακούς λόγους. Είχε παντρευθεί το 1910 εκείνο πρώι...

—Στη Μελβούρνη της Αυστραλίας, έ- νας νέος άρχισε να ζητιανεύει ένα ποσό στους κεντρικούς δρόμους. Στο στήθος του είχε κρεμάσει μια πινακίδα που έ- γραφε: «Έχω ανάγκη από 200 λίρες στερλίνες, για να τελειώσω τις σπουδές μου». Έπτα ώρες άργότερα, είχε συγ- κεντρώσει το ποσό που χρειαζόταν!

—Πίστις άπίστασι! Στο Λονδίνο ή κυ- ρία Κάθριν Τάουερσνυ έπληξε για δεύτε- ρη φορά διαζύγιο από... τον ίδιο άνδρα! Την πρώτη φορά το 1934, ο άπιστος σύ- ζυγος την είχε εγκαταλείψει και είχε φύ- γει με τη φίλη του. Και τη δεύτερη φορά ξαναφύγε και πάλι με την ίδια γυναίκα!

—Για πρώτη φορά στην Ιστορία του Χαιντενρομπάντ (Γνδίες) ένα τρένο έ- φθασε στο σιδηροδρομικό σταθμό ακρι- βώς την ώρα που έγραφε ο πίνακας των δρομολογίων. Ήταν το τρένο που έ- πρεπε να έχ φθάσει στο σταθμό... την προηγούμενη μέρα!

—Στο Κρονχάγκεν, κοντά στο Κίελο, καθώς έλαιοκίποι έαριχον κάτω μια πα- λιά δρύ, ηλικίας 50 ετών, βρήκαν στην κοιλία της μια φωλιά κίσσας, μέσα στην οποία ύπνηχαν: ένα μανικετόκουμπο, ένας φακός, ένα ρολόι και ένας πόλεμι- κός σταυρός πρώτης τάξεως, του πρώτου παγκοσμίου πολέμου!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

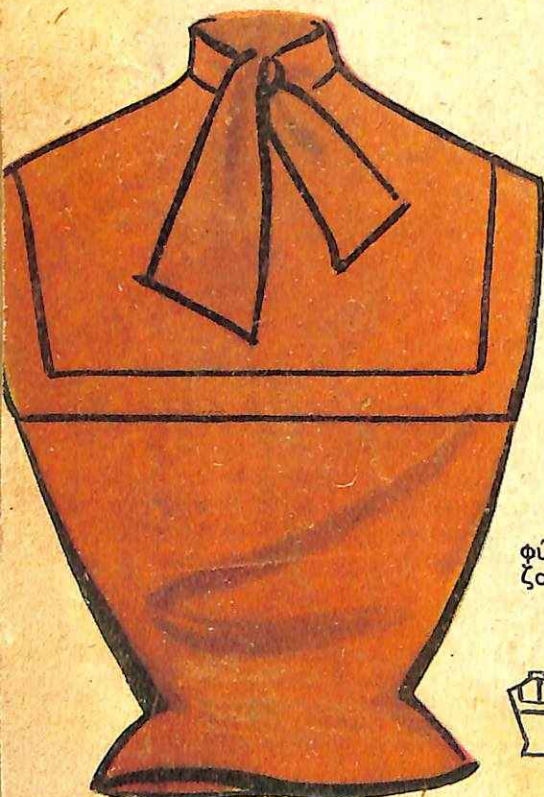
1 ΦΟΥΣΤΑ + 4 ΜΠΛΟΥΖΕΣ =
5 ΚΟΜΨΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Μπλούζα με κορμ
μανίκια κιμονό. Το π
σω γυρίζει και σχη
τίζει εμπρός, να
που πιάνει τους ώμ
και δένεται φιόγκο.

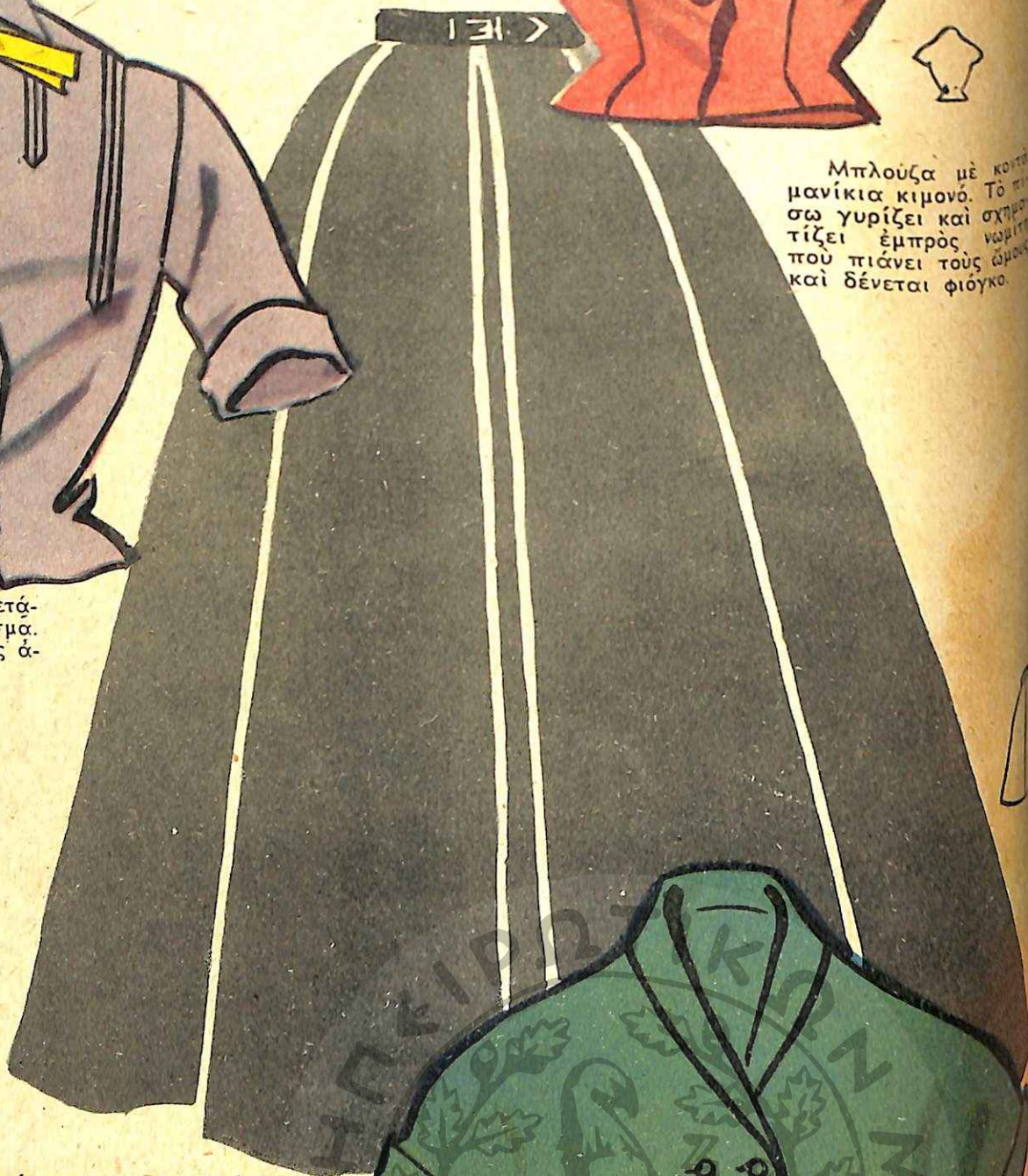

Μπλούζα στολισμένη με πιετ
κια γαζωμένα επάνω στο ύφασμα.
Γυριστό γιακαδάκι και φιόγκος ά
πό κορδέλα.

Μπλούζα χωρίς μανίκια, μοντα
ρισμένη πάνω σ' ένα πελώριο τε
τράγωνο νωμίτη, υπογραμμισμένο
μέ φαρδύ εξωτερικό γαζί. Για
κάς —γραβάτα.

Φούστα καμωμένη από έξη λοξά
φύλλα. Τα εμπροσθινά σχηματί
ζουν στη μέση βαθειά κουφωτή.

"Ένα μικρό γιακαδάκι σμόκιν
σταματάει στο διπλό κούμπωμα
της μπλούζας αυτής με τα κοντά
κιμονό μανίκια.

